ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಶ್ರೀಹರಿಭಕ್ತರಾದ ಅನೇಕ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ
ಶ್ರವಣಪಠನಾದಿಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತೋಪಯೋಗವಾಗಿ
ಕವಿಜನವಿಧೇಯ ಬಾಗೇಪಲ್ಲಿ
ಗುರುರಾಮವಿಠಲ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದಾಸನಿಂದ
ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ

ದೇವರ ನಾಮಗಳು

ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬಾಗೇಪಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ
ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯರಿಂದಲೂ,
ಮೈಸೂರು ರಾಘವೇಂದ್ರಾಚಾರ್ಯರಿಂದಲೂ,
ಬೆಂಗಳೂರು ಶಿವರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಂದಲೂ
ಪರಿಷ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು

(ಮೊದಲನೇ ಛಾಪಾ ೧೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು.)
ಬೆಂಗಳೂರು ಅರಳೇಪೇಟೆ ಎಸ್. ಜಿ. ರ್ಯ ಪ್ರೆಸ್
ಪ್ರೊಪ್ರೈಟರ್ ಮ॥ ರಾ॥ ಬಿ. ಬಸವಪ್ಪಶೆಟ್ಟರವರ
ಮುದ್ರಾಕ್ಷರಶಾಲೆಯೊಳ್ ಮುದ್ರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.
೧೯೦೫.

ಕ್ರಯ ೧೦ ಆಣೆ.] [ಅಂಚೆ ಹಾಸಲು ಬೇರೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರ ಸೈನ್ ಮೊಹರು ಇಲ್ಲದೆ
ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರು
ಕಳವಿನಛಾರ್ಜಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವರು.

ಗ್ರಂಥಕರ್ತ.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಶ್ರೀಗುರುರಾಮವಿಠಲಪ್ರಸನ್ನ.

ದೇವರನಾಮಗಳು.

ದಾಸಪೀಳಿಗೆ ವಾರ್ಧಿಕಷಟ್ಪದಿ.

ಶಿರಿಪಾದರಾಯರಿಗೆಶಿಷ್ಯಗುರುವ್ಯಾಸರಾ । ಯರವರ್ಗೆಪುರಂದರಾಖ್ಯರುಪುರಂದರದಾಸ । ಪರಶಿಷ್ಯವಿಜಯದಾಸರುವಿಜಯದಾಸರ್ಗೆಮುವ್ವರಾದರುಶಿಷ್ಯರು । ವರಭಾಗಣ್ಣಾಖ್ಯತಿಮ್ಮಣ್ಣಮೋಹನಾಖ್ಯದಾ । ಸರೊಳುಮೋಹನ್ನದಾಸರಶಿಷ್ಯತಿರುಮಲಾ । ಖ್ಯರವರ್ಗೆಪ್ರೇಮದಾಸರು ಬಳಿಕಭಾಗ್ಯನಿಧಿದಾಸರವರಿಗೆಶಿಷ್ಯರು ॥ ೧ ॥ ವರವಿಜಯರಾಮಾಖ್ಯ ದಾಸೋತ್ತಮರುನಮ್ಮ । ಗುರುಗಳೆನಿಸಿದರವರಚರಣಸೇವಕನಾನು । ವರಚಿತ್ರಸರ್ಗವವರಿಗೆಸ್ಥಳವುಕಲ್ಯಾಣಪುರದೊಳಗೆಕಲವುಕಾಲ ॥ ಶರಣಜನರಿಗೆಸಾಧುಚರಿತೆಗಳಪೇಳುತ್ತ । ಮೊರೆಹೊಕ್ಕವರಮನದಸಂದೇಹ ಬಿಡಿಸುತ್ತ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲನೆಂದೆನಗಂಕಿತವನಿತ್ತುಕರುಣದಿಂಪಾಲಿಸಿದರು ॥ ೨ ॥ ಅವರಬೋಧಾಮೃತವಕಿವಿಗಳಿಗೆಹಬ್ಬವಿ । ನ್ನವರಕರುಣವೆಸಂಸಾರಕ್ಲೇಶದುಃಖಮೋಚನವು । ಅವರಪಾದಸ್ಮೃತಿಭವಾಂಬುಧಿಗೆತಾರಕವುಅವರನೆನೆದವಗೆಸತತ ॥ ಪ್ರವಿಮಲಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯಸದ್ಭಕ್ತಿಗಳ್ । ತವಕದಲಿಪುಟ್ಟುವದುಧನ್ಯನಾಗುವನವಂ । ಪವನಸಂಭವಪ್ರಿಯಗುರುರಾಮವಿಠಲನಿಹಪರಗಳಲಿಸೌಖ್ಯವೀವಂ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಿಕಾಪಿ ತಾಳ ಆದಿ.

ಗುರುರಾಯನಿನ್ನಸಮರನಾರ್ಯರಕಾಣೆನಾ ॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥ ತರತಮಪಂಚಭೇದವರಮಾರ್ಗವತೋರೆ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ತ್ರಿವಿಧಜೀವರಿಗೆಹರಿಕಾರಣಕರ್ತನೆಂದು । ವಿವಿಧಗತಿಗಳೆಂದುಶ್ರವಣಮನನವಮಾಡಿಸೊ ॥ ೧ ॥ ಪರಮಾತ್ಮಜೀವಾತ್ಮಪರಸ್ಪರಭೇದವೆಂದು । ಅರುಹಿಸೊನಿನ್ನವರಿಂದನುದಿನಗುಣಸಿಂಧು ॥ ೨ ॥ ನಿಜಸಿದ್ಧಾಂತಸುಜನರಿಗೆಬೋಧಿಸಿದ । ಭುಜಗ

ಶಯನನಭಕ್ತವಿಜಯರಾಮದಾಸವರ್ಯ ॥ ೩ ॥ ಶಂಕೆಗಳಬಿಡಿಸಿಪೊರೆ
ಹೊಕ್ಕಶಿಷ್ಯರಿಗೆ । ಅಂಕಿತಗಳಕೊಟ್ಟುಆದರಿಸುವಸದಾ ॥ ೪ ॥ ಭಾಗ್ಯ
ನಿಧಿದಾಸರಶಿಷ್ಯಾಗ್ರೇಸರಯನ್ನ । ಯೋಗ್ಯತೆತಿಳಿಸಿಗುರುರಾಮವಿಠಲನ
ತೋರೊ ॥ ೫ ॥

ಗುರುಪೀಳಿಗೆ ವಾರ್ಧಿಕಷಟ್ಪದಿ.

ಹರಿಗೆಶಿಷ್ಯನುಬ್ರಹ್ಮಕಮಲಜಗೆಸನಕಾದಿ । ವರರುಷಿಗಳವರ
ನಂತರದಿದೂರ್ವಾಸಮುನಿ । ವರನಿಗಾದರುಜ್ಞಾನತೀರ್ಥರವರಿಗೆಶಿಷ್ಯಗ
ರುಡವಾಹನತೀರ್ಥರು ॥ ಕರುಣಾಯುಕ್ತೈವಲ್ಯನಾಥಯೋಗೀಂದ್ರರುಮ ।
ವರಿಗೆಜ್ಞಾನೇಶತೀರ್ಥರುಅವರಕಂಜಾತ । ಪರತೀರ್ಥರವರ್ಗೆಸತ್ಯಪ್ರಜ್ಞ
ರಾಬಳಿಕಪ್ರಾಜ್ಞತೀರ್ಥರುಮವರಿಗೆ ॥ ೧ ॥ ಘನತಪೋನಿಧಿಯೆನಿಸುವ
ಚ್ಯುತಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯರಾ । ಮುನಿಗೆಅನವರತತ್ರಿವಿಧಜೀವಗುರುವೆನಿಸು । ವನಿ
ಲಪೇವಂಶಿಷ್ಯನಾದಮಧ್ವಾಭಿಧಾನದೊಳು । ದಶಮತಿಯೆನಿಸುವ । ಮು
ನಿಗೆನಾಲ್ವರುಶಿಷ್ಯರವರುಗಳಪೆಸರುಮಿಂಗೆ । ಪನಜನಾಭಾಕ್ಷೋಭ್ಯಮಾ
ಧವನೃಹರಿತೀರ್ಥ । ರಿನಿತುನಾಲ್ವರೊಳಗೆಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥಯತೀಂದ್ರ
ಶ್ರೀಪಾದರಿಗೆಶಿಷ್ಯರು ॥ ೨ ॥ ಆನಂದತೀರ್ಥವಿರಚಿತಗ್ರಂಥಗಳಗೆತ । ತ್ತ್ವಾ
ನುಸಾರಾರ್ಥಸುಧೆರಚಿಸಿದಜಯತೀರ್ಥ । ಜ್ಞಾನಸಿಂಧ್ವಾಖ್ಯಮುನಿನೃಹ
ರಿತೀರ್ಥರಶಿಷ್ಯರಾಜ್ಞಾನಸಿಂಧುಮುನಿಗೆ ॥ ಮಾನಿವಿದ್ಯಾಧಿರಾಜಂಬಳಿ
ಕರಾಜೇಂದ್ರ । ಗಾನಕಜಯಧ್ವಜಗುರುಪ್ರವರವರಿ । ವ್ಯಾಸನಿಶಿಷ್ಯ
ರೆಪುರುಷೋತ್ತಮಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರವರಪ್ರಸಾದದಿಂ ॥ ೩ ॥ ವ್ಯಾಸ
ಮುನಿವರ್ಯರಾಶರ್ವಾರ್ಯದಲಿಶ್ರೀನಿ । ವಾಸತೀರ್ಥರುರಾಮತೀರ್ಥರಾಬಳಿ
ಕಲ । ಕ್ಷ್ಮೀಶತೀರ್ಥರಿಗೆಶ್ರೀಪತಿತೀರ್ಥಕದನಂತರದಿರಾಮಚಂದ್ರತೀರ್ಥ
ರ ॥ ಲೀಸಾಗಿಮುಂದೆಲಕ್ಷ್ಮೀವಲ್ಲಭಾಖ್ಯಯೋ । ಗೀಶಂಗೆಶಿಷ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀ
ನಾಥಶ್ರೀಪಾದ । ರಾಸಂಮಿಮ್ಯಪಗೆಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯತೀಂದ್ರಶ್ರೀನಾರಾ
ಯಣಾಖ್ಯರಬಳಿಕ ॥ ೪ ॥ ರಘುನಾಥತೀರ್ಥರಾದವರ್ಗೆನಂತರದಿಮಿಂಗೆ ।
ಜಗನ್ನಾಥಮುನಿಯವರಬಳಿಕಶ್ರೀನಾಥತೀ । ರ್ಥಗೆಶಿಷ್ಯರಾದವಿದ್ಯಾನಾ
ಥಯೋಗೀಂದ್ರರವರ್ಗೆವಿದ್ಯಾಪತಿಗುರು ॥ ಜಗವರಿಯೆಮುಂದೆವಿದ್ಯಾವಲ್ಲ
ಭಾಖ್ಯಯೋ । ಗಿಗೆಶಿಷ್ಯನಾದವಿದ್ಯಾಕಾಂತಮುನಿವರ್ಯ । ರಿಗೆಬಳಿಕಶಿ
ಷ್ಯವಿದ್ಯಾನಿಧಿಮುನೀಂದ್ರವಿದ್ಯಾಪೂರ್ಣರವರಬಳಿಕ ॥ ೫ ॥ ವಿದ್ಯಾಸ

ಮುದ್ರತೀರ್ಥರವರ್ಗೆ ಶಿಷ್ಯನಾ । ಗಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾಶ್ರೀಧರಾಖ್ಯತೀರ್ಥರುಈ ಗ । ಪ್ರೌಢಿಕೊಂಡಿರ್ದ ವಿದ್ಯಾಶ್ರೀನಿವಾಸತೀರ್ಥ ಯತೀಂದ್ರಶ್ರೀಪಾದರು । ಶುದ್ಧಮನದಲಿಗುರುಪರಂಪರಸ್ತೋತ್ರವಂ । ಪದ್ಮಾಕ್ಷಗುರುರಾಮವಿಠಲ ನುಡಿಸಿದತೆರದೊ । ಳಿದ್ದಂತೆ ಪೇಳ್ದೆನಾಂ ಸಜ್ಜನರು ತಪ್ಪಿರ್ದೊಡೆಯು ತಿದ್ದುವ ದು ಕರುಣದಿಂ ॥ ೬ ॥

ರಾಗ ದರ್ಬಾರು ತಾಳ ಅಟ.

ಗುರುವೇರಾಘವೇಂದ್ರ ॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥ ಗುರುವೆ ಆಶ್ರಿತ ಸುರತರುವೆನು ತಲಿನಿನ್ನ । ಚರಣನಂಬಿದವರಿಗೆ ವರವನಾನುಗ್ರಹವಮಾಳ್ಪ ॥ ಅನುಪಲ್ಲವಿ ॥ ಮಂತ್ರಾಲಯದಲಿ ನೀನಿಂತು ನಿರಂತರ । ಸಂತರಿಷ್ಟಾರ್ಥವ । ಸಲಿಸುತಲಿರು ವೆ ॥ ೧ ॥ ಜಡಮೂಕಬಧಿರರಾಂ । ಧರುನಿನ್ನ ಭಜಿಸಲು । ದೃಢವಮಾಡಿಯು ವರಲಾ । ದರಿಸುವೆ ಸತತಸ ॥ ೨ ॥ ಸ್ಮರಣೆಮಾಳ್ಪರಭವ । ದುರಿತಗಳತರಿ ವ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲನ । ಶರಣರಗ್ರಣಿಯೆನಿಸ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ನಾಟ. ತಾಳ ಆದಿ.

ಶ್ರೀಗಣಾಧಿನಾಥಾ । ಶ್ರಿತಸೌಖ್ಯದಾತ ॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥ ನಾಗಭೂಷಣ ಸುತ । ನಾರದಾದಿವಂದಿತ ॥ ಅನುಪಲ್ಲವಿ ॥ ಗಜವದನಗಣೇಶಲಂಬೋ ದರಗಿ । ರಿಜಾಮಲಸಮುದ್ಭವಭೂತೇಶ । ಭುಜಗವಿಭೂಷಣಭೂರಿಕೃ ಪಾಕರ । ಭಜಿಸುವೆನಾನಿನ್ನ ॥ ಸುಜನರಕಾರ್ಯಕೆಬರುತಿಹವಿಘ್ನ । ವ್ರ ಜಮಬಿಡಿಸುತವರಗಳನೀಡುತ । ತ್ರಿಜಗದೊಳಗೆ ಪೂಜೆಗೊಂಬೆ ತವಪದ । ಕಜಗಳಿಗೆ ನಮೋನಮೋಯೆಂಬುವೆನಾಂ ॥ ೧ ॥ ಇಂದುಧರನತನಯಾರವಿ ಕಿರಿಸಂ । ಕ್ರಂದನಮುಖಸುರಬೃಂದಸೇವ್ಯಮೃದು । ಮಂದಹಾಸಪೂ ರ್ಣೇಂದುವದನಸ್ಫುರಿ । ತೇಂದೀವರನಯನಾ ॥ ಇಂದಿನದಿಸ ತಲಜೇತದ ವರುಮುದ । ದಿಂದನಾಟಿಭೈರವಿಶ್ರೀರಾಗಗ । ಳಿಂದಗೀತಗಳ ಪಾಡುತತವ ಪದ । ದ್ವಂದ್ವಗಳನುತಿಗೊಂಡಾಡುತಲಿಹರೊ ॥ ೨ ॥ ಪಾಶಾಂಕುಶಗಳಕರ ದಿಪಿಡಿದುನಿಜ । ದಾಸರಮನದಭಿಲಾಷೆಸಲ್ಲಿಸುವೆ । ಮೂಷಕವೇರಿಬರು ವೆನತಜನಸುತ । ಈರುವೆಜಗದ್ಗುರುವೆ ॥ ದೋಷದೂರಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠ ಲನ । ದಾಸರದಾಸ್ಯವನಿತ್ತುಸದಾಸಂ । ತೋಷದಿಂದ ಪಾಲಿಸುಯನ್ನ ನುಸ । ರ್ವೇಶಮೋದಕಪ್ರಿಯವಿಘ್ನೇಶಾ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿಕಾಪಿ ರೂಪಕ.

ಗಣೇಶಬಾರೋ । ಕರುಣವಬೀರೋ ॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥ ತ್ರಿಗುಣಯುತ
ಸುಶ । ಮುನಿಜನಹಿತ ॥ ಅನುಪಲ್ಲವಿ ॥ ವಿಘ್ನನಿಕರಗಳನೆಲ್ಲವ । ಭಗ್ನ
ಪಡ್ಗೈಯ್ಯುತಲಿಕ । ಕೃಷ್ಣಾಗ್ರಜನಣ್ಣನನಿ । ರ್ವಿಘ್ನಕೆಯಾಲಿಭಜಿಸುವದ
ಕೆ ॥ ೧ ॥ ಮೂಲಾಧಾರನಿಲಯರಿಪು । ಕಾಲಗಿರಿಸುತಾಬಾಲ । ಲೀಲಾ
ಮಾತ್ರದಿಸುಜನರ । ಪಾಲಿಸುತಿಹೆಕರುಣಾಳೋ ॥ ೨ ॥ ತಾಮಸದಾನವ
ಹರಗುರು । ರಾಮವಿಠಲನಡಿಗಳನಿ । ಷ್ಕಾಮದಿಂದಭಜಿಸುವರಿಗೆ । ಕಾ
ಮಿತಫಲಗಳಕೊಡುವದೆ ॥ ೩ ॥

ಶಂಕರಿದೇಹಿಮೆ ಮಂಗಳಂ ಮಟ್ಟು.

ಪಾಲಿಸೋಯನ್ನಗಣಪತಿಯೆ ॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥ ಆಲಿಸುಯನ್ನವಿಜ್ಞಾಪನೆ
ಯನುದಿನಂ ॥ ಅನುಪಲ್ಲವಿ ॥ ಮೂಷಕವಾಹನ । ಮುನಿಜನಪ್ರೋಷಣ ।
ಶೇಷಾಭರಣವಿ । ಶೇಷಮಹಿಮನೆ ॥ ೧ ॥ ಅಂಬಾಸುಕಹೇ । ರಂಬನಿ
ನ್ನಯಪಾ । ದಾಂಬುರುಹವನೆರ । ನಂಬಿದೆಜೀಯ್ಯ ॥ ೨ ॥ ಗುರುರಾ
ಮವಿಠಲನ । ಸ್ಮರಣೆಮಾಡುವದಕೆ । ನಿರ್ವಿಘ್ನತೆಕೊಡು । ಕರುಣವಾ
ರಿಧಿಯೆ ॥ ೩ ॥

ಚಲಿಮನಕೇಲ ಮಟ್ಟು.

ಭಜಿಸುವೆವಿಘ್ನರಾಜ । ಭಾವಜಾರಿಪುತ್ರನೆ ॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥ ಭಾವಜಾ
ರಿಪುತ್ರನೇ । ಭವಾಬ್ಧಿಕರ್ಣಧಾರನೆ ॥ ಅನುಪಲ್ಲವಿ ॥ ವರಗಳಕೊಡುಕ
ರುಣದಿ । ವಂದಿಸುವೆನಿನ್ನನಾ । ವಂದಿಸುವೆನಿನ್ನನಾ । ವೃಂದಾರಕೇಂ
ದ್ರಪೂಜ್ಯನ ॥ ೧ ॥ ಆದಿಯಲ್ಲಿನಿನ್ನಪೂಜಿ । ಸದೆಕಾರವೇಂದ್ರನು । ಮೋ
ದರಹಿತನಾದನುನಿ । ರ್ಮಲವಾಗಿಪೊಂದನು ॥ ೨ ॥ ಗುರುರಾಮವಿಠಲ
ನದಾಸ । ಕೋಟಿಸೂರ್ಯಭಾಸನೆ । ಕೋಟಿಸೂರ್ಯಭಾಸನೆ । ಸುಕು
ಮಾರಮಂದಹಾಸನೆ ॥ ೩ ॥

ಬಾಸುಲಿಬಹಾಯಿ ಮಟ್ಟು.

ಸಿದ್ಧಿವಿನಾಯಕಪರಿಪಾಹಿವರ ॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥ ಸಿದ್ಧಿವಿನಾಯಕವೀರ ।
ಭದ್ರನೆಗ್ರಜನೆಮಹಾ । ರುದ್ರದೇವನಸುಕುಮಾರ । ಧೀರ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥
ಮೊದಲುನಿನ್ನಡಿಗಳಿಗೆ । ಮುದದಿವಂದಿಸುವರಿಗೆ । ಸದಮಲಸುಮಾರ್ಗ
ವೀವದೇವ । ವರ ॥ ೧ ॥ ಏಕವಿಂಶತಿಸುರೂಪ । ಕಾಕದುರ್ಮತಿಯ

ನನಿ । ರಾಶಿರಿಕೆಕೊಡುವದುನಿರ್ವಿಘ್ನವಂ । ವರ ॥ ೨ ॥ ತಾಮರಸಾ
ಕ್ಷಗುರುರಾಮವಿಠಲನಡಿಗಳನಿ । ಷ್ಕಾಮದಿಂದಾಭಜಿಸುವಂಥವಸಾಧು ।
ವರ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ ತಾಳ ರೂಪಕ.

ಮಾಮವಶ್ರೀಗೌರಿ । ಮಾರಜನಕಸೋದರಿಅಂಬ ॥ ಪ ॥ ಸಾ
ಮಜಗನ್ಮಣಿಬುಧಜನ । ಸನ್ನುತಪದಯುಗಳೆಅಂಬ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಪರ್ವ
ತರಾಜಕುಮಾರಿ । ಪಾಪವಿಪಿನಕುಠಾರಿ । ಶರ್ವಾಣಿಶಂಕರಿವಿ । ಶಾಲಾ
ಕ್ಷಿತ್ರಿಪುರಸುಂದರಿ ॥ ೧ ॥ ದಾಕ್ಷಾಯಣಿದಯಯಾಮಾಂ । ವೀಕ್ಷಸ್ವಾ
ದ್ಯಭವಾನೀ । ರಾಕ್ಷಸಕುಲಸಂಹಾರಿ । ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರಿ । ಅಂಬ ॥ ೨ ॥
ಸಾಮಜರಿಪುಯಾನೆ । ಸಕಲಗುಣನಿದಾನೆ । ಕಾಮಾರಿವಲ್ಲಭೆಗುರು ।
ರಾಮವಿಠಲಸಹಜೆ । ಅಂಬ ॥ ೩ ॥

ಕಾಂತಕೇಳು ಪೇಳುವೆನು ಪ್ರಮೋದವ ಮಟ್ಟು.

ಶೈಲರಾಜಕುಮಾರಿಶಂಕರಿ ॥ ಪ ॥ ಫಾಲಲೋಚನನರಸಿ । ಭವ
ಭೀತಿಬಿಡಿಸಿನಿ । ನ್ನೋಲಗಸಂತತಮೀವದು ॥ ಅ । ಪ ॥ ಕರಿಮಣಿಬಿ
ಚ್ಚೋಲೆ । ಹರಿದ್ರಾಕುಂಕುಮಬಳೆ । ತರುಣಿದಿನಿರುತವುಪಾಲಿಸಿ ॥ ೧ ॥
ನಿಜಪತಿಯಂಘ್ರಿನೀರಜಸೇವೆಯೊಳುಮನ । ರುಜುವಾಗಿನಿಲುವಂತೆಮಾ
ಳ್ಪುದು ॥ ೨ ॥ ಗುರುರಾಮವಿಠಲಸೋ । ದರಿನಿನ್ನಕುರುಬಿನ । ಪರಿ
ಮಳಕುಸುಮವನೀಡುತ । ಕಾಯ್ವುದುದೇವಿಸತತಾ । ಶಂಕರಿ ॥ ೩ ॥

ಇಂದುವದನೆ ಕುಂದರದನೆ ಮಟ್ಟು.

ಹರನರಾಣಿಕುರಂಗವೇಣಿ । ಸ್ಮರಿಪೆನಿನ್ನನಾ ॥ ಪ ॥ ಚರಣಸೇವೆ
ಇತ್ತುನಿರತ । ಪೊರೆವುದೆಮ್ಮನೀಂ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಕರಿಗಮನೆಸುಂದರಿಕು
ಭಾಂಗಿ । ವರಗುಣಭರಿತೆ । ಸುರನರೋರಗಾದಿವಿನುತೆ । ಶೋಭನಚ
ರಿತೆ ॥ ೧ ॥ ಸರ್ವಮಂಗಳೆಪಾರ್ವತಿಮದ । ಗರ್ವಡಿಮೆರೆವದು । ನಿರ್ನೀ
ತರಭೇದಿಸುತಸು । ಪರ್ವರಪೊರೆವ ॥ ೨ ॥ ಮನದದುರ್ವ್ಯ । ಸನವಬಿ
ಡಿಸಿ । ಜನನಿಶಂಕರಿ । ವನಜನಯನೆಗುರುರಾಮವಿ । ಠಲನಸೋದರಿ
ಗೌರಿ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಹಂಸಧ್ವನಿ ತಾಳ ಆದಿ.

ಶಂಭೋಶಿವಶಂಕರಗೌರೀಶಾ । ಲಂಬೋದರಜನಕ । ಪ । ಸಾಂ

ಬಾ ನಂದಿವಾಹನ । ನಂಬಿರುವೆನೊ ನಾನಿನ್ನ । ಜಂಭವೈರಿಮುಖ್ಯದೇವೇಶ । ಡಂಬುವಂದಿತಾಭಯದಾತ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಅಣಿಮಾಮಹಿಮಾಗರಿಮಾಲಘಿಮಾ । ದ್ಯಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳಿದ್ದರು । ಘನವೈರಾಗ್ಯದಿಂದಚರ್ಮ । ವಸುಪ್ರೊಸ್ತ್ಪಭಸ್ಮವನುಲೇಪಿಸಿರುವ ॥ ೧ ॥ ಮನೋಭವನಾಸಿಯೆನಿಸಿಸರ್ವರಿಗುಂ । ನೆನದಿಷ್ಟಾರ್ಥಗಳೀವುತ । ಕೊನೆಗಾಣದಿಹಡುರಾತಬದ್ಧರ । ಹನನಗೈಸಿನಸುನಗುತವಿರಾಜಿಪ ॥ ೨ ॥ ದೇವಶ್ರೀಗುರುರಾಮವಿಠಲಸಖ । ಲೀನೋದ್ಧಾರಪಂಚಮುಖಾ । ಭಾವನತ್ರಿಜಗಜ್ಜೀವನನೂತ । ನಾಮರಣಪುರೀಶಾವಿಮುಕ್ತೇಶ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಬೇಹಾಗು ತಾಳ ಆದಿ.

ಚೂತನಾಥೇಶ । ನೋಡುಕರುಣದಿಯನ್ನ ॥ ಪ ॥ ಈಡುನಿನಗೆ ಸರಿಯಗಾರುಜಗದಿದಯ । ಮಾಡಿಸಲಹೊಮನ್ಮಥಸಂಹರನೆ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಶೀತಾಂಪತಿನಾಮಾಶಯವನತಿ । ಪ್ರೀತಿಲಿಗೌರಿಗನೀ । ತಿಳುಹಿಸಿದೆ ॥ ೧ ॥ ತ್ರಿಪುರಹರನೆಯನ್ನಪರಾಧೆಣಿಸದೆ । ಶುಭಗಳಪಿಡಿಸಿಸುಪಥವತೋರೊ ॥ ೨ ॥ ಧರೆಯೊಳುನೂತನಪುರದಿನೆಲಸಿರುವ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲಗೆ ಪರಮಮಿತ್ರನೆ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ತಾಳ ಆದಿ.

ಮೃತ್ಯುಂಜಯ । ಶಂಭೊಶಂಕರಪುರಹರಶಿವ ॥ ಪ ॥ ಕೃತ್ತಿವಾಸದೇ । ಪ್ರೋತ್ತಮಭವಹರ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ರಜತಗಿರಿನಿಲಯಾ । ಭಜಕಜನಪ್ರಿಯ । ಭುಜಗಭೂಷಣಕಂ । ಕಜಭವತನಯ ॥ ೧ ॥ ನಂದಿವಾಹನಪು । ರಂದರಾದಿಸುರ । ಬೃಂದವಂದ್ಯಪಾ । ನ್ಮಂದಿರನಿಲಯ ॥ ೨ ॥ ಗುರುರಾಮವಿಠಲಪರನೆಂಬರ್ಥವ । ಅರಿಯುವಂತೆಮನ । ದಿರವನುಪಾಲಿಸು ॥ ೩ ॥

ಸಾವಿನಾವೇಳೆಗಾದರಾ ಮಟ್ಟು.

ಶಂಭೋಚಂದ್ರಶೇಖರ ॥ ಪ ॥ ವಂದಿಪೆನಿನ್ನಂಘ್ರಿಯುಗಳವ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ರಜತಗಿರಿವರಮಂದಿರ । ಭಜಿಸುವೆನಾನಿನ್ನಶಂಕರಶಂಭೋ ॥ ೧ ॥ ಶೈಲಸುತಾಚಿತ್ತಚೋರನೆ । ಶೂಲಧರಾಘವಿದೂರನೆಶಂಭೋ ॥ ೨ ॥ ಗುರುರಾಮವಿಠಲನಮಿತ್ರನೆ । ಕರುಣಿಸೆನ್ನಸುಚರಿತ್ರನೆಶಂಭೋ ॥ ೩ ॥

ಕಮಲಾಕ್ಷಿನಾಂಧನ್ಯನಾದೆ ಮಟ್ಟು.

ಗಿರಿಜೇಶಶಂಕರಾಣಸಮುದ್ರ | ಪರಿಪಾಲಿಸೆನ್ನನುಪ್ರೇರುದ್ರ || ಪಲ್ಲವಿ || ಹರಶಂಕರಪುರ | ಹರಗಂಗಾಧರ | ಉರಗಭೂಷಾ | ಶರಣಾಗತೋಷಾಭವಭೂತೇಶಾ || ಅನುಪಲ್ಲವಿ || ಹಲವುವಿಧದಲಿಚೆ | ಪಲಚಿತ್ತನಾಗುತ | ಬಳಲುವೆನು | ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನುಪಾಲಿಸೋಸೀನು ||೧|| ಅನುದಿನದಿಶ್ರವಣ | ಮನನವಮಾಡಿಸಿ | ಧ್ಯಾನಪಾಪವ | ಖಂಡ್ರಿಸುದೇವ | ಮೃತ್ಯುಂಜಯಾಶಿವ ||೨|| ಕಾಮನಗೆಲಿದವ | ಹಾಮಹಿಮನೆಗುರು | ರಾಮವಿಠಲನ | ಸಖನೆನಿನ್ನ | ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆನಾ ||೩||

ಕಾಮಿನಿನಿನಿನವೆಯಿಃಪು ಮಟ್ಟು.

ಶಂಕರಕೃಪಾಸಾಗರ | ಶಿವ | ಮೃ | ಗಾಂಕಾಂಕಶೇಖರ || ಪ || ಪಂಕಜಭವಸುತ | ಭವವನಧಿಗೆತಾತ್ರ | ಕಿಂಕರರಿಗೆಬಂದ | ಸಂಕಟವಬಿಡಿಸುವ || ಅ || ಪ || ಬಾಗಿನವಿವೇಕವ | ವೇದಗಳಿಗೆಭವ | ರೋಗಗಳಕಳೆವ | ಭೋಗನಂಜುಂಡದೇವ ||೧|| ಸರ್ಪಭೂಷಣನೆನ | ಪ್ಪುನೀನೆಂದುನಾ | ಶಪ್ಪದೆನಂಬಿದೆಕಂ | ದರ್ಪಸಂಹಾರನೆ ||೨|| ಗಂಗಾಧರದೇವ್ರೋ | ಶ್ರುಂಗಮಹಾಲಿಂಗ | ಸಂಗರಹಿತಭಸಿ | ತಾಂಗಲೇಪಿತಶಿವ ||೩|| ಗರಳಪುರದಿನೆಲ | ಶಿರುವಶ್ರೀಕಂಠೇಶ | ಶರಣಾಗತರಸುರತರುವೆ | ಮದುಗ್ರರುವೆಶಿವ ||೪|| ದಕ್ಷಸುತೆಯಂಸ | ದಾರಿದ್ರ್ಯವಿಧ್ವಂಸ | ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನಾದಗುರುರಾಮ | ವಿಠಲನಸಖ ||೫||

ರಾಗ ಕಾನಡ ತಾಳ ಆದಿ.

ಭಾರತಿದೇವಿ | ಭಕ್ತಸಂಜೀವಿ || ಪ || ಮಾರುತನರಾಣಿ | ಮಾಮವಕಲ್ಯಾಣಿ || ಅ || ಪ || ಭಕುತಿವಿದೂರಕು | ಯುಕುತಿಗಳಕರಿದು | ಯುಕುತಮಾರ್ಗದೊಳ | ಗಿರಿಸುವದಿಮ್ಮನು | ಜನನಿ ||೧|| ಬುದ್ಧಿಯನ್ನುಪರಿಶುದ್ಧಮಾಡಿಯನಿ | ರುದ್ಧನತೋರಿಸಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಸುಕುಮಾರಿ ||೨|| ಗುರುರಾಮವಿಠಲನೆಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂದು | ಸ್ಮರಿಸುವಶರಣರಚರಣಸೇವೆಯಾಕೊಡುವದು ||೩||

ರಾಜರಾಜೇಂದ್ರನೆ ಸುಖಿಯಾಗು ಮಟ್ಟು.

ದೇವಿಸರ್ವಸ್ವತಿಲೋಕಮಾತದೇವಿ || ಪ || ಪರಮಕಲ್ಯಾಣಿ | ಪಾವನೆವಾಣಿ | ಸುರಾ | ಚಿರಪುಸ್ತಕಪಾಣಿದೇವಿ || ಅ || ಪ || ಬುದ್ಧ್ಯಾ

ಭವಾನಿ । ಬ್ರಹ್ಮನರಾಣಿ । ತಿದ್ದುಮನದಸಂಶಯಗಳನುದೇವಿ ॥ ೧ ॥ ಶ್ವೇತಾಂಬರೆಭಾಳಕದೂರೆ । ಮಾತಾಪಿತಾತಿಗೆನಿನ್ನಬೇಡುವೆದೇವಿ ॥ ೨ ॥ ಗುರುರಾಮವಿಠಲನಹರಿಯಸೊಸೆಯುನೀನು । ಶರಣಜನರಸುರಧೇನು । ದೇವಿ ॥ ೩ ॥

(ಆನಂದವಲ್ಲಿ ಮಟ್ಟು.)

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ ತಾಳ ಆದಿ.

ಸಂಜೀವರಾಯಸಾಧುಜನಪ್ರಿಯ ॥ ಪ ॥ ಅಂಜನಾದೇವಿತನಯ । ಕಂಜಾಕ್ಷನಾವಮಾಪ್ತ । ಭಂಜಿಪಸದ್ಭಕ್ತರಶೋಕವೆಯೊಳರಿಸೆನ್ನನು ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ರಾಮನಾಜ್ಞೆಯಲಿಶರಧಿಯದಾಟುತಲಿ । ರಾವಣನಪಟ್ಟಣದಿ । ಭೂಮಿಜಾತೆಗುಂಗುರವನುನೀಡುತಲಿ ॥ ಆಮಹಾಶಿರೋಮಣಿಕ್ಯವಸೀ । ತಾಮಹಾದೇವಿಯಿಂದಕೈಕೊಂಡ ॥ ೧ ॥ ವನವಕೀಳುತಕ್ಷಾದಿರಾಕ್ಷಸರನು । ವಧಿಸಿಮುದದಿದಶಕಂ । ತನಕೈಣೀಕರಿಸಿದಹಿಸಿವನಪುರವನು ॥ ಮಿನಕುಲಂಗೆವಾರ್ತೆಯತಿಳುಹಿಸಿನೀ । ವನಜಸಂಭವನಪಟ್ಟವಮಪಡೆದೆ ॥ ೨ ॥ ಕೋಲಾಹಲನಗರನಿವಾಸವಗ್ಗಯ್ಯ । ಕುಜನರನುತರಿವೆಕರು । ಕಾಲಕಾಲಭಕ್ತರಿಗೀಪ್ಸಿತವೀವೆ ॥ ಶ್ರೀಲತಾಂಗಿಪತಿಗುರುರಾಮವಿಠಲ । ನೋಲಗಿಸುವಭಾಗ್ಯವಂತರೊಡೆಯನೆ ॥ ೩ ॥

ಅರಳದಸಂಪಿಗೆ ಮಟ್ಟು.

ವಾಯುಕುಮಾರನೆಧೀರಾಗ್ರೇಸರ । ವಂದಿಸುವೆನುನಿನಗೆ ॥ ಕಾಯುವರಾರುಜಗದಿನೀನಲ್ಲದೆ । ಕಡೆಹಾಯಿಸುಕೊನೆಗೆ ॥ ಪ ॥ ಶರಧಿಯದಾಟಿಯಸುರನಪಟ್ಟಣದಿ । ಧರಣಿಜೆಸೀತೆಯನು । ಅರಸಿಯುಂಗುರವನಿತ್ತುಮಣಿಯಕೊಂ । ಡೊರಕಿದೆದನುಜರನು ॥ ೧ ॥ ರಾವಣನಿಗೆಬುದ್ಧಿಯಪೇಳಪುರವ । ಪಾವಕನಿಂಸುಟ್ಟ ॥ ದೇವಿಯವಾಣಿಕ್ಯವಕೊಂಡಾರಾಮ । ದೇವಗನೀಕೊಟ್ಟ ॥ ೨ ॥ ಭೂಮಿಯೊಳಗೆತಿರುಪತಿಯಲಿನೆಲಸಿದೆ । ಸ್ವಾಮಿಹನುಮಂರಾಯ । ಸಾಧುಜನಜವರದನೆನಿಸುವಗುರುರಾಮವಿಠಲಪ್ರಿಯ ॥ ೩ ॥

ಪಿಸಿದಾಕ್ಷ್ಬುರ್ಯಪ್ರೊ ಮಟ್ಟು.

ಬಿಟ್ಟುವಿಳಿದುಬೇಗಬಾರೊ । ಜಗಜ್ಜಟ್ಟಿಹನುಮನೆನಿನಗೆಸರಿಯಾರೊ । ಶರಣವಬೀರೊ । ಹರಣವತೋರೊ ॥ ಪ ॥ ದುಷ್ಟದಕಳಂತ

ನಪಟ್ಟಣದಿರಾಮನ ॥ ಆಪ್ತಸತಿಗೆನೀ । ಕೊಟ್ಟೆಯುಂಗುರವ । ತಿಳುಹಿ
ಕುಶಲವ । ಪಡಿಸಿದೆಮುದವ ॥ ೧ ॥ ವನವಭಂಗಿಸಿಬಂದದನುಜರಕೀಳ್ತಿ
ಸಿ । ವನಜಜಾಸ್ತ್ರಕೆಸಿಕ್ಕಿದಹಿಸಿಲಂಕೆಯನು । ತಾಳಿಚಿಂತೆಯನು । ಕಂಡಿ
ಸೀತೆಯನು ॥ ೨ ॥ ಸೀತಶೋಕರುಹರಘು । ನಾಥಗೆವೊಪ್ಪಿಸಿ । ಪ್ರೀತಿ
ಪೊಂದಿಸಿಬ್ರಹ್ಮಪಟ್ಟವಪಡದೆ । ಕೀರ್ತಿಯಿಂಮೆರದೆ । ಸೇವೆಯುಗೈದೆ ॥ ೩ ॥
ರಣರಂಗದೊಳಗೆರಾ । ವಣನಗುದ್ದಿದಶೂರ । ಕ್ಷೋಣಿಲಕ್ಷ್ಮಣಗೆಪ್ರಾಣ
ವನಿತ್ತಧೀರಾ । ವಾಯುಕುಮಾರ । ವಜ್ರಶರೀರ ॥ ೪ ॥ ಗುರುರಾಮ
ವಿಠಲಬಿಂ । ದುರುತರಪಾರ್ಶ್ವಯು । ಭರತಗೆತಿಳುಹಿದರುಷವೊಂದಿಸಿದೆ ।
ಪಾರಕ್ಕೆಕೊಂಡೆಘಟಕಾದ್ರಿಯೊಳ್ನಿಂದೆ ॥ ೫ ॥

ಆನಾಳ್ವೆಫಲೆಗಾದೆ ಮಟ್ಟು.

ಸರ್ವಜ್ಞಮುನಿರಾಯ । ನಿನ್ನಪಾದಸರೋಜಯುಗಳವನೆರೆನಂಬಿ
ದೆಜೀಯ್ಯಾ ॥ ಪ ॥ ದುರ್ವಾದಿತಿಮಿರದಿನಕರಕುಭೃಶರ । ಗರ್ವಿತದಾನವ
ಶಾಸನಕುಠಾರ । ಯತಿವರ್ಯ । ಮಹಾಶಾಂಯ್ಯ । ಮೇರುಸಮಧೈ
ರ್ಯ । ತ್ರಿವಿಧಜೀವರ್ಗಾಚಾರ್ಯ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ರಾಮದೂತನಾಗಿಸೀ
ತೆಗುಂಗುರವಿತ್ತೆ । ಭೀಮನಾಗಿಕೌರವರಸಂಹರಿಸಿದೆ । ಕಲಿಯುಗದಿ ।
ಭೂಸುರಕುಲದಿ । ಪುಟ್ಟಿನೀಮೆರದಿ । ಆರ್ತಜನಕ್ಕೆದಾಶರಧಿ ॥ ೧ ॥ ಸಂ
ಜೀವನತಂದುಬದುಕಿಸಿಕಪಿಗಳ । ಕಂಜಾಕ್ಷಿದ್ರೌಪದಿಯಭಿಮಾನಸಲಿಸಿದೆ ।
ಪವಮಾನ । ಮಧ್ವಾಭಿಧಾನ । ಅನುಸಂಧಾನ । ಪೂರ್ವಕಕೊಡುವಿ
ಜ್ಞಾನ ॥ ೨ ॥ ಮೂರವತಾರದಿಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣವ್ಯಾಸ । ರಾರಾಧನಿ
ಗೈದಧೀರಶಿಖಾಮಣಿ । ಭಾರತೀಶ । ಭವಭಯನಾಶ । ಕೊಡುವದುಲೇ
ಸಾ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲನದಾಸ ॥ ೩ ॥

ನೀರನಕೋರೆಸರೋಜಾನನೆ ಮಟ್ಟು.

ತೋರೊತೋರೊನಿನ್ನಚರಣವ ॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥ ಮಾರುತಿಭಕ್ತರ ।
ಸಾರಥಿನೀನೆಂದು । ಕೋರಿಭಜಿಪೆದೇಗ । ಬಾರೊಗುರುವರ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥
ರಾಮನದೂತನೆ । ಭೀಮಪ್ರಖ್ಯಾತನೆ । ಪೂಮಧ್ವಮುನಿರಾಯ ।
ವಂದಿಪೆಜೀಯ್ಯಾ ॥ ೧ ॥ ಭಾವಿಬ್ರಹ್ಮನುನೀನೆ । ಜೀವರಾಧಾರನೆಂ ।
ತಾಮರೆಗಣ್ಣನದಾಸವರ್ಯನೆ ॥ ೨ ॥ ಧಿಟ್ಟಶ್ರೀಗುರುರಾಮ । ವಿಠಲರಾ
ಯನ । ಪಟ್ಟದಾನೆಯೊನೀನು । ಪಾಲಿಸೆನ್ನನು ॥ ೩ ॥

ಮೂರುಲೋಕಸಂಚಾರ ಮಟ್ಟು.

ಪರಮೇಷ್ಟಿನಿನ್ನನಾ । ಸ್ಮರಿಸುವೆನನುದಿನ ॥ ಕರುಣದಿಂದಅಭ
ಯವಿತ್ತುಕಾಯೊಯೆಂದೆನಾ ॥ ಪ ॥ ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನೆ । ವಸಿಷ್ಟ
ನೈಯ್ಯನೆ । ಶ್ರೀಪಟ್ಟಮದ್ಯಪತಾಥಪುರಿಗೆ । ಇಷ್ಟಕೊಡುವನೆ ॥ ೧ ॥
ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನೆ । ಸುರಾಸುರೇಶನೆ । ಸರಸ್ವತಿಮನೋಹರನೆದ । ಯಾ
ಸಮುದ್ರನೆ ॥ ೨ ॥ ಗುರುರಾಮವಿಠಲನಾ । ನೆರೆನಂಬಿದವರನಾ । ಪರ
ಮಸುಖದೊಳ್ಳಿಟ್ಟಮುಕ್ತಿ । ಪಥವತೋರ್ಪನಾ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ನಾಯಕಿ ತಾಳ ಅಟ.

ಯನ್ನಪಾಲಿಸಯಿಂದಿರಾದೇವಿ । ಜಗನ್ಮೋಹಚರಿತೆಭಕ್ತಸಂಜೀ
ವಿ ॥ ಪ ॥ ಸನ್ನುತಾಂಗಿಯೆದೀನಜನರಾ । ಪನ್ನಿವರಕಳಲ್ಲವೆನೀ । ನಿನ್ನ
ಕಡವಗಾಡದಲೆಬಂದುಪ್ರ । ಸನ್ನಳಾಗಿಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಿ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಕ
ಮಲನಾಭನರಾಣಿಕಲ್ಯಾಣಿ । ವಿಮಲರೂಪಳೆಪಂಕಜಪಾಣಿ । ಶಮದ
ಮಾದಿಸುಖಂಗಳಿತ್ತು । ವ್ಮವಿಹಿತದುರಿತಗಳೋಡಿಸಿಯಾಳುಂ । ಮಮಯೆನಿ
ಪಪಾಕವಬಿಡಿಸಿತವ । ರಮಣನಡಿಗಳಕ್ರಮದಿತೋರಿಸಿ ॥ ೧ ॥ ಯೆಷ್ಟೊ
ಜನ್ಮಗಳೆತ್ತಿದೆನಮ್ಮ । ಬಲುಕಷ್ಟದಿಕಾಡುತಿಹದುಕರ್ಮ । ಭ್ರೋಷ್ಟ
ಗೋಸುಗತಿರುಗಿತಿರುಗೆ । ಶ್ರೇಷ್ಟಸುಖವನುಕಾಣದೇಸಂ । ಕಷ್ಟನಾ
ಗಡೆಬಳಲುವೆನುಪರ । ಮೇಷ್ಟಿಜನಕನಪಟ್ಟದರಸಿಯೆ ॥ ೨ ॥ ಸಾವ
ಜಗಮನೆಸದ್ಗುಣರಂನೆ । ಕ್ಷೀರಸಾಗರಕನ್ನೆಸುಸಂಪನ್ನೆ ॥ ನೀಮನವಲಿ
ದುಹೃದಯಕಮಲದಿ । ನಿಂತುಕರುಣದಿನಿನ್ನಶಿರಿಪದ । ತಾಮರಸವನು
ತೋರುವದುಗುರು । ರಾಮವಿಠಲನಪ್ರಾಣನಾಯಕಿ ॥ ೩ ॥

ಅವ್ರೇರಸಾವಿ ಮಟ್ಟು.

ಶ್ರೀಜಾನಕಿದೇವಿನಿನ್ನನಾ । ಧ್ಯಾನಿಪೆತಾಯಿ ॥ ಪ ॥ ಸುಜ್ಞಾನ
ಪ್ರದೆಯನ್ನಮನೋ । ಭಿಷ್ಟವನೀಯ್ಯೆ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಸಂಸಾರವಾರ್ಧಿ
ಯೊಳಗೆಮುಳಗಿ । ಬಳಲುವೆನಮ್ಮ । ಯಿದುಪಾರಗಾಣೋದೆಂದಿಗೊನಿ
ನ್ನ । ಪತಿಯಕೇಳಮ್ಮ ॥ ೧ ॥ ವಿಧಿಶಂಭುಮುಖಾಮರವಿನುತಪ । ದಾಂ
ಬುಜಯುಗಳೆ । ಜಗದಂಬೆನಿನ್ನನಂಬಿದೆವಿ । ಶ್ವಂಭರಪ್ರಿಯಳೆ ॥ ೨ ॥
ಸಾಮಜರಾಜವರದಶ್ರೀಗುರು । ರಾಮವಿಠಲನ । ಹೃದ್ಧಾಮದಲ್ಲಿತೋರಿ
ಶಿತರ । ಚಿಂತೆಬಿಡಿಸೆನ್ನ ॥ ೩ ॥

ಕಮಲಲಾಂಬನಾ ಮಟ್ಟು.

ಪರದೇವತಿಪದ್ಮಾವತಿ । ಶರಣಾಗತೋದ್ಧಾರಿಣಿಜನನಿ ॥ ಪ ॥ ನಿರತವುನಿನ್ನ । ಚರಣಕಮಲ । ನೆರೆನಂಬಿದೆ । ಕರುಣಾವಾರಿಧೆ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ವೇದಘೋಷೆಯಿಂದ । ಉದಿಸಿಮೊದಲು । ಶ್ರೀಧರನಕೈಪಿಡಿವೆನೆನ್ನುತ । ಮೋದದಿಂದತಪವಾಚರಿಸುತ । ಮೂರ್ಖರಾವಣನಿಗೆಶಾಪವಿತ್ತ ॥ ೧ ॥ ತಾವರೆಯೊಳುಪುಟ್ಟಿಧಾತ್ರಿಯೋಳ್‌ಜನಕ । ಭೂವರನಿಗೇಮಗಳೆನ್ನಿಸಿ । ದೇವದೇವರಾಮನವರಿಸುತ । ದಿತಿಜರಸಂಹಾರವಮಾಡಿಸಿದಾ ॥ ೨ ॥ ಆಕಾಶನೃಪತಿಗಾತ್ಮಜೆಯಾಗಿ । ಬೇಕಾದವರಗಳಭಕ್ತರಿಗೀವುತ । ಲೋಕಪರ್ಯಪದ್ಮಸರಸಿಯೋಳ್‌ನೆಲಸಿದ । ಭೂಕಾಂತಗುರುರಾಮವಿಠಲನರಸಿ ॥

ಸರ್ವಜ್ಞಮುನಿರಾಯ ಮಟ್ಟು.

ಸೀತಾಮಹಾದೇವಿ । ನೀ । ಸೇವಾನುಸೇವಕಳಡನಮ್ಮನನುಬ್ರೋವವಮ್ಮ ॥ ಪ ॥ ಪಾತಕಹಾರಿಣಿಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಿಣಿ । ಶೀತರುಣೀಮಣಿಯಾಶ್ರಿತಚಿಂತಾಮಣಿ । ಕೀರವಾಣೀಪಲ್ಲವಪಾಣಿ । ಯಳಿನೀಲವೇಣಿ । ಪಾಲಿತವಾಣಿಭವಾನಿ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಶತಕಂಠುನಿಸಂಹ್ಮಾರಮುಜೇಶಿ । ಪತಿಯುಗುರುರಾಮಭೂಪತಿನಿಮ್ಮಪ್ರೇಚಿತಿ । ಸಮರಾನ । ಮಾನಸೇನಾ । ಶಾಕ್ಷ್ಬಯರ್ಯಮಾನ । ನಿನ್ನಪ್ರೋಗಡನಾತರವು ॥ ೧ ॥ ಜನನಮರಣಮನುಜಲಧಿಲೋಮುನಿಗಿನೇ । ಕೋನತಲಿಯಕಕೋರಿಕೋರಿವಿಷಯಮಲಲ ॥ ವೇಸರಿತಿ । ಶ್ರೀರಾಮುನಿಸತಿ । ನಿನ್ನೆನಮ್ಮಿತಿ । ನಿನುವಿನಾಗಲೇದುಗತಿ ॥ ೨ ॥ ಕಾವಗಾದುಲನಿರ್ಮಮಮುಜೀಶಿಗುರು । ರಾಮುವಿಠಲುಪದಕಾಮರಸಂಬುಲ । ಜೌಪವಮ್ಮಾ । ಬಂಗಾರುಬಿಮ್ಮ । ಯಿತರುಲನಮ್ಮ । ವೇಗಮೆಯಿಂದುರಾವಮ್ಮ ॥ ೩ ॥

ತ್ರಿಲೋಕಮಾತನನು ಮಟ್ಟು.

ಸರೋಜಜಾತೆಜಗನ್ಮಾತೆಪಾಲಿಸು । ಜನಕಸುತೆಜನನಮರಣರಹಿತೆ ॥ ಪ ॥ ಪರಂಪರದಿನಪ್ಮಪಡದವಳಲ್ಲವೆ । ಬಿನ್ನಬಡಿಸುವೆದೇನಮ್ಮ । ಸೀತಮ್ಮ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಪತಿಹೃದಯನಿವಾಸನಿಸುವಾಸಿನಿಭವ । ತ್ವತ್ಪದಾಂಬುಜವಭಜಿಸುವಜನರು ॥ ಸತತವಿಹಪರದಿಸೌಖ್ಯಪಡುವರೆಂದು । ಸೂಕುತಿಪವ್ರಶೃತಿಸ್ಮೃತಿಪುರಾಣಾ ॥ ೧ ॥ ಭವ್ಯಚರಿತರಾದಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆನಿನ್ನ । ದಿವ್ಯಾಂಘ್ರಿದರ್ಶನವಾಗುವದೂ ॥ ಸೇವ್ಯನಾದಪತಿಚಿತ್ತಾನುಸೂ

ರದಿ । ಜೀವನಿಕರವಕರುಣದಿನೋಡುವಾ ॥ ೨ ॥ ಸಿರಿಮಾಯಾಜಯಾಕೃ
ತಿಶಾಂತಿರುಕ್ಮಿಣಿಲಕುಮಿ । ಸೀತೆಭೂಜಾತೆಗೋಣಮ್ಯಾತೆಎನುತ ॥ ಸಿರುತ
ಪ್ರನೆನೆವರದುರಿತಗಳಕಳೆದು । ಗುರುರಾಮವಿಠಲನಚರಣವತೋರಿಸಿ ॥ ೩ ॥

ಬರದಂತೆ ಬರಿಯೊ ಬಾಲಾ ಮಟ್ಟು.

ಬಾರಮ್ಮಭಾಗ್ಯನಿಧಿಯೆ । ಶಿರಿಯೆ ॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥ ಬಾರಮ್ಮನಿನ್ನ
ಪಾ । ದಾರವಿಂದತೋರಲು ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಸರಸಿಜಾಕ್ಷನವಕ್ಷಮಂದಿರೆ । ಸರ
ಸಿಜಾಸನನಮಾತೆಯಿಂದಿರೆ ॥ ಸಂಪಿಮುದವೆರಿಸಿನಿನ್ನರಸನೊಡನೆಸೀ ॥ ೧ ॥
ಸೀತಾರುಕ್ಮಿಣ್ಯಾದ್ಯವತಾರಿಣಿಬುಧ । ವ್ರಾತಮನಃಪದ್ಮವಿಹಾರಿಣಿ ।
ಚೇತೋಭವಜನನಿ । ಶ್ರೀತರುಣೀಮಣಿ ॥ ೨ ॥ ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರೇಂದ್ರಾದಿ
ಸುರಸೇವಿತೆ । ಬ್ರಹ್ಮಾಣಿಗಿರಿಜಾಶಚೀವಂದಿತೆ ॥ ಪರಬ್ರಹ್ಮಗುರುರಾ
ಮವಿಠಲನದಯಿತನಿ ॥ ೩ ॥

ಜೋಯವಮ್ಮತಾನುಸಮ್ಯಾಲೇ ಮಟ್ಟು.

ವಂದಿಸುವೆವಾರಿಜನೇತ್ರಾಸುಚರಿತ್ರಾಜಗತೆತಂದೆತಾಯಿನೀನೆ । ಬಾ
ಬೇಗನೆ ॥ ಪ ॥ ಮಂದರೋದ್ಧಾರಮನ್ಮಥಜನಕ । ಆನಂದಮೂರ್ತಿ
ಹರಿಯೆಸಿರಿಧೊರೆಯೆ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಕೇಶವಕೃಷ್ಣಮಾಧವವಾಮನ । ವಾ
ಸುದೇವಗೋವಿಂದಮಧುಸೂದನ ॥ ದಾಶರಥೆಸಂಕರ್ಷಣತ್ರಿವಿಕ್ರಮಹೃ
ಷೀ । ಕೇಶನಾರಸಿಂಹಪರಬ್ರಹ್ಮಾ ॥ ೧ ॥ ಪದ್ಮನಾಭಾಚ್ಯುತದಾಮೋದ
ರಜ । ನಾರ್ಧನಪುರುಷೋತ್ತಮಶ್ರೀಧರ ॥ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಧೋಕ್ಷಜನಾರಾ
ಯಣಅನಿ ॥ ರುದ್ಧವಿಷ್ಣುಭೂಧರಉಪೇಂದ್ರಾ ॥ ೨ ॥ ಅರಿತುಚತುರ್ವಿಂಶ
ತಿನಾಮವ । ಮರೆಯದೆಅಡಿಗಡಿಗುನೆನೆವೆ ॥ ಶರಣರದುರಿತವಪರಿಹರಿಸು
ವನಮ್ಮಗುರುರಾಮವಿಠಲನೆನಿನ್ನನೆನಾಂ ॥ ೩ ॥

ಪಂಚಪೀಠಿಕಾ ಕೀರ್ತನೆಗಳು.

ಪದ ರಾಗಾ ನಾಟ ತಾಳ ಝುಂಪೆ.

ಜಯಜಾನಕೀನಾಥಜಯಾತುಶೀಲವತಾತಜಯಾತುಲಕ್ಷ್ಮಣಭ್ರಾತ
ಜನಕಜಾಮಾತಾಜಯಾಜಯಾ ॥ ಪ ॥ ಜಯಭಕ್ತಸಂತ್ರಾತಜಯಾಭುವನ
ವಿಖ್ಯಾತ । ಜಯಾಜಯಾತುಸುಖದಾತಜಯಾಜಗನ್ನಾಥಾ । ಜಯಾಜಯಾ ॥
॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಮಾರುತಸಂಭವಪಕ್ಷ । ಮಹನೀಯಸುಕಟಾಕ್ಷ । ಸರಸಿಜದ
ಳನಿಭಾಕ್ಷ । ಸಾಧುಸಂರಕ್ಷಾ ॥ ಶರಧಿಬಂಧನದಕ್ಷ । ಶಾತ್ರವನಿಕರಶೀ

ಕ್ಷ । ವರವಿಶಾಲಸುವಕ್ಷ । ವಂದ್ಯಫಾಲಾಕ್ಷ ॥ ೧ ॥ ದಾರಿತಾಸುರನಿಕರ । ದಾಸಜನಮಂದಾರ । ಘೋರಪಾಪವಿದೂರ । ಕುಜನಸಂಹಾರ ॥ ಮಾರಶತಶೃಂಗಾರಮಮಸ್ವಾಮಿರಘುವೀರ । ಸಾರತತ್ವವಿಚಾರಸದಸದ್ವಿಚಾರ ॥ ೨ ॥ ಶಿವವಿನುತಶುಭನಾಮಜೀಮೂತಸನ್ನಿಭಶ್ಯಾಮ । ನವತುಳಸಿದಳದಾಮನತಜನಪ್ರೇಮ ॥ ಅವನಿಪಾಲಲಲಾಮಅಖಿಳಾಮರಸ್ತೋಮ ॥ ಕವಿಗೇಯಗುರುರಾಮವಿಠಲರಿಪುಭೀಮಜಯಜಯ ॥ ೩ ॥

ರಾಗಾ ಆರಭೀ ತಾಳಾ ತ್ರಿಪುಟ.

ಶರಣುಶರಣುಸುರಾರಿಭಂಜನ । ಶರಣುತ್ರಿಭುವನರಂಜನ । ಶರಣುಶ್ರೀವಿನುತಸಕಲಮುನಿಜನ । ಶರಣುರವಿಕುಲವರ್ಧನ ॥ ಶರಣುಶರಣು ॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥ ಹರಿಮುಕುಂದಮುರಾರಿಶ್ರೀಧರ । ಆದಿಪುರುಷರಮಾವರ । ಪರಮಭಕ್ತಸರೋಜಭಾಸ್ಕರ । ಪಾಹಿಪಾಹಿಕೃಪಾಕರಾ ॥ ೧ ॥ ಕರುಣಿದ್ರೌಪದಿಮಾನರಕ್ಷಕ । ದಾಸಜನಪರಿಪಾಲಕ । ದುರುಳದನುಜಾರಣ್ಯಪಾವಕ । ದುರಿತಹರರಘುನಾಯಕಾ ॥ ೨ ॥ ಕೇಶವಾಚ್ಯುತಕೃಷ್ಣವಾಮನ । ವಾಸುದೇವಜನಾರ್ದನ ॥ ವಾಸವಾನುಜ । ವನಜಲೋಚನ । ವಂದಿತಾಖಿಲಬುಧಜನಾ ॥ ೩ ॥ ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರೇಂದ್ರಾದಿಪೂಜಿತ । ಬ್ರಹ್ಮಋಷಿಗಣಭಾವಿತ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಪಿತಪ್ರಹ್ಲಾದವರದನೃ । ಸಿಂಹದೇವನಮೋಸ್ತುತೆ ॥ ೪ ॥ ಯೆನುತಭಜಿಸುವಭಕ್ತಜನರಿಗೆ । ಮನದಭೀಷ್ಟವಪಾಲಿಪ । ಜನವರನೆಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲ । ಜಾನಕೀಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭಶರಣುಶರಣು ॥ ೫ ॥

ರಾಗ. ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ತಾಳ ಆದಿ.

ಶ್ರೀರಘುವರಗೆನಮೋನಮೊ ॥ ಪ ॥ ಆಶ್ರಿತಪರಿಪಾಲಕಗೆನಮೋನಮೊ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಸರಸಿಜಭವಪಿತ । ಸರೋಜಲೋಚನ । ಪರಮಪುರುಷಖಗಪತಿಗಮನಾ ॥ ಸುರಕಿನ್ನರಭೂಸುರನರವರನುತ । ಸುಜನಪ್ರಿಯಗೇನಮೋನಮೋ ॥ ೧ ॥ ಮದನಕೋಟಿಲಾವಣ್ಯ । ಶರಣ್ಯನಾ । ರದವೀಣಾಗಾನವಿಲೋಲಾ ॥ ಮೊದತೀರ್ಥವರದಮುನಿಜನಪಾಲಕ । ಸದಮಲಾತ್ಮಕಗೇನಮೋನಮೋ ॥ ೨ ॥ ರಾಮಭೂವರವಿರಾಧಾಂತಕಬಲ । ರಾಮಾನುಜ । ರಘುರಾಮವಿಭೋಸೋಮ । ಸೂರ್ಯನಯನಕುಭಕಮಶ್ರೀಗುರು । ರಾಮವಿಠಲಗೇನಮೋನಮೋ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯ ತಾಳ ರೂಪಕ.

ಇಂದ್ರಾದಿಸುರಾರಾಧಿತ । ಇನವಂಶಸುಜಾತಾ । ಚಂದ್ರಧರಪ್ರಿಯ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಾಹೆಚ್ಚರಿಕೆ ॥ ೧ ॥ ಅರುಣಾತ್ಮಜಮುಕ್ತಿಪ್ರದ । ಕರುಣಾಸಮುದ್ರಾ । ಭಕ್ತರೋಗ್ರಜಭವಹರರಾಮ । ಭದ್ರಾಹೆಚ್ಚರಿಕೆ ॥ ೨ ॥ ಘಟಸಂಭವಮುಖಮುನ್ಯಾದಿ । ಕಟಿಕಾರ್ಚಿತ । ಚರಣಾ । ಕುಟಿಲಾರಿಶ್ರೀಗುರುರಾಮವಿಠಲಾಹೆಚ್ಚರಿಕೆ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳೀ ತಾಳ ಆದಿ.

ಜಾನಕೀವರಶೇ । ಜಯಮಂಗಳಂ ॥ ಪ ॥ ಮಾನವಾಧಿಪಶೇಮಂಗಳಂ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ರಾವಣಾನುಜಮಿತ್ರ । ರಮಣೀಯಸುಚರಿತ್ರ ॥ ದೇವಾದಿದೇವಶೇಮಂಗಳಂ ॥ ೧ ॥ ಕಪಿಗಣಪೂಜಿತಕಾಮಿತಫಲದಾತ । ಅಪವರ್ಗಪ್ರದಶೇಮಂಗಳಂ ॥ ೨ ॥ ಖರದೂಷಣನಿಹಂತ । ಶರದೃತಶರಚಾಪ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲಶೇಮಂಗಳಂ ॥ ೩ ॥

ಷೋಡಶೋಪಚಾರವಿಧಾನ ನಾಮಗಳು.

॥ ಶ್ಲೋಕ ॥ ಧ್ಯಾಯಾಮಿತ್ವಾಂಜಗನ್ನಾಥದೇವದೇವರಮಾಪತೇ । ಸಚ್ಚಿದಾನಂದರೂಪತ್ವನಿತ್ಯಶಂಪ್ರತ್ಯಹಂಹರೇ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ ತಾಳ ಆಟ.

ಧ್ಯಾನಿಸಲರಿಯೆನಿನ್ನಶ್ರೀನಿವಾಸ ॥ ಪ ॥ ಧ್ಯಾನಿಸಲರಿಯೆನಾದೀನಮಂದಾರನಿ । ತ್ಯಾನಂದಮೂರ್ತಿಯಂದರಿತುಹೃದಯದೊಳು ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಯಮನಿಯಮಾಸನದಿ । ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ । ಕ್ರಮದಿಪ್ರತ್ಯಾಹಾರದಿ । ಭ್ರಮಗೊಳಿಸುವಮನವ । ನಿಲಿಸಿಧಾರಣೆಯನು । ಪಮಸಮಾಧಿಯಲಿಹಂ । ಮಮಯುಂಬುವದುಬಿಟ್ಟು ॥ ೧ ॥ ಪರಿಪರಿಶಾಸ್ತ್ರವೇದ । ಪುರಾಣಗಳ್ । ತರತಮಭೇದಾಭೇದ । ದರುವಿಗೆಸೂಕ್ಷ್ಮಿಯಾ । ಗಿರುವತಶ್ವೇತರ । ಗುರುವೆನಿಸುವನಿನ್ನಚರಣಕಮಲವರಿತು ॥ ೨ ॥ ಮದಮತ್ಸರಾದಿಗಳು । ಕಾಡಿಯುವಗೋದಗಿಬಾಧಿಸುತಿಪ್ಪವು । ಸದಮಲಾತ್ಮಕಶ್ರವಣ । ಮನನಗಳರಿಯೆನೋ । ಹದಕೂಪದಲ್ಲಿಬಿದ್ದುಗುರುರಾಮವಿಠಲನೆ ॥ ೩ ॥

॥ ಶ್ಲೋಕ ॥ ಕಥಮಾವಾಹಯೇಹಂತ್ವಾಂ । ಸರ್ವಭೂತನಿವಾಸಿನಂಸರ್ವಾತ್ಮನಮಹಂವಿಷ್ಣುಮವಾಙ್ಮನಸಗೋಚರಂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ ತಾಳ ಅಟ.

ಆವಾಹನೆಮಾಡಲಾನೇನುಬಲ್ಲೆ ಸ । ರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿನಿನಗೆ ॥ ಪ ॥ ದೇವತಿರ್ಯಙ್ಮನುಷ್ಯಾದಿಜಂತುಗಳಲ್ಲಿ । ಐವಿಧವಿರಾತಾಳದೊಳಹೊರಗಿರುವಗೆ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗೋಳಕತ್ರಯಚಿಂತನೆ । ಯೇನುಬ್ರಹತಿನಾಮಗೆ । ನೀನೆಕರುಣದಿಮಾನ್ಮನಸದೊಳುಪ್ರೊಳ । ದೇನೇನುಮಾಡಿಸಲದುನಿನಗರ್ಪಿತ । ೧ ॥ ಅಣುವಿನೊಳಣುವಾಗಿ । ಮಹತ್ತಿನೊಳ್ಮಹತ್ತಾಗಿ । ಗುಣನಿಧಿತುಂಬಿರುವೆ ॥ ಯೆಣಿಸಲ್ಲನ್ನಳವೆನಿನ್ನಯಮಹಾಮಹಿಮೆಯ । ವಿನುತಿಸುವದುಕೊನೆಗಾಣದೆಕೃತಿಕತಿ ॥ ೨ ॥ ಸ್ವೇತದ್ವೀಪಾನಂತಾಸನವೈಕುಂಠಆ । ದಿತ್ಯಮಂಡಲಮಧ್ಯಗ ॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿನಿನ್ನಭಜಿಸುತಿರುವಭಕ್ತ । ವ್ರಾತವಸಲಹುವಗುರುರಾಮವಿಠಲನೆ ॥ ೩ ॥

॥ ಶ್ಲೋಕಾ ॥ ಕಥಂಸಿಂಹಾಸನಂದಾಸ್ಯೆವೈಕುಂಠಾಯಮಹಾತ್ಮನೆ । ಬೃಹತವಾಸುದೇವಾಯಾಕುತಃಕರ್ತ್ರೃಮಪ್ರಭೊ ॥ ೧ ॥

ರಾಗಾ ಧನ್ಯಾಸಿ ತಾಳಾ ಆದಿ.

ಸಿಂಹಾಸನವಿದೆಸ್ವೀಕರಿಸೈನರ । ಸಿಂಹರಮಾರಮಣ ॥ ಪ ॥ ಬ್ರಂಹ್ಮಾದ್ಯಮರವಿನುತಪಾದಪರ । ಬ್ರಂಹ್ಮನಿನಗೆಮಾನಸನೆಂಬುವ ॥ ಅನುಪಲ್ಲವಿ ॥ ದಾರುಲೋಹಮಯಪೀಠಗಳೀವದು । ತರವೆನಿನಗೆಸ್ವಾಮಿ । ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಯಚಿಂತ್ಯಮಹಿಮಭವ । ವಾರಿಧಿತಾರಕನಾಮರತ್ನಮಯ ॥ ೧ ॥ ಸಿರಿದೇವಿಯುನಿನ್ನರಬ್ಬನೆಗೈವಡ । ಶಕ್ತಿಳಾಗಿರುವಳು । ಸ್ವರಮಣಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಹರಾ । ತ್ಪರವಮುಕುಂದರತ್ನಮಯಮಣಿಖಚಿತ ॥ ೨ ॥ ಏಕಚಿತ್ತದಲಿನಿನ್ನಭಜಿಪರಿಗೆ । ನೇಕಸುಖಗಳೀವ । ನಾಕೇಶಾನುಜಗುರುರಾಮವಿಠಲ । ನವೊನವೋರತ್ನಮಯಮಣಿಖಚಿತ ॥ ೩ ॥

॥ ಶ್ಲೋಕ ॥ ಗಂಗಾಯಹಾಜನಕಸ್ತ್ವಂಹಿ । ಸಖಾಗಂಗಾಧರಸ್ತ್ವಾ । ಗಂಗಾಜಲಂಸಮಾನೀಯ । ಕಥಂಪಾದ್ಯಂದದಾಮಿತೆ ॥ ೧ ॥

ರಾಗಾ ಬೇಹಾಗು ತಾಳಾ ರೂಪಕ.

ಪಾದ್ಯವಾನುಕೊಡುವದುಹ್ಯಾಗೆ । ಪರಮಪುರುಷನಿನಗೆ ॥ ಪ ॥ ಅನಾಥನಂತಕಾರಣಸರ್ವತ್ರತುಂಬಿರುವಗೆ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಬಲಿಯದಾನವಬೇಡುವಕಾಲದಿ । ನೆಲನಯಿಹಾರಡಿಯಗೈದು । ತಳತಳಿಸುವದಿವ್ಯಪದದಿ । ಚೆಲುವಗಂಗೆಯಪಡದವನಿಗೆ ॥ ೧ ॥ ಅನೇಕವಾದಗಳೆಂದುನಿನ್ನ ।

ಆಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿತತಿಗಳು | ಅನಧಿಕಾರಿಯಾದಮೂಢ | ಅಲ್ಪಮತಿಯು
ನಾನುಸ್ವಾಮಿಯೇ ॥ ೨ ॥ ಮುನಿಸತಿಶಾಪಬಿಡಿಸಿದಪಾದಕ್ಕೆ | ಮುಕ್ತರಿ
ಗಾಧಾರವಾದಪಾದಕೆ | ವನಜಭವನಪ್ರೋಲ್ಲ್ವಪಾದಕೆ | ಗುರುರಾಮವಿಠಲ
ನಿನ್ನಪಾದಕೆ ॥ ೩ ॥

॥ ಶ್ಲೋಕ ॥ ಶಂಖಚಕ್ರಗದಾಪದ್ಮ | ಶಾರ್ಙ್ಗಖಡ್ಗಾದಿಧಾರಿಣೆ |
ಭಕ್ತಾಭಯದಹಸ್ತಾಯ | ಕಥಮರ್ಘ್ಯಂದದಾಮಿತೆ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಜಂಜೋಟಿ ತಾಳ ರೂಪಕ.

ಅರ್ಘ್ಯವರ್ಘ್ಯವಿಡುವೆನಿನ್ನ | ಅಭಯಹಸ್ತಕೆ ॥ ಪ ॥ ಭಾರ್ಗ
ವೀಮನೋಹರಾಪ | ವರ್ಗದಾಯಕ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಸಿರಿಯಮುಡಿಯೊ
ಳ್ಪುಷ್ಪವಹಸ್ತಕೆ | ಶ್ರೀಕರವಾದದಿವ್ಯಹಸ್ತಕೆ | ಅರುಣಜನನೀವರಿಸಿದ
ಹಸ್ತಕೆ | ಪರಮಕೋದಂಡಪಿಡಿದಹಸ್ತಕೆ ॥ ೧ ॥ ವರಕುಚೇಲನವಲನು
ಬಹು | ತ್ವರದಿಬಾಚಿಮೇಡಿದಹಸ್ತಕೆ | ಕರುಣಿದ್ರುಪದತನಯಳಿಗಾ | ಕಾ
ನ್ನವಾಂತದಿವ್ಯಹಸ್ತಕೆ ॥ ೨ ॥ ದಧಿಭಾಂಡವನೊಡದಕೋಡಿಗೆ | ಮೊದಲೆ
ಕೋರಿದಮುದ್ದುಹಸ್ತಕೆ | ಅದುಭುತಗುರುರಾಮವಿಠಲ | ಅಪ್ರಮೇಯ
ನಿನ್ನಹಸ್ತಕೆ ॥ ೩ ॥

॥ ಶ್ಲೋಕ ॥ ಆಚಮನ್ಯಂಸುರಶ್ರೇಷ್ಠ | ಪಾವನಾಂಗಪರಾ
ತ್ಪರಾ | ಪವಿತ್ರಾಣಾಂಪವಿತ್ರಸ್ತ್ವಂ | ಪ್ರದಾಸ್ಯಾಮಿಕಥಂಪ್ರಭೋ ॥

ರಾಗ ಭೈರವೀ ತಾಳ ರೂಪಕ.

ಆಚಮನವಮಾಡುನಿಗಮ | ಗೋಚರಶಿರಿರಮಣಾ ॥ ಪ ॥ ವಾ
ಚಾಮಗೋಚರಕಂಜ | ಲೋಚನಗುಣಪೂರ್ಣಾ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಪರಮ
ಪವಿತ್ರಸಕಲಗುಣ | ಭರಿತಜಗತ್ಪ್ರಭುವೇ | ನರಸುರಗರುಡೋರಗಕಿ |
ನ್ನರರೊಳುನೀನಿರುವೆ ॥ ೧ ॥ ಪಾವನಸುಜನಾವನಜಗ | ಜೀವನನಮಮ
ಸ್ವಾಮಿ | ಸಾವಧಾನದೊಳೆನ್ನಮೊರೆಕೇಳ್ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ ॥ ೨ ॥
ಸ್ಮರಣೆಮಾಳ್ಪರಘವಕಳೆವ | ಬಿರಿದುಳ್ಳವನೀನು | ಗುರುರಾಮವಿಠಲ
ನಿಜಭ | ಕ್ತರಿಗೆಕಾಮಧೇನು ॥ ೩ ॥

॥ ಶ್ಲೋಕ ॥ ಸ್ನಾಪಯೇತ್ವಾಂಕಥಂಕೃಷ್ಣಕ್ಷೀರಾದ್ಯೈರ್ದಿ
ವ್ಯವಾರಿಭಿಃ | ಅಮೃತಂನಿರ್ಮಲಾತ್ಮಾನಮಪ್ರಮೇಯಮಜಾರ್ಚಿತಂ ॥

ರಾಗ ದರ್ಬಾರು ತಾಳ ಅಟ.

ಸ್ನಾನಮಾಡಯ್ಯ ಸರ್ವಾಧಾರ ॥ ಪ ॥ ಜಾನಕೀವಲ್ಲಭ । ನೀನೇ
ನಿರ್ಮಲಮೂರ್ತಿ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಸ್ಮರಿಸಿದವರಾತ್ಮದಿ । ಪರಿಶುದ್ಧಮಾಳ್ಪ
ನೆಂ । ದುರುತರಶ್ರುತಿಗಳು । ಪೊಗಳುತಿಹವು ನಿನ್ನ ॥ ೧ ॥ ಕ್ಷೀರದ
ಧ್ಯಾಜ್ಯಮಧುಶರ್ಕರಫಲಗಳಿಂ । ನಾರಿಕೇಳೋದಕದಿಂದ ಪಂಚಾಮೃ
ತ ॥ ೨ ॥ ಗಂಗೆಗೋದಾವರಿ । ಯಮುನೆಸರಸ್ವತಿ । ತುಂಗನರ್ಮದಸಿಂ
ಧು । ಕಾವೇರೀಜಲಗಳಿಂ ॥ ೩ ॥ ಪರಿಮಳಪುನಗುಕೇ । ಸರಿಕರ್ಪೂರಕಸ್ತೂ
ರಿ । ಪರಮದ್ರವ್ಯವುನವ । ರತ್ನಮುತ್ತುಗಳಿಂದ ॥ ೪ ॥ ಸಾಗರಶಯನನೆ ।
ರ್ವಾಗಮವೇದ್ಯನೆ । ಭಾಗವತಪ್ರಿಯ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲನೆ ॥ ೫ ॥ ॥ ೪೫ ॥

॥ ಶ್ಲೋಕ ॥ ದ್ರೌಪದೀಮಾನರಕ್ಷಾಯ । ದಿವ್ಯಾಂಬರಧರಾಯ
ಚ ॥ ಪ್ರದಾಸ್ಯಾಮಿ ಶುಭಂ ವಸ್ತ್ರದ್ವಿನೀಮಯಿ ಕೃಪಯಾ ಪ್ರಭೋ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ತಾಳ ಅಟ.

ವಸ್ತ್ರಗಳರ್ಪಿಸುವೆ ವಾರಿಜನಾಭ ॥ ಪ ॥ ಹಸ್ತಿರಾಜವರದನೀಲಘನಾ
ಭಾ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಪರಪೀತಾಂಬರಧರಿಸಿರುವವನೆ । ತರುಣಿಗೆ ಅಕ್ಷಯಾಂ ।
ಬರಗಳಿತ್ತವನೇ ॥ ೧ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಶರೀರನೆ । ಬ್ರಹ್ಮನಪೆತ್ತವನೆ ।
ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನೆ । ಬ್ರಾಹ್ಮಣಪ್ರಿಯನೆ ॥ ೨ ॥ ನೀನಿತ್ತುದಲ್ಲವು ।
ನಿನಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುವ । ಧ್ಯಾನವ ಮಂದೇ ಪಾಲಿಸು । ಗುರುರಾಮವಿಠಲಾ ॥

॥ ಶ್ಲೋಕ ॥ ಯಜ್ಞಕರ್ತ್ರೇ ಚ ಯಜ್ಞಾಯ । ಯಜ್ಞಭೋ
ಕ್ತ್ರೇ ಪರಾತ್ಮನೇ ॥ ಯಜ್ಞಾಂಗಾಯ ಪ್ರದಾಸ್ಯಾಮಿ । ಹ್ಯುಪವೀತಮ
ಹಂ ಪ್ರಭೋ ॥ ೧ ॥ ॥ ೪೬ ॥

ರಾಗ ನೀಯಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದಿಯೊ ಯೇಣಾವರಿ ಮಟ್ಟು.

ಯಜ್ಞೋಪವೀತವೀವೆನೊ ನಿನಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ॥ ಪ ॥ ಯಜ್ಞಪು
ರುಷ ಮುನಿಯಜ್ಞಪಾಲಕನಿಗೆ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಅಜ್ಞ್ಯಮಹೆಂಥನು
ನಾನು । ಕಿಂ । ಚಿಜ್ಞನೆಂದಿಗು ನಿನ್ನ ಪೊಂದಿದನು । ಸುಜ್ಞಾನನೆಂಬುದು ಸ್ವ
ಪ್ನದೊಳರಿಯೆ । ಸ । ರ್ವಜ್ಞ ನಿನ್ನವನೆಂದು । ವಿಜ್ಞಾನ ಪಾಲಿಸು ॥ ೧ ॥ ಸಾ
ಧುಜನಪ್ರಿಯ ಸರೋಜಾಕ್ಷ ಪೂರ್ಣ । ಬೋಧಾಮೃತವ ಯಾಚಿಪ ಜನಕ್ಕಾ ।
ಕಾದುಕೊಂಡಿರುವೆ ಯಾನಾದಿಯಿಂದಲಿ ನಿನ್ನಮನಿ । ರಾದರಣೆಮಾಡದೆ ನೀದ
ಯದಿಂದ ಸಲಹೋ ॥ ೨ ॥ ಮುಕ್ತಿದಾಯಕ ದೇವಾದಿದೇವಾ । ನಿಜಭಕತ

ಜನರಿಗೆನೀನೇಸಂಜೀವಾ ॥ ಯುಕ್ತಿವಿಶಾಲಗಳೆಲ್ಲ । ವೇದಾಂತರ
ಹಸ್ಯ । ಸಕಲಾಧಾರನೆ । ಶ್ರೀಗುರುರಾಮವಿಠಲದಿವ್ಯ ॥ ೩ ॥ ॥೪೭॥

॥ ಶ್ಲೋಕ ॥ ಕಿರೀಟಹಾರಕೇಯೂರ । ಕುಂಡಲಾದ್ಯೈಸ್ಸು
ಭೂಷಣೈಃ । ವಿರಾಜಿತಾಯಚಕಥಂ । ದಾಸ್ಯಾಮ್ಯಾಭರಣಾನಿತೆ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕಮಾಚು ತಾಳ ರೂಪಕ.

ಆಭರಣಗಳರ್ಪಿಸುವೆನು । ಶೋಭನಚರಿತಾ ॥ ಪ ॥ ಮ । ಹಾಭಾ
ಗ್ಯಪ್ರದನಿನ್ನರ । ಸಿರಿಯುಗುಣಭರಿತಾ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಪದನೂಪುರಗಳು
ಘಂಟೆ । ನಿನಡುಡಿಧಾರಾ । ಉದರವುಪರಿಯಾಂಕವೈ । ಜಯಂತಿಯ
ಹಾರಾ ॥ ವಿಧವಿಧಕರಕಂಕಣಹಸ್ತ । ಬೆರಳಿಗುಂಗುರಾ ॥ ಹೃದಯ
ದಿಕೌಸ್ತುಭಶ್ರೀ । ವತ್ಸದಶೃಂಗಾರಾ ॥ ೧ ॥ ಹೊಳೆಯುವಭುಜಕೀರ್ತಿ
ಯು । ಕುಂಡಲಕರ್ಣದಲ್ಲಿ । ತುಳಸಿಯವನಮಾಲೆ । ಶೋಭಿಪುದುಕಂ
ಠದಲಿ । ಥಳಥಳಪುದುರವಿಯಂತೆ । ಕಿರೀಟಶಿರದಲಿ । ಬೆಳಗುವತೇ
ಜೋಮಯಗಾ । ನಾಮವುಕೊಡಲಿ ॥ ೨ ॥ ಸ್ಮರಕಕಸುಂದರವಿಗ್ರಹಕ
ರುಣಾಕರನೇ । ಸರಸಿಜಭವಜನಕ । ಪರಾತ್ಪರಮಾಧವನೆ । ಶರದಿಂ
ದುನಿಭಾನನಕಸ್ವಪ್ರಕಾಶನೇ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲಹರಿಸರ್ವೋತ್ತಮನೇ ॥

॥ ಶ್ಲೋಕ ॥ ದಿವ್ಯಚಂದನಕಸ್ತೂರೀ । ಕರ್ಪೂರಾದ್ಯೈರ್ಮ
ನೋಹರೈಃ ॥ ವಿಲೇಪಿತಾಯಚಕಥಂ । ಗಂಧಂದಾಸ್ಯಾಮಿಕೇಶವಾ ॥ ॥೪೮॥

ರಾಗ ದೇವಗಾಂಧಾರಿ ಆದಿತಾಳ.

ಗಂಧವಿಲೇಪವಬಂಧವಿಮೋಚನ । ಗರುಡಗಮನಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಪ ॥
ಇಂದಿರೆಯರಸಮುಕುಂದಮೂಜಗಕ್ಕೆ । ತಂದೆತಾಯಿನೀನೇಶ್ರೀರಾಮಾ ॥
ಅ ॥ ಪ ॥ ವಾಸನೆಪರಿಮಳಗಂಧಕರ್ಪೂರ । ಕೇಸರಿಪುನುಗುಗಳು । ನೀಸ
ತಿಸಹಿತಸದಾಲೇಪಿತಶ್ರೀನಿ । ವಾಸಸುಗುಣಧಾಮಾಶ್ರೀರಾಮಾ ॥ ೧ ॥ ಸ್ವ
ರಿಪಲಲಾಟದೊಳೂರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಕ । ಸ್ತೂರಿತಿಲಕವುಬೆಳಗೇ । ಹರಿದಾ
ಕುಂಕುಮಮಂಗಳದ್ರವ್ಯನಿನ್ನ ನರಸಿಜಾನನೆದೇವಿಗೇ ॥ ಶ್ರೀರಾಮಾ ॥ ೨ ॥
ಕ್ಷತೆಯಿಲ್ಲದವನುನೀನೆಂಬುವದ । ಕ್ಷತೆನಿನಗಿದುದೇವಾ । ಪತಿತಪಾವನ
ಗುರುರಾಮವಿಠಲಜಗ । ತ್ಪತಿಮಹಾನುಭಾವಾ ॥ ಶ್ರೀರಾಮಾ ॥೩॥ ॥೪೯॥

॥ ಶ್ಲೋಕ ॥ ಪೂಜನೀಯಾಂಸದಾಪೂಜ್ಯಂ । ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಾದಿ
ಭಿಸ್ಸುರೈಃ ॥ ಅಭ್ಯಕ್ತತಶರೀರಸ್ತ್ವಂದಾಸ್ಯೇಪುಷ್ಪಾಣ್ಯಹಂಕಥಂ ॥

ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವೀ ತಾಳ ಅಟ.

ಪೂಜಿಸಬಲ್ಲೆನೆನಾನುನಿನ್ನಂಪ್ರಿಯ । ರಾಜೀವದಳನಯನ ॥ ಪ ॥ ರಾಜರಾಜಾನುಜಭಂಜನಭವದೂರ । ರಾಮಚಂದ್ರಸೀತಾಹೃತ್ಕುಮುದಚಂದ್ರ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಪಾರಿಜಾತಪುನ್ನಾಗಬಕುಳವಂ । ದಾರಮಲ್ಲಿಕಕೇತಕೀ ॥ ಸಾರಸಜಾಜಿಚಂಪಕತುಳಶಿಯುಕರ । ವೀರವೇಮೊದಲಾದದಿವ್ಯಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ॥ ೧ ॥ ವಿಶ್ವಾದಿಸಾಹಸ್ರನಾಮಂಗಳಿಂನಿನ್ನ । ಶಶ್ವದ್ರೂಪವತಿಳಿದು ॥ ಆತ್ಮಸುಖಾನಂದಮಯಪರಮಾತ್ಮನಿ । ನ್ನರ್ಚಿಸುವಡೆಚಪಲಚಿತ್ತಗೆಸಾಧ್ಯವೆ ॥ ೨ ॥ ಮೇರುಸಿಂಹಾಸನಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರುದೀಪ । ನೀರೆಲ್ಲಅಭಿಷೇಕವು ॥ ತೋರುವದಿಗ್ವಸ್ತ್ರಪೃಥ್ವಿಗಂಧವುಸರ್ವ । ಸಾರಭೋಕ್ತೃಗೆಗುಣಗಳತಾಂಬೂಲಗಳಿಂದ ॥ ೩ ॥ ಹೃದಯಕಮಲನಿನ್ನ । ಸದನಹಂಸಾಖ್ಯಕು । ಉದನೀರುಅಭಿಷೇಕವು ॥ ಮುದದಿನಿತ್ಯದಿಉಂಬು । ವಡೆನೈವೇದ್ಯಪ್ರಭೃತಿ । ಪದಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಮಲಗುವದೆವಂದನೆಯೆಂದು ॥ ೪ ॥ ಬಂದುಅರಿಯದಲುಬ್ಧಮದಾಂಧನುನಾನುಗೋ । ವಿಂದನಿನ್ನಯಭಕ್ತರಾ ॥ ಸಂದೋಹದೊಳಗಿಟ್ಟೆನ್ನರ್ಚನೆಕೈಕೊಂಡು । ತಂದೆಪಾಲಿಸೋಗುರುರಾಮವಿಠಲಸ್ವಾಮಿ ॥ ೫ ॥ ॥ ೫೦ ॥

॥ ಶ್ಲೋಕ ॥ ಗಂಧವಾಹಸ್ತ್ವಮಸಿತೋ । ಹ್ಯಸ್ಮಿನ್ನಾಕವಕಿಂಕರಾ ॥ ಗಂಧಾಧ್ಯಕ್ಷಾಯಚೇತಥಂ । ಧೂಪಮಾಘ್ರಾಪಯೇತ್ಪ್ರಭೋ ॥

ರಾಗ ಧನ್ಯಾಸಿ ಆದಿತಾಳ.

ಧೂಪಮಾಘ್ರಾಣಿಸೋದುರಿತವಿದೂರ ॥ ಪ ॥ ತಾಪಸಪ್ರಿಯನಿಜದಾಸಮಂದಾರಾ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ನಾಸತ್ಯರೊಳುಭವಗನಿಯುಕ್ತನಾಗಿದ್ದುಸಕಲ । ವಾಸನೆಗಳಕೊಂಡುಯಲ್ಲಜೀವರಭಿ ॥ ಲಾಷೆಗಳರಿತುಸುಖಗಳೀವಪ್ರತಿಸರ್ವಾ । ವಾಸನಾಗಿಹಯಿಂದೀ । ರೇಶಕೃಪಾಳೊ ॥ ೧ ॥ ಸತತವೃಕಪಿಲಾಶ್ವೈಕಶ್ರೀಚಂದನ । ಯುತಗುಗ್ಗುಳಸಂಮಿಳಿತಕೃಷ್ಣಾಗರುಮಿ । ಶ್ರಿತಧೂಪವಶ್ರೀಸಹಿತನಾಗಿನೀಕೈಕೊ । ಪ್ರಣತಭಕ್ತರಿಗೀಪ್ಸಿತವರವೀವನೆ ॥ ೨ ॥ ವಾಸನೆಗಳರಿತುಸರ್ವಭೂತದಲಿನಿ । ವಾಸಮಾಡುತಕರ್ಮಫಲಗಳನೀವ । ವಾಸುದೇವನಿಗೆಸುವಾಸನೆಯಾವದು । ವಾಸುಕಿಶಯನಶ್ರೀಗುರುರಾಮವಿಠಲಾ ॥ ೩ ॥

॥ ಶ್ಲೋಕ ॥ ತ್ರಿಗುಣಾತೀತದೇವಾಯ । ತಾಪತ್ರಯನಿವಾರಿಣೆ ॥ ಪ್ರತಾಪಸೌಖ್ಯಮಿಳಿತಂದೀಪಂಜ್ಯೋತಿಷೇಚಿನ್ಮಯಾತ್ಮನೆ ॥

ರಾಗ ಮೋಹನ ತಾಳ ಆದಿ.

ಏಕಾರತಿಯನೊಡ್ಡೈಜಗದೇಕನಾಥ ‖ಪ‖ ನಾಕೊಡುವೆನುತ್ರಿಲೋ । ಕೈಕರಕ್ಷಕಸ್ವಾಮಿ ‖ ಅ ‖ ಪ ‖ ಘೃತವರ್ತಿತ್ರಯವನ್ನು । ಯುತವಾದಮಂಗಳ । ರತಿಯನ್ನೀಕರಿಸುಶ್ರೀ । ಪತಿಪುರುಷೋತ್ತಮ ‖ ೧ ‖ ಮೂರುಲೋಕದಅಂಧ । ಕಾರಪರಿಹರಗೈವ । ಘೋರಾನರಕತ್ರಾತ । ದಿವ್ಯಜ್ಯೋತಿರೂಪನೆ ‖ ೨ ‖ ದ್ವಾದಶಸ್ತೋತ್ರಪ್ರತಿ । ಪಾದಕಮಧ್ವಮುನಿಗೆ । ವೇದವಿಖ್ಯಾತಗುರು । ರಾಮವಿಠ್ಠಲತಂದೆ ‖ ೩ ‖ ‖ಕೊ‖

‖ ಶ್ಲೋಕ ‖ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತಾಯನಿತ್ಯಾಯ।ನಿತ್ಯಾನಂದಾಯವೇಧಸೇ ‖ ನಿವೇದನಂಪ್ರದಾಸ್ಯೇಕಿ । ಮಾಧುರ್ಯೈಕರಸಾತ್ಮನೇ ‖

ರಾಗ ಸುರಟಿತಾಳ ಅಟ.

ಭೋಜನಮಾಡೈಯ್ಯಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ‖ ಪ ‖ ರಾಜೀವಾನಯನಸ್ವ । ರಾಜನನುಜಮಹಾ । ರಾಜವಂದಿತರಾಜರಾಜಸಖಾರ್ಚಿತ ‖ ಅ ‖ ಪ ‖ ಉಪ್ಪುಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿಪಚ್ಚಡಿಗಳುಗೊಜ್ಜು । ಹಪ್ಪಳಸಂಡಿಗೆಶಾಖಗಳೂ । ಪಪ್ಪುವರಸಕೂಟುಹುಳಿಫಳದ್ಯಮ್ರಸೂಪ । ತುಪ್ಪಕಾಲ್ಯೋದನಚಿತ್ರಾನ್ನಗಳನ್ನು ‖ ೧ ‖ ಹೂರಿಗೆಕಮ್ಮಲಿಹೋಳಿಗೆಕಡುಬುಮೂ । ಚಿಟ್ಟೋರೆಯುಅತಿರಸಹೊಯ್ಗಗಡುಬೂ । ಕೀರೂಳಂಬೊಡೆಬೋಂಡು । ಶಾವಿಗೆಹುಳಿದೋಕೆ । ಕ್ಷೀರಶರ್ಕರೆಜೇನುತುಪ್ಪವೆಮೊದಲಾಗಿ ‖ ೨ ‖ ಮಂಡಿಗೆಲಾಡುಚಿರೋಟಿಘೀವರುಫೇಣಿ । ಚಂಡುಸೋಮಾಶಿಬತ್ತಾಸುಫೇಡಾ । ಖಂಡಶರ್ಕರೆಖುಬ್ಬುಖರ್ಜೂರಾದಾಕ್ಷಿಗೆ । ಕಂಡುತ್ರಿಲೋಕಗಳುದ್ಧರಿಸುವಸ್ವಾಮಿ ‖ ೩ ‖ ಪನಸಜಂಬೂಕದಳಿನಾರಂಗಎಳನೀರು । ದಾನಶಕ್ಕರೆಬೆಣ್ಣೆಯುಮೊಸರೂ ‖ ಅನುವಾದಸ್ವಾದೋದಕಮೊದಲಾಗಿಶ್ರೀ । ಯರ್ಪಿಸುವಳುಭಕ್ತಿಯಿಂದಾಕೈಕೊಂಡುನೀ ‖ ೪ ‖ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತನಿರಾಮಯಗೆನಿರಂತರ । ಸತ್ವರಜಸ್ತಮೋಗುಣಗಳೆಂಬ ‖ ಸತ್ಯತಾಂಬೂಲವರ್ಪಿಸಲುಯಥಾಶಕ್ತಿ । ವಿತ್ತಸಮೇತವಾದಿದನುಕೈಕೊಂಡುನೀ ‖ ೫ ‖ ಪೂಗಲವಂಗಜಾಜಿಕಾಯಿವಿಲಕ್ಕಿ । ನಾಗವಲ್ಲಿದಳಗಳುಸಹಿತ ‖ ಭೋಗದ್ರವ್ಯವುಮುಕ್ತಚೂರ್ಣದಕ್ಷಿಣೆಸಹ । ಈಗತಾಂಬೂಲವೊಪ್ಪಿಸಲುಕೈಗೊಂಡುನೀ ‖ ೬ ‖ ನವ್ಯಸುಗಂಧಪುನರ್ಧೂಪವರ್ಪಿಸಿ । ಕಾವ್ಯನಾಟಕಸ್ತುತಿಕಥೆಗಳಿಂದಾ ‖ ಸೇವ್ಯಸೇವಕನಾಗಿಸೇವೆಕೈಕೊಳ್ಳೆಂದು । ಭವ್ಯಚರಿತ

ನಿನ್ನಪೊಗಳುತ್ತಕುಣಿವರು ॥ ೭ ॥ ಅವ್ಯಾಜಾನಂತಜಗದ್ವ್ಯಾಪಕನೀನೆಂ
ದು । ಸೇವ್ಯಸೇವಕನಾಗಿರುವೆಯೆಂದೂ । ಭವ್ಯಚರಿತ್ರರುಪೊಗಳುವ
ರೈನಿನ್ನ । ಸರ್ವಶಾಖೆಯಸೂತ್ರಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲನೆ ॥ ೮ ॥ ॥೫೩॥

॥ ಶ್ಲೋಕ ॥ ಸಾರ್ವಭೌಮಮಹಂಮನ್ಯೇತ್ವಾಂಸುರೇಶ್ವರಮ
ವ್ಯಯಂ । ನೀರಾಜನಂಪ್ರದಾಸ್ಯಾಮಿ । ಸರ್ವಾಂಶ್ಚಾಪಿತವಾಜ್ಞಯಾ ॥

ರಾಗಾ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ತಾಳಾ ಆದಿ.

ಮಂಗಳಾರತಿಎತ್ತುವೆಮಾರರಮಣಗೆ ॥ ಪ ॥ ಅಂಗಜಜನಕಶುಭಾಂ
ಗಶ್ರೀರಂಗಗೆ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಭೋಜ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೈರಾಜ್ಯಸ್ವಾರಾ
ಜ್ಯಾವಹ । ರಾಜ್ಯಪಾರಮೇಷ್ಠ್ಯರಾಜ್ಯಸಾರ್ವಭೌಮನೀನೆಂದು ॥ ೧ ॥
ವೇದೋಕ್ತಮಂತ್ರಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯಿಂದನಿನ್ನಯ । ಪಾದಕ್ಕೆರಗಿಪುನಃಪ್ರಾ
ರ್ಥನೆಗೈಯ್ಯುತ ॥ ೨ ॥ ಪಾಪಿಗಳೊಳಗತಿಪಾಪಿಯುನಾನೆನ್ನ । ತಾಪ
ತ್ರಯವಬಿಡಿಸಿಕಾಪಾಡುನೀನೆಂದು ॥ ೩ ॥ ಪದಜಾನುಕರಗಳಿಂಪುದರಹೃ
ದಯದಿಶಿ । ರದಿದೃಷ್ಟ್ಯಮನವಚಸಾಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂಮಣಿದು ॥ ೪ ॥
ದರ್ಪಣವನೋಡುತಂ । ದರ್ಪಕೋಟಿಲಾವಣ್ಯ । ಸರ್ಪಶಯನನೆನಮ್ಮ
ಪ್ಪಾಪ್ತಿಮ್ಮಪ್ಪನೆಂದು ॥ ೫ ॥ ಛತ್ರಚಾಮರಗೀತ । ನೃತ್ಯವಾದ್ಯವಾಹ
ನ । ವಸ್ತುಗಳರ್ಪಿಸಿ । ರಕ್ಷಿಸುಮನೀನೆಂದೊಂದುಗಳೆ ॥ ೬ ॥ ಅಪರಾ
ಧವೆಮ್ಮಂದಲಾಗುವದೆಲ್ಲಕ್ಷಮಿಸು । ಕಪಟನಾಟಕಸೂತ್ರಧಾರಿಗುರುರಾ
ಮವಿಠಲ ॥ ೭ ॥ ॥೫೪॥

॥ ಶ್ಲೋಕ ॥ ಪರಾತ್ಪರಾನಂತಗುಣಾರ್ಣವಪ್ರಭೋ । ಅಜೇಶ
ವಂದ್ಯಾಮಲಪಾದಪಂಕಜ ॥ ಸರೋಜಮಿತ್ರಾನ್ವಯಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ
ಮಾ । ನಮಾಮ್ಯಹಂಶ್ರೀಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲಾ ॥

ರಾಗಾ ಶಂಕರಾಭರಣ ತಾಳ ಆದಿ.

ನಿನಗೆನಿನ್ನನಾಮಗುಣಗಳಿಂದರ್ಚನೆಗೈವೆನುಸ್ವಾಮಿ ॥ ಪ ॥ ಯ
ನಗೊಂದುಪದಾರ್ಥವುದೊರೆಯದುಮ । ನ್ಮನದಿನೀನೆನಿಂತುಮಾಡಿಸನು
ದಿನಾ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಧೇನಿಸುವೆನವಾಙ್ಮಯನೆನ್ನುತದೇವದೇವನಿನ್ನಾ । ನಾ
ನಾವಿಧವ್ಯಸ್ವರೂಪನೆನ್ನುತಾವಾಹನೆಯನುಗೈವೆ ॥ ಶ್ರೀನಾಥಗೆರತ್ನಮಯ
ಮಣಿಖಚಿತಸಿಂಹಾಸನವೀವೆ ॥ ಗಾನಲೋಲಗಂಗಾಜನಕನುಯಂ । ದಾ
ನುಪಾದ್ಯವನುಸಮರ್ಪಣೆಮಾಳ್ಪನು ॥ ೧ ॥ ಶರಣರಿಗಭಯವಕೊಡುವ

ನೆಂದುಅರ್ಘ್ಯಗಳಸಮರ್ಪಿಸುವೆನು । ಪರಮಪವಿತ್ರನೆನೀನೆನ್ನುತಲಾಚ ಮನವಮಾಡಿಸುವೆನು ॥ ಪರಿಶುದ್ಧಗೆಪಂಚಾಮೃತಶುದ್ಧೋದಕಗಳನಾಕೊ ಡುವೆ । ವರಪೀತಾಂಬರಧರಿಸಿರುವವನಿಗೆವಸ್ತ್ರಯುಗ್ಮಸಮರ್ಪಣೆಗೈವೆ ನು ॥ ೨ ॥ ಜನಿವಾರವಯಜ್ಞಪುರುಷನೀನೆಂದನವರತವುಕೊಡುವೆ । ಘ ನಕೇಯೂರಮಯುರಪಗಾಭರಣಗಳಲಂಕರಿಸುವೆನು ॥ ಹನುಮತ್ಪ್ರಿಯ ನಿಗೆದಿವ್ಯಚಂದನಾಕ್ಷತೆಗಳಧರಿಸುವೆನೂ ॥ ವನಜಾಕ್ಷಗೆದಿವ್ಯತುಳಸಿಪು ಷ್ಪಗಳನುಸಮರ್ಪಣೆಯಗೈವೆನುಮುದದಲೀ ॥ ೩ ॥ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನು ನೀನೆನ್ನುತಧೂಪವನೀವೆನುಸ್ವಾಮಿ । ಭಕ್ತಿಯಿಂದದೀಪವಕೊಡುವೆನುಭ ವಭಯಹರನೀನೆಂದೂ ॥ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತಗೆಮಹಾನೈವೇದ್ಯತಾಂಬೂಲವನೀ ವೆ।ಶಕ್ತ್ಯನುಸರ್ವೋತ್ತಮನೀನೆನ್ನುತಉತ್ತರನೀರಾಜನವರ್ಪಿಸುವೆನು ॥೪॥ ಸರಸಿಜಭವಪಿತನೆಂದುಮಂತ್ರಪುಷ್ಪಗಳಸಮರ್ಪಿಸುವೆ । ಸರ್ವೋತ್ತಮ ನೀನೆಂದುಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆನಮಸ್ಕಾರವಗೈವೆ ॥ ಪರಮಪುರುಷನೆನ್ನುತಲಿಪುನಃ ಪೂಜೆಯಮಾಳ್ಪೆನುನಿನಗೇ ॥ ಗುರುರಾಮವಿಠಲಯನ್ನಪರಾಧಗಳೆಣಿಸದೆ ನಿನ್ನವರಡಿಸೇವೆಯಕೊಡೂ ॥ ೫ ॥ ॥೫೫॥

ಪೂಜಾವಿಧಾನ ನಾಮಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಹಸೆಗೆ ಕರೆಯುವ ಹಾಡು.

ಸಿದ್ಧಿವಿನಾಯಕಗೆರಗೀ । ಶಿವಗೌರಿಯರನುಸ್ಮರಿಸೀ । ಬುಧಾಭ್ಯ ವಾನಿಶಾರದೆಯಕೊಂಡಾಡಿ ॥ ಪದ್ಮಜವನೆನರಮಹಿಮೆಯಪಾಡೀ । ಪ ದ್ಮನಾಭನುನರನಾಗವತರಿಸಿದ । ಪದನವಪೇಳುವೆಪರುಷದಿಸುಜನರು । ಹೊದ್ದಿದಮನದಿಕೇಳುವದೂ ॥ ಶೋಭಾನೇ ॥ ೧ ॥ ಸುರರುರಾಕ್ಷಸಭಯ ದಿಂದಾ । ಹರಿಗೆಬಿನ್ನೈಸಲುಕಂಡ । ಧರೆಯೊಳುದಶರಥನರಸಿಯಗರ್ಭ ದಿ । ನರನಾಗಿಬರುವೆನೀವೆಲ್ಲರುಮಾ । ನರರೊಳಗವತರಿಸುವದೆಂದಪ್ಪಣೆ । ತರುಣಿಶಿಕಳುಹಿದಶಿರಿದೇವಿಯರಸನ । ತರುಣಿಯರೂಹಸೆಗೆಕರೆದಾ ರೂ ॥ ಶೋ ॥ ೨ ॥

ಗೌರೀವಾರಣಾನೆಯನ್ನ ಯಂಬ ಮಟ್ಟು.

ಬಿಸಜಬಾಂಧವಗವಂಶದೊಳವತರಿಸೀ । ಅಸುರತಾಟಕಿಸುಬಾಹುಕ ರಸಂಹರಿಸೀ ॥ ಋಷಿವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಯಾಗವಪಾಲಿಸಿ । ಶಿಲಾಹಲ್ಯ

ಯುಶಾಪವಬಿಡಿಸಿ । ಅಸಮಸಾಹಸನಾಗೀಹರನಧನುವಮುರಿದೂ । ವಸುಧೆಸುಕುಮಾರೀಸೀತೆಯಕೈಪಿಡಿದುಹ । ಭೃಗುರಾಮನಬಾಹುಗರ್ವವಳಿ ಯುತಯೋಧ್ಯಾಪುರಿಗೈತಂದಶ್ರೀರಾಮನ । ಬಿಸಜಾಕ್ಷಿಯರಹಸೆಗೇಕಾ ರಾದಾರೆ ॥ ಕೋ ॥ ೩ ॥ ತಂದೇಯನುಡಿಗೇಮುನಿವೇಷಧರಿಸುತಾ । ತೆರಳೀಸೌಮಿತ್ರಿಜನಕಸುತೆಸಹಿತ । ಮುಂದೆಗುಹನಕಂಡುಭರದ್ವಾಜರಿಗೆ ತಾವಂದಿಸಿಚಿತ್ರಕೂಟಗಿರಿಯೊಳಿರುತಾ । ಬಂದುಭರತರಾಜ್ಯವನಾಳೆ ನ್ನುತ । ಭ್ರಾತೃಗೆಸ್ವಪಾದುಕೆಯಿತ್ತುಮನ್ನೀಸುತಾ ॥ ಅಂದದಲತ್ರಿಮುನಿ ಯುಸತ್ಕಾರವಚಂದದಿಕೈಕೊಂಡ । ಸೀತಾರಾಮನಮಂದಗಮನೇಯಾ ರೂಕಾರಾದಾರರೂ ॥ ಕೋ ॥

॥ ಶ್ರೀಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀಯರಸನೆ ॥

ದಂಡಕಾರಣ್ಯದಲಿವಿರಾಧನಾಕೊಂದು । ಮುನಿಹಿಂಡಿಗಭಯವನಿ ತ್ತಗಸ್ತ್ಯನಾಕಂಡೂ । ಚಂಡಿಶೂರ್ಪನಖಿಯಾಕರ್ಣನಾಶಿಕಾವಾಛೇ ದಿಸೀ । ಯುದ್ದಂಡಖರದೂಷಣಾರತಂಡವನುಪುಡಿಗೈದಾಭೂ । ಮಂಡ ಲಾಧಿಪನೆಹಸೆಗೇಳೂ ॥ ಕೋ ॥ ೪ ॥ ರಾವಣನುಮಾರೀಚನಾಮಾಯಾ ಮೃಗವಮಾಡೀ । ಕಳುಹೀಜಾನಕಿಯನಪಹರಿಸಲುಹುಡುಕುತ್ತಮಾರ್ಗದ ಲೀ । ಭೂಮೀಶೀಜಟಾಯುವಿಗೆಮುಕ್ತಿಯಿತ್ತುಕಬಂಧಾಕಲದಿ । ಸೇವೆಗೈ ದಾಶಬರೀಯಾಸದ್ಭಕ್ತಿಗೇಮೆಚ್ಚೀದಾರಾಮಾ । ದೇವಾಬಾಹಾಸೇಗೇಕಾ ರಾದಾರರೂ ॥ ೫ ॥

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ತಾಳ ಅಟ.

ಹನುಮಗಾಗೊಲಿದೂಸುಗ್ರೀವನಲಿಸಖ್ಯವಮಾಡಿ । ಘನದುಂದುಭಿ ಶರೀರವಾ । ಕೊನೆಯುಗುರಲಿವಿಗಾಟಿಯೇಳುತಾಳವಕೆಡಹಿ । ಕಣೆವಂದರ ಲಿವಾಲೀಯಾ । ಹನನಗೊಳಿಸಿರಾಜ್ಯವಾಳೀಸೀರವಿಜಾನಾ । ವನಚರಾ ಬಲವಾಕೂಡೀ । ಅನಿಲಾಸುತಗೆಮುದ್ರೆಯಿತ್ತುರಾಣಿಯಕ್ಷೇಮ । ವರ ಶೀಬರಲುಕೇಳುತಿದಶ್ರೀರಾಮನಾ । ಸರಸಿಜನಯನೇಯರಾರೂಕಾರಾದಾ ರೂ ॥ ೧ ॥ ಶರಧೀಯಾದಾಟಿಯಶೋಕಾವನದಿಸೀತಾ । ತರುಣೀಗುಂ ಗುರವನಿತ್ತು । ವರಚೂಡಾಮಣಿಯಕೈಕೊಂಡುವಂದಿಸಿಯಕ್ಷಾ । ದೈತ್ಯರ ಕೊಂದುದಶಕಂಠಗೆ । ಅರುಹಿಸೀತನ್ನವೃತ್ತಾಂತವಗ್ನಿಗೆಲಂಕಾ । ಪುರವಾ ಹೊತಿಯುವಮಾಡಿಸೀ । ಮಾರುತಜಬರೆಭವಿಸಿದ್ದ್ವಶ್ಲಾಘ್ಯನಾಗೆಂದು । ಹರ

ಕಿಂಕರದಿಕಂಬಿರಿಶಿವದೇವನ । ವರಕೃಷ್ಣದಹಾಸೇಗೇಕರದಾರರೂ ॥ ೮ ॥

ರಾಗಾ ಶಂಕರಾಭರಣ ತಾಳಾ ಆದಿ.

ಕರಡಿಕಪಿಗಳೊಳ್ಕೂಡಿನರದೇವಾ । ಬಂದು । ಶರಧಿಸೇತುವೆಗಟ್ಟಿ ಸುತರಾವಾ । ನಾವರಜನಕೈಪಿಡಿದೂಗ್ರಭಾವದಿಂದ ॥ ಕರಿದುಂದಶವದನ ಕುಂಭಕರ್ಣಾದ್ಯರೆಕರಣಿಗೆಸ್ಥಿರರಾಜ್ಯದಿಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಿ । ಧರಣಿಜೆಯ ನುಭಾವಕನಿಂದವರಿಸುತ । ಸುರರುಪೂಮಳೆಯಗರೆಯೆ । ಪುಷ್ಪಕವೇರಿ ಕರಳಿದಶ್ರೀರಾಘವಾಹಾಸೇಗೇಳೂ ॥ ೯ ॥ ಸೀತೆಗೆಸಕಲವುತೋರಿಸುತಾ । ವಾಯುಜಿಸಾತನಕಳುಹೆಬರಲುಭರತಾ । ಅತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿಅಣ್ಣಾಗೊಂದಿ ಸುತಾ । ಲಂಗಾ । ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುಕಲಿದಾನಾಕೆಗಳನೊಪ್ಪಿಸೆ । ತಾಕನಸಿಂ ಹಾಸನದಿ । ರಾಮಭೂ । ಜಾಕಿಸಹಿತಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತನಾಗಿ । ನೀತಿಧ ರ್ಮಗಳಿಂದರಾಜ್ಯವನಾಳಿದ । ಖ್ಯಾತನೆರಘುನಾಥಹಸೇಗೇಳೂ ॥ ೧೦ ॥ ಸುರನಾಥಕಳುಹೆಪುಷ್ಪದಮಾಲೆ । ಭೇರಿಮೊರೆಯಲಪ್ಸರರಸ್ತ್ರೀಯರಾ ಲುಮೇಲೆ । ಬ್ರಹ್ಮಹರಮುಖಿಸುರರುಲಿಯಲುಕಹಳೆ । ಯೂದಿ । ನರ ರುವಾನಂದಹರುಷವಪೊಂದಲು । ಧರಣಿಸುರರವೇದಘೋಷವಿಸ್ತರಿಸಲು । ಸರಸಿಜಮುಖಿಯರುಶೋಭಾನೆಪಾಡಲು । ಗಿರಿಜೆವಾಣಿಯರಾರತಿಗಳಬೆಳಗ ಲು । ಗುರುರಾಮವಿಠಲಜಯಜಯಶೋಭಾನೆ ॥ ೧೧ ॥ ॥೫೬॥

ರಾಗಾ ಕಾಂಬೋಧಿ ತಾಳಾ ಆದಿ.

ಭೂದೇವಿಯಭಾರಪರಿಹರಿಸಲುಹರಿ । ನೀದೇವಕಿದೇವಿಗೆಅವತರಿ ಸಿ । ಯಾದವಕುಲಸಾರ್ವಭೌಮಗೋಕುಲದೊಳು । ಮೋದವನಂದಯ ಶೋದೆಗೆತೋರಿದ । ಆದಿಮೂರುತಿಯೆಹಸೆಗೇಳೂ ॥ ಶೋಭಾನೆ ॥ ೧ ॥ ಪು ಟ್ಟದೇಳುದಿನದಿಪೂತನಿಯಕೊಂದೆ । ಥಟ್ಟನೆಬಂಡಿಯುಕಾಲಿಲೊದೆದುಕೆಡಹಿ ದೆ । ಕಟ್ಟಗಾಳಿಯದಾಸುರನನೆರೆಸೀಳ್ದೆ । ದುಷ್ಟವತ್ಸಬಕಾದಿದುರುಳರ ಮಡುಹಿದೆ । ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕನೆಹಸೆಗೇಳೂ ॥ ೨ ॥ ದಧಿಭಾಂಡಪವಡದು ಬೆಣ್ಣೆಮೆದ್ದವನೆ । ವದನದಿಗೋಪಿಗೆಜಗವತೋರಿದನೆ । ಸುದತೀರವಸ್ತ್ರ ಗಳಪರಿಹರಿಸಿದನೆ । ಅದುಭುತಮಹಿಮಅಗ್ನಿಯನುಂಗಿದವನೆಂದು । ಚ ದುರೆಯರುಹಸೆಗೇಕರೆದಾರೂ ॥ ೩ ॥ ಹಾವಿನತಲೆದುಳಿದಿಮಡುವಕಲಕಿ ದೆ । ಗೋವರ್ಧನವೆತ್ತಿಗೋವುಗಳಕಾಯಿದೆ । ಸೇವಕಾಕ್ರೂರಗೆನಿಜವ ತೋರಿಸಿದೆ । ಮಾವನನಮುರಿದುಮಧುಕೆಗೆಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿದೆ । ದೇವಾದಿದೇವಾ

ಹಾಸೇಗೇಳೂ ॥ ೪ ॥ ಕಂಜನೇತ್ರೆಯಾಕರೆಯಬಿಡಿಸಿಕುಬ್ಜೆಯಕೂಡಿ । ಸಾಂದೀಪನಗೆಮೃತಸುತನತಂದಿತ್ತು । ಬಂದುಸಾಗರದೊಳುಪುರವನಿರ್ಮಿಸಿದೆ । ಭಾಮೆಮೈದಭರ್ಗಯಾಕರಪಿಡಿದವನೆಂದು । ಮಂದಗಮನೆಯಾರೂಕೆರದಾರೂ ॥ ೫ ॥ ನರಕಾಸುರನಗೆಲಿದುಹದಿನಾರುಸಾವಿರ । ತರುಣಿಯರನಾಕೂಡಿಮಣಿಯುವ್ಯಾಜದಲಿ । ಅರಸಿಯರಾದರುಸತ್ಯಭಾಮೆ.ಜಾಂಬವತಿಯರು । ಪುರುಷೋತ್ತಮನಷ್ಟಮಹಿಷೀರಮಣಿಳೆಂದು । ಸರಸಿಜನಯನೆಯರಾಕರದರು ॥ ೬ ॥ ಅರ್ತಿಮಕ್ಕಳಗೊಲಿದುಅರಿಗಳಕೊಲಿಸಿ । ಪಾರ್ಥಧರ್ಮನನಿಜರಾಜ್ಯದಿನಿಲಿಸೀ । ಭಕ್ತಕುಚೇಲಗಭಾಗ್ಯವಸಲಿಸಿ । ಮಾರ್ಗಪಿತೃಮಕ್ಕಳತಂದಿತ್ತಜನನಿಗೆಂದು । ಮತ್ತಗಮನೇಯಾರೂಕಾತದಾರೂ ॥ ೭ ॥ ನಾರದಗಾಚ್ಛರಿತೋರಿದದೇವಾ । ಮೂರುಲೋಕದಿನೀನೆಸುಜನಸಂಜೀವಾ । ವಾರಿಜಾಸನತೂಗುವನುನಾಲ್ಕುಮೊಗವ । ಯಾರೂಬಲ್ಲರುನಿನ್ನಾಲೀಲಾವಿನೋದಾವಾ । ದೇವಾದಿದೇವಾಹಾಸ್ಯೇಗೇಳೂ ॥ ೮ ॥ ಮಂಗಳಪಾಂಡವಪಕ್ಷಕೇಶವಗೆ । ಮಂಗಳರಿಪುವನದಾವಾನಲಗೆ । ಮಂಗಳಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರುಕ್ಮಿಣಿಯರಿಗೆ । ಮಂಗಳಜಯಗುರುಅಂತಮಹಿಶಲನಿಗೆ । ಮಂಗಳಾರತಿಯಾಬೆಳಗಾರ್ಯರೂ ॥ ಶೋಭಾನೆ ॥ ೯ ॥

ರಾಗಾ ॥ ಸಾವೇರಿತಾಳಾ ॥ ಅಟ. ॥೫೭॥

ವರಸಿದ್ಧಿಗಣಪನಗೆವಂದಿಸಿ । ಗಿರಿಜೆಶಂಕರರನ್ನುಪೂಜಿಸಿ । ಸರಸ್ವತಿಬ್ರಹ್ಮರಸೇವಿಸಿ । ಸಿರಿಯಾಹಸಗೆಕರೆಯುವಪದನವಪೇಳ್ವೆ । ಹರುಷದಲಿಕೇಳೀಸುಜನರೂ ॥ ಶೋ ॥ ೧ ॥ ನವರತ್ನಮಯದಿವ್ಯಮಂಟಪದೊಳು । ನವಚಿತ್ರದಹಸೆಗಳಹಾಕಿಸಿ । ಹವಳದಪೀಠತಂದಿರಿಸುತ । ನವನೀತಚೋರನಅರಸಿರುಕ್ಮಿಣಿಯನುಕರೆವಳದಲಿ । ಹಾಸಗೆಕರೆದಾರೂ ॥ ಶೋ ॥ ೨ ॥ ಉಟ್ಟಪೀತಾಂಬರಹಾಸುತಾ । ಮೇಲ್ಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಿಸಿಶೃಂಗರಿಸುತಾ । ಬಿಟ್ಟಮುತ್ತೈದೆಯಾಕರ್ಯುತಾ । ಸೃಷ್ಟೀಶನರಸಿಶ್ರೀರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿಯು । ಚೆಲ್ವಸಿಂದುಹಸಗೆಕರೆದಾರೂ ॥ ಶೋ ॥ ೩ ॥ ಭೇರಿಮೃದಂಗಗಳ್ಮೊಳಗಲೂ । ತು । ತುತ್ತೂರಿಜಜಂತ್ರಿಗಳೂದಲೂ । ಸಾರಸುಸ್ವರಗಾನವಮಾಡಲೂ । ಮಾರಜನಕನರಸಿಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯು । ಬಾರೆಂದುಹಸೇಗೆಕರೆದಾರೂ ॥ ಶೋ ॥ ೪ ॥ ಧರಣಿಸುರರಮಂತ್ರಸೊಕ್ತಗಳಿಂದ । ಗುರುಹಿರಿಯರಸಭೆತುಂಬಿರೆ । ಪರಮಶೋಭಾನೆಗಳ್ಪಾಡುತ ।

ಸರಸಿಜಾಕ್ಷನರಾಣಿಜಾನಕಿದೇವಿಯು । ತರುಣಿಯರುಹಸೆಗೆ । ಕರಾದಾ
ರೂ ॥ ಕೋ ॥ ೫ ॥ ಸಾಗರರಾಜನಕಂನಿಕೆಕಿರ । ಬಾಗಿನವಿವಿಧಾದವ
ದ್ಮಕೆ । ನಾಗಶಯನನವಕ್ಷಮಂದಿರೆನೀ । ಬೇಗನೆಬಾರಮ್ಮಯಿಂದಿರೆಯು
ನ್ನುತೆ । ನಾಗವೇಣಿಯುರೂಕಾರಾದಾರೂ ॥ ೬ ॥ ತಾವರೆಯೋಳ್ಪುಟ್ಟ
ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್‌ಜನಕ । ಭೂವರನಮನೆಯೊಳುಬೆಳದು । ದೇವಶ್ರೀರಾಮ
ನಕೈಪಿಡಿದು । ದುಷ್ಟರಾವಣಾದ್ಯರಸದೆದುಮೆರೆವಶ್ರೀಸೀತಾ । ದೇವಿ
ಯುಬಾಹಸೆಗೆಕಾರಾದಾರೂ ॥ ಕೋ ॥ ೭ ॥ ಪತಿಗೆಪ್ರೋಲೆಯುಬರದುಕಳುಹಿ
ಸಿಶು । ಪಾಲಾದಿಮೂರ್ಖರವರ್ಜಿಸಿ । ಮತಿವಂತೆಯುಂದುಕೊಂಡಾಡಿಸಿ
ಕೊಂಡು । ಚೆಲುವಶ್ರೀಕೃಷ್ಣದೇವನಮುದ್ದುಮೋಹದ । ಸತಿಯುಬಾ
ಹಾಸೆಗೆಕರಾದಾರೂ ॥ ಕೋ ॥ ೮ ॥ ಪರಮಸೌಭಾಗ್ಯವನೀವಳಾನಿನ್ನ ।
ಭಕ್ತರಕಾದುಕೊಂಡಿಪ್ಪಳೆ । ಕರುಣಾನಿನಗೆಜನಕನಮಗಳಶ್ರೀ । ಹರಿಯ
ಪಟ್ಟದರಾಣಿವರಮಹಲಕ್ಷ್ಮಿಯು । ಸರಸಿಜನಯನೇಯುರೂಕಾರಾದಾ
ರೂ ॥ ೯ ॥ ಅತ್ರಿಯುಮಗಳಿಗೆಗಂಡನ । ಸೋದರತ್ತೆಯುತಾಕೊಡಿಕೊಂ
ಡನ । ಪೃಥ್ವಿಯುಳಸಖೊಳುದ್ದಂಡನಾಪತ್ನಿ । ನಿತ್ಯಾನಧಾಯಾನಿನೀಜ
ಗನ್ಮೋಹನ । ಮೂರ್ತಿಯುಬಾಹಾಸೇಗೆಕಾರಾದಾರೂ ॥ ೧೦ ॥ ಕೋ
ಮಲಾಂಗಿತ್ರಿಲೋಕಮಾತೆಯು । ಸದ್ಗುಣನಿಧಿಭುವನವಿಖ್ಯಾತೆಯು । ಕಾ
ಮಜನನಿಭೂವಿಜಾತೆಯು । ಗುರುರಾಮವಿಠಲನರಸಿಸೀತೆಯುಬಾರೆಂದು ।
ಸಾಮಜಗಮನೆಯರೂಕಾರಾದಾರೂ ॥ ಕೋಭಾನೆ ॥ ೧೧ ॥ ॥೫೮॥

ಉಣ್ಣುವುರಂತಣಿಹಾಡೂ ॥ ತಾಳ ॥ ಆದಿ.

ಜಯಜಯಶ್ರೀರಾಮಾ । ಜಯಜಯಸದ್ಗುಣಧಾಮ । ಜಯಭ
ಕ್ತಜನಪಾಲಾ । ಜಾನಕೀಲೋಲಾ ॥ ಪ ॥ ಮುತ್ತಿನಮಂಟಪದೊಳ
ಗೆ । ನವರತ್ನದಹಸೆಮೇಲೆ । ಧಾತ್ರೀನಂದನಸಹಿತ । ರಘೋತ್ತಮಕು
ಳ್ಳಿರಲೂ ॥ ೧ ॥ ಪುರಜಾಣೇಮಡೆಂದೂ । ಹಿರಿಯಾಮುತ್ತೈದೇರೂ ।
ಧರಣೀಸಂಭವಸೀತೆ । ಗರುಹೇದಾರಾಗಾ ॥ ೨ ॥ ಪುರುಷನಶ್ರೀಮುಖ
ನೋಡಿ । ಕಿರುನಗೆಯಿನ್ನಾಚುಕಲೀ । ಅರಿಸಿನವಾಕೈಕೊಂಡು । ಸರಿಸ
ದಿನಿಂದಿರಲೂ ॥ ೩ ॥ ಪರಿಪರಿವಾದ್ಯದರವಮಾ । ನಿಲಿಸುತಸಂಭ್ರಮದಿಂ
ದಾ । ನೆರದಿಹಸಭೆಯುವರೆಲ್ಲಾವಧು । ವರರಾನೋಡುವರೂ ॥ ೪ ॥
ಮಂದಹಾಸದಿಪತಿಗೆ । ವಂದಿಸಿಮನದೊಳಗೆ । ಇಂದುಸಿಭಾನನೆಸೀತೆ ।

ಖಾಂತೆಂದುಪೇಳಿದಳು ॥ ೫ ॥ ಯನ್ನರಸಾಚನ್ನರಸಾ । ಮನ್ಮಥಕೋಟಿ
ಲಾವಣ್ಯ । ಬಿನ್ನಪವೊಂದಿರುವದುದಾ । ಪನ್ನಾಮೂರುತಿಯೆ ॥ ೬ ॥
ಅತ್ತೆಯಪುಣ್ಯದಪುತ್ರಿ । ಅತಿಸುಶೋಭನಗಾತ್ರಿ । ಪೃಥ್ವಿಪಾಲಪವಿ
ತ್ರಿ । ಭವ್ಯಾಚಾರಿತ್ರಿ ॥ ೭ ॥ ಮಾಮಾನಾಮಗನೀನು । ಮನ್ನಿಸಿ
ಮಾನಾಳುವನು । ಸೇವಕಳೂನಾನು । ಸೇವ್ಯನುನೀನು ॥ ೮ ॥ ಸರ
ಸಿಜದಳಪ್ರೋಲ್ವ । ಶರಣರಿಗಭಯವೀವಾ । ಕರಗಳನೂಡೆಯಮಾಡಿ ।
ಅರಿಸಿನಹಚ್ಚುವೆನು ॥ ೯ ॥ ಅಷ್ಟಮಿಚಂದ್ರನಪರಿಯು । ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ
ರುವಂಥಾ । ಧಿಟ್ಟಲಲಾಟವಕೊಡಿಸಾಂಕಾಮು । ಬಿಟ್ಟೊತ್ತಿದ್ದುವೆನು ॥೧೦॥
ಪರಿಪರಿಹಾರಗಳಿಂದಾ । ನಿರತವುಶೋಭಿತವಾದಾ । ಶಿರಿಕೊರಳಿಂಕೊಡಿ
ಪರಿಮಳಗಂಧವ । ನಾಹಚ್ಚುವೆನು ॥ ೧೧ ॥ ಮರುಗವುಮಲ್ಲಿಗೆಜಾಜಿ ।
ಸುರಗಿಚಂಪಕಕುಸುಮದರಾ । ಸರಗಳನುಕವಶಿರಿಕೇಶಕೆ । ಧರಿಸುವೆನೊನಾ
ನು ॥ ೧೨ ॥ ಸರ್ವರೊಳುತ್ತಮನೆ । ಸರಸಿಜಸಂಭವಪಿತನೆ । ಪರ್ವೇಂ
ದುಸಿಭಾನನನೆ । ತಾಂಬೂಲವಸ್ವೀಕರಿಸು ॥ ೧೩ ॥ ದೇಶಕಾಲದಿಸ
ಮಳು । ಗುಣದೊಳನಂತಾಧಮಳು । ಭೂಸುರಾಂಗನೆನಿನಗೆ । ಸೇಸೆ
ಯನಿಕ್ಕುವೆನು ॥ ೧೪ ॥ ಮೂರುಲೋಕವನಾಳ್ವ । ಸಾರಾಸದಳನೇ
ತ್ರಾ । ಧೀರಗುರುರಾಮವಿಠಲ । ಯಂದಾರತಿಯತ್ತಿದಳು ॥೧೫॥ ॥೫೯॥

ಗಂಧಪುರ್ರಾಣಿ ಹಾಡು.

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ತಾಳ ಆದಿ.

ಪ್ರೇರಣಿಪತಿಜಕ್ಕೈಯ್ಯಅಂಸಿಜಾನಕಿಗೇ । ನಿನ್ನರಸಿಘೋಸುಳಿಗೆ । ಕ್ವ
ರಿತದಿಶ್ರೀರಾಮಸುರಸಾರ್ವಭೌಮಾ ॥ ಪ ॥ ಕಿರುನಗೆಯಿಂದರಘುವರನುಅ
ರಿಸಿನವ । ಕರದಿಪಿಡಿಯುತಲಿಸತಿಸಿರಿಮೊಗನೋಡಿ । ತರುಣಿಯನ್ನರಸಿಚ
ನ್ನರಸಿಬಾರೆನುತ । ಪರಕನ್ನಡಿಪ್ರೋಲ್ವಕದಪಿಗೆರೆನುರಿದನು ॥ ೧ ॥ ಕಮ
ಲಾಸನನಿಗೆಮಾಕೆಕಂಜಸಂಭೂತೆ । ಕಮಲಾಪ್ರಿಯಳೆನುತನಕಮಲಾಯ
ತಾಕ್ಷಿಕಮಲೆ । ಶ್ರೀರಮಣೀಮಣಿಕಮಲಾಪಿಡಿದವಳೇ । ಮುಖಕಮಲಾ
ದಯುಮಾಡುಕುಂಕುಮವಾಹಚ್ಚುವೆನು ॥ ೨ ॥ ಪರಿಮಳಅಗರುಅತ್ತರು
ಕೇಸರಿಪುನಗು । ಪರಕಸ್ತೂರಿಕಪ್ರೂರಂಜವಾಜಿಪನ್ನೀರು । ಬೆರಸಿದಶ್ರೀ
ಚಂದನವಿದೆನೋಡುನಿನ್ನ । ಸಿರಿಕಂಠವದಯುಮಾಡುಧರಿಸುವೆನಾನು ॥೩॥
ಸುಮುಹಿತವಾದಕುಸುಮದಸರಗಳನು । ರಮಣಿಯುಕುರುಬಿಗೆಮುಡಿಸಿದ

ತಾನು । ಕಮಲಗಂಧಿನಿಯರುಕಲ್ಯಾಣಗೀತಾ । ಕ್ರಮದಿಂಪಾಡುವರು
ಸುಮನಸರುಮನವೊಲಿಯೆ ॥ ೪ ॥ ವರವಿಳ್ಯವಕೈಕೊಂಡುಗುರುರಾಮ
ವಿಠಲ । ಶ್ರೀಗುರುರಾಮವಿಠಲ । ಅರಸೀಕೈಯಲಿಕೊಟ್ಟು । ಹರುಷಪು
ಳಕದಲಿ । ಪರಿಪಾಲಿಸುನಿತ್ಯನಪಾಯಿನಿಯಾಗಿ । ಅನಪಾಯನಿಯಾ
ಗಿ । ಸರ್ವಕಾಲದಲಿಸುಸ್ಥಿರಗಳಾಗುಯೆಂದನು ॥ ೫ ॥ ॥ ೬೦ ॥

ಉಡಿಯತುಂಬುವಪಾಡು.

ತರುಣಿಗೆಸರಿಯಾರಲೋ ಯೆಂಬುವ ಮಟ್ಟು.

॥ ಉಡಿಯತುಂಬಿದರ್ವೈಭವದಿ ॥ ಮಡದಿಯರ್ಜನಕನಸುತವಾ
ರಿಗೆ ॥ ಪ ॥ ಸಡಗರದಲಿಹುರಿ । ಗಡಲೆಕಬ್ಬುಸಕ್ಕ । ರೆಡಿಕೆಕದಳಿಖ
ರ್ಜೂರದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನೂ ॥ ಜನಕನಸುತವಾರಿಗೆ ॥ ಅ ॥ ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯ
ರುಕೊ । ಬ್ಬರಿಬಟ್ಟಲುಗಳುಜೀ । ಪರಿಸಿನಕುಂಕುಮಹಣಿಗೆಗಳನು । ಜ
ನಕನಸುತವಾರಿಗೆ ॥ ೧ ॥ ಮುತ್ತುಮಾಣಿಕನವರತ್ನಗಳನುಬಹು । ಕಿ
ತ್ತಳೆದಾಡಿಮಮುಖ್ಯಫಲಗಳ ॥ ಜನಕನಸುತವಾರಿಗೆ ॥ ೨ ॥ ಪರಿಪರಿ
ವಸ್ತುಗಳನುಭಾಮಿನಿಯರು । ಗುರುರಾಮವಿಠಲನಪ್ರಿಯರಾದ ॥ ಜನಕನ
ಸುತವಾರಿಗೆ ॥ ೩ ॥ ॥ ೬೧ ॥

ಆರತಿಯೆತ್ತುವ ಪಾಡು. ರಾಗ ಧನ್ಯಾಸಿ ತಾಳ ಆದಿ.

ಆರತಿಯೆತ್ತಿರೆಭರದಿ । ವಾರಿಜಾಕ್ಷೀಯರೂ । ಧೀರಶ್ರೀರಾ
ಮಚಂದ್ರಗೆದೇವಿಜಾನಕಿಗೆಹುವ್ವಿನ ॥ ಪ ॥ ಆರತೀಯೆತ್ತಿರವಿಶ್ವಾ ।
ಧಾರಾಮೂರುತಿಗೆಭವ । ವಾರಿಧಿತಾರಕಗೆಶ್ರಿಂ । ಗಾರವತಿಯರೆಲ್ಲಾ ।
ಮುತ್ತಿನ ॥ ಅ ॥ ಭೂಭಾರಪರಿಹಾರಾಗ್ರೈದು । ಶೋಭಾನಾಚರಿತ್ರಾ
ರಾಗಿ । ಶ್ರೀಭೂಮಸಾವಮಾನಾರಾದರಾ । ಮಾಭೂವಿರಾಜೀಯರಿಗೆರತ್ನ
ದ ॥ ೧ ॥ ಕುಕ್ಷಿಯೊಳೀರೇಳುಜಗವ । ರಕ್ಷಿಸುವಪರಮಾತ್ಮಗೆ । ಅಕ್ಷ
ಯಸೌಭಾಗ್ಯಗಳೀವ । ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯರಿಗೆಹವಳದಾ ॥ ೨ ॥ ಧರೆಯೊ
ಳುಧರ್ಮವನಿಲಿಸೀ । ಶರಣಾರಾನುದ್ಧರಿಸುವ । ಮರುತಾತ್ಮಜಾಂತ
ರ್ಯಾಮಿಶ್ರೀ । ಗುರುರಾಮ ವಿಠಲಗೆಚಿನ್ನದ ॥ ೩ ॥ ॥ ೬೨ ॥

ಭೂಮಕ್ಕೆ ಬಡಿಸುವ ಪಾಡು. ರಾಗ ಬಿಲಹರಿ ತಾಳ ಅಟ.

ಭೂಮಕ್ಕೆಬಡಿಸೀದಾರೂ । ಸೋಮಜಗಮನೆಯರು ॥ ಪ ॥ ಭೂ
ಮಿನಂದನೆಸಹಿತಶ್ರೀರಘು । ರಾಮನಹಸೆಜಗುಲಿಯಲಿಸೀತದಿ । ಪ್ರೇಮದಿಂ

ಕೂಳತಿರಲು ಮದಗಜ । ಗಾಮಿನಿಯರ್ನೈತಂದು ತವಕದಿ ॥ ಅ ॥ ಚಿನ್ನದಬಾ
ಳೆಲೆಗಳ್ । ಹಾಕಿರತ್ನದ । ದೊನ್ನೆಗಳ್ ತಂದಿರಿಸಿ । ಕನ್ನೆಯರ್ ತವಕದಲಿ
ಮುತ್ತಿನ । ಚೂರ್ಣರಂಗವಲಿಯನು ಹಾಕಿಸಿ । ಸ್ವರ್ಣಗೋಪುರಗಳನ್ನು
ಬೆಳಗಿಪ್ಪ । ಸನ್ನರಾಮನನೋಡಿನಲಿಯುತ ॥ ೧ ॥ ಘಾತಾಭಿಘಾರ
ಮಾಡಿ । ಬಿಳಿಕಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಸ್ತ್ರಗಳನೀಡಿ । ಧಾತ್ರಿಪೇರ್ಗಳೆನಿಂಬಮಾ
ಮ್ಮೇಲ್ । ಕರಗಳುಪ್ಪಿನಕಾಯಿಗಳು ಬಹು । ಚಿತ್ರಕೋಶಂಬರಿಗಳನು ।
ಪ್ಪಡಿಗಳನು । ಕಾಯಿವಡೆಗಳನು ತಂದ್ ॥ ೨ ॥ ಕಾಯಿಪಲ್ಯಗಳನ್ನು ।
ಹುಳಿಪಲ್ಯಗಳ್ ಮಾಯಸನಿಕರವನು । ತೋಯೆಯುಹಾಕ್ಷಿಯುಮೊರ್ದದಲಿ
ಸೀ । ತೊವೆಯು ಖಾರಹುಳಿತೊವೆಯು ಚೊಪ್ಯನಿ । ಕಾಯಹಪ್ಪಳಸಂ
ಡಿಗೆಗಳು । ಪ್ಪೇರಿಬಾಳಕಗಳನು ಸಹಿತದಿ ॥ ೩ ॥ ಕಾಲೀಯೋದನ ಚಿತ್ರಾ
ನ್ನವೋದಕಭಕ್ಷ್ಯ । ಸಾಲುಗಳನುದಧ್ಯಾನ್ನ । ಪಾಲುಭೈತತ್ರಿಳಸಾರುಸು
ರಸಗಳ್ । ಲೀಲೆಯಿಂಕೆನೆಮೊಸರು ಮಜ್ಜಿಗೆ । ಲೋಲಲೋಚನೆಯರಾದಕ
ರಥನ್ನ । ಬಾಲಪುತ್ರನನೋಡಿನಲಿಯುತ ॥ ೪ ॥ ಸಲದಾಕ್ಷಾಫನಸೇ
ಳು । ಕದಳಿವರಾದಳಖರ್ಜೂರಾದಿಗಳೂ । ಫಲಗಳಕ್ಷುರಸವುಗುಡೋದಕ ।
ಫಲರಸಾಯನ । ಸೀಕರಣೆಗಳು ಜಲಜಲೋಚನ । ಶ್ರೀಗುರುರಾಮವಿಠ
ಲನಮುಖವನು ನೋಡಿನಲಿಯುತ ॥ ೫ ॥ ॥ ೬೩ ॥

ಬೀಗರಹಾಡು. ಗಂಡಿನವರು ಹೇಳುವದು.

ಜಂಗಲ್ ಆರ್ಯಾ ಮಟ್ಟು.

ಬೆಳಗಾಗುತಲೆ ಪೂಟಕೆಳರೆವರು ಬೀಗರಮನೆಯವರು ॥ ತಿಳಿಸಾರು
ಹಳೆಯಕ್ಕಿ ಅನ್ನವನು । ಯಲೆಯಲಿಬಡಿಸುವರೊ ॥ ೧ ॥ ಗೋಧೀಹಿಟ್ಟ
ನುತಟ್ಟದರೊಟ್ಟಿಯು । ಗೊಜ್ಜು ಕಲಸಿದನ್ನ । ಆದರೆ ಆದೀತಿನ್ನೊಂದಿ
ಲ್ಲವು । ಅಷ್ಟೇಸುಖವೆಂಹಾ ॥ ೨ ॥ ಕಾಯಿಪಲ್ಯಹುಳಿಪಳಿದ್ಯಗಳೆಂಬುದು
ಕನಸಿನೊಳೂಕಾಣೆ । ಬಾಯಿಕೆಟ್ಟಹುದು ಗುರುರಾಮವಿಠಲನೆ ಬಲ್ಲನು ನಿ
ನ್ನಾಣೇ ॥ ೩ ॥ ॥ ೬೪ ॥

ಹೆಣ್ಣಿನವರು ಹೇಳುವ ಹಾಡು. ರಾಗಾ ಸುರಟಿ ತಾಳಾ ಆದಿ.

ಅತ್ತಿಗೇನಿನ್ನ ಹಾಡಿಗೆನಾಪ್ಪ । ಕ್ತ್ಯತ್ತರಕೊಡುತಿಹೆನೆ ॥ ಪ ॥ ಪ
ಥ್ಯವಸ್ತುಗಳು ನಿಮಗೇತಕೆಲು । ಸ್ವಕ್ತಜನರು ನೀವ್ ಕಕ್ತಸಮಾನರು ॥ ಅ ॥
ಯಣ್ಣೆಸಾಸುವೆ ಅರಡಿಟ್ಟ ಹಚಿ । ತಾನ್ನ ಪರಾಕೆಗಳು । ಹಣ್ಣಾಗೆದಕಂ

ಬಳಕಾಯೆಂದಲ್ಯಕಲಪಿನಕಾಯೆಂದಲ್ಯ । ಸಣ್ಣಗೆಣಸುಗಡ್ಡೆಯುಪಲ್ಯಗೆ
ಳು ಪೇಸುವೆಹುಳಿಳಿದಾಕ್ಷಿ । ಸಣ್ಣಗರುವಯಾಮೃಗಳೆಂದದಿಸೀವೆ ॥ ತಿ
ನ್ನಿನಾಳೆವಾಡಿಸಿದಾತುವೆನೂ ॥ ೧ ॥ ಸಾವೆಅಕ್ಕಿಯಾಅನ್ನವುವುಸುಕಿ
ನಚೋಳದಅಂಬೊಡೆಯು । ಕಾವೆದಂಟಿನಾಹುಳಿಸೊಪ್ಪುನವಣಕ್ಕಿಯ
ಪರವಾನ್ನ ॥ ನೇವುವಾದನೆಳಗತಲಿಕಾಯಣ್ಣಿಯಾತರಿಗಡುಬುಗಳೂ ।
ಕಾಮಿತವಿದ್ದರೆಅಕ್ಕೀರವ್ರೀಗು । ರೀವೆನೂಸರಸುತರಿಸಿದಾತುವೆನೀವುಂ
ಣೀ ॥ ೨ ॥ ವೃಂತಾಕಫಲಂಗಳುಕನವಾನಿತುಂಬಫಲವುವಲ್ಲಂಗೀ ।
ಕಾಂತನಿನ್ನಭೋಜನಕೆದೆವಗಾಡಲಾಕಡುಹರುಷದಿಕೊಂಬೀ । ಇಂಥಾತಕೆ
ವೇಟುವದಬೀಗರನಾನೆಲ್ಯಕಾಣಲಿಲ್ಲಾ । ಸ್ವಾಂತದಲ್ಲಿಗುರುರಾಮವಿತಲ
ನಸ್ಮರಣೆವಾಡದವರಿಗೆಯಿವುಬಲುಪ್ರಿಯಾಕ್ಯ ॥ ೩ ॥ ॥೭೫॥

ಗಂಡು ಹಸೆಗೆ ಕರೆಯುವ ಹಾಡು.

ರಾಗ ಇಂದುವದನೆ ಸುಂದರದನೆ ಯಂಬ ಮಟ್ಟು.

ಹಸೆಗೆಬಾರೊ । ಹರುಷಬೀರೊ । ಬಿಸಜನಾಭನೇ ॥ ಪ । ಶಿಯು
ಸೋದರಿಸಹಿತವಾಗಿ । ಕಾಮಲಾಂಗನೇ ॥ ಅನು ॥ ರತ್ನಖಚಿತಪೀಠವಿರ
ತಿ । ರಮಣಿಮಣಿಯಾರೂ । ಕಸ್ತ್ರಿಪಟ್ಟೆವಳಿಯುಹಾಸಿ । ಕೋರಿ
ಪ್ರಾರ್ಥಿಪರೂ ॥ ೧ ॥ ಭೇರಿಮೃದಂಗನಾಗಸ್ವರನ । ಗಾರಿತಹಳೆಗಳ ॥
ಧಾರುಣಿಸುರವೇದಘೋಷವಿ । ಸ್ತಾರವಾಗಿರಲ್ ॥ ೨ ॥ ಹಳದಿಕುಂಕು
ಮಾಕ್ಷತೆಗಂಧ । ತಳಕನ್ನಡಿ । ಹೊಳೆಯೊಟ್ಟಿಯೊಳ್ಸುತ್ತಜ್ಯೋ
ತಿ । ಬೆಳಗುವದುನೋಡಿ ॥ ೩ ॥ ವಿಧಿಶಂಕರರಗ್ಯಡಲುತವ । ನೋಡಗಿ
ಪಾರ್ಶ್ವದಿ ॥ ಮುದದಿನಸುನಗುತಬಲದಪದವುಮುಂದಾಗಿ ॥ ೪ ॥ ಶರಣ
ಜನರಭೀಷ್ಟಗಳನು । ಸಲಿಸುವಾತನೇ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲಸರ್ವೋತ್ತಪು
ರುಷೋತ್ತಮನೆ ॥ ೫ ॥ ॥೭೬॥

ಯಾಲವಲಚಿತಿನೊ ಮಟ್ಟು.

ಕರೆವೆರುನಿನ್ನಹಸಿಗೆ । ಪರಮಪುರುಷನೀನೆಂದು ॥ ಪ ॥ ಸರಸದಿಂ
ದಸಿರಿಸಹಿತ । ಬರಬೇಕುನೀಂಶ್ರೀಕದಲಿ ॥ ಅನು ॥ ನಾದದತವಾದ್ಯಗ
ಳುಮೋದದಿಂದಮೊರೆಯಲು । ವೇದಶಾಂತರಹಸ್ಯವೆಂಬ । ವಿವಿಧಗೀತಗ
ಳವಾಡಿ ॥ ೧ ॥ ತತ್ವಾಭಿಮಾನಿಗಳೆಂಬ । ಮುತ್ತೈದೆಯರೆಲ್ಲಕೂಡಿ । ಸು

ತ್ತಜ್ಯೋತಿಯುಬೆಳಗಿ । ಸೂರಿಜನಪ್ರಿಯನೆಂದು ॥ ೨ ॥ ಎಂಟುದಳಗದ್ದು ಬೊಳು । ನೆಂಟರಿವ್ರೆಲ್ಲರನು ॥ ರೆಂಟುಚಿತ್ರಗಳಬಂದಿರಚಿರತ್ನಪೀಠವ ನು ॥ ೩ ॥ ಮೂರುಸಂಪ್ರದಿಸಿಕೊಂಡು । ಮಾರುಬಿಟ್ಟಂಗಳದು । ಧೀರಸಭೆಯುಲ್ಲಿಹದಿನಾರುನಿನ್ನಾಧೀನಗೈದು ॥ ೪ ॥ ಯಾಮಯಾಮಗಳಿಬಿಡದೆ । ಕಾಮಿನೀಮಣಿಯುರುಸಿ ॥ ಧಾಮಸುಖದೀವಗುರು । ರಾಮವಿಠಲಬಾರೆಂದು ॥ ೫ ॥ ॥೬೨॥

ಶಂಕುತಾಪವೆಂಕುಸ್ಯೆಪ ಪದ್ಯ.

ಮಂಗಳಾಂಗಿಹಸೆಗೆಬಾರೆ । ಮಾರಜನಕನಸೀರೆ ॥ ಪ ॥ ಗಂಗಾಧರನರಾಣಿವಾಣಿಯುರ ॥ ಕರವಕೊಡಲುಹರುಷದಿಂದಾ ॥ ಅ ॥ ಕ್ಷೀರವಾರ್ಧಿತನಯೆಯಂದು । ಸಾರಸಾಕ್ಷಿಯುರುಬಂದು । ಶೌರಿಭಜಿಸುವರುನಿನ್ನ । ಧೀರಮುಹಿಮೆಗಳನ್ನ ॥ ೧ ॥ ಸುತ್ತಜ್ಯೋತಿಗಳಬೆಳಗಿ । ಮುತ್ತೈದೆಯರೆಲ್ಲಕೂಡಿ ॥ ಮುತ್ತಿನಗಣಿಕಪೀಠವಿರಿಸಿ । ಭಕ್ತಿಯಿಂದಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವರು ॥ ೨ ॥ ಜನಕರಾಯನಕುವಾರಿ । ಸನಕಾದಿಯೋಗಿಜನಾಧಾರೀ ॥ ದಿನಕರಕೋಟಿಪ್ರಕಾಶೆ । ದಿವ್ಯಮಣಿಮಯಭೂಷೆ ॥ ೩ ॥ ಮಾನಸಾಖ್ಯಮಂಟಪದಲಿ । ಧ್ಯಾನವೆಂಬೊಪೀಠವಲ್ಲಿ । ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಗಳುಭೋಗಳೇ । ಸಾನುರಾಗದಿಂದಲೀಗಾ ॥ ೪ ॥ ನಿತ್ಯಸಂಪತ್ಪ್ರದಾಯಿನಿ । ಭೃತ್ಯವತ್ಸಲೇಜನನೀ । ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪಗುರುರಾಮ । ವಿಠಲನಪಟ್ಟದರಾಣಿ ॥ ೫ ॥ ॥೬೮॥

ದೂರಿಗೆನಾಗುರಿಯಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪದ್ಯ.

ಬಿಪಯಾಂಗ್ಯೆಯ್ಯುದುಹಸೆಗೀಗಾ ॥ ಪ ॥ ಅಜಮುಖಸುರನುತೆ । ಅಖಿಳಲೋಕೈಕಮಾತೆ ॥ ಅನು ॥ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಲಯಗಳಿಗಧಿಕಾರಿಯೆ । ಶ್ರೈಷ್ಣನವೋಹದಪಟ್ಟದರಾಯಿ । ಅಷ್ಟಸೌಭಾಗ್ಯಗಳ । ಅಮರರಿಗೀವಳೆ ॥ ೧೦ ॥ ಶೃಂಗಾರಮಂಟಪದಿ।ಅಂಗನೆಯರೆಲ್ಲರು । ಸಂಗೀತವಪಾಡಿ ಸರಸದಲಿ । ಮಂಗಳದೇವತೆ । ಬಾರೆಂದುಕರೆವರು ॥ ೨ ॥ ಸರಸ್ವತಿಭಾರತಿ।ಗಿರಿರಾಜಸುತೆಯರು । ಅರುಂಧತಿಶಚಿಮುಖನಿರ್ಜರದಿಹರು । ಗುರುರಾಮವಿಠಲನತರುಣೀಮಣಿಯೆಬೇಗಾ ॥ ೩ ॥ ॥೬೯॥

ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡಿಗೆ ಪ್ರಂತಣಿ ಮಾಡುವ ಹಾಡು.

ರಾಗಾ ದೇಶಾಗ್ ತಾಳ ಆದಿ.

ಪ್ರೇರ.ತಾಣಿಮಾಡುವೆ । ಅರಸನಿನಗೆನಾಂ ॥ ಪ ॥ ಸ್ಮರಕೇತಸುಂ

ಧರ । ಸರ್ವಲೋಕೇಶ್ವರ । ಚರಣಸೇವಕಳೆಳಕರುಣಿನೋಡುದ । ಶರಥಾ
ತ್ಮಜಭೂಸುರಶುಭಚರಿತ ॥ ಅನು ॥ ಶರಣರಿ ಭಯವ । ನಿರತವುಕೊಡು
ವ । ಕರಕಮಲವದಯವಮಾಡುನಿನಗೆನಾ । ಅರಿಸಿನಪ್ರಿಯವುವೆಸಂಸಿಜನ
ಯನ ॥ ೧ ॥ ಅಷ್ಟವಿಚಂದ್ರಗೆ । ಕ್ಷೀರಪ್ರವಹೋಲುವ । ಧಿಟ್ಟಲಲಾ
ಟವ । ಕೊಟ್ಟರೆಕಂಕವು । ವಿಟ್ಟತಿದ್ದುವೆನು । ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯ
ನೆ ॥ ೨ ॥ ಪರಿಪರಿಪರಿಮಳ । ದುರುಚಂದನವನು । ಪರಮಪುರುಷನಿ
ನ್ನ । ಶಿರಿಕೊಂಳಗೆನಾ । ಧರಿಸಿಲೀಪಗ್ನೆಯವ್ಯೈವೆಧಾತ್ರೀಶ ॥ ೩ ॥ ಮ
ರುಗಪುಮಲ್ಲಿಗೆ । ಸುರಗಿಸೇವಂತಿಗೆ । ಸಂಗಳತವಶಿರಿಕಂಠಕೆಹಾಕುವೆ ।
ಪುರುಷೋತ್ತಮಭಾಸ್ಕರಕುಲತಿಲಕ ॥ ೪ ॥ ನಾವಮಾಡಿದಧೂಪಂದ । ವೆಲ್ಲ
ಪ್ರಕ್ಷವಿಸುತ । ದೇವದಕಟ್ಟೆಯುತಾಂಬೂಲವಗುರುರಾಪವಿತಲತವಕದಿ
ಸ್ವೀಕರಿಸ್ಯೆ ॥ ೫ ॥ ॥ ೩೧ ॥

ಹೆಣ್ಣು ಹೇಳುವ ಪದ್ಯಗಳು ॥ ಸೀಸ ॥

ಕೇಶವಾಚ್ಯುತಹೃಷೀಕೇಶಮಾಧವಜನಾರ್ದನಪದ್ಮನಾಭವಾಮನ
ಮುಕುಂದ । ಗೋವಿಂದಹರಿವಾಸುದೇವಪುರುಷೋತ್ತಮನಾರಾಯಣೋ
ಪೇಂದ್ರನಾರಸಿಂಹ । ವಿಷ್ಣುದಾಮೋದರತ್ರಿವಿಕ್ರಮಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಅನಿ
ರುದ್ಧಸಂಕರ್ಷಣಾಪ್ರಮೇಯ । ಶ್ರೀಧರಾಧೋಕ್ಷಜಶ್ರೀಪಾಲಗೋಪಾಲ
ಮಧುಸೂದನಾನಂತಮಹಿಮಕೃಷ್ಣ । ವಿಶಾನತವಹಕಿಟನೃಕೇಸರಿವಟು
ಭೃಗು । ರಾಮದೇವಕೀಕುವರಬುದ್ಧ । ಕಲಕಿಯಿಂದುನಿನ್ನಕಲ್ಯಾಣ
ಗುಣಗಳ । ನುತಿಪೆಪ್ರಾಣಕಾಂತನೋಡುಯನ್ನ ॥ ೧ ॥ ಮೂಜಗದೊ
ಡೆಯನೆನ್ನನಿಜನಹೃದಯಾಬ್ಜಮಂದಿರಾಮಲದಿವ್ಯಸುಂದರಾಂಗ । ತತ್ವ
ಸ್ವರೂಪಾಪ್ರತರ್ಕ್ಯಸದ್ಗುಣವಾರಿನಿಧಿದೇವದೇವೇಶನೀಲಮೇಘ । ಕಾ
ಮಾಭಿರಾಮಾಬ್ಜಶಂಖಗದಾಚಕ್ರಧರಪರಾತ್ಪರದುಷ್ಟದೈತ್ಯಮತ್ತ ।
ಮಾತಂಗಕೇಸರಿಮೂರಜನಕವನಾರಕತಕೋಟಿಲಾವಣ್ಯಸುರಶರಣ್ಯ ।
ಕ್ಷೀರಸಾಗರಶನ್ನಿಕಾಚಿತ್ತಕುಮುದ । ರಾತ್ರಿವಲ್ಲಭನತಜನಾರಾಧ್ಯಚರ
ಣ । ಕನ್ನಡಿಯುಪೋಲ್ವಕದಪುಗಳ್ಕೊಡುಮಹತ್ತ । ಅರಿಸಿನವನ್ನಾನು
ಪ್ರಿಯವುವೆಅಂಸನಿನಗೇ ॥ ೨ ॥ ಪದ್ಮಪುಪ್ರೋಲುವಪಾದಯುಗ್ಮವುಜಾತಿ
ಮಾಣಿಕಜಂಘರವಮಾಳರಾಬ್ಜ । ಲಾಲಿತಜಾನುಗಳ್ ರಂಭೊರುಸಕ್ಕಟನಳಿ
ನಭವನಪದನಾಭಿಕುಹರ । ನಿಖಿಲಪ್ರಕೃತಿಶ್ರೀನಿಲಯವಕ್ಷೋಭಾಗಕಂ

ತದಿಕೌಸ್ತುಭವೈಜಯಂತಿ । ಕುಂದಕುಟ್ಮಲದಂತಕುಮುದಬಾಂಧವ
ಮುಖಚಂಪಕನಾಸಸರೋಜನೇತ್ರ । ಮಂದಹಾಸಮುಸದ್ಭಕ್ತಬೃಂದತಾಪ।
ತ್ರಯಾಪಹರಿಹರಗೈವದುದೇವನಿನ್ನ । ಕಮಲದೇಶವದಯಾಮಾಡುಪರಮ
ಪುರುಷ । ಕುಂಕುಮವಹಚ್ಚಿತಿದ್ದುವೆಕೋಮಲಾಂಗಾ ॥ ೩ ॥ ನಾರತಿ
ರುಮಕಮಣಿಕೌಸ್ತ್ರಕಶರೀರವುಕೋರದಾಡೆಯುಮುಖಾಘೋರರೂಪ । ಗು
ಜ್ಜಭೂಸುರಕೈಯ್ಯಕೊಡಲಿಯುಜಡೆಧರಿಸಿಅಡವಿತಿರುಗುತ ಗೊಲ್ಲಹುಡುಗ
ನಾಗಿ । ವಿಷದಮೊಲೆಯಹಾನುಂಡುಮೊಸರುಬೆಣ್ಣೆಯುಕದ್ದುಪಶುಗಳಕಾ
ಯ್ದುಸರ್ಪವನುತುಳಿದು । ಬಟ್ಟೆಬಿಳಿಂದತ್ತಿಸೊಟ್ಟಹೆಣ್ಣಿನತಿದ್ದಿಬಟ್ಟೆಯು
ಬಿಚ್ಚಿಬಾಲೆಯರಕಿಡಿಸಿ । ಕಲಿಕಿಯುನಿಸಿದೆನಿನ್ನಗುಣಗಣವಪೊಗಳ । ಲೆನ್ನ
ಳಕವಲ್ಲಬೇಡುವೆನನ್ನುತಾಂಗ । ಕಂಬುಕಂಠವದಯಾಮಾಡುಗಂಧಪುಷ್ಪ ।
ದಿವ್ಯಪುಷ್ಪವನಾಲಿಪಾಕುವೆದೇವನಿನಗೇ ॥ ೪ ॥ ನಿನ್ನಶೃಂಗಾರವುನೀರಜಾಕ್ಷಿ
ಯಲಿವೀರರಸವುಶತ್ರುನಿಕರಗಳಲ್ಲಿ । ಕರುಣಾರಸವುನೋಡೆಶರಣಾಗತದ
ಲಿ । ಯದ್ಭುತರಸನಿಜಭೃತ್ಯಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ । ಪರಿಹಾಸದುರ್ಜನಪಂಕ್ತಿಗಳೆ
ಲಿಭಯ । ಗುರುಹಿರಿಯರಲಿಭಯದಿವಿಜರಲ್ಲಿ । ಭೀಭತ್ಸರಸಮಿಶ್ರಭೇದ
ಮಾಡುವರಲ್ಲಿರೌದ್ರರಸವುನೋಡೆಕ್ಷುದ್ರಕರಲಿ । ಶಾಂತಿರಸವನುಸನ್ಮುನಿ
ಜನಗಳಲ್ಲಿ । ಇಂತುನವರಸಗಳನುಯಲ್ಲರಿಗುತೋರ್ಪಮಾರಕಕಕೋಟಿಲಾ
ವಣ್ಯಮನ್ಮನಾಬ್ಜಭಾನುವೆನಿಸುವನಿನಗೆತಾಂಬೂಲಕೊಡುವೆ ॥ ೫ ॥ ಪ್ರ
ಹ್ಲಾದನಂದದಿಪರಮಭಕ್ತನುನೀನುನಳನಂತೆಸದ್ಗುಣನಿಳಯನೀನು । ಭೀಮ
ಸೇನಾಗ್ರಜನಂತೆಬಹುಧರ್ಮಚಿತ್ತನು । ಬಲಿಯಂತೆಸತ್ವಸಂಪನ್ನನೀನು ।
ಶಿಬಿಯಂತೆದೀನರಿಗಭಯವಕೊಡುವನು । ಚಂದ್ರನೋಲ್ಬಲುಕಳಾಸಾಂ
ದ್ರನೀನು । ಸಹದೇವನೋಲ್ನೀತಿಚಾತುರ್ಯಮತಿನೀನುಸ್ಮರನಂತೆದಿ
ವ್ಯಸೌಂದರ್ಯಶಾಲಿ । ಧ್ರುವನಂತೆರದಲಿದಿವ್ಯಪದವಿಯುಪಡೆವೆ । ರಾಮ
ನಂದದಿನೀಸಕಲರಾಜ್ಯವಾಳ್ವೆ । ನಿಖಿಲಬುಧಜನಪ್ರಿಯನಿರ್ಜರಸಹಾಯ ।
ವಾಸವೋಪಮಧೈರ್ಯಶ್ರೀಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯಾ ॥ ೬ ॥ ॥೨೧॥

ಗಂಡು ಹೇಳುವ ಪದ್ಯಗಳು.

॥ ಸೀಸ ॥ ಚೆನ್ನರಸಿಯನ್ನುತನಿನ್ನನಾಕರಿಯುವೆ । ನನ್ನುತಾಂ
ಗಿಯಕೇಳುಸರಸದಿಂದ । ಪಟ್ಟದರಸಿಯಂದುಪಾರ್ಥನೆಮಾಳ್ಪೆನುಪದುಮ
ಸದನೆಪರಿಮಳಾವನಾಂಗಿ । ಅಕ್ತಯುಮುಗಳಂದುಅರ್ಥಿಯಿಂದಲಿವೇಳ್ವೆವು

ತ್ತುಗವನೆನಿನ್ನಮಮತೆಯಿಂದ । ಮಾವನಸುತೆಯಿಂದುದೇವಿನಾನುಡಿವೆ
ನುಸಾವಧಾನದಿಕೇಳುಸಾರಸಾಕ್ಷಿ । ತಡವಿದೇತಕೆಬರುವಡೆಕರಳನಯು । ನೆ
ಮನನೊಳಾವದುಕೋರಿಕೆಮಂಜುಭಾಷೆ । ಪ್ರಿಯೆನೀಯೆನ್ನಮೇಲತಿಪ್ರೀ
ತಿಯಿಂದ । ನೋಡಿನಾನುಬಿಟ್ಟುಕರುಣದಿನೋಡುಕಾಂತೇ ॥ ೧ ॥ ಮು
ಕುರಕಪೋಲವಂಮೋಹನ್ನದಯವನಾಡುಅರಿಸಿನಹಚ್ಚುವೆಅರಸಿನಿನಗೆ ॥
ಪಂಕಜಾಕ್ಷಿಯೆನಿನ್ನಪ್ಪಣೆಯಕೊಟ್ಟರೆನಾನುಕುಂಕುಮವಿಡುವೆನು ಕೋ
ಮಲಾಂಗಿ । ಮಂದಗಮನೆಯೆನಿನ್ನಕಂಧರದಲಿದಿವ್ಯಚಂದನಪೂಯ್ಯುವೆ
ಚಾರುಹಾಸೆ । ನೀಲಕುಂತಳೆಯಿಮಲ್ಲಿಜಾಲವೇತಕೆಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯಕುರು
ಬಿಗೆಮುಡುಸುತಿಹೆನು । ನಿತ್ಯಶುಭಸಂಪದೋಪೇತೆನಿಗಮವಿನುತೆಸತ್ಯಕ
ಮದನಗುಣಯುತೆಸಂಧುಚರಿತೆ।ಮುತ್ತೈದೆಯಾಗಿಬಾಳುನೀಂಮುದದಿಪ್ರೀ
ತೆ । ದಿವ್ಯತಾಂಬೂಲವೀವೆನುದೇವಿನಿನಗೇ ॥ ೨ ॥ ॥೩೨॥

ಚಂಡಾಡುವ ಹಾಡು. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ ತಾಳ ಅಟ.

ಚಂಡನಾಡಿದನುಶ್ರೀರಘುವರ ॥ ಪ ॥ ಚಂಡನಾಡಿದನಾವಗಾ । ತರ್ಕಂ
ಡವಂಶೋದ್ಭವ । ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನುಭೂಮಿಸುತೆಯಸಹಿತ ॥ ಅ ॥ ಸರಸಿ
ಜದಳದಂತೆ।ಮೆರೆಯುವಹಸ್ತದಿ।ಪರಿಪರಿಪುಷ್ಪಗಳ್ಪಿಡಿದುಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ॥
ಸರಸದಿಸೀತೆಯುಸಿರಿನೊಗನೋಡುತ । ವರರತ್ನಮುಕ್ತಾಭಾ।ಸುರಪುಷ್ಪ
ಮಯವಾದ ॥ ೧ ॥ ಕಾಮಕೋಟಿಲಾವಣ್ಯಕಾಂತೆಯೊಡನೆಬಲು । ಪ್ರೇ
ಮದಿಂದಲಿಗುರು।ರಾಮವಿಠಲತಾನು ॥ ೨ ॥ ॥೩೩॥

ಗಂಡಗೆ ಆರತಿಯೆತ್ತುವ ಹಾಡು. ರಾಗ ಕಾನಡಾ ತಾಳ ಆದಿ.

ಆರತಿಯೆತ್ತುವೆಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ವರಗೆ ॥ ಪ ॥ ಮಾರಕೋಟಿಲಾವಣ್ಯ।ಮೆ
ತ್ರಯಸ್ವಾಮಿಗೆ ॥ ಅ ॥ ಮನಕೊಡೆಯನೆನ್ನಿಸಿ।ಮಮತೆಯವಿಸ್ತರಿಸಿ ।
ಅನುದಿನಬೇಡಿದ।ಪ್ರಾರ್ಥದನೀವಗೆ ॥ ೧ ॥ ಉಭಯಲೋಕದಲ್ಲಿಯು।ಅಭ
ಯವನೀಡುತ । ಶುಭದಾಯಕನಾಗಿ।ಶೋಭಿಸುತಿರ್ಪಗೆ ॥ ೨ ॥ ಸ್ಮರನಾ
ಟದಮನ।ಕರಗಿಸುವವಗೆ।ಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲ।ಕರುಣಾನಿಧಿಗೇ ॥೩॥ ॥೩೪॥

ಚಕ್ಕಲಿಚಪ್ಪಾಟು ಮಟ್ಟು.

ಮಂಗಳಾರತಿಯೆತ್ತಿಮಾಮನೋಹರನಿಗೆ ॥ ಪ ॥ ಅಂಗನೇಯರೆಲ್ಲ।
ಶೃಂಗಾರದಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ॥ ಅ ॥ ವೇದಚೋರನಕೊಂದು । ಭೂಧರವನು
ಪೊತ್ತು । ಮೇದಿನಿಯನುಯೆತ್ತಿಕಂಬದಿಬಂಡವಗೇ ॥೧॥ ಭೂಮಿದಾ

ನವಕೇಳ|ಭೂವಿಬುಧರನುಕೇಳ । ಭೂವಿಜಾತೆಯನಾಳ|ಭೂಭಾರವಳಿದವ
ಗೆ ॥ ೨ ॥ ಬುದ್ಧಿಹೀನರಿಗೆಲ್ಲ|ಬದ್ಧವಬೋಧಿಸುತ । ಮುದ್ದುಕಾದುರೆ
ಯೇರಿದ|ಗುರುರಾಮವಿಠಲಗೆ ॥ ೩ ॥ ॥೭೩॥

ಆಶೀರ್ವಾದಂ. ರಾಗಂ ಭೂಪಾಳ ತಾಳ ಆದಿ.

ಶ್ರೀಗಣಾಧಿಪತಿಯ ಸಂಸೇವಿಸಿ ಶಂಕರನ ಭಜಿಸಿ । ವಾಗಾಭಿಮಾನಿಯು
ನಿಪ ಸರಸ್ವತೀದೇವಿಗೆ ವಂದಿಸಿ । ರಾಗರಹಿತನಾದ ಹನುಮಂತನ ಕೊಂಡಾಡಿ
ಕಮಲಜನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆ ॥ ಸಾಗರಸುತೆಯ ರಮಣಾನಿಂತು ಬೇಳಿಸಿದ ಹರಿ
ಯೊ । ಆಗಗಂಡುಮಕ್ಕಳಾಶೀರ್ವಾದ ಪದನವಪೇಳ್ವೆ । ಯೋಗಿಜನರಿಗೆ
ತಲೆಬಾಗಿ ನಮಿಸುವೆ ಸುಜನ । ರೆಲ್ಲರಾಲಿಪುದು ಶೋಭಾನೆ ॥ ೧ ॥ ಬಾಲ
ನಾಗಿ ಪ್ರಹಲ್ಲಾದನ ಪ್ರೋತ ಬಹುಕ್ರೀಡೆಗಳಾಡುತಲಿ । ಮೇಲೆ ಪಂಚಾಬ್ದ ಪ್ರಸ
ದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನೆ ಮಾಡಿ । ಯೇಳ್ವರುಷಕ್ಕೆ ಪ್ರಸೇತನಾಗಿ ವೇದಪು
ರಾಣಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ । ನೇತ್ರನಾಗುತಲಿ ॥ ಶೀಲಾದಿಸದ್ಗುಣಗಳು ಪ್ರಬಾಲಿ
ಯುಳ ಮದುವೆಯಾಗಿ । ಕಾಲಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವಋಷಿಪಿತೃಗಣಗಳ ಪೂಜೆ ।
ಯಾಲಸ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಲೋಲನ ಭಕ್ತರೊಳು । ಅಗ್ಗಳನೆನಿಸಾಗು ॥
ಕೆರೆಗಳ ಕಟ್ಟಿಸು ಸರೋವರಗಳನ್ನೆ ಮಾಡಿಸು ನಿ । ರ್ಜರರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿ
ನಿಖಿಳ ಯಜ್ಞಗಳಾಚರಿಸು । ಧರಣಿ ಗೋ ಸ್ವರ್ಣ ಕನ್ಯಾದಿ ದಾನ ಸತ್ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ
ಯಿತ್ತು । ದಾತನೆಂದೆನಿಸು ॥ ನಿರತ ಬಂದವರಿಗೆ ಅನ್ನ ನೀಡುತ್ತ ಪ್ರಸನ್ನ
ಮನದಿ । ಮರಗಳ ಹಾಕಿಸು ಸತ್ಸಂತಾನಗಳನ್ನೆ ಪೊಳಸು । ಪರಮಾತಾ
ಪಿತೃಗಳ ಪಾದಕೆ ವಂದಿಸುತ್ತಾ ಮಾನ್ಯರೊಳು ವರ್ತಿಸಿ ಸುಖಿಸು ॥ ೩ ॥ ಧ
ರ್ಮಯುಕ್ತನಾಗುತ್ತಾ ಅಧರ್ಮಗಳ ಬಿಡುತಸ । ತ್ಕರ್ಮಗಳಾಚರಿಸು ಫಲ
ವ ಕಂಜಾಕ್ಷಗರ್ಪಿತವ ಮಾಡು । ನಿರ್ಮಲ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯ ಶಾಲಿಯೆ ನೀ
ನಾಗಿ ನಿತ್ಯ ಸಂತಸದೀ । ಮರ್ಮಜ್ಞರೆನಿಪ ಗುರುಹಿರಿಯರ ಸೇವಿಸುತ
ಸ । ದ್ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯಲ್ಲಿ ನೀ ಸತ್ಪುತ್ರರ ಪಡೆದು ಭಗವನ್ನಿರ್ಮಿತ ಸಮಸ್ತ
ವೆಂದು ಸರ್ವ ಸಮರ್ಪಣೆಯ ಮಾಡಿ ನಿತ್ಯ ಸುಖಿಯಾಗು ॥ ೪ ॥ ದೀರ್ಘ
ಯುವಾಗಿರು ಬಂಧುವರ್ಗವ ಪರಿಪೋಷಿಸು । ಭಗೀರಥಿ ದೇವತೆಗಳ ಭಕ್ತಿಯಿಂ
ದಾ ಪೂಜಿಸಿ ತ್ರಿ । ವರ್ಗ ಸೌಖ್ಯಗಳ ಪಡೆದ ನರ್ಗಳ ಭುಜವಿಕ್ರಮ ಕೀರ್ತಿಯ
ಪೊಂದು । ಸರ್ಗಸ್ಥಿತಿಲಯ ಕರ್ತ ಶ್ರೀಗುರುರಾಮವಿಠಲ । ನಘ್ರ್ಯ ಸಂಪ
ದಗಳಿತ್ತು ಆದರಿಸಿ ತನ್ನ ಭಕ್ತಾ । ನರ್ಗ ಸಂಗದೊಳು ನಿತ್ಯ ಕೃಪಣ ಮಾನನಾ

ದಿ । ಸತ್ಸಾಧನವಮಾಡಿಸುವ ॥ ಶೋಭಾನೆ ॥ ೫ ॥ ॥೭೬॥

ಬಾಗಿಲು ತೆಗಿಯುವ ಹಾಡು. ರಾಗಾ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಆದಿ ತಾಳ.

ಬಾಗಿಲುತೆಗಿಯೆಭಾಮಾರಮಣನಾ । ಬಂದಿರುವೆನೆಭೂಜಾಶರ ।
ದಿಂದುವದನೆಪ್ರೋಸೀತೆ ॥ ಪ ॥ ಕೂಗುವದೇತಕೆನಿಮ್ಮಯಹೆಸರೇ । ನೀಗೆ
ತಿಳಿಸಿರ್ಯೆಸ್ವಾಮಿ । ನುಡಿ । ಭಾಗವತಜನಪ್ರೇಮಿ ॥ ಅನು ॥ ಹೀನತಮನ
ಮುರಿದಜಗಕೆಶ್ರುತಿಗಳಿತ್ತ । ಮೀನವತಾರನೆನಾನುಬಾ । ಜಾನಕಿಬೇಗನೆ
ನೀನೊ ॥ ಮೀನಾದರೆನೀರೊಳಗಿರುವದುಸರಿ । ಮಾನಿನಿಯಲಿಕಾರ್ಯ
ವೇನು । ನಡಿ । ದೀನಜನರಸುರಧೇನು ॥ ೧ ॥ ಕಮಠನಾಗಿಬೆನ್ನಲಿಗಿರಿಧರಿಸಿ
ದೆ । ಕಮಲನಯನೆನಾಕೂರ್ಮದಿ । ಗಜ । ಗಮನೆಯೇನೋಡನುರಾಗದಿ ॥ ಭ್ರ
ಮೆಯಹಾತಕೆಕೇಳ್ ಕಮಿನಾಂಗಗೆನೀ । ಸಮಳನಿನಗೆನೀನೋಡುಸಂ । ಭ್ರಮವಿದ್ದ
ಲಿನಲಿದಾಡು ॥ ೨ ॥ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನಕೊಂದೆತ್ತಿದಭೂಮಿಯು । ವರಾಹ
ರೂಪನೆಕಾಮಿನಿ । ಪ್ರೋ । ಕರುಣಿಯರೊಳಗೆಶಿರೋಮಣಿ ॥ ವರಾಹನಾದರೆಯ
ಹವಿಯಾತಿರುಗುತ । ಲಿರದೇತಕೆಯಿಲ್ಲಿಬಂದೆನಡಿ । ಪರಿಪರಿಮೃಗಗಳಹಿಂ
ಡೆ ॥ ೩ ॥ ಛಂದಿಕಂಭದಲಿಬಂದುಹಿರಣ್ಯನ । ಕರುಳಬಗೆದನರಸಿಂಹ್ಮ । ನಾ
ನು । ಪರಮಪುರುಷಪರಬ್ರಹ್ಮ ॥ ನರಸಿಂಹ್ಮನುನೀನಾದರೆನಡಿನಡಿ ।
ಗಿರಿಗುಹೆಯೊಳಗಿರುಹೋಗ್ಯೆ । ಬಹು । ಪರಿನುಡಿಗಳುನಿನಗೇಕೈ ॥ ೪ ॥ ಭೂ
ಮಿಯುದಾನವಬೇಡಿಬಲಿಯಗೆದ್ದ । ವಾಮನನಾನವಳನಾರಿಸು । ಅಮರಾ
ದ್ಯರಿಗುಪಕಾರಿ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಣನಾದರೆನಮಿಸುವೆಚರಣಕೆ । ಹೋಮ
ಧ್ಯಾನಜಪವಮಾಡೈನಿ । ಭಕ್ತಮಾನವರಪಥನೋಡೈ ॥ ೫ ॥ ದುರುಳನೃಪ
ರಸಂಹರಿಸಿತವನಿಯಭೂ । ಸುರರಿಗೆಕೊಟ್ಟೆನೆದಾನವ್ರಕೇಳ್ । ಪರಶುರಾ
ಮಾಭಿಧಾನವು ॥ ವರಮಾತೆಯಶಿರವರಿದವನೀನಂತೆ । ಸರಸವೇತಕೆನ್ನಲ್ಲಿ ॥ ಮಾ
ನ । ಬರುವಲ್ಲಿಗೆತೆರಳಲ್ಲಿ ॥ ೬ ॥ ತಾಯನುಡಿಗೆತಮ್ಮಗೆರಾಜ್ಯವಕೊ
ಟ್ಟ । ಪ್ರೀಯುದಿವನದೊಳಗಿದ್ದೆನೆಜ್ಜೆ । ತ್ರ್ಯೇಯುನಿಶರವನುಗೆದ್ದೆನೆ ॥ ಶಾ
ಯುತ್ಲೀರದಿಬಳಲುವಮನುಜಗೆ । ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿಹಿತವೇನ । ಕಮ । ರಾಯ
ತಾಹೋಣನಡಿನೀನೊ ॥ ೭ ॥ ನಾರಿಯರನುಕೂಡಿರಾಸಕ್ರೀಡೆಯೋಳ್ । ಕೋ
ರಿಪರಿಪರಿಚಿತ್ರವಪಿ । ಚೋರಿಸುನೀವೇದಶಾಸ್ತ್ರವ ॥ ಜಾರಪುರುಷನಿಗೆ
ಹೋಲುವಳಲ್ಲವು । ಸಾರಪತಿವ್ರತೆನಾನಯಿ । ನ್ಯಾಯರಾತಿಳಿಸುವತ್ನನೀ
ನೊ ॥ ೮ ॥ ಪತಿವ್ರತೆಯರಸದ್ವ್ರತವಕೆಡಿಸಿದಾ । ಪ್ರತಿನಬುದ್ಧನೆಲತಾಂ

ಗಿವ್ರೊ । ಪತಿವ್ರತೆಳೆಮೋಹನಾಂಗಿ ॥ ಚಿಕುರನೆನಾಸ್ತಿಕಶಾಸ್ತ್ರವಪೇಳಿದೆ । ಕೈಕಳವಾಡದಿರುಬಲ್ಲೆಕೇ । ಕತಿಮೋಹಕಸೀನಲ್ಲ ॥ ೯ ॥ ಹಲವ್ರನುಡಿಗಳೇನುಕಲಿಯುಗಾಂತದಲಿ । ಮಲಕಮನುಜರನುಕೊಲ್ವೆನೇವ್ರೋ । ಲಲನೆನೋಡುಬಲುಚೆಲ್ವನೇ ॥ ಕಲಿಕಿತನವತೋರಿಸದಿರುಯಿಹಪರಿ । ಹಲವುವೇದನಿನಗೇಕೆ । ಕೇಳೆಲವ್ರೊಸ್ವಾಮಿನುಡಿಜೋಕೆ ॥ ೧೦ ॥ ವೇದವಲ್ಲಿಸುರ್ವೇಕನಾನುಪರಿ । ಪೋಷಿಸುವೆನುನಿಜಭಕ್ತರನಂ । ಶೋಷಿಸುವೆನುಧರ್ಮಯುಕ್ತರಾ ॥ ಪೋಷಿಸುವನುವೀನಾದರೆಲ್ಲಿನಿನ್ನ । ವಾಗಪೇಳುನಿಜವೀಗಾ।ಪರಿ।ಹಾಸವೇಕೆನುಡಿಬೇಗಾ ॥ ೧೧ ॥ ಸರ್ವರಹೃತ್ಕಮಲಗಳುಬೆಳಗಿಸುವ । ಪರಮಾತ್ಮನುನಾಕೇಳೆ।ಯೆನ್ನ । ಮರಳಿಯೇನೆಯಲಿಬಾಲೆ ॥ ಅರಿತೆನೀಗಬಹುಸಂತಸವಾಯಿತು । ಯಾರಗುವೆಚರಣಕೆನಾನು।ನಿನ್ನ॥ಸರಿಯಾರ್ಕೆಧೊರೆನೀನೊ ॥ ೧೨ ॥ ಧರೆಯೊಳಯೋಧ್ಯಾಪುರದಂಸನಮಗ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲನೆನಾನಿವ್ರೋ । ತರುಣಿನಿನಗೊಲಿದುಬಂದೆನು ॥ ಧರಣಿಕನಯೆವಸುನಾಚಿಕೆಯಿಂದಲಿ । ಕದವನುತೆಗದಳುಆಗಾಚರ । ಣಗಳನುತೊಳೆದುಳುಬೇಗಾ ॥ ೧೩ ॥ ॥೭೭॥

॥ ಲಾಲಿ ॥ ರಾಗಾ ನವರೋಜು ತಾಳಾ ಝಂಪೆ.

ಲಾಲಿಧೀವನಚರಣ । ಲಾಲಿಭವಹರಣ । ಲಾಲಿಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣಲಾಲಿನತಶರಣಾ ॥ ಲಾಲಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಲೀಲಾವಿನೋದದಲಿಪಾಜಗವಸೃಜಿಸಿ । ಪಾಲಿಸುವೆನಿನ್ನವಾಪ್ಯಾಪಾರವನುಸರಿಸಿ । ಕಾಲಕಾಲಾರ್ಚಿತನೆ । ಕಲುಷಹರನೆಂದು । ನೀಲಾಹಿವೇಣಿಯುರುನಿನ್ನತೂಗುವರೂ ॥ ೧ ॥ ಕ್ಷೀರಪರಿಯಂಕದಲಿಶ್ರೀಸಮೇತದಲಿ।ತೋಷದಿಂಪವಡಿಸುವೆಪ್ರಳಯವಾರಿಯಲಿ। ಭಾಷಾಪತಿಯುಪಡೆದನಾಖಿಳವಿಮಲದಲಿ । ಪೋಷಿಸುವೆಜೀವರನುಸರ್ವಕಾಲದಲಿ ॥ ೨ ॥ ಶ್ರೀರಮಾನಾಥನಾಶ್ರಿತಜನೋದ್ಧಾರಾ । ಘೋರಪಾಪವಿದೂರಕುಜನಸಂಹಾರಾ । ನಾರಾಯಣಾಚ್ಯುತಾನಂತಾವತಾರ । ವಾರಿಜಾಯತನೇತ್ರಗುರುರಾಮವಿಠಲಾ ॥ ಲಾಲಿ ॥ ೩ ॥ ॥೭೮॥

ನಿದ್ರಾಪದಾ. ಪದ ರಾಗಾ ಸುರಟಿ ಅಟತಾಳಾ.

ನಿದ್ರೆಗೈಯ್ಯುವೆನಮ್ಮಸ್ವಾಮಿ । ರಾಮ । ಭದ್ರಮಾಜಗದಂತರ್ಯಾಮಿ ॥ ಪ ॥ ಸದ್ಗುಣವಾಡದಿರಿನ್ನುಸಾರಸಾಕ್ಷಿಯರೆಲ್ಲಾ । ಸತಿಸೀತೆಸಹಿತಹುವ್ವಿನಮಂಚದಲಿಮಲಗಿ ॥ ಅ ॥ ಪೋಗಿನಿಮ್ಮಯಸದನಗಳಿಗೇ । ಪೃಥ

ಯು । ಪೋಗೋಣುಬನ್ನಿಸನ್ನಿಧಿಗೇ । ಯೋಗೀಜನರುಪರವಶಾ । ಭಾಗವತೋತ್ತಮರು । ಸಾಗಿಬರ್ಪರುನಿಜಾಶ್ರಮಗಳಿಗೆಲ್ಲರು ॥ ೧ ॥ ತುಂಬುರನಾರದಾದಿಗಳುವೀಣೆ । ತಂಬೂರಿದಿವ್ಯನಾದದೊಳು । ಗಂಭೀರಸ್ವರದಿಂದಾಗಾಯನಗಳಪಾಡೆ । ಸಂಭ್ರಮದಲಿಯಿತರಹಂಬಲಮರತೀಗ ॥ ೨ ॥ ಹದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕಪಾವನಾಳ್ದತಾತ । ಚಿದಾನಂದುಜನರಿಗೆಬೇಳ । ಸದಮಲಾತ್ಮಕಶ್ರೀಗುರುರಾಮವಿಠಲನಂ । ಬಿದವರಿಗಭಯವಕೊಡುವಯಿಷ್ಟದಿಂದ ॥ ೩ ॥ ॥೭೯॥

ಉದಯರಾಗ ಭೂಪಾಳಿ ತಾಳ ಅಟ.

ಯೇಳಯ್ಯಸ್ವಾಮಿಯೇಳಯ್ಯ ॥ ಪ ॥ ಯೇಳುಶ್ರೀಭೂದುರ್ಗಾಲೋಲಭಕ್ತಜನ । ಪಾಲವೇಣುಗೋಪಾಲಬಾಲ ॥ ಯೇಳುಯಿಂದ್ರಾದಿಸುರಾಳಿಗಳೆಲ್ಲಾನಿ । ನ್ನಾಳಿಗಬುಯಸಿಕಾದಿರುವಾರೆಳ್ಯಣ್ಣಾ ॥ ಅ ॥ ರಕ್ಕಸರನೆಲ್ಲಾಸೊಕ್ಕುಮುರಿಯುವಪೇ । ಪಕ್ಕಿತನಯುಬೇಗಯೇಳಯ್ಯ ॥ ಅತ್ಯುರಗೆವುನಾನದಿಯೊಳುನಿನ್ನನಿ । ಜಾತ್ಯತಿಕೋರುವೆಯೇಳಯ್ಯ ॥ ವತವನಾತವರಳಿಗೆಕಟ್ಟಲುವಾರಗಳ । ಮುರಿದವಗಾಹಾತ್ಮನೆಯೇಳಯ್ಯ ॥ ತರುಣಿಯರೊಡನೆರಾಸಕ್ರೀಡೆಯಾಡಿದ । ಪರಮರಸಿಕನೀನುಯೇಳಯ್ಯಾ ॥ ೨ ॥ ಬಿಲ್ಲುಹಬ್ಬವಂತೆಮಲ್ಲಯುದ್ಧವಂತೆ । ಬಲ್ಲಿದವನುನೀನಂತೇಳ್ಳಯ್ಯಾ । ಕಲ್ಲಕಂಸನಕೊಂದು ತಾತನರಾಜ್ಯದಿ । ನಿಲ್ಲಿಸುವರೆಬೇಗಾಯೇಳಯ್ಯ ॥ ೩ ॥ ದೇವದೇವೋತ್ತಮನೆಭಾವಜನಾಭಂಗಿಸಿದೇವಿಕೈಪಿಡಿಯುಬುಯೇಳಯ್ಯ । ದೇವಿಹರಹದಿನಾರುಸಾವಿರವಾಳದ । ಭಾವಜಪಿತಕೃಷ್ಣಯೇಳಯ್ಯಾ ॥ ೪ ॥ ನರಗೆಸಾರಥಿಯಾಗಿಜಯವಕೊಡಿಸಿಯುಧಿ । ಷ್ಠಿರಗೆಪಟ್ಟವಗಟ್ಟಯೇಳಯ್ಯಾ । ನರನಂತೆನಟಿಸಿಬಾಸರಪರಿಪಾಲಿಪ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲನೆಯೇಳಯ್ಯಾ ॥ ೫ ॥ ॥೮೦॥

ಸೇವೆಯ ಪದಗಳು ಮುಗಿಯಿತು.

—*ಬೋಧೆಯ ಪದಗಳು ಪ್ರಾರಂಭ.*—

ನರಹರಿಯೇ ಪಾಲಿಸೋ ಮಟ್ಟು.

ಗಜವದನಾಗಣೇಶಾ ॥ ಪ ॥ ನೀ । ಮೊದಲುಸಕಲವಿಘ್ನಗಳಳಿಯೊ ॥ ಅ ॥ ಗಿರಿಜಾಮಲಸಂಭೂತನನೇನವೊ । ಹರಿಬ್ರಂಹ್ಮಶಿವಾದಿಗತಿ

ಪ್ರಿಯನೆ ॥ ೧ ॥ ಲಂಬೋದರನೇ । ರಂಗವಿನಾಯಕ । ಶಂಬುಕ ಶುಕ್ಲಾಂಬರಧರ ॥ ೨ ॥ ಸರೋಜಾಂಬಕಗೆ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲನ । ಸ್ಮರಿಸುವ ಸುಜನರಿಗಭಯವಕೊಡು ॥ ೩ ॥ ॥೮೧॥

ರಾಗ ಸಾವೇರಿ ತಾಳ ಆದಿ.

ಪ್ರದೋಷಕಾಲ । ವಿದೀಗನೀವರೆ । ಯಾದೇನೆನೆಯೊಶಿವನಾಶಂಕರನಾ ॥ ಪ ॥ ಸದಾಸಕಲಸುರರಿಂದಕೂಡಿಕಕ । ಕಧಿಂಯೆನುತಕುಣಿಯುವಶಿವನೀಗಲು ॥ ಅನು ॥ ತಂಬೂರಿವೇಣುವೀಣಾತಾಳವೃದಂಗಾದಿಸಕಲವಾದ್ಯಗಳೂ । ಸಂಭ್ರಮದಿಂನಂದಿಭೃಂಗಿಗಳುಶಿವಶಂಭೋಯೆಂದುಸುನಾದಗಳೂ । ರಂಭಾದ್ಯಪ್ಸರರೂ । ಪಾಡುತಿರೆತುಂಬುರನಾರದರೂ । ನುತಿಸಿಹೇರಂಬಜನಕವಿಶ್ವಂಭರಯೆಂಪುದಿ । ಗಂಬದನಾಗಿಚಿದಂಬರಕುಣಿಯುವ ॥ ೧ ॥ ಭೂತಿಯನುಪೂಸಿವ್ಯಾಳೋರಗಗಳಭೂಷಣಗಳಮಾಡಿ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಗಜಚರ್ಮಪೊದ್ದುತಾಭಿಕ್ಷವನೊಬೇಡಿ । ಪಾತಕಗಳಕಳದೂ । ಜೀವರಿಗೆತಾತನಾಗಿಮೆರದು । ಶ್ರೀಶೈಲ । ಜಾತೆಸಹಿತಪ್ರಖ್ಯಾತನಾಗಿಭವಭೀತಿಬಿಡಿಸಿದುಃಖವೇಶರಕೊಡುವನು ॥ ಪ ॥ ೨ ॥ ಗಿರಿರಾಜಕುಮಾರಿಕೈವಾಗಿದುತನ । ಗೆಲುಹುಕಶ್ಯವೆನಲೂ । ಕೆರವಾಗಿದು । ಪರಮಪುರುಷದಿಂದನುಡಿದದೇವಗೆಸುರರುಫಲದಾಯನಲೂ । ಪರಮಸುಗುಣಸಾಂದ್ರಾ । ಶೀಲಾದಿನಕರಕುಲಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಾ । ರಘುವರ । ಪರಾತ್ಪರನುಶ್ರೀಗುರುರಾಮವಿಠಲ । ವರತಾರಕಮಂತ್ರವಿದೇಯಾಂದನು ॥೩॥ ॥೮೨॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ತಾಳ ಅದಿ.

ಮಾರುತೀ । ಗುರುಮಾರುತಿ । ನಿನ್ನಕೀರುತಿಭಕ್ತಸಾರಥಿಜಯ ॥ ಪ ॥ ಧೀರಶರಧಿಗಂಭೀರನಶಜನೊ । ದ್ವಾರಪವಿನಿಭಶರೀರಮಹಾವೀರಾ ॥ ಅ ॥ ಸಂಜೀವರಾಯ।ಆಂಜನೇಯಭವ । ಭಂಜಕನೀನೆಪ್ರಭಂಜನತನಯ ॥ ೧ ॥ ಸೀತಾದೇವಿಯ।ಪ್ರೀತಿಪೊಂದಿದೆ । ದಾತಶ್ರೀರಾಮನ।ದೂತಾಗ್ರಣಿಯೆ ॥ ೨ ॥ ರೋಮರೋಮಕೆಕೋಟಿ।ಲಿಂಗಧರಿಸಿಗುರು।ರಾಮವಿಠಲನನಿಷ್ಕಾಮದಿಭಜಿಸುವ ॥ ೩ ॥ ॥೮೩॥

ರಾಗ ಧನ್ಯಾಸಿ ತಾಳ ರೂಪಕ.

ಉದಯಕಾಲಪದಗಿತೀಗಲೂ । ನಿನ್ನಿನ್ನಂಶರವಿ ॥ ಪ ॥ ಪದುಮನಾಭನಸ್ಮರಿಸುಕವೋ । ಧಣಿಯಾನಿಲ್ಲೀಕಬುಧರುವಳ್ಳಿತೆ ॥ ಅ ॥ ಅ

ಪರರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಯುಸ್ವ್ನ | ಚಿಗಲಚಿತ್ರರಾಗೆದಲಿಸು ॥ ರಪನೆಪಿಸೆಯನೋ ಡಿನವಿಸಿ | ಸುಫಲಗಳನುಪಡೆಯುವರಿಗೆ ॥ ೧ ॥ ಕಣ್ಣುತೆರದುಕೈಗಳು ಜ್ಜಿ | ಕನ್ನಡಿಯನುನೋಡಿಕಾಂಚ ॥ ವಿನ್ನುತೀರಿಸಿಸ್ನಾನಸಂಧ್ಯೆಗ | ಳ ನ್ನುವಶಾಳ್ಪಸದ್ವಿಜರಿಗೆ ॥ ೨ ॥ ಬ್ರಂಹ್ಮಯಜ್ಞಜಪವುಮುಖ್ಯ | ಕ ರ್ಮಗಳೆಂಸವಿಕೃನಾವುಳ | ಧರ್ಮವುರಾತಿಗುರುರಾಮವಿಠಲ | ನ ಮ್ಮನದಲಿಧ್ಯಾನಿಸುವರಿಗೆ ॥ ೩ ॥ ॥೭೪॥

ರಾಗ ಭೂಪಾಳ ತಾಳ ಜಂಪೆ.

ಬೆಳಗಾಯಿತೇಳಿರೈಯಸ್ಯಾಜನರೆ ॥ ಪ ॥ ಹಳಹೊರಗೆಅಂಧಕಾರವು ವ್ಯಾಪಿಸಿರೆಂರಾತ್ರಿ | ಲಲನೆಯರಳಕ್ಕಿಯಲಿನಿದ್ರಾಭರದಿಶಾಲ | ಕಳದು ಹೋಯಿತುಕೋಳಿಕೂಗುತದೆಪೂರ್ವದಿಸೆಕೆಂಪ್ಹರಿದುಪಕ್ಷಿನಿಕರ ॥ ಕಳ ವಳನೆಕವುತಮ್ಮಸ್ತಳಗಳನುಬಿಟ್ಟುತಾವ್ | ಕಲಕಲಧ್ವನಿಯಿಂದಬೆಸೆಬೆಸ ಗೆಪೋಗುತವೆ | ಜಲಜಾಪ್ತನೈಕರುವನದೆನೋಡಿನೀವಿನ್ನು | ಮಲಗಿರು ವದುಚಿತವಲ್ಲಜನರೆ ॥ ಅ ॥ ಪಾರವೆಯನುಬಿಟ್ಟುಕಣ್ತೆರದುಕೈಯುಜ್ಜಿ ಶ್ರೀ | ಹರಿಯುಸಂಸ್ಮರಿಸಿಗುರುಹರಿಯರಡಿಗಳಗೆರಗಿ | ಧೀರೆಭಾಗ್ಯವಂ ತಗೋಸತಿಯರಿಗೆನಮಿಸಿದರ್ಪಣನೋಡಿನಿತ್ಯಕೃತ್ಯ | ತ್ವರದಿಂದನಡಸಿ ನಿನ್ನಿನಕಾರ್ಯಗಳನೆನಡು | ಹರುಷದಲಿನಿಮ್ಮವಿದ್ಯೆನುಕೂಲದಂತೆಯಾ | ಚರಿಸುತ್ತಶ್ರವಣಮನನಾದಿಸಾಧನದಿಯಿಹ | ಪರಸುಖಂಗಳಪಡಿಯಿರೈಜನ ರೇ ॥ ೧ ॥ ವ್ಯರ್ಥಕಾಲಕ್ಷೇಪವಮಾಡದಿರಿಯಿದರಿಂದ | ನರ್ಥಬರದಂತೆ ಯೋಚಿಸಿಯಿರಾಗನಾಪೇಕ್ಷೆ | ತಾರ್ಥರೆಂದಿರಬೇಡಿಯಿರಾದೇಹಸ್ಥಿರವಿಲ್ಲ | ಮತ್ರ್ಯಜನ್ಮವುದುರ್ಲಭ | ಕರ್ತರಾಪೆಂದಹಂಕರಿಸದಲೆಸಕಲವನು | ತೀರ್ಥಪಾದಗೆಸಮರ್ಪಣೆಗೈಯ್ಯಮನದಿಪ್ರ | ಪ್ರೀತಿಯಾಗುವದುಸಂ ಶಯವಿಲ್ಲಸಕಲವೇದಗಳುಸಜ್ಜನರುಸಾಕ್ಷಿ ॥ ಜನರೇ ॥ ೨ ॥ ನರಿಹುಲಿಯ ನೋಡಿತಾಬರೆಯಿಟ್ಟುಕೊಂಬಂತೆ | ನರಹೊರೆಯನೋಡುತಾಭರಣವ ಸ್ತ್ರಗಳುಬಹು | ಪರಿಭಕ್ಷ್ಯಗಳಬಯಸಿಋಣವಮಾಡಿ | ಜೇನಿನಲಿಬಿದ್ದನೊಣ ದಂತರದಲೆ ॥ ದೊರೆತಮುಕ್ತಿಗೆಭೋಗಭಾಗ್ಯಗಳನನುಭವಿಸಿ | ಅರಾಣಿ ಯಾಗುತದುರ್ವಿಷಯಚಿಂತೆಗಳಮರತು | ಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲನಚರಣ ಸೇವೆಯಗೈದು | ಪರಮಧರ್ಮವಪಾಳಿಸಿರೈಜನರೇ ॥ ೩ ॥ ॥೭೫॥

ಸಿದ್ಧಾಂತಸಾರಪದ ಆರಾಠ್ಯ ಮಟ್ಟು.

ಪ್ರಣವಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನುಶ್ರೀನಾರಾ । ಯಣನೊಬ್ಬನೆಧ್ಯೇಯ ನುಜಗಕೇ ॥ ಪ ॥ ತ್ರೈಣವಾದರೂಕದಲದುಅವನಿಲ್ಲದೆ । ಯುನುಕಪ್ರೋಗಳು ವದುಶ್ರುತಿತತಿಯೂ ॥ ಅನು ॥ ಮೊದಲುಮಧ್ಯಕಡೆನೋಡಲುನಿಸ್ಸಂಶಯ ವಾಗಿರುವದುಸದ್ಬೋಧೆ ॥ ಮೊದಲುಮಧ್ಯಕಡೆಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಲೆಯು । ಪಾರ್ಥ ಪೇಳುವದುದುರ್ಬೋಧೆ । ಸದಮಲರಾವಾಗುವೆವೆಂಬುದುರಾ । ಜಸ ಜೀವರಿಗೊಂದೇವೇಧೆ ॥ ತುದಿಗೆಯಾರಡುಗುಂಪಿನವರನುವಿಚಾ । ರಿಸಿಮಾ ಳ್ಪನುಕಾಲನುಬಾಧೆ ॥ ೧ ॥ ತಾಯಿಮಬ್ಬಳಿಗೆಮಕ್ಕಳುಮೂವರು । ತ ತ್ವವಿದೇನಿಶ್ಚಯದಾರಿ ॥ ನ್ಯಾಯಕಲಿಪುರಂಜನಬ್ರಹ್ಮರುಯಿವ । ರಾ ಯಕವಿವರಿವರಿಗೆಬಾರಿ ॥ ದಾಯಭಾಗಕಮಗುಂಟೆಂದಾಡುವ । ದೈರ್ಘ್ಯ ಕತಮ್ಮೊಳುತಾವುಸೇರಿ ॥ ರಾಯರಬಲವಿಲ್ಲವರಿಗೆಬರಿದೆ । ರಾದ್ಧಾಂತ ಪರಸ್ಪರಸೇರಿ ॥ ೨ ॥ ತಾಮಸಜೀವರಮತಸರಿಯಂಬುದುನೇಮವಾಗಿವೇ ದದೊಳಿಲ್ಲ ॥ ಕಾಮುಕರಿಗೆಸದ್ಬೋಧೆಪೇಳುವದು।ಖಂಡಿತವಾಗಿಪ್ರಶಸ್ತವ ಲ್ಲ ॥ ಪಾಮರರಾಗಿಹಮಧ್ಯಮಜನಸಂ । ಪಾದಿಸಿದರೆದಕ್ಕುವದಿಲ್ಲ ॥ ಸ್ವಾ ಮಿಯಹಾದಶ್ರೀಗುರುರಾಮವಿಠಲತಾ । ನೀಮೂರ್ವ್ವರಮರ್ಮವುಬಲ್ಲ ॥೩॥

॥೪೬॥

ಚಂದ್ರಗುಣಸಾಂದ್ರ ಮಟ್ಟು.

ವೇದಾಬಲುಸ್ವಾದಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸಾದರದಲಿಬಿಡದೋದಿಹಮಿಸುವ ಗೆ ॥ ಅ ॥ ಆದಿಯುನಾದಿಗಳ । ಹಾದಿಯತೋರಿಸ । ವಾಧಿಗುಹ್ಯಪ್ರಾ ತೀತಾರ್ಥಗಳಿಹ ॥ ೧ ॥ ಅನುದಿನಶ್ರವಣಮ । ನನನಿಧಿಧ್ಯಾಸನ । ಘ ವಸಾಧನೆಗಳ । ಗನುಕೂಲಿಸುವದು ॥ ೨ ॥ ಸ್ವರಿತೋದಾತ್ತನು । ದಾ ತ್ತಪ್ರಚಯುಗಳಿಂ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲನ । ಚರಣನೋಡುವದಕೆ ॥ ವೇ ದಾ ॥ ೩ ॥ ॥೪೭॥

ರಾಗ ಮುಖಾರಿ ಝಂಪೆ.

ಹಣವೆನಲುಹಣವೆಲ್ಲಹಣವಿಲ್ಲದವರಿಲ್ಲ ॥ ಪ ॥ ಗಣಿಸಲುಮಹತ್ಮರೆ ಹಣವಂತರೈಯ್ಯ ॥ ಅನು ॥ ಹಣವುವಿದ್ಯೆಯುತಪಸಿಲೋಂಛವೃತ್ತಿಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗೆಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಂಗೆಶೌರ್ಯಾದಿಗಳ್ । ಘನೆಚವಾಕೃಷಿಯುಕ್ತಿ ಗಳುವೈಶ್ಯರಿಗೆಶೂದ್ರ । ಜನಕೆಪರಿಚರ್ಯೆಕೃಷ್ಯಾದಿಗಳೆಹಣವೂ ॥ ೧ ॥ ಮೋಸವತಿಲಾಭಸಟೆಕಪಟಬಾಯ್ಬಡುಕತನ । ದೋಷತಸ್ಕರನಧರ್ಮಗೆ

ಳಿಂದಲಿ । ಘಾಸಿಯಿಂ ಗಳಿಸಿರುವ ಲೇಶವಾದರು ಪುಣ್ಯ । ರಾಶಿಯನು ಕೆಡಿಸದೇ ಲೇಸು ಮಾಡುವದೇ ॥ ೨ ॥ ಸತ್ಯರಿಗೆ ಯಾಚನೆಯು ನಿತ್ಯ ಯಾಚನೆರಜಕೆ । ಅತ್ಯಾಶೆಪಡುವಕೆಯು ತಾವು ಸರಿಗೆ ॥ ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪಗುರುರಾಮವಿಠಲನ ಸದ್ಭೃತ್ಯ ಚಿಂತಿಸುವವಗೆ ಕೈಕಂಬಹಣವು ॥ ೩ ॥ ॥೮೮॥

ರಾಗ ತೋಡಿ ತಾಳ ಆದಿ.

ನೀನಾಗಿ ನಿನ್ನೊಳಗಿರುತಿರುವವನ । ಧ್ಯಾನಿಸುತಿರು ಜೀವಾ । ಯುಲ್ಲವವನಸೇವಾ ॥ ಪ ॥ ಜ್ಞಾನಿಗಳೊಡನಾಡದೆ ಸಂಸಾರದಿ । ನಾನೆ ಕರ್ತನೆಂದು ನರಕಪೊಂದುವೆಯಾಕೆ ॥ ಅ ॥ ಜಾಗರಸ್ವಪ್ನಸುಷುಪ್ತ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನು । ಜಾಗುವ ಮಾಡದೆ ನಿರುತಾ । ನಾಗಶಯನ ವಿಶ್ವತೈಜಸಪ್ರಾಜ್ಞ । ನಾಗಿ ನಿನಗೆ ಕೊಡುವನು ಯಂದರಿಯೊ ॥ ೧ ॥ ಬಿಂಬನವನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬನು ನೀನೆಂದು । ಹಂಬಲಿಸುವದುಚಿತಾ । ವುಂಬುಡುವದು ಮೊದಲಾದ ಕ್ರಿಯೆಗಳನು । ಅಂಬುಜಾಕ್ಷಗರ್ಪಿಸುಬಿಯಾಗೊ ॥ ೨ ॥ ಆಬ್ರಹ್ಮಸ್ತಂಭಾದಿ ಜೀವರೊಳಗೆ । ಸ್ವಾಭಾವ್ಯದಿ ಸತತಾ । ಶೋಭಿಸುತಿಹನವಗಿಲ್ಲ ವಿಭೇದಲ ॥ ಶ್ರೀಭೂರಮಣ ಶ್ರೀಗುರುರಾಮವಿಠಲನೊ ॥ ೩ ॥ ॥೮೯॥

ರಾಗ ಬಾಪಿಯನೇನೈತಿನೇಗದರಂ ವಟ್ಟು.

ಭಾಗ್ಯವಂತರ್ಯಾರು ಪೇಳಿರೈ । ಸದ್ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು ॥ ಪ ॥ ಭಾಗ್ಯವೊ ವೈರಾಗ್ಯವೊ ನಿಪ್ಪ್ರ । ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರಾ । ಶ್ಲಾಘ್ಯವೆಂದರಿತವರ್ ॥ ಅ ॥ ಧನಿಕನು ಪರರನು ಗಣಿಸದೆ ಕ । ನ್ನನು ಸದಾ ಕೊಂಡಾಡಿಕೊಂಬನು । ಹಣವುಯಿಲ್ಲದ ಸುಗುಣವಂತನು ತಾ । ವನಜಾಕ್ಷನ ನೆನೆದು ಅನುದಿನದೀ । ಸುಖಿಸುವನು ॥ ೧ ॥ ಭೋಗದಲಿಯೆನು ರಾಗವುಳ್ಳವ । ರೋಗಿಯಾಗಿಯೆ ಕೊರಗುವ ಕೊನೆಗೆ ॥ ಯೋಗವಂತರಂದ ಭಾಗವತಜನವಿ । ರಾಗೆ । ವೈಭೋಗದಿ । ತ್ಯಾಗಿಗಳೆನಿಪರು ॥ ೨ ॥ ತಾಮಸಜನರು ಕಾಮಾದಿಗಳಿಗೆ । ತಾಮನೆಯೆನಿಸಿದ್ಧೀ ಮರುಗಿಹರ್ ॥ ಕ್ಷೇಮವುಳ್ಳ ಸಾಧುಗಳು ನಿರುತಗುರು । ರಾಮವಿಠಲನಪಿ । ಪ್ರೇಮದಿ ಭಜಿಸುವರ್ ॥ ೩ ॥ ॥೯೦॥

ರಾಗ ಸುರಟಿ ತಾಳ ಆದಿ.

ಸ್ಮಾರ್ತರನ್ನು ನಿಂದನೆ ಮಾಡುವ ಕೆಟ್ಟ । ಧೂರ್ತನ ಬಾಯ್ಮೇಲೆ ಹೊಡೀ ಹೊಡೀ ॥ ಪ ॥ ಕಾರ್ತಸ್ವರಸಮವೆನಿಸುವವರವರು । ಧೀರ್ಘಯುಕ್ತರ ಶೃತಿಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರವರ್ತರ ॥ ಅ ॥ ಅಹರಹಸ್ಸಂಧ್ಯಾಮುಪಾಸೀತಾದಿ ।

ಬಹುಪ್ರಮಾಣದನುಸರಿಸುವರಾ । ವಿಹಿತವಾಗಿತಮ್ಮಂತೆಸರ್ವರನು । ವಿ
ಶೇಷದಿಂದರ್ಚಿಸುವವರಾ । ಶುಚಿಕಿಗಳನಿಂತುಕರಿಸಿಸದಾಬುಧ । ಕೋಟಿ
ಯುಲಿಪ್ರಕಾಶಿಸುವವರಾ । ಸಹಿಸಿಸಕಲವನುತಮ್ಮಮಾರ್ಗದಲಿ । ಸ
ಮ್ಯಜ್ಞಾನವಸಂಪಾದಿಸುವರ ॥ ೧ ॥ ವೇದಾಭ್ಯಾಸದಿಕಾಲವಕಳೆಯುತ ।
ವಿಹಿತರಿವರೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರಾ । ಭೇದಾಭೇದಗಳರಿಯುತಲೀಬ್ರಹ್ಮ । ವಾ
ದದಲ್ಲಿಸಂತೋಷಿಪರಾ । ಆದಿಪಿಡಿದುಮಾರ್ಗವುತಪ್ಪದೆಸ । ಮಾರ್ತ್ಮಪ್ರೀ
ತಿಯುಮಾಡುವರಾ । ಪಾದವನೊದಲುಶಿರಪರಿಯಂತವುಲ । ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ
ಹೃದ್ಗುಹೆಯಲಿನೋಳ್ಪರ ॥ ೨ ॥ ಲೇಸಾಗಿನಿಗಮಾರ್ಥಿಯನ್ನುಬಲು ।
ಸೋಸಿನಿಂದನುಭವಿಸುವವರಾ । ಯೋಗವಿದ್ಯೆವಿಧಿಮುಖನಾಮಗಳಪ ।
ರೀಕನಲಿಸಮನ್ವಯಿಸುವರಾ । ದಾಸೋಹಂಯಂಬಖಿಲಾಮರರಿಗೆ । ಚ
ಗ್ಗಿ । ಭಕ್ತಿಯಲಿಪೂಜಿಪರಾ । ಭೂಸುರಾಂಗೆಗುರುರಾಮವಿಠಲನಳ್ಳಿ ।
ಪಾಸಂಪಾದಿಸೆಪಾತ್ರರಾದವರ ॥ ೩ ॥ ॥೯೧॥

ರಾಗಾ ರಂಗಾನಿನ್ನ ಕೊಂಡಾಡುವೊ ಮಟ್ಟು.

ದುರಹಂಕಾರಿಗಳ್ಯಯಾಕ್ಯಾವು । ಗರ್ವದಿಮೊರೆಯುವೆವೊ ॥ ಪ॥
ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗವುಯಲ್ಲವುನಮ್ಮೊಳು । ನಿರತವುತುಂಬಿಹದೊ ॥ ಅಹುದು ॥
ಅನು ॥ ಪರಮಾತ್ಮನಸದ್ಭಕ್ತರಸಂಗ । ನಿರುತವುಕಾವುದೊ । ಹರಿಭಕ್ತಿ
ಯನುಳ್ಳನುತಜೊಗಳುವ । ನರರಲ್ಲೀಕ್ರೋಧ । ನೆರೆಕೃಣವಾದರದು
ಜನರಿಗೆಕೊಡ । ಬಾರದೆಂಬುವಲೋಭ । ಸರ್ವಸ್ವವುಹರಿಶರಣರಿಗೀವೆ
ನುಸಮ್ಮೋಹವುನಮಗೇ ॥ ಹೀಗೆ ॥ ೧ ॥ ಸುಜನರಮತವೆನಮ್ಮದುಯೆಂ
ಬುವ । ನಿಜವಾಗಿಹಮದವೊ । ಭುಜಗಶಯನನಾದರಿಸುವವರಲಿ । ಬ
ಹುಮತ್ಸರವ್ಯಾಕ್ಯಾ । ಭಜನೆಯಮಾಡದಬಾಯ್ಬಡುಕರನು । ಬಡಿ
ಯುವತಂಟಕನಾ । ಕುಜನರಕಂಡರೆಗೊಣಗುತಬೈದಾಕಲ್ಲೆಸೆಯುವೆವು
ಚೊಬ್ಬ ॥ ಹಚೊಬ್ಬ ॥ ೨ ॥ ನಮ್ಮಮತವೆಸರ್ವೋತ್ತಮವೆಂಬುವ । ಹ
ಮ್ಮೆಂದಿಹುದ್ಯಾಕ್ಯಾ । ಧರ್ಮವಿದೂರರಕಂಡರೆಕಾದುವ । ದರ್ಪೋ
ದ್ಧತಿವಂದೊ । ದುರ್ಮತಿಗಳವಗಾತಾಡಿಸೆನುಡಿಯದೆದುಷ್ಟಜಡರೆಯಿಹ
ದೊ । ಬ್ರಹ್ಮಜನಕಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲನ । ಭಕ್ತಿಧನದಬಗ್ಗೆ । ನೆ
ಮಗೇ ॥ ೩ ॥ ॥೯೨॥

ರಾಗಾ ಸುರಟಿ ತಾಳಾ ಆದಿ.

ಇವರೇನಮ್ಮವರೂ । ಇವುಭಾ । ಗ್ಯವೇನಮಗ ಹಗಲಿರಳೂ । ॥ ಪ ॥ ಭವಸಮುದ್ರದಲಿಮುಳುಗಿಸಿಕಡೆಯಲಿ । ಜವನಾಳ್ಗಳಕೈಗೊಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುವವ ॥ ಅ ॥ ಧನಯವ್ವನಬಲವೂ । ದೇಹದ । ಅನುಬಂಧಿಗಳಿರವೂ । ಭವನಕಾವಣಾದಿಗಳಧಿಕವಾಗಿದ್ದರೆ । ಮನೆಮಕ್ಕಳುವನಿತಾದಿಗಳೊಲಿವರೂ ॥ ೧ ॥ ಕೇಳದ್ದಿಲ್ಲನಲೂ । ಇವನಹೀ । ಯಾ್ಯಳಪರಸ್ವಜನಗಳೂ । ಕಾಲಕಾಲದಿಬಾಡಿಗೆಯಾತ್ರಿನಪರಿ । ಅಳಾಗಿದ್ದರೆಹಾಯೆಂದುನಗುವ ॥ ೨ ॥ ಇವರಾಶೆಯುಮಾಡೀ । ನಾವುನ । ವ್ಯವರನುಹೋಗಾಡಿ । ಕವಳಕೆಗತಿಯಿಲ್ಲದಪರಿಯಾಯಿತು । ಕಡೆಹಾಯಿಸುಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲನೆ ॥ ೩ ॥ ॥೯೩॥

ಬಲುಮೆಯಾದ ಬಾಳಾಮಣಿ ಯಂಬ ಮಟ್ಟು.

ಮೋಘನಾಗೀಕೆಡಬ್ಯಾಡವೋ ॥ ಪ ॥ ರೋಧೀಜನಂಗಳನ್ನುನಂಬಿ ॥ ಅ ॥ ಆಡಬಾರದಮಾತಾಗ । ಳಾಡಿಯುನಗೀಡಿಲ್ಲೆಂದು । ಬೋಧಿಯುನಿಸಿಕೊಂಡುಕೊಂ । ಡಾಡಿನರರನು ॥ ೧ ॥ ತತ್ವದರ್ಶಿಯಾದವರ । ಹತ್ತಿರಿದ್ದುಗ್ರಹಿಸದೆ । ಸತ್ತುಹುಟ್ಟುತೀರುವಸಂ । ಸಾರದಿಮುಳುಗಿ ॥ ೨ ॥ ತಾರಕನುಭ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂದ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲನ । ಅರಿಯುವುಸುಲಭಾ । ಮರರೊಳುಸೇರಿ ॥ ೩ ॥ ॥೯೪॥

ಬಲು ಮೋಸಹೋಕನೇ ಮಟ್ಟು.

ನಿನಗ್ಯಾಕೆದುರ್ವರ್ತಿ । ಯಾಲೆಕೋತಿ ॥ ಪ ॥ ಅನುದಿನದಿನಾವುನನ್ನದೆಂಬುದು ॥ ಅ ॥ ಮೊದಲಿಂದಲೀಅವಿವೇಕದಿಂದ । ಮೋಹಪಡುತನೀನಿರಲ್ । ತುದಿಗೆಮನಬಾಧೆಯುಹುದುಬಲು ॥ ೧ ॥ ಚಪಲಾತ್ಮರಾದವರಲಿಸೇರಿ । ಚಾಟುಮಾತುಗಳಾಡುವೇ । ವಿಪರೀತಜ್ಞಾನವಿದಲ್ಲವೇ ॥ ೨ ॥ ನಡೆನುಡಿಗಳಾದಿಯಾದಯಲ್ಲಕು । ನಾಥನೀನೆಯೇನೆಲಾ ॥ ಧೃಢವಾಗಿನಿನ್ನೊಳುತಿಳಿದುನೋಡೆ ॥ ೩ ॥ ಕಳುವಾಭಿಮಾನಿಸುರರುಮಳಗೆ । ತಾವುಪ್ರೇರಿಸದಿರ್ದರೇ ॥ ಉಕವಾಗದೆಂದಿಗುನೀನಲ್ಲಥೊರೆ ॥ ೪ ॥ ಸರ್ವಕ್ಕುಭಾರಕರ್ತನಾಗಿ । ಸೂತ್ರವಿಡಿದಾಡಿಸುವವನು । ಗುರುರಾಮವಿಠಲಪ್ರೇರೆಯುವನು ॥ ೫ ॥ ॥೯೫॥

ಚಂಚಲನೇತ್ರ ಪದ್ಯ.

ಮನವೇಯಂದಿಗೇಯಿದು । ಕೊನೆಯಾಕಾಣುವದು ॥ ಪ ॥ ಘ
ನವಿದೆಯುಶರಧೀಯೊಳು । ಮುಳಗಿಮುಂದರೀಯಾದೆ । ತನಗೆತಾನೆಚಿಂತೆ
ಗೈಯುತ್ತಾ । ಜನರಾನೋಡಿಹಿಗ್ಗುತ್ತಾ ॥ ಅ ॥ ಮಂಗಳಾಂಗಿಯರಾ
ನೋಡುತ । ಮಾರಶರಕೆಗುರಿಯಾಗುತಾ । ಭಂಗಿತಿಂದಮಂಗನಂದದಿ ।
ಭಂಗಕೀಪಳಗಾಗುವಿ ॥ ೧ ॥ ಎಷ್ಟುದಿನಗಳಾದರೂ । ಪುಟ್ಟುವಾದಿ
ಲ್ಲಾವಿಂತ್ತಿ । ಘ್ರಷ್ಟನಾಗಿಕೆಟ್ಟುಪೋಗುವೆ । ಶ್ರೇಷ್ಠನೀನೆಂದುಕೊಂ
ಬುವೇ ॥ ೨ ॥ ಕಾಮನ್ನೈಯ್ಯನಾದಶ್ರೀಗುರು । ರಾಮವಿಠ್ಠಲನನಾಮ ।
ಪ್ರೇಮದಿಂದಾಜಪಮಾಡದೆ । ತಾಮಸರೊಳುಸೇರಿದೇ ॥ ೩ ॥ ॥೯೬॥

ರಾಗ ಸಾದನಾಮಕ್ರಿಯಾ ತಾಳ ಆದಿ.

ಅವರಕಾಯ್ಬೇಕೂ । ಕಾಲದಿಅವರಕಾಯ್ಬೇಕು ॥ ಪ ॥ ಅವ
ರಬಹುರುಚಿಯುವರಸಂಪದ । ಅವರಿಂದಲಿಮೋಕ್ಷಾದಿಸಾಧನವು ॥ ಅ ॥
ಯುಕ್ತರಾಗಿಯಿರುವಾಜನರಿಗೆ । ಭುಕ್ತಿಯುನ್ನುಕೊಡುವಾ । ಭಕ್ತರಿಗೆ
ಲ್ಲಾಬಾಯ್ಸುವಿಯಾದಾ । ಸಕ್ತಿಪುಟ್ಟಿಸುವಸರ್ವೋತ್ತಮವಾದ ॥ ೧ ॥ ಇ
ವರೆಲ್ಲಾಬೆಳದುಬಿತ್ತಿ । ವಿವರವಾಗಿಅಳದೂ । ಅವಕಡಿಮೂಟೆಯುಕಟ್ಟಿ
ಟ್ಟದ್ದರ । ಜವನವರೆಳೆಯುವಕಾಲಕೊದಗುಕ ॥ ೨ ॥ ಹಿತರಾಗೀಅವರೆ
ಮಾತಾ । ಪಿತರಾಗೀಅವರೇ । ಗತಿದಾಯಕರಾಗಿಅವರೇಭೂ । ಸುತ
ಗುರುರಾಮವಿಠಲರೀಶ್ವರುನಮ ॥ ೩ ॥ ॥೯೭॥

ದೇವಜದಿವ್ಯಪತೀ ಪದ್ಯ.

ಸೀತಾಪತಿಮಮಲಂ । ವಂದೇಹಂ ॥ ಪ ॥ ವಾತಾತ್ಮಜರವಿ ।
ಜಾತಾದಿವಾನರ । ವ್ರಾತನಮಿತಪಾದಂ ॥ ನತಮೋದಂ ॥ ಅ ॥ ರವಿಕು
ಲದೀಪಂ । ರಮಣೀಯರೂಪಂ । ಶರಧೃತಶರಚಾಪಂ । ಖಲಕೋ
ಪಂ ॥ ೧ ॥ ದಶರಥಬಾಲಂ । ಧರ್ಮಾನುಕೂಲಂ । ದಶಶಿರಮದಹರ
ಣಂ । ಜಿತಮರಣಂ ॥ ೨ ॥ ಗುರುರಾಮವಿಠಲಂ । ಸುರಮುನಿಪಾಲಂ ।
ತುಳಸೀವನಮಾಲಂ ॥ ಸುಶೀಲಂ ॥ ೩ ॥ ॥೯೮॥

ಬನ್ನಿಬನ್ನಿ ಪೋಗುವ ಪದ್ಯ.

ಬರಿದೆಭ್ರಾಂತಿಯಾತಕೆ । ಎರಡುದಿನದಬಾಳಿಗೇ ॥ ಪ ॥ ಕರೆಕರ
ಸಂಸಾರಕೆಕಲ । ಕಾಲವಿದಲಿಪಚ್ಚರಿಕೆ ॥ ಅ ॥ ಹಿಂದಿನವರಪಾಡನು ।

ಮುಂದರಿಯದ ಮೂಢನು । ಸಂದೇಹವೆಪಡುವೆನು । ಯಂದಿಗುಸುಖಿಯಾ
ಗೆನು ॥ ೧ ॥ ಶಾಸ್ತ್ರವೇನು ಹೇಳ್ವುದೊ । ಸ್ಥಿರವೆಅಲ್ಪಸುಖವಿದು । ಗಾತ್ರ
ವನೋಯಿಸುವದು । ರಾತ್ರಿಹಗಲುದಣಿವದು ॥ ೨ ॥ ಹಿತದಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ
ಚಿಸುವೆ । ಅತಿಶಯಗಳಬಯಸುವೆ । ಪಥಿಕರಂತೆನಡಿಯುವೆ । ದಾಪಿ
ಯಾಚ್ಛೀವನವೆ ॥ ೩ ॥ ಸಂಸಾರವೆಂಬೊವಾರಿಧಿ । ಹಂಸೆಪಡುತಶೇರಿ
ದಿ । ಸಂಶಯಾತ್ಮನೆನಿಸಿದಿ । ಕಂಸವೈರಿಹುಮರದೀ ॥ ೪ ॥ ಯೋಗಸಿದ್ಧಿ
ಯೊಬಲವೊ । ಹೊಗಿದರಡುನಿಷ್ಫಲವೊ । ಹ್ಯಾಗನಮ್ಮಕೈಬಿಡನೆಲವೊ ।
ಶ್ರೀಗುರುರಾಮವಿಠಲವೊ ॥ ೫ ॥ ॥೯೯॥

ರಾಗ ಹಿಂದೋಸ್ತಾನಿ ತಾಳ ಆದಿ.

ವಿರೋಧವ್ಯಾಕೆಕೃಷ್ಣವಿಮಾಗದರೊಳು ॥ ಪ ॥ ಪರಂಪಂದಸಂ
ಪ್ರದಾಯಾಕೆನಮಗೆ ॥ ಅ ॥ ಈಶನಾನೆಂಬುವದೊಂದು । ಸರ್ವೇಶಹರಿ
ಯಂಬೊದೊಂದು । ಲೇಸಾಗಿಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆಗಳತಿಳಿಯುವದೊಂದು ॥ ೧ ॥
ಈಮೂರುಮತಗಳಿಗೆ । ಪ್ರೇಮವಾದಭಿಪ್ರಾಯಗಳು । ನೇಮನೇಮಾ
ಮಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತಿಹರೆಲ್ಲರು ॥ ೨ ॥ ನಿಮ್ಮನಿಮ್ಮಮನಗಳಿಗೆ । ಸಮ್ಮ
ತವಾಗುವಪರಿ । ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವೆಂದುಸಂಪಾದಿಸಿದರಸೊಳು ॥ ೩ ॥ ಪು
ರಾಣಶಾಸ್ತ್ರವೇದ । ಮೂರುಮತಗಳಿಗೆ । ಸರಿಯಾದರ್ಥತೋರಿದಾರಿಯು
ಕೊಡುವದು ॥ ೪ ॥ ಮೂರುಮತಗಳಿಗೆಮೂರಾಗಿತೋರುವ । ಧೀರಶ್ರೀ
ಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲನೊಬ್ಬನೆ ॥ ೫ ॥ ॥೧೦೦॥

ಭೋಗಾದುರಾ ನೀರಜನೇತ್ರ ಮಟ್ಟು.

ಅಶಿಪಶದೇಹವಮನುಜ । ತಿಳಿಯದಿದು । ರಾಶಿಪಶದೇಹವಮನುಜ
॥ ಪ ॥ ಮೋಸವಮಾರ್ಗಹಿಡಿದು । ಮೂಢರನ್ನನೋಡಿನೋಡಿ ॥ ಅ ॥
ಚಿಂತಿಸಿಭ್ರಾಂತನಾಗಿ । ಸಂತೋಷವಿಲ್ಲದೆಸದಾ । ಶಾಂತಚಿತ್ತರಕೂಡದೆ ।
ಸಂತೆಕೂಟವನ್ನುನಂಬಿ ॥ ೧ ॥ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಸುಖ । ಪೊಂದಿಸುತ್ತನೀ
ನಿರಲು । ಮುಂದಿನಗತಿಗೋಶ್ರವು । ಸಂದೇಹವಾಗುವದಲೊ ॥ ೨ ॥
ಹೊರವಳಗುತುಂಬಿಹ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲನ । ಚರಣರನಾಶ್ರಯಸದೆ ।
ಕರೆಕರೆಸಂಸಾರದಿದು । ರಾಸಿ ॥ ೩ ॥ ॥೧೦೧॥

ರಾಗ ಕಾನಡಾ ತಾಳ ಆದಿ.

ಒಬ್ಬನೆಯಲ್ಲರಿಗೊಸ್ವಾಮಿ ॥ ಪ ॥ ಬಲುಹಬ್ಬಅವನೆನೆಂಬಿದನೆ

ರಿಗ್ಯಾವಾಗಲು ಹರಿ ॥ ಅ ॥ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಪ್ರೋಷಿಸಿಸಂಹಾರಗೈಸಿತನ್ನ । ಹೊ
ಟ್ಟೆಯೊಳಗಿಟ್ಟಿರುವನು ॥ ಯಲ್ಲರನು ॥ ೧ ॥ ಪೃಥಿವಿಮಲಾತ್ಮಕನಾಗಿ ।
ರವಿಮಂಡಲದೊಳಿದ್ದು । ಭುವನಂಗಳನ್ನು ಪೊರೆವನೂ ॥ ಕೇಳಿನ್ನು ॥ ೨ ॥
ಸಾಗರಸುತೆಗ ಪೇಳಿದ । ಭಾಗವತರ ಕಾಯ್ವನು । ಶ್ರೀಗುರುರಾಮವಿಠಲ
ನು । ಕೇಳಿದನೂ ॥ ೩ ॥ ॥೧೦೨॥

ವಂದಿಸುವೆವಾರಿಜನೇತ್ರಾ ಮಟ್ಟು.

ರಾಮನಾಮಕೀರ್ತನೆಮಾಡೊ । ಮುದಗೂಡೊ ॥ ಪ ॥ ಹೃ ।
ತ್ಸ್ಮರಸಡಿನೋಡೋ । ಕೊಂಡಾಡೊ ॥ ಅ ॥ ಸಾರಮರಯಂದವಾ
ಲ್ಮೀಕನ । ವರಋಷಿಯನ್ನಿಸಿದಾತನಾ । ಧರಣಿಸುತೆಯುಳಸಮೇತನಾ ।
ಮಾರುತಾತ್ಮಜಾದಿನುತನ । ಸುಚರಿತನಾ ॥ ೧ ॥ ದಶರಥನಿಗೆಮಗನಾದ
ನಾ । ಪಶುಪತಿಚಾಪವಮುರಿದನಾ । ಅಸುರರನೆಲ್ಲಸಂಹರಿಸಿದನಾ । ಬ್ರಂ
ಹ್ಮಾದಿದೇವವಂದ್ಯನಾ । ರಾಜೇಂದ್ರನಾ ॥ ೨ ॥ ಭರತಶತ್ರುಘ್ನಲಕ್ಷ್ಮ
ಣಸೇವ್ಯನಾ । ಸರಸಿರುಹಾಕ್ಷಜಭಾವ್ಯನಾ । ಪರಮಾತ್ಮಗುರುರಾ
ಮವಿಠ್ಠಲನಾ । ನೃಪಾಗ್ರಗಣ್ಯನಾದನಾ । ವಿನೋದನಾ ॥೩॥ ॥೧೦೩॥

ಮಾಯೆಲಾಡಿ ಮಂದುಬೆಟ್ಟೆವ್ರೊ ಯಂಬ ಮಟ್ಟು.

ನಿನಗ್ಯಾಕೆಚಿಂತೆಮಾನವಾ । ವನಜನಾಭನೆಕಾಯುವಾ ॥ ಪ ॥
ಅಣುಮೋಹತೃಣಕಾದ್ಯಕೊನೆಮೊದಲುಗಳೊಳ । ಮನನೋಡಿಹರುಷಿ
ಸದೆ ॥ ಅ ॥ ಈಶರೀರದೊಳಗೆಶ್ರೀಶರಾಣಿಸಹಿತಅವ । ನಿರುವದುಗುರು
ಮುಖದೊಳರಿಯಾದೆಬರಿದೆ ॥ ೧ ॥ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಗೆಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರಾದಿಸು
ಮನಸ । ವೃಂದವಿರುವದುಗೋ । ವಿಂದನೆಧಣೀ ॥ ೨ ॥ ಬಲಜ್ಞಾನೈಶ್ವ
ರ್ಯಾದಿಗಳುಯೋಗ್ಯತನುಸಾರ । ಮಳಗೆಗುರುರಾಮವಿಠಲಕೊಡುವನು ॥
॥೧೦೪॥ ರಾಗ ದೇವಗಾಂಧಾರಿ ತಾಳ ಆದಿ.

ನೋಡಿದ್ರೈಯುಯಿಸಾರೂಥೀಯ್ಯಾಜನರೆಲ್ಲಾ । ಮೂಡಲಗಿರಿವಾಸ
ನಾ । ವೇಂಕಟೇಶನಾ ॥ ಪ ॥ ಬೇಡಿದವರಗಳಭಕ್ತಸಮೂಹಕೆ । ನೀ
ಡುತಲಿಕೊನಿಗೆನಿಜಪದವೀವನಾ ॥ ಅ ॥ ಹರಿಹರಬ್ರಂಹ್ಮರೊಳಾವನುತ್ತ
ಮನೆಂದು । ಪರೀಕ್ಷಿಸೆಭೃಗುಮುನಿಯು । ತೆರಳಿಬಂದುಅಜಹರರನೊ
ಪ್ಪಿತಾ । ಪರಮಪದಕೆಬರಲು । ಅರಿಯದವನಪರಿಶಿರಿಯುತೊಡೆಯಮೇ
ಲೆ । ಹರಿಮಲಗಿರೆಕಂಡು । ಚರಣದಿಂದಹೃದಯುತಾಡನೆಮಾಡಲು । ಪ

ಕನೊಳಗಿತ್ತಿಯಿಂದಱುಷ್ಟಿಯುಪ್ರೂಜಿಸಿದನ ॥ ೧ ॥ ಶಿರಿಕರವೀರಪುರವನ್ನೈದ
ಉತ್ತರಿ । ಚಿಂತಿಸಿಮನದೊಳಗೆ । ಧರೆಯೊಳುವೇಂಕಟಗಿರಿಯುಸೊರಾಕ ।
ಲ್ಲಿರವಲ್ಮೀಕದಲೀ । ಸರಸಿಜಭವಶಿವರ್ಮ್ಯರುಕರುವಾಗಬಾ । ಶ್ಲಗರೆಯಾಲು
ವೋಽದಲೀ । ಧೂರಜೊಳನಭೃತ್ಯಗೋವನುಬಾಧಿಸೆ । ಕಿರದೊಳಾಂ
ತುನ್ನಹಗೆ । ಕಾಪನಿತ್ತವನಾ ॥ ೨ ॥ ಮನುಜನೋರ್ವನಟಸುಕ । ಲಂಬ
ರರಾಜನ । ತನುಜೆಯುಕೈಪಿಡಿದೂ । ನೆನೆವವರಿಗೆತಿರುಪತಿಯೆವೈಕುಂಠ ।
ವೆನುತಸಾರಿವಲಿದೂ । ಘನಮಹಿಮೆಗಳನುತೋರಿಸಕಲರಿಂ । ಕಪ್ಪಗಾಣಿ
ಕೆಗೊಳುತಾ । ಗುಣನಿಧಿಶ್ರೀಗುರುರಾಮವಿಠಲಯಿಾ । ಫಣಿಗಿರಿಯೊಳಗಿ
ರುತಿಪ್ಪತಿಮ್ಮಪ್ಪನಾ ॥ ೩ ॥ ॥೧೦೪॥

ರಾಗ ರೀತಿಗೌಳ ತಾಳ ರೂಪಕ.

ತ್ಯಾಗಾಗುವದೋತಿಳಿಯದು । ಯಾಕನಾಜ್ಞೆ ॥ ಪ ॥ ಭೋಗವ
ತರಸೇವೆಯಲ್ಲಿ । ಬಹುಪ್ರವೀಣನೆನಿಪದೊ । ರಾಗರೋಭದಲ್ಲಿಮುಳುಗಿ
ಕಿ । ರಚ್ಚೆಗಿಕ್ಕಿಬಿಡುವದೋ ॥ ಅ ॥ ಕೋರಿಕೆಗಳಬಿಡಿಸಿ । ಸದಾ । ಗುಣ
ವಂತನೆನಿಸುವದೋ । ನಾರಿಮಕ್ಕಳಾಸೆಯಲಿಯು । ಪ್ರಾರ್ಥನವಮಾಡಿಸುವ
ದೋ ॥ ೧ ॥ ದ್ವಂದ್ವಗಳಲಿರೋಷವಿಲ್ಲದಾ । ನಂದವಪ್ರೊದಿಸುವದೋ ।
ಬಂದುದುವಂದುತಿಳಿಯಗೊಡದೆ । ಮಂದಮತಿಯನಿಸುವದೊ ॥ ೨ ॥ ಶ್ರ
ವಣಮನನಸಾಧನೆಗಳ । ಸದಾಮಾಡಿಸುವದೊ । ಭವಭವದಲಿಮೂಢನೆ
ನಿಸಿ । ಬಾಳಕತನವಮಾಳ್ಪದೋ ॥ ೩ ॥ ಸರ್ವರಲ್ಲಿಗುಣವಕಾಣಿಸಿ । ಸಂ
ತೋಷಪಡಿಸುವದೊ । ದುರ್ವಿನೀತನೆನಿಸಿಸದಾ । ದುಷ್ಕಾರ್ಯವಮಾಡಿ
ಸೊವದೊ ॥ ೪ ॥ ತರತಮಪಂಚಭೇದಜ್ಞಾನ । ತತ್ವತಿಳಿಸಿಸುಖಿಪ
ದೊ । ದುರಹಂಕಾರದಲ್ಲಿಮೆರಸಿ । ನರಕದಿಬೀಳಿಸುವದೋ ॥ ೫ ॥ ದಾ
ನಧರ್ಮಪರೋಪಕಾರ । ದಯಾವಂತನೆನಿಪದೋ । ಹೀನನೆನಿಸಕಲರಿಂ
ದಗೋಳ್ಯಾಳಿಸಿಬಿಡುವದೋ ॥ ೬ ॥ ಭವಹರಗುರುರಾಮವಿಠಲ । ಭೂರ
ಕರ್ಮನಾದವ । ಅವರವರಧಿಕಾರದಂತೆ । ಯಲ್ಲರಿಗೂನಡಿಸುವಾ ॥ ೭ ॥
॥೧೦೫॥ ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ತಾಳ ಆದಿ.

ಇದೇಪರಮಸುಖವೆಂದಿರಬೇಡಿ । ಮುಂದಿನಗತಿನೋಡಿ ॥ ಪ ॥ ಪ
ಶುಗಿಯುಮನವರುಗಳೆಯುವಾಗನಿಮ್ಮ । ಇದರಿಂದೇನುಪ್ರಯೋಜನ । ಜ
ಪರೇ ॥ ಅ ॥ ಜಿಹ್ವೋಪಸ್ಥಪರಾಯಣರಾಗುತ । ಬಹ್ವಾಶನರೆನಿಸಿ । ಗ

ಹ್ವರವೀಸಂಸಾರವೆಂದರಿಯದೆ । ಗಾಡಿಗಳ್ಳೀಳುತಗತಿಶೂನ್ಯರಾಗಿ ॥ ೧ ॥ ಸಾಲವಮಾಡುತಸತಿಸುತರನುಪರಿ । ಪಾಲನಗೈಯುತಲೀ । ಲೋಲರು ತಾವೆಂದರಿಯುತಮದ್ದದಲಿ । ಮೇಲೆದೈವಕಾಭಮಾಡುವಬಿನ್ನುತ ॥ ೨ ॥ ಆಟ ಪಾಟವಲಿಕಾಲವಕಳೆಯುತ । ಪ್ರೋಟಗಾರರಾಗಿ । ನಾಟಕಧರನಾಡಿಸು ತಿಹಬೊಂಬೆಯು । ಆಟವಿತನ್ನದೆಂತಿಗರ್ವದಿನೀವು ॥ ೩ ॥ ಎಷ್ಟುಜ ನ್ಮಗಳುಕಳೆದುಹೋಯಿತು । ಈಅಜ್ಞಾನದಲೀ । ಶಿವಗುರುಬೋಧಿಸೆಯು ಪಹಾಸಿಸುತಲಿ । ನಮ್ಮಜ್ಞಾನವೃಕ್ಷಣರಾಗುತನೀವು ॥ ೪ ॥ ಕಾಪು ಕೋಪದೊಳೀಜುತಶ್ರೀಗುರು । ರಾಮವಿಠಲಯನ್ನದೆ । ತಾಮಸರೊಳ ಗಗ್ಗೀಸರರಾಗುತ । ಕೋಮಲಾಂಗಿಯರಸೊಬಗಿಗೆಹಿಗ್ಗುತ ॥ ೫ ॥ ॥ ೧೦೩ ॥

ರಾಗ ಬೇಗಡೆ ತಾಳ ಅಟ.

ಬೊಂಬೆಆಟಗಳಆಡಿಸುವನುಪರಮಾತ್ಮ । ಭಾರಕರ್ತನುನಮ್ಮನು । ಯಾವಾಗಲು ॥ ಪ ॥ ತುಂಬಾತೋಷದಲಿಯಹಂ । ಭಾವದಲಿ ನಾವು । ಬೆಂಬಿಡದಸಂಸಾರಹಂಬಲೊಳಿರುವೆವು ॥ ಅ ॥ ಜೀವರನಂತ ಕೋಟಿಗಳಂತಿವನಲ್ಲಿ । ಯಾವಾಗಲುನಿತ್ಯರಂತೆ । ಕಾವನುತಾನಂತೆ ಕರ್ಮಅನಾದಿಯಂತೆ । ಭಾವಿಸಿನೋಡೆ । ಕೃತ್ಯಾರ್ಥದಿತಿಳಿವದು ॥ ೧ ॥ ತಾನುತನ್ನವರೊಡಗೂಡಿಯಲ್ಲರಹೃದಯ । ತಾಮರಸದೊಳಿರುತ । ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆಯುಪರವರಧಿಕಾರದನುಸಾರ । ತಾನೆಪ್ರೇರಿಸುತವಕದಿನಡೆಸುವ ॥ ೨ ॥ ಮಾಯೆಯೆಂಬುವಳೊಬ್ಬತಾಯಿ । ಇವರಿಗೆಲ್ಲ । ಮಮತೆಹಂಕಾರಗಳ । ಕಾಯಾಭಿಮಾನವಕೊಟ್ಟುಕೆಲಬರಿಗೆ । ಬಾಯ್ಬಾಯ್ಬಿಡಿಸುತಬಾಧಿಸುತಿಹಳಂತೆ ॥ ೩ ॥ ಕೆಲವರುಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಗಳಿಗೋಸುಗ । ಹಲವು ಕರ್ಮಗಳಮಾಡಿ । ಫಲಗಳಪೇಕ್ಷಿಸಿ । ಜನನಮರಣವೆಂಬಜಲಧಿಯೊಳಗೆಬಿದ್ದುಕೊನೆಗಾಣದಿರುವರು ॥ ೪ ॥ ಒಂದಕೊಂದಿಷ್ಟುಚ್ಚಕಡಿಮೆಯಾಗಿಮನಸಿಗೆ । ಸಂದೇಹಗಳುತೋರಿ । ಹಿಂದುಮುಂದರಿಯದೆಅಧಿಕರುನಾವೆಂದು । ಮಂದಬುದ್ಧಿಯಿಂದಮರಳೋಗುವರುನಿಜವ ॥ ೫ ॥ ಯಾರಿಗೂತಿಳಿಯಗೊಡದೆವೊಳಹೊರಗೆವಿ । ಹಾರಿಸುತಲಿಸರ್ವದಾ । ಮಾರಮಣನುತಾನುಕಾಣದುಕಾಣಿಸುವನು । ಕಾರಣತಿಳಿಯಲುಕೇವಲಜಗಸದಳ ॥ ೬ ॥ ಆಬ್ರಹ್ಮಸ್ತಂಭಪರಿಯಂತಪ್ರಾಣಿಗಳೊಳು । ಶ್ರೀಭೂಮರೊಡನೆಗೂಡಿ । ಸ್ವಾಭಾವ್ಯಗುಣದಂತೆ । ನಡೆಸುತಿರುವಕೆಸಾಲ । ಸಾಧ್ಯಗಿ

ದರಫಲಲೇಶವಾಗುವದಿಲ್ಲ ॥ ೮ ॥ ಅಪಜ್ಞ್ಯಾಯಿಂದವೆಗ್ರಳಿಸಿದೆಂಬುವಶ್ರುತಿ । ಲೇಸಾಗಿಪನವರಿತುದಾಸರಸಲಹುವಗುರುರಾಮವಿಠಲನ । ದಾಸರದಾಸ ನಾನೆಂಬುವನೇಧನ್ಯ ॥ ೯ ॥ ॥೧೦೮॥

ರಾಗಾ ಸುರಟಿ ತಾಳಾ ಆದಿ.

ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಬೇಕು । ಮನದಅನುಮಾನವಬಿಡಬೇಕು ॥ ಪ ॥ ನಾನುನನ್ನದುಯೆಂಬುವದುಬಿಟ್ಟುಹರಿ । ನೀನೆಸರ್ವತ್ರದಿವ್ಯಾಪಕನೆಂದು ॥ ಅ ॥ ತಾಮಸರಿಗೆಬಾಧ । ಸಾತ್ವಿರಿಗೆನೇಮಪುಣ್ಯಲೇಪ । ಈಮಾನುಜರಿಗೆಲ್ಲಮಿಶ್ರವಾಗಿರುವದು । ತಾಮತತ್ತ್ವಮನಯಿನಾಮೂಪರೊಳೆಂದೂ ॥೧॥ ವಿಧಿತೃಣಾಂತವಾಗೀ । ಜೀವರುಮೊದಲುಕೊನೆಗಳಾಗೀ । ಯಿದರೊಳನಂತಾನಂತಕೋಟಿಗಳು । ವಿದಿತವಾಗಿಹದುಭ್ರಾಂತಿಸಮೂಹವು ॥ ೨ ॥ ಕೊಟ್ಟಸ್ವತಂತ್ರದಲೀ । ಜೀವರುಯಿಪ್ಪಾತ್ಯತಕೆಬಳಲೀ । ಯಿಟ್ಟಹಾಗೆ ತಾನಿರುತಜ್ಞಾನದಿ । ಧಿಟ್ಟತಾನೆನ್ನದೆತಿಳಿಯುತಸತತವು ॥ ೩ ॥ ಪೂರ್ವಕರ್ಮದಂತ । ನಡೆವದುಸರ್ವಕುಬಿಡದಂತೆ । ನಿರ್ವಹಿಸುವಧ್ಯಾನ್ಯಗೆನ್ನುತಚಿಂತಿಸಿ । ದುರ್ವ್ಯಸನದಿಮುಳುಗದೆಸಂತೋಷದಿ ॥ ೪ ॥ ಅವನಿಲ್ಲದೆಲೇಶ । ಕದಲದು । ತೃಣವುಕಾರಣಯಿನಾಕ । ತವಕತನ್ನತಂಣಿವೆವಾಕ್ರಪಲಿತ್ರಿ । ಭುವನಗಳಸೃಜಿಸಿಪಾಲಿಸಿಕೊಳುವನೂ ॥ ೫ ॥ ಅವನೆಲ್ಲಕುಕರ್ತ । ಅವನನುತಿಳಿದವನೆಕೃತಾರ್ಥ । ಯಿವರೆಲ್ಲರುಬರಿದೆಬಗುಳಲೇಕೆಹು । ದವನಿಯಲ್ಲನಗಗೀಡಹುದಲ್ಲದೆ ॥ ೬ ॥ ತನ್ನಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು । ತಿಳಿಯದೆಅನ್ಯರನಿಂದಿಪನು । ತನ್ನಿಯಾಗಿಪರರನ್ನುದ್ಯೊಯ್ಯತನ್ನ । ಪುಣ್ಯಹಾನಿಯುಹುಡೆನ್ನುತಅರಿಯಾನು ॥ ೭ ॥ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರವ್ರೋದಿ । ತದರ್ಥವಾಪಾಡಿಸುತಲಿಕಾದಿ । ಕೋದಡತಮಾದಸಮನ್ವಯವರಿಯದೆ । ವೋದಪುಟ್ಟುವದೆಯಂದಿಗಾದರು ॥ ೮ ॥ ಯೋನಿದ್ದರುಯಿವಗೇ । ವಂದುಸ್ವಾ । ಧೀನವಿಲ್ಲಜೀವಗೇ । ದೀನಬಂಧುಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲನ । ಧ್ಯಾನಿಸಿಸರ್ವಸಮರ್ಪಣೆಮಾಡುತ ॥ ೯ ॥ ॥೧೦೯॥

ಇಂಗ್ಲೀಷು ಟಾಕ್ ಮಟ್ಟು.

ವಾರಿಧಿದಾಟಲುಬಹುದುಯಿನಾಸಂ । ಸಾರವದಾಟುವದಾರಳಿಶ್ಟೋ ॥ ಪ ॥ ಬಂಧುಗಳುಬಳಗಗಳು । ತಂದರೆಬಂದರೆಹಿಗ್ಗುವರು ॥ ೧ ॥ ವೇದದಲಿಭೇದಪಲಿ । ವಾದಗಳಹುವರೆಲ್ಲರಲೀ ॥ ೨ ॥ ಪಾಮರರುಯಿವರಿಗು

ರು । ರಾಮವಿಠಲಬಲ್ಲಹಾಹಾಹಾ ॥ ೩ ॥ ॥೧೧೯॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ತಾಳ ಆದಿ.

ಹೀಗಿದ್ದರೆಸಂಸಾರವೆಸುಖವು । ಇಹಪರಸಾಧನವು ॥ ಪ ॥ ಭಾಗವತರಚರಣಗಳಸೇವಿಸುತ । ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯಬಲಿಸದಾ ॥ ಅ ॥ ಪ್ರತಿದಿವಸದಿಸತ್ಕಥೆಗಳಕೇಳುತ । ಪರಮನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಾ । ಸತಿಸುತಹಿತಪಿತೃಮಾತೃಸಹೋದರರೊಂದೆಮಾರ್ಗದಿಂದ । ಬಿಡಿಯುಬಿಟ್ಟುಶಾಂತಿಯುಮಹಸುಖಲ । ಜ್ಞಾನವೆಂಬಬಂಧಾ । ಗತಕಲ್ಮಷರಾಗೆಲ್ಲವಾಗದೆ । ರತಮಟ್ಟಗೆಸಂತೋಷವೆಪಡುತ ॥ ೧ ॥ ಕಲಹವಿಲ್ಲದಿಹಸತಿಯಾಜ್ಞೆಯುಮೀ । ರದೆನಡೆಯುವಸುತರೂ । ಮಲಿನಹರಿಯುತಿಳಿಯಂಬತಂದೆನಿ । ರ್ಮಹವೃತ್ತಿಮಾತೆ । ಕಲಭೇದವನಾಡದಭ್ರಾತೃಗಳು । ಕೋರ್ಕೆಯುಳ್ಳಹಿತರೂ । ಛಲವಿಲ್ಲದಬಂಧುಗಳಿದ್ದರೆಮುಕ್ತಿ । ಸೋಪಾನವಿದಲ್ಲದೆಬೇರುಂಟೇ ॥ ೨ ॥ ಈಗುಣಗಳುಯಿಲ್ಲದಿರಲುತಾಡಿಗೆ । ಹೋಗುವದೇಲೇಸು । ಬಾಗಿಬಳಲಿಹಂಬಲಿಸುತಿವಗತನ । ಮಾಡಲುಫಲವೇನೂ । ತಾಗನೀರುಮುಳಿಗಿದಪರಿಣಾಮಾ । ಕಷ್ಟಪಡುತಲಿಹರೂ । ಶ್ರೀಗುರುರಾಮವಿಠಲವಲಿದರೆ । ಸಂಸಾರಿಯಾದರೇನಲ್ಲದಿರಲೇನೂ ॥ ೩ ॥ ॥೧೧೦॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ತಾಳ ಆದಿ.

ಜ್ಞಾನಿಗಿದ್ದರುಸುಖವೆ । ಜ್ಞಾನಿಯಾದವಗೆ ॥ ಪ ॥ ನಾಗಶಯನನಂಘ್ರಿ । ನಳಿನನಂಬಿರುವಗೆ ॥ ಅ ॥ ಬಂಧುಬಳಗವೆಲ್ಲಸಂದಣಿಯಾಗಿದ್ದರೂ । ಹಿಂದುಮುಂದಿಲ್ಲದೆ । ತಾನೊಬ್ಬನಾದರೂ ॥ ೧ ॥ ಹೊನ್ನುಹೆಣ್ಣುಮಣ್ಣುಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ॥ ಅನ್ನಕಿಲ್ಲದೆತಾನಲಿಯುವಂತಾದರು ॥ ೨ ॥ ಬೇಡದೆಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯತಾನೆಬಂದರು । ಬೇಡಿದರೂಹೊಟ್ಟೆಕಂಬದೊರಕದಿದ್ದರೂ ॥ ೩ ॥ ಯೋಗ್ಯನೆನ್ನುತಜನರುಶ್ಲಾಘ್ಯವಮಾಡಿದರು । ಭಾಗ್ಯಹೀನನಿವನೆಂದುಬ್ಯೆಯ್ಯುತ್ತಲಿದ್ದರು ॥ ೪ ॥ ಕೊಟ್ಟದ್ದರಲ್ಲಿತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟುಶ್ರೀಗುರುರಾಮ । ವಿಠ್ಠಲನಮನಮುಟ್ಟಿಭಜಿಸುವವಗೇ ॥ ೫ ॥ ॥೧೧೨॥

ಕೈಲಸಾರ್ವಭೌಮಬಾಲೆ ಮಟ್ಟು.

ತ್ಯಾಗಿಗೆಮುಕ್ತಿಯಾಗುವದು । ಶೋಗಿದರೇನುಫಲ ॥ ಪ ॥ ಯೋಗಪರಿತ್ಯಾಗನ್ನಲಿರುವ । ನಾಗಶಯನನನೋಡದೇ ॥ ಅ ॥ ಗುರುಸೇವೆಯ್ಯಾ

ಡಲಿಲ್ಲ । ಗುರುಶಾತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ । ಅರಿತೆನೆಂದುಹಾರಾಡುವ । ಅಹಂ ಕಾರಿಗಳಿಗೆ ॥ ೧ ॥ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರೋದಲಿಲ್ಲ । ವಾದನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ । ಬೋಧೆಮನಸಿಗೆಂಟಲಿಲ್ಲ । ಬುದ್ಧಿಕೊನ್ಯರೀಗೆಲ್ಲ ॥ ೨ ॥ ಜೀವಲ ಕ್ಷಣತಿಳಿಯದೆ । ದೇವರನ್ನುನಂಬದೆ । ಸಾವುನಮ್ಮದೆಂಬುದ.ಬಿಡದೆ । ಸಾ ವಕಾನ್ನಿಗಳಿಗೇ ॥ ೩ ॥ ಬಾಯಿಮಾತಿಲಿಂದಲೇನು । ಮಾಯಾವಾದಗಳೇ ನು । ನ್ಯಾಯಮಾರ್ಗಮರೆತವನು । ಕಾಯದಾಸೆಮಾಡನೂ ॥ ೪ ॥ ಗು ರುರಾಮವಿಠ್ಠಲನ । ಸ್ಮರಣೆಯಮಾಡದೆ । ಗರುವದಿಮೆರೆಯುವ । ದು ಕುಳನರರಿಗೇ ॥ ೫ ॥ ॥೧೧೩॥

ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯಾ ತಾಳ ಆದಿ.

ಈಪುರೊಳ್ಳೇದು । ನಮಗೀಯಾಪುರೊಳ್ಳೇದು ॥ ಪ ॥ ಜೀವ ಸಯೋಗ್ಯತೆಚನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ । ದೇವರಕೃಪೆಸಂಪಾದರೆಸಾಕು ॥ ಅ ॥ ಯಂ ಬಾಆನೆಗಳಸಂಚರಿಸಿದರೆ । ಉಂಟಾದಕತೃಗಳಲ್ಲಿಸಿದರೆ । ತಂಟೆಮಾಳ್ಪ ಛಟಕೃವರಗೆದ್ದರೆ । ತಾನೆಲ್ಲಿದ್ದರುಭಯವಿಲ್ಲಣ್ಣ ॥ ೧ ॥ ಜಲಕೃಣಕಾ ಪೃಕೆವಸತಿಯಿಾಪುರು । ಬಲುಸಜ್ಜನಗಳನೆರೆಯಿಾಪುರು । ಫಲಗಳುಂ ಟುಮಾಡುವದೀಪುರು । ಹೊಲಗದ್ದೆಯುತೋಟಗಳಿಹಪುರು ॥ ೨ ॥ ಕೇ ಳಿದಪದಾರ್ಥದೊರೆಯುವಪುರು । ವೇಳೆಗೆಅನುಕೂಲವುಯಿಾಪುರು । ತಾಳಮೇಳವಾದ್ಯಗಳಿಹಪುರು । ಸೂಳೆಬೋಕರಿಗೆಳಮೃದಪುರು ॥ ೩ ॥ ಯಾಷ್ಟುಪುಣ್ಯದಿಂದೀಪುರಿಗಬಂದು । ಕಷ್ಟಪಡುವನರಭ್ರಷ್ಟನಲ್ಲವೇ । ಮುಷ್ಟಿಯತಾತ್ಯದರುಪಡಲನುಹೊರೆಯುತ । ಮೂರೂಬಿಟ್ಟುತಿರುಗು ವಜನರಿಗೆ ॥ ೪ ॥ ಮರಕ್ರಿಮಿಪಕ್ಷಿಗಳಲಿಬಾರದೆಯೀ । ನರಜನ್ಮವೆಂಬಪು ರಿಗೆಬಂದು । ಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲನಕರುಣವಪಡದರೆ । ಕರಕಲಾಮಲಕ ವಿದುಕೈವಲ್ಯಕೆ ॥ ೫ ॥ ॥೧೧೪॥

ರಾಗ ತೋಡಿ ತಾಳ ರೂಪಕ.

ಧ್ಯಾನಿಸುವಸುಜನರಿಳೆಯೊಳೇನೂಧನ್ಯರೊ ॥ ಪ ॥ ಶ್ರೀನಿಧಿನಮ್ಮ ನಾರಾಯಣನಚರಣಕಮಲವ ॥ ಅ ॥ ಬ್ರಂಹ್ಮರುದ್ರಪ್ರಮುಖಸುರರಿಗೇ ಮೂಮೂಲವೂ । ಸಮ್ಮತಿವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣವೇನುಹೇಳ್ವದೊ ॥ ೧ ॥ ಕಾಲಕರ್ಮಜೀವಮಾಯಾಯುಹಾರಧೀನವೂ । ಮೇಲೆಅನುಭವದಲಿತಿಳಿವದ ದುಮಜ್ಞಾನವೂ ॥ ೨ ॥ ಅರ್ಥಚತುಷ್ಟಯವಕೊಡುವಪದಾರ್ಥಸಾರಥಿ ॥

ಶತಾರ್ಚಭೋಕ್ತಾ ಗುರುರಾಮವಿಠಲಮಾರಾತ್ರೆ ॥ ೩ ॥ ॥೧೧೫॥

ರಾಗ ಸುರಟಿ ತಾಳ ಆದಿ.

ಅಂಟಿ ಅಂಟದಹಾಗೆಯಿರಬೇಕು ॥ ಪ ॥ ದುರಾತಂಟ ಸಂಸಾರದ ಬುದ್ಧಿ । ಪ್ರುಂಟಾದವರಿಗೆಲ್ಲ ॥ ಅನು ॥ ಯೆಂಟುಮದಗಳನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು । ಹದಿನೆಂಟನೇ ತತ್ವ ತಿಳಿಯಬೇಕು । ಮೂರೆಂಟು ಜಯಿಸಿ ನಿಜ ನೆಂಟನ ಕಂಡವನ । ಭಂಟನಾಗಿ ವೈಕುಂಠಕೇರುವದಕೆ ॥ ೧ ॥ ಶತ್ರುಗಳಾರ್ವರ ಗೆಲ್ಲಬೇಕು । ನಿಜ । ಮಿತ್ರರಾರ್ವರೊಳು ನಿಲ್ಲಬೇಕು । ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಪತ್ನೀಪುತ್ರರೊಡನೆ ಕಮಲ । ಪತ್ರದ ನೀರಿದ್ದ ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ತಾನು ॥ ೨ ॥ ಮಾನಾಪಮಾನ ಸಮ ದಾಗಬೇಕು । ಅನು । ಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ತಿರುಗಲಿಬೇಕು । ಇನ್ನೇನಾದರು ಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲನಾ । ಧ್ಯಾನವೆನುತ ಮದ್ದಾನೆಯುಂಡಿತಾನು ॥ ೩ ॥ ॥೧೧೬॥

ರಮ್ಮನವೇಸಾಮಿನೀ ಮಟ್ಟು.

ಮಂದಮತಿಯೋ ಮಾನವಾ ॥ ಪ ॥ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆಯೆಂದು ಯೋಚಿಸದಿರು ॥ ಅನು ॥ ಶ್ರುತಿ ತಾಳಂಗಳ ಗತಿ ಅನುಸರಿಸುತ । ಸತತ ವುಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯ ಭಜಿಸು ॥ ೧ ॥ ದೇವರನಾಮವೆ ಜೀವನವೆನ್ನುತ । ಭಾವದಿ ತಿಳದ ತಿಭಕ್ತಿಯೊಳಿರು ॥ ೨ ॥ ಯಾಚರಾಚರರು । ಗೋಚರಿಸುವ ಕಂಜ । ಲೋಚನನೆಂದು ನಿನ್ನ । ನಾಚಿಕೆ ಬಿಡು ॥ ೩ ॥ ದುರಭಿಮಾನ ಬಿಟ್ಟು । ಹರಿಹರಿಯೆನ್ನುತ । ಕೊರಳು ನೋಯುವಂತೆ । ಕೂಗುತಲಿರು ॥ ೪ ॥ ಪರದಲಿ ಮುಕ್ತಿಯು । ಇಹದಲಿ ಸೌಖ್ಯವು । ಗುರುರಾಮವಿಠಲನೆ । ಕರುಣಿಸುವನು ॥ ೫ ॥ ॥೧೧೭॥

ರಾಗ ಧನ್ಯಾಸಿ ತಾಳ ಆದಿ.

ಭಜಮನಗೊಂಜಾನರಕುಂಹ್ಮಭಜ ಮಟ್ಟು.

ಬಿಡುಬಿಡು ಮನದ ಸಂಶಯವನು ॥ ಪ ॥ ನಡಿನಡಿಸಿಡಿಯೋ ಗುರುಪಾದವನು ॥ ಅ ॥ ಶ್ರವಣ ಮನನ ಧ್ಯಾನ । ಶಾಸ್ತ್ರಾನುಸಂಧಾನ । ಯಮವೆ ಮಾತ್ರವ್ಯತ್ಯಾಸ । ವಿಲ್ಲದಿರು ॥ ೧ ॥ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರ । ಭಾಗ್ಯ ಬರುವದದು । ಶ್ಲಾಘ್ಯವೆನ್ನುತ ದಾಸನಾಗಿರು ॥ ೨ ॥ ಯಿರಡು ಸುಖಗಳನ್ನು । ಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲನೇ । ಕರುಣಿಸುವನು ಯಿಂ । ದರಿತಾನಂಬು ॥ ೩ ॥ ॥೧೧೮॥

ಇಂದಜನ್ಮಂವೇಂಡಾಂ ಮಟ್ಟು.

ಯೇನುಸುಖವೈಯ್ಯ ॥ ಪ ॥ ಯಿನ್ನೇನುಪರಗತಿಯುಪಡುವುಂದೆ ॥ ಅ ॥ ನಾನಾವಿಧದುಃಖಗಳಲಿ । ನರಳುತಹಗಲಿರುಳೆನ್ನದೆ । ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯನಾಗುತವಿಷ । ಯಾನಭವದಿವ್ಯಥೆಪಡುವಗೆ ॥ ೧ ॥ ಮಾಳಿಗೆಮೇಲೊಡಾಟವು । ನಾಳೆಬಸುದುಃಖವೃಷ್ಟಿಯುಂ । ದ್ವೇಳುವಹಿರಿಯುರವಶಾತನು । ಕೇಳದೆಗರ್ವಿಸಿಮೆರವವಗೇ ॥ ೨ ॥ ನಿದ್ರಾಭೋಜನಮೈಥುನ । ಭದ್ರವೆಂತನಗೆಂದುತಿಳಿದು । ಕ್ಷುದ್ರಮಾರ್ಗದಲಿತಿರುಗಿದ । ರಿದ್ಧಿಹಂಬಲಿಸುವವಗೆ ॥ ೩ ॥ ಕಡುನಾರುವಹೊಲೆಗೂಡಿಸಲಿ । ಗೊಡವೆವಸ್ತ್ರದೇಕೆನ್ನುತ । ಮಡದಿಮಕ್ಕಳೆಂತೆಂಬುವ । ತೊಡರೊಳುಬಾಯ್ಬಿಡುತಿರುವವಗೇ ॥ ೪ ॥ ಹರಿಕೊಟ್ಟಮಹಾಭಾಗ್ಯದಿ । ಪರಮಾತ್ಮಭಕ್ತನಾಗಿರದಲೆ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲನಮರ । ದಿರಳುಹಗಲುಚಪಲಪಡುವ ॥ ಯೇನುಸುಖವೈಯ್ಯ ॥ ೫ ॥ ॥೧೧೯॥

ರಾಗ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಅಟ.

ಯೆಂದಿಗೂಕಾಣೆಸುಖವು । ಜೀವಕೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನೊಂದುಹಗಲಿರುಳು । ಹಿಂದುಮುಂದರಿಯದೆ । ಬಂಧಕದೊಳುಸಿಕ್ಕಿ । ಬಾಧೆಪಡುತಿಹದು ॥ ಅನು ॥ ಜನುಮಗಳೆಂಬುವದು । ಗಣನೆಗೆಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ । ಜನರೂಥಿನೋಡಿದರೆ । ಕೊನೆಗಾಣುವದೇಯಿಲ್ಲ ॥ ೧ ॥ ಗರ್ಭಯಾತನೆಯುಂಟೊ । ದುರ್ಭರವಾಗಿಹದು । ನಿರ್ಭರದುಃಖಗಳು । ವಿರ್ಭೋಕವಾಗುಷೆದೂ ॥ ೨ ॥ ಬಾಲ್ಯದಿಪರಾಧೀನ । ಯುವ್ವನದಿಅಜ್ಞಾನ । ಬಾಳುವಕಾವಮೂರದಿ । ಬಹುಚಿಂತೆಯುನುದಿನ ॥ ೩ ॥ ಇದ್ದರುದುಃಖವೆಯಿಲ್ಲ । ದಿದ್ದರೂದುಃಖವೆ । ಬದ್ಧಸಂಸಾರಕೆ । ಮದ್ದುಮಾಡುವರಾರು ॥ ೪ ॥ ಯಾವವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ । ಜೀವಗೆಸುಖವಿಲ್ಲ । ಶ್ರೀವರಗುರುರಾಮ । ವಿಠಲನೊಬ್ಬನೆಬಲ್ಲ ॥ ೫ ॥ ॥೧೨೦॥

ರಾಗ ಶಹಾಣ ತಾಳ ರೂಪಕ.

ಮರುಳುಮನುಜಹರಿಯಧ್ಯಾನಿಸೋ । ಸ್ಥಿರವಿಲ್ಲವೀದೇಹ ॥ ಪ ॥ ಬರಿದೆಹೊನ್ನುಮಣ್ಣಿಗಾಗಿ । ಪರಂಕೇವಮಾಡಿನೊಂದು । ಇರುಳುಹಗಲುವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ । ಕರೆಕರೆಯನುಪೊಡುವೆಯಾಲೆಂ ॥ ಅ ॥ ಕಂಡೆತಾಯಿಸತಿಯುಸುತರು । ಬಂಧುಬಳಗಗಳಾರಿದ್ದರು । ಮುಂದಿನಕರ್ಮತಪ್ಪಿಸಲ್ಕಿ

ರು । ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲೆಂದೂತಿಳಿದು ॥ ೧ ॥ ಧನವಸಂಪಾದಿಸುವವರಿಗೂ । ಜನರುನಿನ್ನಸೇರುತಿಹರು । ಕೊನಿಗೆಯಾರುದಿಕ್ಕುಕಾಣೆ । ಕೋರಿಕೆಯಾಂಬಿಟ್ಟುಸಕಲ ॥ ೨ ॥ ಗುರುರಾಮವಿಠಲನಂಘ್ರಿ । ಸ್ಮರಿಸಿಸ್ಮರಿಸಿಹರುಷಪೊಂದಿ । ಪರಮಸುಖವಪಡಿಯದೆ । ಪಾಪಿಯೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡವೊ ॥೩॥

॥೧೨೧॥ ಶ್ರೀವಾಸುದೇವಲಾಲಿ ಯಂಬ ಮಟ್ಟು.

ನರದೇಹನಿತ್ಯವಲ್ಲ । ನಾಳೆಮ್ಮಾಕ್ಯಬಿಡುವದಲ್ಲ ॥ ಪ ॥ ಮರುಳುಮನವೇಕೇಳುಸೊಲ್ಲ । ಹರಿಯುಮರೆವದುಚಿತವಲ್ಲ ॥ ಅ ॥ ಹಿಂದಿನವರುಪಟ್ಟಪಾಡು । ಇಂದುನೀನುತಿಳಿದುನೋಡು । ಸಂದೇಹಗಳಾಡಾಡು । ಬಂದೀಮನದಿಹರಿಯಕೊಂಡಾಡು ॥ ೧ ॥ ಹರಿನಮಗೆನಾದಿಮಿತ್ರ । ಪರಶೋಭನಚಾರಿತ್ರ । ನಮ್ಮಪೊರೆವದೇಸುಚಿತ್ರ । ಕರುಣಿಸುವನುಕಮಲನೇತ್ರ ॥ ೨ ॥ ಹೊನ್ನುಹೆಣ್ಣುಮಣ್ಣುಮೂರು । ನಿನ್ನದೆಂದುಹಿಗ್ಗದಿರು । ಜನ್ಮಜನ್ಮವೆತ್ತಿದರು । ಬೆನ್ನುಡೆವರುಯಮನವರು ॥ ೩ ॥ ಯಾಕೆಪಡುವೆವ್ಯಥಾಯಾಸೆ । ಯೇನುಸುಖವು । ಕಾಣೆಲೇಶ । ಜೋಕೆಬಿಡುಬಿಡುದುರಾಶಾ । ಬೇಕು । ಸುಜನರಸಹವಾಸ ॥ ೪ ॥ ಕರಿಯುಕೂಗೆಭರದಿಬಂದ । ಕರುಣಿಕರೆಯೆಅಕ್ಷಯವೆಂದ । ಹರಿಕೊಡುವನುಆನಂದ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲಮುಕುಂದ ॥ ೫ ॥ ॥೧೨೨॥

ರಾಗ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಕಾಪಿ ತಾಳ ಆದಿ.

ಯಂದಿಗೆಬಿಟ್ಟೀಕುಯಿಕ್ಕಾಯಕಾಶೆ ॥ ಪ ॥ ಕಂದಿಕುಂದಿಕೊರಗುವೆಮನಸೇ । ನಿನ । ಗೆಂದಿಗೆ ॥ ಅ ॥ ಸಾರವಿಲ್ಲದಸುಖಗಳಕೋರಿ । ಸಂ । ಸಾರವೆಂಬುಚಕ್ರದಿಸೇರಿ ॥ ೧ ॥ ಯಷ್ಟುಬಂದರುಸಾಲದುನಿನಗೆ । ಯಿಾ । ಕಷ್ಟದಿಂದೇನುಕಾಣುವೆಕೊನೆಗೆ । ನಿನ । ಗೆಂದಿ ॥ ೨ ॥ ಹಿರಿಯರಾಡುವಮಾತಕೇಳದೆ । ಗರ್ವಹಂಕಾರಗಳಂಮರದೆ ॥ ೩ ॥ ಅದುಯಿದುಬೇಕೆಂದಪೇಕ್ಷಿಸುವೆ । ನಿನ್ನ । ಮೊದಲರಿಯದೆವ್ಯಥಾಯೋಚಿಸುವೆ ॥ ೪ ॥ ಗುರುರಾಮವಿಠಲನನೆರೆನಂಬುತ । ಪರಮಸುಖವಪಡುನೀಸತತ ॥ ೫ ॥

॥೧೨೩॥ ದೂರಿಗೆಪಾಗುರಿಯಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಟ್ಟು.

ಯಾತಕೆಸಂಕಟಪಡುಚಿಂತಿಸುವೆ ॥ ಪ ॥ ಕೋತಿಗೆಮದ್ದಿಕ್ಕಿದ । ರೀತಿಬಿಮನವೆನೀ ॥ ಅ ॥ ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗಳು । ತಾನಾಗಿಬರುವದು । ಯೇನೇಮಮಾಡಲುಬಿಡಲೊಲ್ಲದು । ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆವ್ಯಥಾ । ಧೇನಿಸಿಧೇನಿಸಿ ॥೧॥

ದೇಹಸಂಬಂಧಿಗಳ । ಮೋಹಪಾಶಕ್ಕೆಸಿಕ್ಕಿ । ಸಾಹಸಿಸಿಗಾಡುವಬೇನುಫಲ । ಊಹಿಸಿನೋಡಲುಭ್ರಾಂತಿಯಿದಲ್ಲವೆ ॥ ೨ ॥ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳನುಸೃಷ್ಟಿಸಿಯಿರುವವನು । ಸರ್ವಕರ್ಮಸಂಚಾರನಡೆಸುವವನು । ಗರ್ವವಿರಹಿತನು । ಗುರುರಾಮವಿಠಲನು ॥ ೩ ॥ ॥೧೩೮॥

ರಾಗ ಕಮಾಜು ರೂಪಕ ತಾಳ.

ಯುಕ್ತಿಕರ್ಮಮಾಡುವರಿಗೆಮುಕ್ತಿಯೇಫಲ ॥ ಪ ॥ ಶಕ್ತರಾದ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ । ಶಾಂತಿಯೆಬಲ ॥ ಅ ॥ ಆರ್ಯರಪಥಹಿಡಿದು । ಕಾರ್ಯಕಾರಣವರಿದು । ಸೂರ್ಯಮಂಡಲದಲಿಮೆರವ । ನಾರಾಯಣನಂಭಜಿಸುತ್ತ ॥ ೧ ॥ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರನೋಡಿ ॥ ವಾದವಾದಗಳೀಡಾಡಿ । ಬೋದವೇಹಸವಿವೆಂದರಿತು । ಸಾಧನಾನುಷ್ಠಾನದಿಂದ ॥ ೨ ॥ ಕಾಮಕ್ರೋಧಬಿಟ್ಟು । ನಿತ್ಯ । ನೇಮದಿಮನವಿಟ್ಟು । ತಾಮಸಗುಣವಿಲ್ಲದೆ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲನನಂಬಿ ॥ ೩ ॥ ॥೧೩೯॥

ರಾಗ ಅಯೋಧ್ಯ ವಿಭೂಷಣನನ್ನು ಮಾರಣಿನೆ ಮಟ್ಟು.

ಭಕ್ತಿವೆಂದೇಕಾರಸಜ್ಜನರಿಗೆ । ಕಾ । ಯುಕ್ತಿಯಾತಕೆಹಲವು ಬಗೆ ॥ ಪ ॥ ಭಕ್ತಿಯೊಂದಿದ್ದರೆಭವಗಳುಬಂದರು । ರಕ್ತಿಪುಟ್ಟದುದು ವಿಷಯದೊಳು । ಶಕ್ತರಾಗಿಹಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ । ಕಾ।ಯುಕ್ತಿಯಾತಕೆ ಹಲವುಬಗೆ ॥ ಅ ॥ ಯೇನೇನುಮಾಡಲುಶ್ರೀನಿವಾಸನಸೇವೆ । ದೀನರುನಾವೆಂದುದಿನದಿನದೀ । ನಾನುಯೆಂಬುದುಬಿಟ್ಟರುವರಿಗೆಕಾ।ಯುಕ್ತಿ ॥ ೧ ॥ ಆಶೆಯುಯಿಲ್ಲದೆವಿಶ್ವಾಸಲುಮನದಲಿ । ಶ್ರೀಶನಪದವನುಚಿಂತಿಸುತ । ಲೇಸಾದದಾರಿಯೊಳ್ನಡಿಯುವರಿಗೆಕಾ।ಯುಕ್ತಿಯಾತಕೆ ॥ ೨ ॥ ಹರುಷಶೋಕಗಳೊಂದೇಸಮವಾಗಿತಿಳಿದು । ಪುರುಷಪ್ರಯತ್ನಗಳನುಮರೆದು । ಗುರುರಾಮವಿಠಲನಸ್ಮರಿಪರಿಗೆಕಾ।ಯುಕ್ತಿಯಾತಕೆ ॥ ೩ ॥ ॥೧೪೦॥

ಚಿನ್ನಹಾನರಾ ಮಟ್ಟು.

ಧನ್ಯನಾದೆನೋನಾಂ ॥ ಪ ॥ ಘನ್ನಮಹಿಮಶ್ರೀನಿವಾಸ । ಕರುಣದಿಂದವಲಿದನಿನ್ನು ॥ ಅ ॥ ದೇಶದೇಶದಿಂದಸಕಲ । ದಾಸಜನರುಬಂದುನಿದಾ । ಶ್ರೀಶನಲಹೆಂದುಕೂಗುವ । ಘೋಷಕೇಳಿಕರ್ಣಗಳಿಂ ॥ ೧ ॥ ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರವೈರಿವಿನುತ । ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವರಭೀಷ್ಟಕೊಡುತ । ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಗಳನೂರಿಸಿ । ಅರ್ಥಬೆಳಸುವವನಕಂಡು ॥ ೨ ॥ ರಥವನೇರಿದ

ದ್ಯಾವತಿ । ಪತಿಯುಬರುವದರಿತುಜೀವ । ಸತಿಯರೆಲ್ಲವಾತ್ತಿನಾ । ರತಿ ಯುಬೆಳಗುವದನುಕಂಡೂ ॥ ೩ ॥ ಸಂತಸದಿಮುಹಂತರುಶ್ರೀ । ಕಾಂತನ ಗುಣಂಗಳಸಿಪ್ರೊಗಳಿ । ಸ್ವಾಂತನಿರ್ಮಲರಾಗಿಭಜಿಪ । ಅಂತರಾತ್ಮನನಕಂ ಡು ॥ ೪ ॥ ಭೂಮಿಗಧಿಕಶೇಷಗಿರಿ । ಧಾಮಪೂರ್ಣಕಾಮಭಕ್ತ । ಸ್ತೋ ಮವನ್ನುಪಾಲಿಪಗುರು । ರಾಮವಿಠಲನ್ನಕಂಡು ॥ ೫ ॥ ॥೧೭೭॥

ರಾಗ ಮೋಹನ ತಾಳ ಆದಿ.

ಬೇಡಿಬೇಡಿಬೆಂಡಾದರೆನಿನಗೇ । ನೀಡುವರೂಮತ್ಯಾರಿಲ್ಲಾ ॥ಪ॥ ಬೇಡದಿರುವಸಜ್ಜನರಡಿಗಳಕೊಂ । ಡಾಡುತಲಿರುನೀಹಗಲಿಲ್ಲಾ ॥ ಅ.ಪ.॥ ಕಾಸಿನಾದರುಹಿಡಿಕಾಳಾದರುಹರಿ । ದಾಸರಿಗೀಸೂಗಕೊಡಲಿಲ್ಲಾ ॥ ಲೇ ಸುದೊರೆವದೆಂದಾಗ್ರಾಡಿದರಾ । ಯಾಸವಲ್ಲದೇಫಲವಿಲ್ಲಾ ॥ ೧ ॥ ನಿನ್ನಂ ತೆಯೆಪರರನ್ನುನೋಡಿದಯೆ । ಯನ್ನುಅವರಲೀಯಿಡಲಿಲ್ಲಾ ॥ ಖಿನ್ನನಾ ಗಿನೀಬಾಯಿಬ್ಬಡುತಿದ್ದರೆ । ಮುನ್ನಿನಕರ್ಮವುಬಿಡದಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥ ಭೆಳ ಸಿಭೆಳಸಿಗಂಟಾಗ್ರಾವೆಯಲ್ಲದೆ । ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಸ್ವಪ್ನದಲಿಲ್ಲಾ । ನೆಲದೊ ಳುಬಚ್ಚಿಟ್ಟರುತಿಹದ್ರವ್ಯವು । ಎಲೊನಿನಗದುಸ್ವಾಧೀನವಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥ ಸ ತ್ಪಾತ್ರದಿಅಣುಮಾತ್ರವುಕೊಟ್ಟರೆ । ವ್ಯಾಪ್ತನಾಗಿಪೆಚ್ಚುವದೆಲ್ಲಾ । ಆ ಪ್ತರುದಾರಾಪುತ್ರಮಿತ್ರರುನಿ । ನ್ನಾದರಿಸುವರೊಬ್ಬರುಯಿಲ್ಲಾ ॥ ೪ ॥ ಕಾಮಕ್ರೋಧದೊಳಗೆಮುಳುಗಿನೀ । ಕಂಡಕಂಡವರಕೋರುವೆಯಲ್ಲಾ । ಕ್ಷೇಮವೀವಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲನೆ । ಕ್ಷಣವಾದರುನೆನೆಭಯವಿಲ್ಲಾ ॥೫॥ ॥೧೭೮॥

ರಾಜರಾಜಾಧೀಶಹರಿಶ್ಚಂದ್ರರಾಜನೆ ಮಟ್ಟು.

ಯೇನುಪೇಳಲೀಹರಿಯಚರ್ಯ । ಯಂತುಪೊಗಳಲೀ ॥ ಪ ॥ ಗಾನ ಲೋಲಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣ । ಶ್ರೀನಿವಾಸನಾ ॥ ಅ ॥ ಬಲಿಯದಾನಬೇಡಿಬೆನ್ನೊ ಳು । ಭಾರಪೊತ್ತನಾ । ಜಲನಮಡುಹಿವೇದರಾಶಿ । ಯಜಗೆಯಿತ್ತ ನಾ ॥ ೧ ॥ ಧರಣಿಯೆತ್ತಿದೈತ್ಯನಶೀಳಿ । ತರಳಗೊಲಿದನಾ । ತರಧಿತೊಡ ಲಿಪಿಡಿದುಅಡವಿ । ಚರಿಸಿದಾತನಾ ॥ ೨ ॥ ಬೆಂಣೆತಿಂದುತ್ರಿಪುರಸತಿಯರ । ಬೆರಗುಮಾಡ್ದನಾ । ಪುಣ್ಯಪೂರುತಿಕಲ್ಕಿಗುರೂ । ರಾಮವಿಠ್ಠಲ ನಾ ॥ ೩ ॥ ॥೧೭೯॥

ಯಾವಶೀಮೆಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಯಂಬ ಮಟ್ಟು.

ತತ್ವಚಿಂತನೆನಾಡುಮನುಜಾ । ವ್ಯರ್ಥಕಾಲಪುಕಳೆಯಬೇ ॥ಪ

ಮೃತ್ಯುಬರುವದುಮುಂದೆಕೇಳಿದು । ಮೂರುಬಾರಿಗೆಸಾರಿದೇ ॥ ಅನು ॥ ಮನೆಯುವುರಿಯುವಾಗಭಾವೀ । ಯನುತೆಗೆವನರನಂದದೀ । ಕೊನೆಗೆ ಯಮನವರೆಳೆವಕಾಲದಿ । ಕೋರಿದರೆಸುಖಬಾರದೂ ॥ ೧ ॥ ಯಿಷಣ ತ್ರಯದಾಸೆಯಿಂದಲಿ । ಮೋಸಹೋಗದೆಸಂತತಾ । ರೋಷದೋಷಕೆಕಾ ರಣವುಸಂ । ತೋಷದಿಂದಿರುನಲಿಯುತಾ ॥ ೨ ॥ ಯಲ್ಲಿನೋಡಿದರಲ್ಲಿ ಹರಿಯನು । ಸೊಲ್ಲುಸೊಲ್ಲಿಗೆತುತಿಸುತಾ । ಬಲ್ಲಹಿರಿಯರಕೇಳಿಸಂಶಯ । ವೆಲ್ಲಕಳೆದ್ದೃಢವಾಗುತಾ ॥ ೩ ॥ ನಾನುನನ್ನದುಯಂಬುವದುರಭಿ । ಮಾ ನವಿನಗೆಬೇಡೆಲೋ । ಸ್ವಾನುಭವಕಿದುಹಾನಿತರುವದು । ನೀನೆನಿನ್ನೊ ಳುನೋಡೆಲೋ ॥ ೪ ॥ ಪ್ರೇಮದಲಿಗುರುರಾಮವಿಠಲನ । ನಾಮಸ್ಮರ ಣೆಯುಮಾಡುತಾ । ಕಾಮನಾಟಕೆಮನವಸೋಲದೆ । ನೇಮಗಳನುಸರಿ ಸುತಾ ॥ ೫ ॥ ॥೧೩೦॥

ರಾಗ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿ ತಾಳ ಮಟ್ಯ.

ಅಭಿಮಾನವ್ಯಾಕೊಮಾನವಾ ॥ ಪ ॥ ಸಭೆಯದುಃಖದೊಳಿರುವಾ ದುರಭಿ ॥ ಅನು ॥ ನೀರಮೇಲಿನಗುಳ್ಳೆಯಂದದಿತೋರ್ಪಶ । ರೀರಭೋ ಗವೇಕ್ಷಿಸಿನಾನುನನ್ನದೆಂದೂ ॥ ೧ ॥ ಅನ್ನರಸದಿದೇಹ । ಅಧಿಕವಾಯಿ ತಲ್ಲಾದೆ । ತನ್ನನೇನುತಾಬಲ್ಲದೆ । ನಾನುನನ್ನದೆಂದು ॥ ೨ ॥ ವೂರಿನ ಜನಗಳು । ಹೊರಪ್ಯೈಣವಾಡಲು । ದಾರಿಗೆದಾರಿಯಾಹುದು । ನಾನುನ ನ್ನದೆಂದು ॥ ೩ ॥ ಶುಭಸಂತೋಷಗಳಪರೊಳುಕಾಣೆನು । ಯಿಭದಂತೆ ಮದವೇರುತಾ । ನಾನುನನ್ನದೆಂದೂ ॥ ೪ ॥ ಯಿದುಸ್ಥಿರವಿಲ್ಲಾ । ಯಿ ನ್ನೊಂದುತಪ್ಪುವದಲ್ಲಾ । ಪದರದೇನೀಕೇಳಿಸೊಲ್ಲಾನಾನುನನ್ನದೆಂ ದು ॥ ೫ ॥ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣವ್ಯಾರಪೊಗಳುವದು । ಶೋಧನೆಮಾಡಿ ತಿಳಿಯದೆ । ನಾನುನನ್ನದೆಂದೂ ॥ ೬ ॥ ಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲನು । ಗು ರುತಾಗಿರುವನೆಲೆ । ಯರಿತುಕೊಂಡವಧನ್ಯನುನಾನುನನ್ನದೆಂದು ॥ ೭ ॥ ॥೧೩೧॥

ಪಲಿಚಿತೆಯಿಂತಾಭೆಲವ್ಯಾಲ ಮಟ್ಯ.

ಕರೆಕರೆಯಿದುಸಂ । ಸಾರವತಿಘೋರ ॥ ಪ ॥ ಹರಿಯನುನೆರೆನಂ ಬಿ । ಪರಮಸುಖವಪೊಂದು ॥ ಅ ॥ ಚರಣಸೇವಕರಾ । ಪೊರೆವನುಶ್ರೀ ಧರಾ । ದುರಿತವುಪರಿಹರವಾಗುವದುಅಂಗಿಗೆಬೆಂಕಿಯಿಟ್ಟ । ತೆರನಾಹು ದುಮುಂದೆ ॥ ೧ ॥ ಯುಪ್ಪುಫೆಳಿಸಿದರುನೆಲದುಯಂದು । ತಪ್ಪವ

ಪಡುವೆಯೊಪ್ರತಿದಿನದೀ ॥ ಕೃಷ್ಣಗೆಪ್ರೀತಿಪಮಾಡು । ಶಿಷ್ಟರಂಘ್ರಿಯು ಬೇಡು ॥ ೨ ॥ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲನಾ । ವಂದೇಭಕುತಿ ಯಿಂದಕೊಂಡಾಡೆಲೋ । ಅಂಧಪರಂಪರನೋಡಿದರೇಅಪಾರ ॥ ೩ ॥ ॥ ೧೩೨ ॥

ಕಾಮುನಿವಿರಕಮುಲಬಾರಕಿನೇ ಮಟ್ಟು.

ರಾಮನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಮಾಡದೆನಿ । ಪಾಮರನಾಗದಿರೋ । ಮನು ಜಾ ಪಾಮರನಾಗದಿರೋ ॥ ಪ ॥ ಕಾಮಕ್ರೋಧದಿಂದಾ । ಕೆಟ್ಟರುಬಹು ಜನಾ । ತಾಮಸಗುಣಬಿಟ್ಟುಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿನಮ್ಮ । ಸ್ವಾಮಿಯಸೇರೆನಂ ಬಿರೋ ॥ ಅನು ॥ ದೇಹವನಿತ್ಯವ್ರೋಮೋಹಪಡಬ್ಯಾಡವ್ರೋ । ಆಹಾ ಯಿದರೊಳುಸಾಹಸವೇನು । ಸುಖಲೇಶಕಾಣೆನು ॥ ೧ ॥ ತೊಗಲುಬೊಂ ಬೆಗಳಂತೆ । ನೆಗದಾಡುತಿರುವೆ । ಹಗರಣವಹವ್ಯಕ್ತಿಗಳನುನಂಬುತಾ ನಗೆಗೀಡಾಗದಿರೋ ॥ ೨ ॥ ಹೊರಗೊಳಗಿದ್ದುನಮ್ಮಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠ ಲ । ಕರುಣಿಸುವನು । ಯೆಂದರಿತರೆಮುಕ್ತಿಯು । ಕರತಳವಾಗುವ ದು ॥ ೩ ॥ ॥ ೧೩೩ ॥

ರಾಗಾ ಶಂಕರಾಭರಣಾ ತಾಳ ರೂಪಕ.

ತಿಳಿಯದೆಕಾಲಕಳೆವರೆಮನವೆ ॥ ಪ ॥ ಖಲಜನಸಂಗದಲಿಸದಾ । ಕ ಲ್ಮಷಭಾಜನನಾಗುತ । ಜಲಧರಾನುಜನಶ್ರೀಪದಜಲಜಯುಗಳವಸುಜ್ಞಾ ನದಿ ॥ ಅನು ॥ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಬಂಧಿಸಿಮನ । ಸೊಂದಾಗಿನಿಲಿಸಿವ್ರೊಳಗೆ ಮು । ಕುಂದನದರುಶನವಮಾಡದೆ । ಮಂದಬುದ್ಧಿಯಾಗಿನೀನು ॥ ೧ ॥ ಯಮನವರೋಡಿಬರುತನಿ । ನ್ನೆಳದೆಳದೊಯ್ಯುವ । ಸಮಯದಿ । ಭ್ರ ಮೆಯಿಂದಲ್ಲಿಕಾಲ್ಗೆರಗಲಬಿತ್ತುವರೆನಿನ್ನಮೂಢತನವೇ ॥ ೨ ॥ ತಾಮಸ ನಾಗುತಶ್ರೀಗುರು । ರಾಮವಿಠಲಕರುಣೆನ್ನದೆ । ಹೇಮಭೂಮಿಕಾಮಿನಿ ಯರ । ಕಾಮಿಸುತಲಿಸೊಕ್ಕುತನೀ ॥ ೩ ॥ ॥ ೧೩೪ ॥

ಮಾಣಿಕನಾಡಿಲೊಪ್ರಿಯಾ ಯಂಬ ಮಟ್ಟು.

ಕಳೆಯಬ್ಯಾಡವ್ರೋಕಾಲ ॥ ಪ ॥ ಹಲವುವಿಧದಲಿಚಂಚಲಪಡುತಲಿ ತತ್ವ । ತಿಳಿಯದೆನೀಕಾಲ ॥ ಅನು ॥ ಯೀನರಜನ್ಮವು । ನಾಳೇಬಾರ ದುಕೇಳೊಜ್ಞಾನಿಯಾಗದೇಕಾಲ ॥ ೧ ॥ ಹೇಯಸುಖವುಕೋರಿ । ನ್ಯಾ ಯಬಿಟ್ಟುನಡಿಯೆ । ದಾಯತಪ್ಪುವದುಕಾಲ ॥ ೨ ॥ ಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠ ಲನಗುರುತರಿಯದೆ । ಬರಿಜಾರರಕರೆಯಲೀಕಾಲ ॥ ೩ ॥ ॥ ೧೩೫ ॥

ರಾಗ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿ ಕಾಫಿ ತಾಳ ಆದಿ.

ಮಾನಸವೇ ಮರುಗದಿರೈ ॥ ಪ ॥ ದೀನನಾಗಿ ಸದಾ ಹೀನರ ಬೇಡು
ತ । ನಾನು ನನ್ನದೆಂಬಭಿಮಾನದಲಿ ॥ ಅ ॥ ಹೊಟ್ಟೆಗೋಸುಗ ಪರ । ರಿ
ಷ್ಟ್ಯಾನುಸಾರದಿ । ಕೆಟ್ಟ ನುಡಿಗಳನು ನುಡಿಯುತಲಿ ॥ ೧ ॥ ಸಾವು ಕಪ್ಪ
ದುಮ್ಮಾಂದಿ । ಭಾವಿಸಿನೋಡದೆ । ಜೀವನಕ್ಕಿಲ್ಲದೆನಿ । ಜೀವಿನಾನೆಂ
ದೂ ॥ ೨ ॥ ದುಷ್ಟರವೋಲಗ । ಕೆಟ್ಟ ಭೂಮಿಯು ಬೆಳೆ । ನಷ್ಟವಾ
ಗೋದಲ್ಲದೆ । ಲಾಭವುಂಟೇನೋ ॥ ೩ ॥ ಹರಿಕೊಟ್ಟ ಭಾಗವು । ಪರಿಪೂ
ರ್ಣವಾಗಿರೆ । ದುರುಳರ ಬೇಡುವರೆ ಕರೆಕರೆಯಾಕೆ ॥ ೪ ॥ ಹಿರಿಯರು ಪೇ
ಳಿದ । ಪರಮ ಬೋಧೆಯಿಂ ಪಾ । ಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲನ । ಚರಣವ ನಂಬದೆ ॥ ೫ ॥
॥ ೧೩೬ ॥

ರಾಜಾಬಹದೂರಯೆಂಬ ಮಟ್ಟು.

ಯೇನಿದು ಮನವೆ । ಹೀನ ವಿಷಯಗಳ । ನೀನೇಕಾಮಿಸಿ । ನಿರುತವು ಕೆ
ಡುವೆ ॥ ಪ ॥ ಪರರಂಕೆಯಿತಾ । ನಿರಬೇಕೆನ್ನುತಾ । ಸ್ವರೂಪವರಿಯ
ದೇನೀ । ಕರೆಕರೆ ಪಡುವೆ ॥ ೧ ॥ ನಿಂಕಲಿನಿಲ್ಲದೆ । ಚಿಂತಿಸುತ ನುದಿನ ।
ಭ್ರಾಂತಿಯ ಪಡುತಲಿ । ಬಾಯಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡುವೆ ॥ ೨ ॥ ನಾಯಿಯಂದದಿ ಪ
ರ । ಸ್ತ್ರೀಯರ ಬಯಸುತ । ಹೇಯನೆನಿಸಿಕೊಂಡು । ನೋಯ್ಯುವೆಯ
ಲ್ಲದೆ ॥ ೩ ॥ ಮಲಮೂತ್ರದಿನೀ । ಮಲಗಿರಲಿಲ್ಲವೇ । ಮಲತು ಯವ್ವನಗ
ರ್ವ । ದಲಿ ತಲೆತೂಗುತ ॥ ೪ ॥ ಪರಿಪರಿವಿಧದಲಿ । ಭಕ್ತ್ರಂಪಾಲಿಪ । ಗು
ರುರಾಮವಿಠಲನ । ಚರಣವ ನಂಬದೆ ॥ ೫ ॥ ॥ ೧೩೭ ॥

ಸಾವಿರಾರೆಗತಿಯೆಂಬ ಮಟ್ಟು.

ಮನವೇ ಸದಾ ಚಿಂತಿಸು ಪದ್ಮನಜನಾಭನ ನಂಬದೆ । ಪ್ರೋಚಪಲವು
ನವೇ ॥ ಅನುದಿನ ನೀ ಮಾಳ್ಪ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲವು । ಕೊನೆಗಾಣುವದೇನೋ ॥
ಫಲವೇನೊ ॥ ಅನು ॥ ಅಧಿಕನು ತಾನೆನುತ । ಅಸ್ಥಿರವಾದ ಪದವಿಗಳನು
ಕೋರುತ । ಮದಮತ್ಸರ ಕಾಮ ಕ್ರೋಧ ಲೋಭದಿ । ಮಮತಾಸ್ಪದನಾಗಿ
ಮರೆಥೋಗಿ ॥ ೧ ॥ ಗುರುಹಿರಿಯರನೋಡಿ । ವಂದಿಸಿದೆನೀ । ಮರುಳಾ
ಟಗಳಾಡಿ । ಪರರನಪಹಾಸಿಸಿ ಪಾಪಿಯಿವನೆನಿಸಿ ॥ ನರಕಕ್ಕೆಗುರಿಯಾಗುವೆ ।
ಪ್ರೋಚಪಲ । ಮನವೇ ॥ ೨ ॥ ವೇದಮಾರ್ಗವ ಬಿಟ್ಟು ಯಜ್ಞಾಮಾಗಲುದು ।
ರ್ವಾದಗಳನು ಕೊಟ್ಟು ಅದಿಯನುತಲಿ ಆನಾದಿಯೆನುತಲಿ ॥ ಅತಿಭಾಷೆಗಳಾ
ಡಿ । ಮದಗಡಿ ॥ ೩ ॥ ಶಕ್ಷತಿಳಿಯಬೇಕು । ಜ್ಞಾನಂಬೋಸಂ

ಪತ್ತಿನೊಳಿರುತಲಿ | ನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯವಿವೇಕಶೂನ್ಯನಾಗಿ | ನಿ | ಕೆಡಬೇಡೆಲವೋಚಪಲಾ ॥ ೪ ॥ ಪರಿಪರಿಲೀಲೆಯಿಂದಾ | ತ್ರಿವಿಧಜೀವರೊಳಿರುವನುಪಮುಕುಂದ | ಗುರುರಾಮವಿಠಲನಿಜಚರಣರಿಗೆಲ್ಲ | ಪರಮಪಾಪವಿಈವಾದೇವದೇವಾ ॥ ೫ ॥ ॥೧೩೮॥

ರಾಗಾ ಕಲ್ಯಾಣಿ ತಾಳ ಅಟ.

ಮಾತುಆಡುವೆಯಾತಕೆ | ಮಾನವನೆನಿ | ಸೋತುಸುಮ್ಮನಿರು ಪೋಕೆ ॥ ಪ ॥ ಮಾತುಆಡುವೆಯಾಕೆ ॥ ಮಮತಾಅಹಂಕಾರದಿ | ಶ್ರೀಶರಣಿವರನ | ಶಿರಿನಾಮವಿಲ್ಲದ ॥ ಅನು ॥ ಕಾಯಅಸ್ಥಿರವೆನ್ನದೆ | ಯಿಂಪ ಪಂಚೆಸಲಾಯವಾಗುವದೇಮುಂದೆ | ನ್ಯಾಯತಿಳಿಯದೆಲಾ | ನ್ಯಾಯಾದಿ ಶೂಗುಳ | ಮಾಯಾವಾದಗಳಿಂದೆ | ಬಾಯಿನೋವಲ್ಲದೆ ॥ ೧ ॥ ವೇದಪುರಾಣವಲ್ಲ | ಶಾಸ್ತ್ರವೆಬ್ರಹ್ಮ | ವಾದವೇಮೊದಲೇಯಿಲ್ಲ | ಸಾಧನೆಯಂಬುವದು | ಲೇಶಯಿದರೊಳಿಲ್ಲ | ಪಾಪಿಸೋಕಲಗೂಡಿಪ್ರಾರ್ಥನನಾನೆಂದು ॥ ೨ ॥ ಗುರುಹಿರಿಯರನಿಂದಿಸಿ | ಬಾಯಿಗೆಬಂದಹರಟೆಹರಟೆಮೋಡಿಸಿ | ಪರಗತಿಚಿಂತೆಮಂಡೆಮಾತ್ರಪುರಾಣಹರಿಮನೀರೊಳುಬೋಧಿಸಾಕು ಮಂದದಿವ್ಯರ್ಥ ॥ ೩ ॥ ಪೊಂದಕೆಂಡಿಚ್ಚಸುತ | ಕುಪಕ್ಯವಾದದಿಂದಕಾಲವಕಳೆಯುತ | ಹಿಂದುಮುಂದರಿಯದೆಹಿತಾಹಿತಕಾಣದೆ | ನಿಂದಿಸಿಪರರಸ್ವಯೋಗ್ಯತೆತಿಳಿಯದೆ ॥ ೪ ॥ ಬಲ್ಲೆನಾಬಿಡುಯೆಂಬುವೆಸದಾಪ್ರೊಬ್ಬರಲ್ಲಿಡೋಷವಯಣಿಸುವೆ | ಫುಲ್ಲಲೋಚನಗುರುರಾಮವಿಠಲನಕಾಣ | ಲಿಲ್ಲಕೋಧಿಸಿತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲಬರಿದೆಬಾಯಿರಾ ॥ ೫ ॥ ॥೧೩೯॥

ರಾಗಾ ಭೈರವಿ ತಾಳಾ ಅಟ.

ಅತ್ಯಾಶೆಪಡಬ್ಯಾಡಅಸ್ಥಿರಸಂಸಾರವಪುತ್ರನಾಗದಿರಲವೋ ॥ ಪ ॥ ಬತ್ತಿದಕೊಳದಂತೆಬರಿದಾಗುವದುಮುಂದೆ | ವೆಕ್ಯಸ್ತ್ಥಿತಿಯಿಂದಾ | ನಿತ್ಯಶರೀರವಿದು ॥ ಅ ॥ ಜನರಾಡುವದುಕೇಳಿ | ಮನಕೆಬಂದುದಕೋರಿ | ಅನುಮಾನಚಿತ್ತನಾಗಿ | ವನಿತೆಯರಬಲೆಯೊಳು | ಶಿಲುಕಿಮೋಹಭ್ರಾಂತಿ | ಮಳನಾಗಿಧರ್ಮಾಧರ್ಮಗಳತಿಳಿಯದೆ॥ನೀ ॥ ೨ ॥ ಹೇಯಸುಖವಬಯಸಿ | ಆಯಾಸಪಡುತಲಿ | ಬಾಯಿಬಿಡುತಾಸಕಲ | ನೋಯುತಾನುಡಿಯುತಕ್ರೋಧರೋಷದಿ | ಮುಳುಗಿ | ನಾಯಿಯಂದದಿ | ತಿರಿಗಿನಾನಾವಿಧದಲಿ ॥ ನೀ ॥ ೨ ॥ ದಾನಧರ್ಮಗಳಿಲ್ಲ | ಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯಗಳಿಲ್ಲ | ದ್ಯಾ

ನಷ್ಟವೇನುದಲೇಯಿಲ್ಲ । ಹೀನರಸಂಗದಿ । ಜಾಣರುಜಗೆಳಿನ್ನದೆ । ಮಾನಾ ಭಿಮಾನಅಜ್ಞಾನದಿಮುಳುಗಿನೀ ॥ ೩ ॥ ಪರರೊಡವೆಯತಂದು । ಪಡಲ ಜೋರೆಯುತಲ । ಬಾರೆಚಿಂತೆಯುಪಡುತ ॥ ಹರಿಕೊಡಲಿಲ್ಲೆಂದು । ದೈವ ವದೂರುತ । ನೆರೆಹೊರೆನೋಡಿ । ಅವರಂತೆನಾನಿರಬೇಕೆಂದತಾಪ್ಯಶಿ ಪೀ ॥ ೪ ॥ ಭಿನ್ನಜೀವರುಕರ್ಮ । ಭಿನ್ನಯಿವರಿಗೆಲ್ಲಮುನ್ನಿನಕರ್ಮಫ ಲ । ಬೆನ್ನಬಿಡದುಯುಂದುಪೇಳುವಶಾಸ್ತ್ರಗ । ಳನ್ನುನಂಬದಲೆನಿನ್ನನ್ನೆ ನೀಕ್ರೂಗಳಕೊಂಡತಾಪ್ಯಶಿ ॥ ೫ ॥ ನ್ಯಾಯಾರ್ಜಿತದ್ರವ್ಯದಿಂದಕಾರ್ಯಗ ಳವು । ಬಾಯುದಿಂದಲಿನಡಸಿ । ತಾಯಿಮಕ್ಕಳನೋಡುವಂತೆದೀನರಿಗೆಸ । ಹಾಯುಮಾಡುತಜ್ಞಾನಿಗಳಸೇವಿಸುತಿರು ॥ ೬ ॥ ಘೋರಪ್ರೊಭಾರಕರ್ತಗು ರುರಾಮವಿಠಲ । ತಾಹೊರವಳಗಿರುತಿಹನು । ಶರಣರಾದವರಿಗೆಭಯವೇ ನುಸ್ವಾಮಿ । ಸರ್ವರಪಾಲಿಸುವನುನಿನ್ನ ನುಮಾತ್ರಬಿಡುವನೆ ॥೭॥ ॥೧೪೦॥

ರಾಗಾ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿ ಮಟ್ಟು ತಾಳಾ ಆದಿ.

ಮರಿಯಾದೆಅಲ್ಲವ್ರೋನಿನಗೆಮನವೇ ॥ ಪ ॥ ಸರಿಯಾಗಿನಡೆಯದೆ ನೀಚಪಲಪಡುವದೂ ॥ ಅನು ॥ ಪರಧನಪರರಕಾ । ಮಿನಿಯರನೋ ಡಿಯರೆಗುಣನಗಡುಬೇಕೆಂಬದು ॥ ೧ ॥ ಆಶೆಯಿಂದಲಿವ್ಯಥಾ । ಯಾ ಸವಲ್ಲದೆ । ಯೇನು । ಲೇಸುಕಾಣೆನುಬಲುಘಾಶಿಪಡುವೆ ॥ ೨ ॥ ಕೋತಿ ಯುಂದದಿನೀ । ನೇತಕೆಕುಣಿಯುವೆ । ಮಾತುಮಾತಿಗೆನಾನು । ನನ್ನ ದೆಂಬೋದು ॥ ೩ ॥ ನಿಂತಲ್ಲಿನಿಲ್ಲದೆ । ಸಂತತದುರ್ವಿಷಯುಭ್ರಾಂತಿಯೊಳು ಮುಳುಗಿಚಿಂತಿಸುವದೂ ॥ ೪ ॥ ಗುರುರಾಮವಿಠಲನ । ಶಿರಿನಾಮದರು ಚಿ । ಸುರಿದೂಳ್ಕೃಪ್ತಿಗೊಳದೆ । ಬರಿದೆಮರುಗುವೆ ॥ ೫ ॥ ॥೧೪೧॥

ರಾಗಾ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿ ಕಾಫಿ ಆದಿ.

ಸುಳ್ಳುಗಳಬೋಧಿಸಿ । ನೀ । ಪ್ರೊಳ್ಳಾಗದಿರಲೊ ॥ ಪ ॥ ನೀರುಗ ಳ್ಳೆಯುಂಥದೇಹನಂಬಿ । ನಿಜಭಕ್ತನಾನೆಂದೂ ॥ ಅನು ॥ ಯುಳ್ಳುಕಾಳಿನ ಪ್ಪಟನರೂ । ಯಿಾತನಲ್ಲಿಭಕ್ತಿಕಾಣೆ । ಡೊಳ್ಳುತುಂಬುವದಕೆ । ನಾಲ್ಕ ಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿಕಲಿತುಕೊಂಡು ॥ ೧ ॥ ಪರರಿಗೆಹೇಳುವಂತೆನೀನಡಯುವೆಯೋ ನೋ । ಪರಗತಿಯಾಗದು । ನಿಜನಿಜನಿಜಕಾಣೊ ॥ ೨ ॥ ನಿನ್ನಯೋ ಗ್ಯತಾನುಸಾರ । ನೀನರಿಯುಲೋಬನ್ನಬಡುವದೆ । ಸಾಕ್ಷಿಪುಣ್ಯವೇನ ದರೊಳು ॥ ೩ ॥ ಬಿಡುಬಿಡುಬಿಡುಬಿಡು । ಬಯಲಿನಡಂಭವ । ಹಿಡಿಬಿಡಿ

ಹಿಡಿಹಿಡಿಹರಿಯುರಣೆಂದವ ॥ ೪ ॥ ಶರಣಜನರನೋಡಿಶಾಂತನಾಗುತ । ಗು
ರುರಾಮವಿಠಲನಗುರುತರಿಯುದೇಸೀ ॥ ೫ ॥ ॥೧೪೨॥

ಇಂದುಶ್ರಾಯಿಸಾತನುವ್ರುನಪೆಂಚೇರಿ ಪಟ್ಟ.

ರಾಗಾ ಮುಖಾರಿ ತಾಳ ಅಟ.

ಸೋಲದೆನಿನಗಾಗಿರುವಮರಿಯಾದೆ ॥ ಪ ॥ ಮೇಲುಕೀಳರಿಯುದೆಮ
ರುಗುವೆಮನವೇ ॥ ಅ ॥ ಕಾಲಕಾಲದಿನಿತ್ಯಕರ್ಮವಮಾಡದೆಲೋ । ಯಾ
ಳಕೆಗೀಡಾಗಿ । ಬೇಳಾಡುತ್ತಿರುವದೂ ॥ ೧ ॥ ತ್ರಿವಿಧಜೀವರೊಳುಯಾ ।
ವವನೋನಾನೆಂದುತಾ । ತವಗೆಯೋಚಿಸದಪಾ । ಪವಭೋಳಿಸುವೆಥೋ॥೨॥
ತನ್ನಯೋಗ್ಯತೆಯುನ್ನುತಾತಿಳಿಯುದೆಪರ । ರನ್ನುನಿಂದಿಸಿನಾ । ಧನ್ಯ
ನೆಂದುಕೊಂಬುವೆ ॥ ೩ ॥ ಯಿಷಣತ್ರಯಗಳಆಸೆಯಿಂದಲಿನರಾ। ದೂಷಿಸಿ
ಭೂಷಿಸಿ । ಘಾಸಿಪೊಂದುವಿ ॥ ೪ ॥ ಪರಮಶಾಂತನಾಗಿ । ಗುರುರಾಮ
ವಿಠಲನಾ । ಚರಣವಭಜಿಸದೆ । ಬರಿದೆಧಾವತಿಯಾಕೆ ॥ ೫ ॥ ॥೧೪೩॥

ರಾಗಾ ಆನಂದಭೈರವಿ ತಾಳ ಅಟ.

ದಾಸನನಾನೆಂಬಧೈರ್ಯವಿದ್ದರೆನಿನಗೆ । ವಾಸುದೇವನಭಜಿಸೋ ॥
ಪ ॥ ಕಾಸಿಗೋಸುಗಪರರ । ಕಾಡಿಬೇಡುವೆಬರಿದೆ । ವೇಷಹಾಕಿದರೇ
ನು । ವೇದಾರ್ಥತಿಳದೀತೆ ॥ ಅನು ॥ ವುದರಂಭರಣಕ್ಕಾಗಿ । ಪದಪ
ದ್ಯಗಳಹೇಳಿ । ವುಂಟಾದದಿಲ್ಲವೆನ್ನುವೆ । ತುದಿಮೊದಲಿಲ್ಲದ । ದೋಷಕೆ
ಗುರಿಯಾಗಿಸದಮಲನೆಂದರೆ । ಸರ್ವರುನಗರೇನೋ ॥ ೧ ॥ ಹರಿಸ್ಮರಣೇ
ಯಿಂದಾ । ದುರಿತಪರಿಹರವೆಂದು । ಆಡುತಲಿದೆಶೃತಿಯು । ಕರಣತ್ರಯ
ವುಶುದ್ಧಿ । ಯಿರಬೇಕದಕೆಮುಖ್ಯ । ಕಾರಣಬಾಯಿಂದನುಡಿದರೇನಾ
ಯಿತು ॥ ೨ ॥ ಪಂಚಾಕ್ಷರ್ವರ್ಣವು । ಪರಮಾತ್ಮನನಾಮ । ವಂಚನೆ
ಯಿದರೊಳಿಲ್ಲಾ । ಸಂಚಿತಗಾಮಿಪ್ರಾರಬ್ಧಗಳನುಸಾರ । ಸರ್ವರುನುಡಿವ
ರುಗರ್ವೇತಕೆನಿನಗೆ ॥ ೩ ॥ ಕಾಲಕಾಲಕೆಹರಿಯೋಲಗವಮಾಡಿ । ಸಾ
ಲಗೀಲವಮಾಡದೆ ॥ ವೇಳೆಗೆದೊರತದ್ದುಭುಂಜಿಸುತಲಿಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲನ
ಕೊಂಡಕೊಂಡಲಿಸ್ಮರಣೆಗೈದೂ ॥ ೪ ॥ ಹೊರಗೆಡಂಬವಬಿಡು । ಒಳಗೆನಿಶ್ಚ
ಲನಾಗು । ಪರರಿಗೆಹಿತವಕೋರು । ಗುರುರಾಮವಿಠಲನುಕರುಣದಿಕೃಪಿ
ಡಿದು । ಪರಮಸೌಖ್ಯವನೀವನಿಜಭಕ್ತನಾದರೆ ॥ ೫ ॥ ॥೧೪೪॥

ರಾಗ ಹಂಸಧ್ವನಿ ತಾಳ ಆದಿ.

ದಾರಿವಳ್ಳೇದಾಗಿರಬೇಕೊ । ಹರಿದಾಸನಾದಮೇಲೆ ॥ ಪ ॥ ಯಾರೇನಂದರುಸರಿ । ಯಾವಕಾಲದಲ್ಲಿಯುಭಾರಗಾಣಹಂಥಾಯಿಸಂ । ಸಾರಮಾರ್ಗಬಿಟ್ಟುವದಕ್ಕೆ ॥ ಅನು ॥ ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿದಾನಧರ್ಮವೈರಾಗ್ಯ । ಗಾದಿಸದ್ಗುಣಂಗಳು । ತಾನೆತಾನಾಗೆಲ್ಲವುದೈವ್ಯ । ಧೀನವಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ॥ ೧ ॥ ವೋದಿದರ್ಥಮನಕೆತಿಳದುನಿರತವು । ಸಾಧನವುಮಾಡುತ । ಅನಾದಿಸಿದ್ಧವಾದತತ್ವದ । ಹಾದಿಕಾಣಬೇಕಾದರೆ ॥ ೨ ॥ ಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭಮೋಹಮತ್ಸರ । ತಾಮಸಾದಿದುರ್ಗುಣ । ನಿರ್ಮೂಲವಾಗಿಪ್ರೇಮದಿಂಗುರು । ರಾಮವಿಠಲನ್ನನೆನೆವದಕ್ಕೆ ॥ ೩ ॥ ॥೧೪೩॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ತಾಳ ಅಟ.

ಆಸ್ಥಾನವಮಾಡೋಣಆತ್ಮವಿಚಾರದಾಸ್ಥಾನವಮಾಡೋಣ ॥ ಪ ॥ ಸ್ವಸ್ತಿಆಯುಷ್ಯಕೀರ್ತಿಧರ್ಮಯಶೋಕಾಮ । ಹಸ್ತಿವರದನಾಧೀನವೆಂದುನಾವೆಲ್ಲ ॥ ಅನು ॥ ಶಮದಮಕ್ಷಾಂತಿವಿರಕ್ತ್ಯುಪರತಿಯುಂಬೊ । ಶ್ರಮಮಂತ್ರಿಗಳುವಿಜ್ಞಾನಿಶ್ರದ್ಧಾಸಿಯು । ಸಮಾಧಿಕೋಶನ್ಯನೆಂಬುವರಾಜನುವಿಷಯ । ಭ್ರಮೆಯುಂಬೊಕಟ್ಟುವಿಚಾರಣೆಯಾಗುವ ॥ ೧ ॥ ಸತ್ಕರ್ಮವೆಂಬೊಭೂಮಿಯುನುಸಾಧುಗಳೆಂಬ । ವಕ್ಕಲುಗಳಿಗಿತ್ತು । ಸಿದ್ಧಾಯುಮಗಡು । ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯಭಂಡಿಗಳಲಿತುಂಬಿ । ಭಗವಂತನೆಂಬರಾಜಗೆಒಪ್ಪಿಸುವಂಥ ॥ ೨ ॥ ಸ್ವಾಮಿಭೃತ್ಯನ್ಯಾಯುಯುಂಬೊಡಂಗುರವನುಹೊಯಿಸಿ । ತಾಮಸರಿಗೆನಿತ್ಯದಂಡನೆಯನುವಿಧಿಸಿ । ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳೆಂಬೊಖಳರಶಿಕ್ಷಿಸಿಗುರು । ರಾಮವಿಠಲನಕರುಣವೆಂಬೋಸಂಬಳಪಡದು ॥ ೩ ॥ ॥೧೪೪॥

ರಾಗ ಯದುಕುಲಕಾಂಬೋಧಿ ತಾಳ ಆದಿ.

ಹರಿಯುಕರ್ತನೆಂದರಿತವನೇಮುಕ್ತ । ಮಿಕ್ಕವಾಕೆಲ್ಲಾವ್ಯರ್ಥ ॥ ಪರಿಪರಿವಿಧದಲಿಭಾವಿಸಿನೋಡಲು । ಸರಸಿಜಭವರುದ್ರಾದ್ಯರಿಗೆಲ್ಲಾ ॥ ಅನು ॥ ಗುರುಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞಾಚಾರ್ಯರವುಕ್ತಿ । ಅನುಸರಿಸಿದವರಿಗೆ । ದೊರಕುವದೆಂದಿಗುಶಾಶ್ವತನಿಜಮುಕ್ತಿ । ಅರಿಯದವಾದಗಳೆಲ್ಲಕುಯುಕ್ತಿ । ಸರ್ವಜೀವರಲಿಹರಿಯೇವ್ಯಾಪ್ತಿ ॥ ೧ ॥ ಶೇನವಿನಾಶ್ಯಣವುಪಿನಚಲತಿಯಂಬ । ಕೃತಾರ್ಥವಗುರುಬೋ । ಧಾನುಸಾರತಿಳಿಯಲುತನ್ನ ಯಬಿಂಬಾ ।

ಮಾನಸಪೀಠದಿಹೊಳೆಯುಲಾದರುತನೆ | ದಾನಂದಸುಖಾವ್ಯಕ್ತತಾನಂಬಾ ॥ ೨ ॥ ತ್ರಿವಿಧಜೀವನಡಿಯೋಗ್ಯತೆವಿಚಾರದಲಿ | ಗುಣಕರ್ಮಗಳನುವಂಜದೆಮಾತ್ರವುತಪ್ಪದೆ | ನಡೆಸುತಲಿರುವ | ಪವನಾಂತರ್ಗತಗುರುರಾಮವಿಠಲ | ಜನನಮರಿಗೆಮಪ್ಪಿಸನುತನ್ನವರಾಗಿ ॥ ೩ ॥ ॥೧೪೩॥

ಮರಿಯಬ್ಯಾಡವೋ ಮಟ್ಟು.

ತಿಳಿಯದಾಯಿತುವಯಸ್ಸು | ಕಳೆದುಹೋಯಿತು ॥ ಪ ॥ ಖಳರಸಂಗದಲ್ಲಿಸೇರಿ | ಕಂಡಕಂಡದನುಬಯಸಿ | ಕಳವಳಸುತಕಡೆಗಾಣದೆ | ಬಳಲಿತೊಳಲಿದೆಪಾಪಹೆಚ್ಚಿ ॥ ಅ ॥ ಹಿತವಕೇಳದೆದು | ಪೃಥಿತನೆನಿಸಿದೆ | ಸತಿಸುತರೆಂಬಬಲೆಗೆಸಿಲುಕಿ | ಅತಿಶಯಮೋಹದಲಿಮುಳುಗಿ | ಪಥಿಕರಾಡುವಂತೆನಡೆದು | ಪತಿತನಾಗಿನಿಜದಮರ್ಮ ॥ ೧ ॥ ಕೆಲದಿನಆಟದಿ | ಲಲನೆಯರಕೂಟದಿ | ಹಲವುವಿದ್ಯೆಕಲಿತು | ಪರರಮಲಿಸಿಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿಬೇಡಿ | ಫಲವಕಾಣಲಿಲ್ಲಕೊನೆಗೆ | ಹಲುಬಿಹಲುಬಿಬಾಯಿನೊಂದು ॥೨॥ ನೀತಿಹೇಳುತಪರರನಿಂದೆಗೈಯುತ್ತಾ | ಸ್ವಾತುಮದಲಿಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ | ಮಾತಿನಲ್ಲಿನಿಸ್ಪೃಹನಾಗಿ | ಕೋತಿಯಂತೆಕುಣಿದೆನಲ್ಲದೆಗುರುಮುಖದಲ್ಲಿಪರಮತತ್ವ ॥ ೩ ॥ ಮತ್ತನಾಗುತ | ದುರಾಸಕ್ತನೆನಿಸುತ | ನಿತ್ಯಕರ್ಮವನ್ನುತೊರೆದು | ಸತ್ಯಶಮದಮಗಳಮರೆದು | ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿನಿರ್ಮಲನಾಗದೆ | ಚಿಂತಿಸುತಲಿನಿಜದನೆಲೆಯ ॥ ೪ ॥ ಪರಮಬೋಧೆಯಕೇಳಿ | ತರಗಿಮನದಲಿಗುರುರಾಮವಿಠಲನಶ್ರೀ | ಚರಣಕಮಲಸ್ಮರಣೆಗೈದು | ಹೊರಗುವಳಗೊಂದೆವಿಧದಿ | ಚರಿಸಿಸೌಖ್ಯಪಡೆವಬಗೆಯ ॥ ೫ ॥ ೧೪೪॥

ರಾಗಾ ಮೋಹನಾ ತಾಳಾ ಆದಿ.

ಕೋರಬೇಡದುರ್ವಿಷಯಸುಖಗಳನು | ಕೋತಿಮನವೆನೀನು ॥ಪ॥ ಯಾರಿದ್ದರೇನುನಿನ್ನಯೋಗ್ಯತೆಯ | ವಿಚಾರಿನಡಿಯಲಸಾಧ್ಯತಕಲ್ಪತು ॥ ಅ ॥ ಕಷ್ಟವದಗಲಿನಿಷ್ಠುರನುಡಿಯಲಿ | ಕೆಟ್ಟವನಿವನೆನಲಿ | ಇಷ್ಟಬಂಧುಗಳುಶತ್ರುಗಳಾಗಲಿ | ಇಲ್ಲದೆನಿಂದಿಸಲಿ | ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಆಹಾರವಿಲ್ಲದಿರಲಿ | ಹುಚ್ಚನೆಂದುಚ್ಚೈಯಲಿ | ಹುಟ್ಟಿಸಿದವತಾಕಟ್ಟಿಮಾಡಿರುವ | ನಷ್ಟವಾಗದಾತನಸಂಕಲ್ಪವು ॥ ೧ ॥ ನಿನ್ನನಿಜವನೀಪರರಿಗೆಬೋಧಿಸಿ | ಬನ್ನಬಡಲಿಬೇಡಾ | ದೈನ್ಯದಿಂದತಲೆಬಾಗುತನೀಖಳ | ರನ್ನುಕೇಳಬೇಡಾ | ಅನ್ಯರಂತೆತಾನಿರಬೇಕೆಂದಾ | ಯಾಸಪೊಂದಬೇಡಾ ॥

ತನ್ನತಾನೆಹೊಗಳಿಕೊಂಬುವಮನುಜನಸಖ್ಯವೆಂಬಬೇಡಾಮೂಢಾ ॥ ೨ ॥ ಹಿ
ರಿಯರಾಡುವಮಾತಿಗೆಮಾರು । ತ್ತರವನುಕೊಡಬೇಡಾ । ಪರಿಪರಿಸಂ
ಕಟಬಂದರುನೊಂದು । ಪರರದೂಷಿಸಬೇಡಾ । ಸ್ಥಿರವೀಶರೀರವೆಂದುನಂ
ಬಿಭೀ । ಯನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಾ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲಕೊಟ್ಟಭಾಗ್ಯವೆ ।
ಪರಮಸುಖವೆನುತತಿಳಿಯಲೋಮೂಢಾ ॥ ೩ ॥ ॥೧೪೯॥

ಕರೆವರೊ ನಿನ್ನ ಹಸೆಗೆ ಯೆಂಬ ಮಟ್ಟು.

ಕಾಮಕ್ರೋಧವನೆಬಿಡು । ತಾಮಸಗುಣವಸುಡು ॥ ಪ ॥ ರಾಮನಾ
ನಾಮವಜಪಿಸಿ । ರಾಜಯೋಗದಲ್ಲಿಸೇರು ॥ ಅ ॥ ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿವೈರಾಗ್ಯ
ವೆಂ । ಬಾನಂದದಿಮಗ್ನನಾಗಿ । ಹೀನದುರ್ವಿಷಯಗ । ಳೇನುಕೋರದಿ
ರೆಲವೊ ॥ ೧ ॥ ತತ್ವೋಪದೇಶವಕೋರು । ಸಾತ್ವಿಕರೊಳಗೆಸೇರು ॥
ದ್ವಿತ್ವವಿಲ್ಲದಂಥಸುಖ । ಮತ್ತನಾಗೋಮಾನವನೆ ॥ ೨ ॥ ಪರಬೊಮ್ಮ
ನಾದಸಿರಿ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲನ । ಚರಣಗಳಭಜಿಸಿ । ಪರಮಸುಖಿ
ಯಾಗೆಲೋ ॥ ೩ ॥ ॥೧೫೦॥

ರಾಗಾ ಆರಭಿ ಮಟ್ಟು.

ದೇವರದಿವ್ಯಗುಣಗಳಪೊಗಳುವದು । ಜೀವರಿಗಿದುವೆಪ್ರಯೋಜ
ನವು ॥ ಪ ॥ ಭಾವದಿತೋರುವವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲವು । ಭಕ್ತಿಯೊಳರಿತುಸಮ
ರ್ಪಿಸುತಂ ॥ ದೇ ॥ ಅ ॥ ನಡೆವದುನುಡಿವದುಕೊಡುವದುಬಿಡುವದು । ಪ
ಡೆಯುಹರಿಯುಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದು । ದೃಢಮನದಲಿತಿಳಿದಾಮಾಗಲುತಾ । ಪ್ರೌ
ಢಸುಖನಿಧಿಧ್ಯಾನಕೆತಂದೂ ॥ ೧ ॥ ಅರಿಯದಪಾಮರರೊರಲುವಬೋಧೆ
ಯ । ತರತರದಿತಿರಸ್ಕರಿಸುತಲೀ ॥ ಪರಮಾನಂದದಿಕುಣಿಕುಣಿದಾಡುತ ।
ಭವಭಯಗಳನೀಡಾಡುತಲಿ । ದೇ ॥ ೨ ॥ ಜನನಮರಣದೂರಪರಾತ್ಪರ
ಪಾ । ವನಚರಿತ್ರಭಾಸುರಗಾತ್ರಾ । ವನಜನಯನಗುರುರಾಮವಿಠಲ
ಯಂ । ದನುದಿನಭಜಿಸುವನೆಪವಿತ್ರಾ ॥ ೩ ॥ ॥೧೫೧॥

ರಾಗಾ ಬೆಹಾಗ್ ತಾಳ ಆದಿ.

ಕಂಡೆರಂಗನಾಥನಾ । ಕಾಮಿತಫಲದಾತನಾ ॥ ಪ ॥ ಪುಂಡರೀಕ
ಭವನಿಂದಪೂಜೆಯನು । ಗೊಂಡುನಿಖಿಲಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳನು । ಪಾಲಿಪ
ನಾ ॥ ಅ ॥ ಕಾವೇರಿಯುತಪಶ್ಚಿಮವಾಹಿನಿಗಂಗಾ । ದೇವಿಸಮಾಗಮಸೀನೆಂದ
ನುಗ್ರಹಿಸಿದವನ ॥ ೧ ॥ ದೋಷವಿದೂರವಿಭೀಷಣಗೊಲಿದನ । ಭೂಪಾ

ಪತಿಪ್ರಮುಖಾಮರನುತಪದಯುಗನ ॥ ೨ ॥ ನಾಗಶಯನನಾಗಿಭೋಗವಿ
ತರಣನು । ರಾಗದಿಸಲಹುವಭಾಗೀರಥಿಯಜನಕನ ॥ ೩ ॥ ಲೋಕಪಾ
ವನಿಕಾವೇರಿಯಾರಡುಗಡೆ । ಗೋಕವಾಗಿಸುತ್ತಿರೆಮಧ್ಯದಿನೆಲಸಿಹನಾ ॥ ೪ ॥
ಮಂಗಳಾಂಗಗುರುರಾಮವಿಠಲಶ್ರೀ । ರಂಗಪಟ್ಟಣನಿಕೇತನವಮಾಡಿರು
ವನ ॥ ೫ ॥ [೧೫೨]

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ತಾಳ ಆದಿ.

ಹೊಟ್ಟೆನಿನ್ನಿಂದಲೆನಾಕೆಟ್ಟೆ । ನಮೋಳಿಬಿಟ್ಟೆ ॥ ಪ ॥ ಕಟ್ಟ
ಮಾಡಿಪರರಕಷ್ಟವನರಿಯದೆ । ಕೆಟ್ಟವನೆಂಬಪಕೀರ್ತಿಯಪಡೆಯುವ ॥
ಅ ॥ ಒಂದುಹೊತ್ತಿಲ್ಲದಿದ್ದಲುತಾಳಲಾರೆ । ನಿನಗಾಗಿನೀಚ । ವೃಂದವ
ಯಾಚಿಸಿನಾಬಳಲಲಾರೆ । ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನಾಡರುವಂಚಿಸಿ । ಮುಂ
ದಾಗುವಕೇಡರಿಯದಿರುವಹಾಳು ॥ ೧ ॥ ಹೆಚ್ಚುಕೊಟ್ಟರೂವಲ್ಲೆಯೆಂಬೆ ।
ಕಡಮೆಯಾದರೂಬಾಯಿ । ಮುಚ್ಚಲೀಸದೆದೇಹಿಯೆಂಬೆ । ತುಚ್ಛರಸೇ
ವಿಸಿಅನ್ಯಾಯಾರ್ಜಿತ । ಹುಚ್ಚುಹಿಡಿಸುವೆಯೋನೊನೀಕೊನೆಗೆ ॥ ೨ ॥
ನಿನಗಾಗೀಸಕಲವಿದ್ಯೆಗಳರಿತು । ಸಭೆಯೊಳುವಾದಿಸಿ । ಜನವಮೆಚ್ಚಿಸಿ
ಹಣವತೆಗೆದು । ದಿನದಿನತುಂಬುತಲಿದ್ದರುಗುಣಾವಳಿ । ಮನಸುಚಪಲವಮಾ
ಡಿತಹತಹಪಡಿಸುವ ॥ ೩ ॥ ವ್ಯವಸಾಯೋದ್ಯೋಗವ್ಯಾಪಾರಗಳು ।
ಯಾಚನೆಕಷ್ಟ । ಭವಣೆಭಾರವಾಹಕತ್ವವೊದಲು । ದಿವಸದಿವಸವಮಾ
ಡುತನಿನ್ನೊಲಿಸಲು । ಜವನಾಳ್ಗಳಕೈಗೊಪ್ಪಿಸುವೆಕಡೆಗೇ ॥ ೪ ॥ ಜ್ಞಾನನಿ
ಷ್ಠಾಕಮಧರ್ಮದಾನ । ಸಂಧ್ಯಾಜಪತಪಸ್ನಾನಾನುಷ್ಠಾನಸತ್ಸಾಧನಾ ।
ಯೇನುನಡಿಯಲೀಸದೆದಿನದಿನದಲಿ । ನಾನುನನಗೆಯನ್ನಿಕಬಾಯಿಬಿಡಿ
ಸುವೆ ॥ ೫ ॥ ಮುಷ್ಕರದಿಂದನಿನ್ನನೋಯಿಸಲು । ಕರಗಿಯಲ್ಲ । ಕು
ಷ್ಕವಾಗುವದುತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಲು । ಪುಷ್ಕಳವಾಗಾಯುಮ್ಕರವಮಾಡುವೆ ।
ನಿಷ್ಕಾರಣವಲ್ಲವುನೀಜಗದೊಳು ॥ ೬ ॥ ಕೊಟ್ಟಷ್ಟರಲ್ಲಿತೃಪ್ತಿಹೊಂದು ।
ಸಾಲದಿರಲು । ಪಿಟ್ಟೀಕನ್ನೊಳುಡದಯವಮಾಡಿಂದು । ಧಿಟ್ಟಶ್ರೀಗುರುರಾಮ
ವಿಠ್ಠಲನಂಘ್ರಿಯು । ಮುಟ್ಟಿಭಜಿಸಿಸಂತುಷ್ಟಿಯಪಡೆವೆನು ॥ ೭ ॥ ॥ ೧೫೩ ॥

ರಾಗ ಜಂಜೂಟಿ.

ಹೊತ್ತುಹೋಗುತಿದೆವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ॥ ಪ ॥ ಮತ್ತೆಮತ್ತೆಆಸೆಹೆಚ್ಚುತ್ತಿ
ದೆತಿಳಿಯದೆ ॥ ಅನು ॥ ಮನುಜಜನ್ಮಬಂದುದಕೆಫಲವೇನು । ಕೊನೆಗಾ

ಣುವಪರಿಕಾಣೆನಿನ್ನ । ಮನಸಿಗೆಬಂದಕೆಲದಿವಸಗಳಾಡಿ ॥ ೧ ॥ ಮರಣವಾಗುವಜೀವಗಳಕಂಡು । ಸ್ಥಿರವಿಲ್ಲನಮಗೆಂದುನೊಂದು । ಹರಿಸುಕನಕಲ್ಪಕನಕಬಾಳಬೇಕೆಂದು ॥ ೨ ॥ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣಗಳೋದಿ । ವಾದಿಸುತ್ತಪರರೊಳುಕಾದಿ । ಭೇದಾಭೇದವೆನುತ್ತಕೂಗುತ್ತಬೆಂಡಾಗಿ ॥ ೩ ॥ ನಿಜವಾದಬಂಧುಗಳನ್ನಬಿಟ್ಟು । ಕುಜನರೊಳಗೆಸ್ನೇಹವಿಟ್ಟು । ಭಜನೆಮಾಡದೆಹರಿಯ । ಬಳಲಿಕೆಪಟ್ಟು ॥ ೪ ॥ ಹರಿಕೃಷ್ಣವಾಸುದೇವಯನುತ । ಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲನಸತತ । ಸ್ಮರಿಸಿಸುಖಿಸದೆ । ನರರಿಗೆಬಾಯಿಬಿಡುತಾ ॥ ೫ ॥ ॥೧೫೪॥

ರಾಗ ಸುರಟಿ ಅಟತಾಳ.

ಮಮತೆಯಾಕೆಸಂಸಾರದಿನಿನಗೆ । ಮರುಳುಜೀವವೆಯೋನುಕಾಣುವಕೊನೆಗೆ ॥ ಪ ॥ ಸರ್ವಾಧಿಕಕೃಷ್ಣನಚರಣಕಮಲಗಳಿಗೆಸರ್ವಸಮರ್ಪಣೆಮಾಡದೆಯಿದರೊಳು ॥ ಅನು ॥ ಯಮನಿಯಮಾಸನಪ್ರಾಣಾಯಾಮಗಳು । ಕ್ರಮವತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲನೀಹಗಲಿರುಳು । ಸಮರಾರೆನಗೆಂದುಗರ್ವದಿಮೆರೆಯಲು । ಯಮನವರೆಳೆಯದೆಬಿಡುವರೇಛೀಹುಚ್ಚ ॥ ೧ ॥ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳುನಿನ್ನಾಧೀನವಲ್ಲ । ಬಂದಮಾರ್ಗಸುಖಮರತುಹೋದೆಯಲ್ಲ । ಮುಂದಿನಗತಿಗೋಕ್ರಮವೊದಲಿಗೆಯಿಲ್ಲ । ಮುಪ್ಪುಕನಪುಕತ್ರಿರೇಬಂದಿತಲ್ಲ ॥ ೨ ॥ ಕರ್ಮವೆಂಬುವದೊಂದುಅನಾದಿಯಾಗಿ । ಧರ್ಮವಳಿಸುವವನೆಪರಮತ್ಯಾಗಿ । ನಿರ್ಮಲಮನದಿದುರಾಶೆಯನೀಗಿ । ಮರ್ಮವನರಿತುಕೊಂಡವನೇಮಹಾಯೋಗಿ ॥ ೩ ॥ ಆಗುವಕಾರ್ಯವುನಿಲ್ಲದುಕೇಳು । ಭೋಗದಾಸೆಬಿಡುಮೂರುದಿನದಬಾಳು । ರಾಗದ್ವೇಷವುಕ್ಷವಗೆಮನೆಹಾಳು । ಕೂಗುತಿಹವುಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿಪುರಾಣಗಳು ॥ ೪ ॥ ಸತಿಸುತರನುನಾನೆಸಲಹುವೆನೆಂದು । ಮತಿಗೆಟ್ಟುಭ್ರಾಂತಿಹೊಂದುವೆನೀಮುಂದು । ಮಿತಿಯುಬರಹಕಪ್ಪುವದಿಲ್ಲಯಿಂದು । ಸಕಲವುಪ್ರೇರಕಶ್ರೀಪತಿಗುಣಸಿಂಧು ॥ ೫ ॥ ಆಹಾರನಿದ್ರೆಯಲ್ಲವೆನಿನ್ನಆಟ । ಸಾಹಸನೋಡೆಮಾಳಿಗೆಯಪ್ರೌಢ್ಯಾಟ । ಮೋಹದಿಂದಲಿಮುಂದೆಬರುವದುಗೊಟ । ಮೂಜಗದೊಳಗೆಲ್ಲಯಿದುಗೊಂಬೆಆಟ ॥ ೬ ॥ ಕಾಮಕ್ರೋಧಂಗಳಬಿಡಲಾರೆಯೇನೋ । ಧೀಮಂತಜೀವನಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನೀನೋ । ಯಾಮಯಾಮ

ಕೆಗುರುರಾಮವಿಠಲನ ಭೃ । ನೇಮದಿಂದಲಿಭಜಿಸೆಸುಖವಾಗುವದು.ಶಾ ಣೆ ॥ ೩ ॥ ॥೧೫೫॥

ಕಮಲಾಕ್ಷಿ ನಾಂಧಸ್ಯನಾದೆ ಮಟ್ಟು.

ನಮಗಾ್ಯಕೀಯಿಗಾಸಂಸಾರಚಿಂತೆ । ಶ್ರಮವಾಗಿಧರ್ಮದೊಳಿದ್ದ ರ ॥ ಪ ॥ ಸಮನಾಗಿಬಾರದ । ಮಮಕಅಧಿಕವಾದ । ಭ್ರಮೆಯಾಯಿ ದು । ಶ್ರಮವಾಗೋದು । ಕ್ಷಮೆಬಾರದು । ಯಿದರಲ್ಲಿ ॥ ಅನು ॥ ಯಿವ ರಾರುನಮಗೆ । ನಾವಾರಿವರಿಗೆ । ಜವನವರು । ಯಳೆಯುವರು । ಯಾ ರುಬರರು । ಸಂಗಡ ॥ ೧ ॥ ಅನುಸಾರಿಗಳಲ್ಲಾ । ಮನಸೇಜಿಕವಿ ಲ್ಲಾ । ಕೊನೆಗೆದಿಕ್ಕಿಲ್ಲಾ । ನೀನೆಶಿರಿನಲ್ಲಾ । ಕಾಯಜೇಕಿಲ್ಲಾ । ನಿ ಜವು ॥ ೨ ॥ ತಾಯಿತಂದೆಅಣ್ಣ । ತಮ್ಮಸತಿಸುತರು । ಕಾಯಕಲ್ಲಿ ನಿ । ಮಾಯಬರಿದೆ । ಜೀವಗೆಲ್ಲದೆ । ಕಾಸ್ತ್ರಾದಿ ॥ ೩ ॥ ದ್ವಾಸುಪರ್ಣ ಯಿಂದು । ವಾಕ್ಯತಿನೋಡಲು । ಯಿಶಾಕನಾಧೀನಾ । ಸಕಲಜೀಕನಾ । ಯಾತಕ್ಕಭಿಮಾನ । ಅಜ್ಞಾನ ॥ ೪ ॥ ಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲ । ಹೊರವೊಳ ಗಿದ್ದಿಲ್ಲಾ । ಕರುಣಿಸುವನು । ಸರ್ವಾಧಾರನು । ತನ್ನವರನು । ಭಯ ವೇನು ॥ ೫ ॥ ॥೧೫೬॥

ಯಾಲವಲಚಿತಿನಿಪ್ರೋ ಮಟ್ಟು.

ಸುಂದರಾಂಗಿತಂದುತೋರೆ.। ಯಿಂದಿರೆಮನೋಹರನ ॥ ಪ ॥ ಮಂ ದುಕ್ಷಣತಾಳಲಾರೆ । ವಂದಿಸುವೆನೆಲೇನೀರೆ ॥ ಅನು ॥ ಚಂದ್ರಕಿರಣಗಳು ರಿ । ಯಂದದಿತೋರುತಲಿದೆ । ಮಂದಮಾರುತಗೆಕಡು । ಕಂದಿದೆನೆಮಂದ ಯಾನೆ ॥ ೧ ॥ ಮಾರನಾಟದೆಲ್ಲಿವೊಂದು । ಬಾರಿಸೊಕ್ಕಿಸೋಲಿಸುತ । ಸೇ ರಿದಸುಖಮರೆಯು । ಲಾರೆನೆಸರೋರುಹಾಕ್ಷಿ ॥ ೨ ॥ ಭೂತಳಕಧಿಕವಾ ದ । ನೂತನಾಮರಣಪುರಿ । ದಾತಗುರುರಾಮವಿಠಲ । ಯಾತಕೆನಿರ್ದಯ ಗೈದ ॥ ೩ ॥ ॥೧೫೭॥

ಶ್ರೀನಿವಾಸಬಾರೊಮನಕೆ ಮಟ್ಟು.

ಮರತಿರಲಾರೆ । ಪ್ರೀಯನ । ಮಾರನೈಯ್ಯನ ॥ ಪ ॥ ಇರಳುಹಗ ಲುಅನುಸರಿಸಿತಿರುಗುತಲಿ । ಸುರತವಾರ್ತೆಗಳನಾಡುತನಲಿಸುತಿಹನ ॥ ಅ ನು ॥ ಯೆನಗೆಬೇಕಾದುದಕನಗೆತಾಕೊಡುತಲಿ । ಮನಕೆಹರುಷಕೊಡು ವನ । ತ್ರಿಲೋಕಸುಂದರನ ॥ ೧ ॥ ಯನ್ನನೋಡುತಲಿಹಿಗ್ಗುತಲಿರುವ

ವ । ಕಣ್ಣಲ್ಲಿಕಾಣದೆಧಳಗೆಯುಗವಾಗಿರುವದಲಿ ॥ ೨ ॥ ಕಾಮವಿಚಾ
ರದಿಕಥೆಗಳಪೇಳುತ । ಪ್ರೇಮದಿಬಿಗಿದಪ್ಪುತಮುದ್ದಿಸಿಲಾಲಿಪನ ॥ ೩ ॥
ನೊದಲಿಂದವಗೆನ । ಗೊದಗಿದಸ್ನೇಹವ । ಚದುರನಸರಸವು । ವಿಧವಿಧ
ಬಹುಲೀಲೆಗಳ ॥ ೪ ॥ ಜನುಮಜನುಮಕಾಯಿವನೆಪ್ರಿಯ್ಯನಾಗಿರು । ಲೆ
ನುತಬೇಡುವೆನೆವನಚಾತ್ರಿಯೊಳನುದಿನ ॥ ೫ ॥ ಅವನಿಲ್ಲದಸೌಖ್ಯವ್ರನರ
ಕಕೆಸಮ । ಸವಿಯಸಾಗದುಅವ್ಯತವುವಿಷವಾಗುವದಲಿವುನಕೆ ॥ ೬ ॥ ಕ
ರುಣಿಮಣಿಯೆಕೇಳಿಗುರುರಾಮವಿಠಲನ । ಚೆರವಸೌಖ್ಯಯಿನ್ನುಸರಿಯಾ
ವದಜಗದೊಳು ॥ ೭ ॥ ॥೧೯೪॥

ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯ ತಾಳ ಆದಿ.

ಯೇನಿದುಸಂಸಾರ । ನೋಡಿದ । ರಿದುವೆಮಹಾಘೋರ ॥ಪ॥ ನಾ
ನಾವಿಧಕೋರಿಕೆಯಿಂದನುದಿನ । ನರಳುತನೀರೊಳುಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟಂತಿಹು । ದೇ
ನಿದು ॥ ಅನು ॥ ಮಂದುಲಾಭಬರಲು । ನಷ್ಟವೆರಡೊಂದಾಗುವದಿದರೋ
ಳ್ । ಹಿಂದಿನಭವಪ್ರತಿಯವಾರಕೆಲ್ಲರುತಾವು । ಮುಂದೆಸುಖಪಡುವೆವೆಂದರಿ
ತಿರುವರು ॥ ೧ ॥ ತನ್ನಂತಾನಾಯಿತೆಂಬರು । ಕಾನ್ನಿಗಳರಿಯದಲೆ । ಬ
ನ್ನಬಡುವರೆಲ್ಲಬ್ರಹ್ಮವಾದರೆ । ಯಿನ್ಯಾಕೆಶೃತಿಸ್ಮೃತಿಪುರಾಣಂಗಳು ॥೨॥
ಗುರುರಾಮವಿಠಲನು । ವಳಹೊರಗಿರುತೀಜಗವನ್ನು । ಕರುಣದಿಪ್ರೇರಿ
ಸುವನವನತಿಳಿದರೆ । ಬರುವದುಲಿಬ್ಯಾಟ್ಟರಕೆಸರ್ವವು ॥ ೩ ॥ ॥೧೯೫॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ತಾಳ ಅಟ.

ಅದ್ವೈತಿನಾನೆನ್ನಬೇಡ । ನಿರವದ್ಯಸದ್ಗುಣಪೂರ್ಣನೀನೇನೋ
ಡುಂಢ ॥ ಪ ॥ ಅದ್ವೈತಿನಾನೆಂದುಆಡುವೆಬಾಯೊಳು । ಬುದ್ಧಿಹೀನನವೆಅ
ರ್ದ್ಯಪದ್ಧತಿಯನುಬಿಟ್ಟು ॥ ಅನು ॥ ಬ್ರಹ್ಮಜಿಜ್ಞಾಸದಕ್ರಮವ । ನಿರ । ಹ
ಮ್ಮಿನೊಳಲ್ಲದೆ । ತೋರ್ಪದೆನಿಜವ । ಸಮ್ಯಕ್ಸ್ಯಾಧಿಸದೇಹಂಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ
ಯಂಬುವ । ಆಮ್ನಾಯವಾಕ್ಯಕೆಅರ್ಥವತಿಳಿಯದೆ ॥ ೧ ॥ ಯೇಕಮೇ
ವದ್ವಿತೀಯಬ್ರಹ್ಮಶ್ರುತಿಗೆ । ಕಾಕುವಗಾಡುತಲರ್ಥಪೇಳ್ವದಧರ್ಮ।ಯೇಕವಾ
ವ್ರುದುಯಿನ್ನನೇಕವಾವುದುಯೆಂದು । ನೀಕಳವಳಸುತನಿಜತತ್ವವರಿಯ
ದೆ ॥ ೨ ॥ ಆತ್ಮಾನಾತ್ಮಗಳೆಂದರೇನು । ಪರ । ಮಾತ್ಮಜೀವಾತ್ಮರೊ ।
ಜೀವದೇಹಗಳೊ । ಸ್ವಾತ್ಮಾನುಸಂಧಾನದಿಂದಲಿನೋಡ । ಧ್ಯಾತ್ಮವಿ
ದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಮಾಡದೆಬಾಯೊಳು ॥ ೩ ॥ ರವಿಗಣಪತಿಶಿವಶಕ್ತಿ । ಭೈ । ರ

ವಪಿನ್ನು । ಯೆಂಬುವದೆಣ್ಮೆಕಯುಕ್ತಿ । ಯಾವೆವಗಾತ್ರಸ್ವಾತಂತ್ರವಿಲ್ಲಕೇ
ಳೆಸರ್ವಕ । ಬ್ಧಪ್ರುಜಾವನಲ್ಲಿಸಮನ್ವಯವರಿಯದೆ ॥ ೪ ॥ ಜೀವಜೀವ
ರಿಗೆಲ್ಲಭೇದ । ವಿಮಸ್ವ । ಭಾವವಾಗಿರುವುದುಯಾತಕ್ಕೀವಾದ । ಜೀವ
ರೂಪದಿಸರ್ವಜೀವರೊಳಗಿದ್ದು । ದೇವಸಕಲಕರ್ಮಗಳವಮಾಡಿಸುವನ ॥೫॥
ಕರ್ಮಬದ್ಧರುಜೀವರೆಲ್ಲಾ । ಯಿಾಕರ್ಮವೆಂಬದುಅವನಿಗೆಲೇಪವಿಲ್ಲಾ । ನಿ
ರ್ಮಲಸಚ್ಚಿದಾನಂದಬ್ರಹ್ಮಯೆಂದು । ನೀನೆಪೇಳುವೆಯಲ್ಲಾ ॥ ನಿನಗೆನಿಜ
ವಿಲ್ಲಾ ॥ ೬ ॥ ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರಸೂರ್ಯಚಂದ್ರ । ಗರುಡಗಂಧರ್ವ
ಕಿನ್ನರಸಿದ್ಧಸಾಧ್ಯ । ನರತಿರ್ಯಕ್ಪಶುಪಕ್ಷಿಕೀಟಾದಿನಾಮಗಳು । ಪರಮಾ
ತ್ಮನಲ್ಲಿಸಮನ್ವಯವರಿಯದೆವ್ಯರ್ಥ । ೭ ॥ ಅದ್ವೈತಪರಮಾರ್ಥವೆಂ
ದುಮಿ । ಕದ್ವೈತವೆಲ್ಲಾವ್ಯವಹಾರಿಕವೆಂದು । ಅದ್ವಯಪೂರ್ಣಗಜನ
ನಮರಣಗಳೆಂದು । ಅಡುವಶ್ರುತಿತತಿಯಲ್ಲಾಸುಳ್ಳುಗಳೆಂದು ॥ ೮ ॥ ಮಾ
ಯಾಪ್ರಪಂಚವಿದೆನ್ನುತ । ನಿ । ರ್ಮಾಯಬ್ರಹ್ಮನೊಬ್ಬನುನಾನೆಯೆನು
ತ । ಮಾಯಾಧಿಷ್ಠಾನದೊಳನಂತಜೀವನಿ । ಕಾಯಪ್ರುಗುಣಗಳರಾವ
ಮರ್ಮವರಿಯದೆ ॥ ೯ ॥ ವೇದೋಪನಿಷತ್ಸೂತ್ರಸಾರ । ಭೇದಾಭೇದಾ
ದ್ವೈತದುತತ್ತ್ವತ್ರಯಾನುಸಾರ । ಭೇದವಬದ್ಧಅಭೇದನಿಶ್ಚಯವೆಂ
ದು । ವಾದಿಸುವದಕೇನಾಧಾರನಿನಗುಂಟೊ ॥ ೧೦ ॥ ಜೀವಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯ
ವೆಮುಕ್ತಿ । ವೇದಾವಳಿಗಳಪರಮಾರ್ಥದಯುಕ್ತಿ । ಜೀವರೊಳಗೆಆತ್ಮವಿ
ಲ್ಲದಿರಲುಯಾವ । ಜೀವನಿಂಜೀನಾಗುವದೆಂಬದರಿಯದೆ ॥ ೧೧ ॥ ದ್ವಾ
ಸುಪರ್ಣಾಯೆಂಬುವದಕೆ । ವಿಷಯಾಸಕ್ತಜೀವಆತ್ಮನುಸಾಕ್ಷಿಯದಕೆ ।
ನೀಸರ್ವೋತ್ತಮನಾದರೆಯಿನ್ನುಮಹಡಾದಿ । ಯಿಾಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಲಯವೇ
ತಕೆತಿಳಜೋಕೆ ॥ ೧೨ ॥ ಅಂಥಪರಂಪರವಾದ । ಬಿಟ್ಟುಚಂದಾಗಿಪರಿ
ಶೋಧಿಸುಭೇದಾಭೇದ । ತಂದೆತಾಯಿಗುಮಗನಿಗುಯುಷ್ಟುಭೇದಅ । ನಂ
ದದೊಳೀಪರಿತಿಳಿದರನಿರ್ವಾದ ॥ ೧೩ ॥ ಅದ್ವೈತಆತ್ಮನೆನಿತ್ಯ । ಯಿ
ನ್ನುಅದ್ವೈತಸಿದ್ಧಾಂತವೆಂದಿಗೂಸತ್ಯ । ಅದ್ವೈತವೆಂದರೆಸಮಾಧಿಕರೂ
ನ್ಯತ್ವಅದ್ವೈತತ್ರಯವರಿತವನೆಕೃತಾರ್ಥಕೇಳೆ ॥ ೧೪ ॥ ಪೂರ್ವೋತ್ತರ
ವಿರೋಧವಿಲ್ಲಾ । ದಂತೆ । ಸರ್ವಶ್ರುತಿಗಳರ್ಥತಿಳನುಡಿಸೊಲ್ಲಾ ॥ಗರ್ವವೇ
ತಕೆನಿನಗಿದರೊಳೇನಿಲ್ಲನೀ । ಸರ್ವಜ್ಞನೋಕಿಂಚಜ್ಞನೊ । ನೋಡು
ಧೃಡವಮಾಡು ॥ ೧೫ ॥ ಈಗಬ್ರಹ್ಮನಾನೆಮಬೇರೆ । ಮುಂಡಯೋಗವ

ಹೊಗದಾಗಪ್ರಾಂದೆಯೆಂಬುವರೇ । ಈಗೇನುಆಗೇನುಯಿಲ್ಲೇನುಪ್ರೀಂಟೇ ನಾ । ವಾಗಲುಜೀವರಿಗೆಹರಿಕರ್ತನಾಗಿರೆ ॥ ೧೬ ॥ ಕಾಲಕರ್ಮಸ್ವಭಾವ ಜೀವಾ । ಹರಿಯಾ । ಲೀಲೆಯಿಂದಾಡಿಸುವನುಬ್ಬುದೇವ।ಪಾಲಿಸುವನುಸಂ ಹರಿಸುವನುಸೃಜಿಸುವ । ಆಲಸ್ಯಬಿಟ್ಟುಅವನಿಗೆದಾಸನಾಗದೇ ॥ ೧೭ ॥ ಸಾಲೋಕ್ಯಸಾರ್ಷ್ಟಿಸಾಮೀಪ್ಯ । ಯೆನ್ನು । ವೇಲಸಾರೂಪ್ಯಸಾ ಯುಜ್ಯಗಳೆಂಬ । ನಾಲಕೊಂದುವಿಧಮುಕ್ತಿಗಳ್ಯಾವನಿಗೆ । ಆಲೋಚಿ ಸಿದರರ್ಥನಿಜವಾಗಿತಿಳಿಯದೆ ॥ ೧೮ ॥ ಜ್ಞಾನಕರ್ಮಗಳೆರಡುಹುದು । ಕಾಂ ಡ । ಜ್ಞಾನಾವೆನಾನುಕರ್ಮವುಮಿಥ್ಯವೆಂದು।ಸೀನಾಡುವದಕೇನುನೆಲಮೂ ಲವ್ಯಾವುದು । ಸ್ವಾನುಭವಪ್ರೋಕ್ತಸ್ವರೂಪಮನಕೆತೋರದೆ ॥ ೧೯ ॥ ಹೋಮಜಪಮುಸ್ನಾನದಾನನಿತ್ಯನೇಮನಿಷ್ಟೆಗಳೆಂದಮಾಡಲಿಧ್ಯಾನಾ । ಸ್ವಾಮಿಭೃತ್ಯನ್ಯಾಯವರಿಯದವನುಶುದ್ಧ । ತಾಮಸನಲ್ಲದೆಕೃತಾರ್ಥ ಯೆನಿಸುವನೆ ॥ ೨೦ ॥ ಸ್ಮಾರ್ತಕರ್ಮವಮಾಡಿಸತತ । ಹರಿಗರ್ಪ ಣಾಗುತಫಲಗಳಸಮರ್ಪಿಸುತ । ಕರ್ತನುನೀನೆಂದುಭೃತ್ಯನುನಾನೆಂದು । ತೀರ್ಥಪಾದನದಿನದಿನದಿಸಂಸ್ತುತಿಸದೇ ॥ ೨೧ ॥ ಅನುಭವಿಸುವದೆಲ್ಲಹರಿ ಯು । ಪಾದ । ವನಜಕೊಪ್ಪಿಸಿಸಂಸಾರದಕರೆಕರೆಯು । ಮನದಿಲಿಕ್ಕಿ ಸದೆಚಿಂತನೆಗೈದುಸರ್ವತ್ರ । ಘನಮಹಿಮನದಿವ್ಯಗುಣರಾಶಿಪ್ರೋಗಳದೆ ॥ ೨೨ ॥ ಹೊರಗಣ್ಣಮುಚ್ಚಿವೇದದಲಿ । ವಳಗಿರುವಾಧಾರಾದಿಚಕ್ರಗಳಸ್ಥಾನವ ಲಿ । ಸರಸಿಜಭವಶಂಕರಾದಿಸುರರನೋಡಿ । ಶರಣಮಾಗಿಮುಂದಿನಪರಿ ತಿಳಿಯದೆ ॥ ೨೩ ॥ ಗಂಗಾಯಮುನೆಸರಸ್ವತೀಯಾ । ವಳಗೆಹಿಂಗದೆ ಸ್ನಾನವಮಾಡಿಶುದ್ಧಿಯಲೀ । ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯನೋಡಿಕೊಂಡಾಡಿ ಅ । ನಂಗಗೆಶಿಲುಕದೆಅರ್ಥಿಯಪ್ರೊದದೆ ॥ ೨೪ ॥ ಯಪ್ಪತ್ತೆರಡುಸಾಹ ಸ್ರನಾಡಿ । ಗಳೊಳೊಪ್ಪುವಭಗವದ್ರೂಪಗಳನ್ನುನೋಡಿ।ಅಪ್ಪನೀನೆಂದು ಭಕ್ತಿಯಲಿಕೊಂಡಾಡಿಪುನ । ರಾವರ್ತಿರಹಿತಶಾಶ್ವತಸುಖಿಯಾಗದೆ ॥ ೨೫ ॥ ವಿಪರೀತಮತಿಪುಟ್ಟದಂತೆ।ಧ್ಯಾನ।ಗುಪಿತವಾಗಿರುತಜನರಿಗೆಹುಚ್ಚನಂತೆ । ಸುಪಥವಪಿಡಿದು । ನಿ।ಷ್ಕಪಟನಾಗುತಮುಖ್ಯ । ಅಪವರ್ಗಾಪೇಕ್ಷೆ ಯಿಂ । ನಿಷ್ಕಾಮಿಯಾಗದೆ ॥ ೨೬ ॥ ಅಪಾದಮಸ್ತಕಾದೇಹ । ದೀಪ। ರಾಪಗಾಜನಕಶ್ರೀಗುರುರಾಮವಿಠಲ । ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲಾಮಾಡಿಸುವನೆಂ ದರಿತರೆ । ಸಾಫಲ್ಯವಾಗಿಜೀವನುಧನ್ಯನಾಗುವ ॥ ೨೭ ॥ ॥೧೬೦॥

ಗಿರಿಜೇಶಕರುಣಾಸಮುದ್ರ ಮಟ್ಟು.

ಭಕ್ತಿಮಾಡದವನೇನಿರ್ಭಾಗ್ಯ । ಬಾರಿಬಾರಿಗುಹರಿಪಾದದಲಿ ॥ಪ॥ ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಗಳು । ಭುವಿಸಾಧನೆಗಳು । ಯುಕ್ತಿಯಾಗಿ । ಶಕ್ತಿನೀಗಿ ಶಕ್ತಿಯೊದಗಿ ॥ ೧ ॥ ಸ್ನಾನಸಂಧ್ಯಧ್ಯಾನ । ದಾನಜಪಂಗಳು । ಯೋಷುವಗಡಲಿ । ಮಾನಸದಲಿ । ಜ್ಞಾನದಿಂದಲಿ ॥ ೨ ॥ ತಾಮಸದೊರಗುರು ॥ ರಾಮವಿಠಲನಮಗೆ । ಸ್ವಾಮಿಯೆನ್ನುತ । ನೇಮವಿಡುತ । ಕಾಮಬಿಡುತ ॥ ೩ ॥ ॥೧೬೧॥

ಏಳಿಮಾಯಮುಜೇಕಿಪ್ರೀತಿವಿ ಕಾಮಸುಂದರ ಮಟ್ಟು.

ಏನುಮುಮುಕವಿನುಳಥೆಇದೇನುಜೀವವೇ । ಸಂಸಾರದೊಳೇನು ॥ಪ॥ ನಾನುನನ್ನದೆಂದುವ್ಯಥಾ । ನರಳಬಳಲುವೆಭೀಭೀ ॥ ಅ ॥ ತಂದೆತಾಯಿಯುಬಂಧುಬಳಗವುಸಂ । ಬಂಧಿಗಳೆಲ್ಲರುಪತಿಸುತರೂ । ಎಂದಿಗುರಕ್ಷಕರೆಂದುನೀತಿಳಿದು । ಮಂದಾಮತಿಯೆಮುಂದೇಕೆಡುವೆಯೊಯುಲ ॥ ೧ ॥ ದುರ್ವಿಷಯವನೀಸರ್ವದಕೋರುತ । ದುರ್ವಿದಗ್ಧವಿಜ್ಞಾನನಾಗಿ । ನಿರ್ವಹಿಸುವೆನಾ । ನಿದರೊಳೆನ್ನುತ । ಗರ್ವಪಡಲುಸುಪರ್ವರ್ನಗರೇ ॥೨॥ ಸತ್ಯವೆಂಬೂವದುಮಾತ್ರಪಿತನುಸ । ಪ್ರೋಕ್ತಮಜ್ಞಾನವುಭೂತದಯೆಯುಸರ್ವ । ಮಿತ್ರಧರ್ಮಪ್ರಭಾತ್ಯಗಳ್ಶಾಂತಿಯು । ಪತ್ನೀಕ್ಷಮೆಯೂಪುತ್ರರ್ಸ್ನಿತ್ಯರಿವರು ॥ ೩ ॥ ಪಡೆವುದುಯಾತ್ರೆಯುನುಡಿವುದುಮಂತ್ರ । ಕೊಡುವುದುಯಜ್ಞ । ಬಿಡುವುದುತ್ಯಾಗ । ಒಡೆಯಹರಿನಮ್ಮೊಡನೆತಿರುಗುತ । ನಡಿಸೂವನುಯೆಂದುದೃಢವಾಗಿನಂಬದೆ ॥ ೪ ॥ ಧ್ಯಾನವದೀಯೊಳು । ಸ್ನಾನವಮಾಡಿಸು ॥ ಜ್ಞಾನಾಮೃತವನುಭವವಗ್ರೈಯುತ । ಏನೇಮಾಡುವುದೆಲ್ಲವುನಿರತ । ಶ್ರೀನಿವಾಸನಸೇವೆಯಿದೆನ್ನದೆ ॥ ೫ ॥ ಮೂರುವಿಧವಾದಜೀವಕೋಟಿಯೊ । ಆರುನಾನೆಂದುದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಂ । ಸಾರಗ್ರಹಿಸಿಯಸಾರವತ್ಯಜಿಸಿ । ಧೀರನಾಗಿದರಪಾರವಗಾಣದೆ ॥ ೬ ॥ ಹೇಮಭೂಮಿಯುಭಾಮಾಮಣಿಯರನು । ನೀಮನವಲಿಡುವ್ಯರ್ಥನಾದೆ । ಕ್ಷೇಮವೀವಾಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲನ । ನಾಮಹಜಪಿಸೀಕಾಮಿಸಪಡಿಯದೆ ॥ ೭ ॥ ॥೧೬೨॥

ವಿಠಲ್ಯಯ್ಯವಿಠಲ್ಯಯ್ಯ ಯುಂಟುವ ಮಟ್ಟು.

ಸೇವೆಮಾರ್ಗಸ್ವರ್ಗಮಾರ್ಗಯಿದು ॥ ಪ ॥ ಮನ್ಮಥಜನಕನಮನನಡಿಭ

ಜಿಸುವದು ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಕರ್ತನೀನುಹರಿಭೃತ್ಯನಾನುಯಂ । ದಕ್ಶ್ಯಂತ
ಮನೋಹರರೂಪದಿಕಾಣಿವದು ॥ ೧ ॥ ಪ್ರದಕ್ಷಯಾತ್ರೆಮೊದಲಾದಕರ್ಮಗಳು ।
ಪದುಮನಾಭನಿಗೆಪ್ರೀತೆಯೆಂದರಿವುದು ॥ ೨ ॥ ಛಳಿಮಳೆಘಾಳಿಬಿಸಲುಗಳೊ
ಳಗೆಶ್ರೀ । ಲಲನಾಧಿಪನವಿಭೂತಿತಿಳಿಯುವದು ॥ ೩ ॥ ಕರೆಕರೆಸಂಸಾರದ
ಭಾರದತಾ । ಮರಿಯುತನಿರತವುಹರಿಗರ್ಪಿಸುವದು ॥ ೪ ॥ ಭಾಮರಜನ
ರೊಳುಶೀರದಿಶ್ರೀಗುರು । ರಾಮವಿಠ್ಠಲನನಾಮಜಪಿಸುವದು॥೫॥ ॥೧೬೩॥

ರಾಮದೂತರವ್ಯಚರಿತ ಮಟ್ಟು.

ಬರಿದೆಕಾಲಕಳೆಯಬ್ಯಾಡ । ದುರುಳಮಾನವಾ ॥ ಪ ॥ ನರರು
ಹಿಂದೆಪಟ್ಟಬಾಡು । ಮರೆವರೇಜೀವಾ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಝುಷದಕೆರದಿಬಾ
ಯಬಿಡುವೆ । ವಿಷಯದಾಸೆಯೋಳ್ ॥ ವಿದಮಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ । ವಿವಿಧ
ಚಿಂತೆಯೋಳ್ ॥ ೧ ॥ ಹೇಮಭೂಮಿಕಾಮಿನಿಯರ । ನೇಮನದಿಕೋ
ರಿ । ಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭಾದಿಗಳು । ಕಲುಷದದಾರೀ ॥ ೨ ॥ ಪಡೆನುಡಿ
ಮೊದಲಾದುದೆಲ್ಲ । ಪಡೆಯಗೊಪ್ಪಿಸೊ । ಧೃಢಮನದಿಗುರುರಾಮವಿಠ
ಲ । ನಡಿಗಳಸ್ಮರಿಸೊ ॥ ೩ ॥ ॥೧೬೪॥

ಹನುಮಂತನಿನ್ನನುನಂಬಿದೆ ಮಟ್ಟು.

ಯಾತಕೀಭಯ । ನೀತಿಯೇನ್ನಯ್ಯ ॥ ಪ ॥ ಕೋತಿಯಂತೆಪೀ ।
ಕುಣಿದುಜನರಾಡುವ । ಮಾತುಕೇಳುತಾಮನದಲ್ಲಿನೊಂದು ॥ ಅ ॥ ಪ ॥
ತಬ್ಬಿಕೊಂಡಿರ್ಪ(ಪಾ) । ರಬ್ಧಬಿಡುವದೆ । ಅಬ್ಜನಾಭನಿರುವನಮ್ಮರ
ಕ್ಷಿಸಲು ॥ ೧ ॥ ದೊಬ್ಬರೋಗಬಂತೆಂ । ದಬ್ಬರಜನಗ್ಯೆಯ್ಯ । ಉ
ಬ್ಬುಉಬ್ಬುಬನೀ । ಊರಬಿಟ್ಟೋಡಾಲು ॥ ೨ ॥ ಹುಲಿಗಳಂಥನರರು ।
ಇಲಿಯನೋಡಿಬೆದರಿ । ಕಳದುಕೊಂಬರು । ತಮ್ಮಸರ್ವಸ್ವವ ॥ ೩ ॥ ಛ
ಳಿಮೊಳೆಯಬಿ । ಸಿಲುಘಾಳಿಯೋಳ್ । ಬಳಲೂವದ್ಯಾಕೆ । ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲ
ದೆ ॥ ೪ ॥ ಕುನ್ನಿನಿನ್ನಂಥಾವ । ರೆಮ್ಮವಂಡಿಪ್ರೋದರ್ । ಛೆನ್ನಗುರುರಾ
ಮ । ವಿಠ್ಠಲನ್ನನಂಬು ॥ ಹುಚ್ಚ ॥ ೫ ॥ ॥೧೬೫॥

ಮೇಗುಡಾಡಿನದಿವಿನವೆ ಮಟ್ಟು.

ಮೊದಲಿಂದನೀಕೆಟ್ಟ । ಮನುಜ ॥ ಪ ॥ ಬುಧರಾಡುತಿಹನುಡಿಯ
ನುಕೇಳದೆ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಹಗಲಿಂಕೊಡುರ್ವಿಷಯದಲಿಬಿದ್ದುಹಗರಣಕೆಗುರಿ
ಯಾಗುತ । ಮಿಗೆದುರಿತಗಳಘಳಿಸಿನಮುಂದೆಯು । ಮಗೆನಿರುತ್ತರನಾದೆಯು

ಲೊ ॥ ೧ ॥ ಹೆಣ್ಣುಹೊನ್ನುಮಣ್ಣುಗಳಬಯಸು । ಇನ್ನುದುರ್ಜನಸೇವೆ
ಯಿಂ ॥ ಜನ್ಮವನಿರರ್ಥಕವಗೈಯುತ್ತ । ರಣ್ಯದೊಳಹಪಿಶಾಚದೋ
ಶ ॥ ೨ ॥ ನಿರತಪ್ರಸಜ್ಜನರಡಿಯಾಕಿಂ । ಶರಣೆನಿಸಿನೀಬಾಳೆಲೊ । ಕರು
ಣದಲಿಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲ । ಕಾಯುವನುಸಂದೇಹಬಿಡು ॥೩॥ ॥೧೬೬॥

ಮೇಲಿನ ಮಟ್ಟು.

ಭಾರತಕಥಾಶ್ರವಣಸುದಿನ ॥ ಪ ॥ ಜನತತಿಗೆಭವಭಯಹರಣ
ವೀ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಜಗದಿಧರ್ಮಾರ್ಥಧರ್ಮವೆಂಬವು । ರಗಳುಹುಟ್ಟುವಕಾ
ರಣಾ । ಅಗಣಿತಾಘೌಘನಿವಾರಣ । ಅರಿನಿಕರಸಂಹರಣವೀ ॥ ೧ ॥
ಸುಗುಣದುರ್ಗುಣಗಳಸಮೂಹಕೆ । ಸುಲಭವಾಗಿಹುದೀಕಥಾ ॥ ಮಿಗೆ
ಸುಜನದುರ್ಜನರಿಗೆಲ್ಲವು । ಮೇಲುಪ್ರವೃತ್ತಿಯೆನಿಸುತಿಹುದೀ ॥ ೨ ॥ ತಾ
ಮಸರನಿರ್ಮಾಣಮೈದಿಸಿ । ತಾಮನವಲಿಯಸುಜನಕೆ । ಸ್ವಾಮಿಶ್ರೀಗುರು
ರಾಮವಿಠಲನ । ಪ್ರೇಮಸಂಪಾದಿಸುವದಕೆ ॥ ೩ ॥ ॥೧೬೭॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಆದಿ ತಾಳ.

ಪರಸೌಖ್ಯವಿದೆಮಾನವ ॥ ನಿನಗೆ ॥ ಪ ॥ ನಿರತಂಹರಿಪಾದಾಭಜ
ನೆ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಸುಜನಂ । ಗಳಸಂ । ಗಡಲೀ । ಬೆರೆಯುತಲಿ । ನಿಜ
ರಾಜಯೋಗಡಲಿ । ಗಜರಾಜರಕ್ಷಕನೇಹರಿ । ಪೊರೆಯೆಂಬುವದು ॥ ೧ ॥
ಶರಣಾರ್ತಿಭಂಜನಾ । ಯೆನುತಾಹರುಷಿಸುತ । ಗುರುವಾಕ್ಯವನುನಂ
ಬಿ । ಪರಭಕ್ತಿಯಿಂ । ರೋಮಾಂಚನದಿಕುಣಿದಾಡುವದು ॥ ೨ ॥ ಹೇಮ
ಭೂಮಿ । ಕಾಮಿನೀಯರನು । ಕೋರಬಲೇ । ತಾಕ್ಷೇಮಿಯರಾಗು
ತ್ತಾ । ಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲನೇಧೊರೆ । ನಮಗೆಂಬುವದು ॥೩॥ ॥೧೬೮॥

ಆನಂದಕರವಾಗಿ ಮಟ್ಟು.

ಅತಿಭಯಪುಟ್ಟುವದಡವಿಯನೋಡಲ್ । ಮಾತಿಮಂದವಾಗಿಯೆ ।
ಮಾರ್ಗಕಪ್ಪುವದು ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಹುಲಿಸಿಂಹಶಾರ್ದೂಲ । ಗಂಡಭೇರುಂ
ಡ । ಬಲುದುಪ್ಪಿಆನೆಕಾಡೆಮ್ಮೆಗಣತಂಡ ॥ ೧ ॥ ಘಲ್ಲಿಕದಿಂದೆದೆ । ತಲ್ಲ
ಣಿಸುವದು । ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಗಿಡಮರಮುಳ್ಳುಕಲ್ಲುಗಳು ॥ ೨ ॥ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿರಾಕ್ಷಸ
ರಾಭಾರ್ಗಟಬಂಧ । ನಿಲ್ಲಗೊಡದುಪಾಪಿಷ್ಟಕೀಟಕವೃಂದಾ ॥ ೩ ॥ ಸಂಸಾ
ರಟವಿಯನ್ನುಸೇರಿನಾಕೆಟ್ಟೆ । ಕಂಸಾರಿಸ್ಮರಣೆಗೆಕಾಣೆನುಬಟ್ಟೆ ॥ ೪ ॥
ದೇಹಸಂಬಂಧದಮೋಹಕಾಗ್ನಿಚಟ್ಟು । ದಾಹಗೊಳಿಸಿಕೊಲ್ಲುತಿರುವದು

ಚ್ಚ ॥ ೩ ॥ ಮೃಗತೃಷ್ಣೆಯುನೀರೆಂದುವೋಡಿಪೋದಂತೆ । ಹಗಲುಇರಳುಇದರೊಳದಗಿದಂತೆ ॥ ೪ ॥ ದಾರಿಯುತೋರುವ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲನ । ಕಾರಣಕರ್ತನನಾನೋಡಲಿಲ್ಲ ॥ ೫ ॥ ॥೧೬೯॥

ವಿನೋದದ ಪದಗಳು.

ಅಜ್ಞಾನಸಪ್ತಕ. ವಾ॥ ಷಟ್ಪದಿ.

ಪರಮಾತ್ಮಗಿಂತಲುಂತಾನಧಿಕವೆಂಬುದುಂ । ನೆರೆಯಂಕೆಭಾಗ್ಯಕೆನೆಗಿರಲುಬೇಕೆಂಬುದುಂ । ಪರದ್ರವ್ಯದಾಶೆಯುಂಪರಿಪರಿಯತೋರ್ಕೆಗಳ್ಅನುಬಂಧಿಯೊಳ್ಮೋಹವುಂ ॥ ಅರಿಯದೇತಾಮಾಡುವಪರಾಧವೆಲ್ಲವುಂ । ನೆರೆಪೂರ್ವಜನ್ಮದುಷ್ಕರ್ಮವಿದುಯೆಂಬುದುಂ । ಪರರಿಂಗೆಕಾಪಡೀವದುಯೊಳುನೆಳಿಯಿದೆಮೂಢಸ್ತ್ರೀಜನರಿಗೆಲ್ಲಂ ॥ ೧ ॥ ಯೊಳ್ಯೊಳ್ನೂರುಸಾವಿರಲಕ್ಷವಾಗಿಜನ । ದೇಳಿಗೆಯುಕೆಡಿಸಿಕ್ರೀ । ಲೋಲಂಗೆವಿಮುಖರಂಮಾಡಿವಿಗೆಜನನಮರಣಾಬ್ಧಿಯೊಳ್ಮುಳುಗಿಸುತ್ತಂ ॥ ಕೇಳುವದುಮೊದಲಾದಭಕ್ತಿಗಳಕೊಡದೆಹೀ । ಯಾಳಿಕೆಗೆಗುರಿಗೈದುಬ್ರಹ್ಮನಾಸಹಮುಕ್ತಿಕಾಲದವರಿಗುಕಾಲವನುಕಳೆಸಿನಿತ್ಯಕಮಾಡೀವದಿದುನಿಸ್ಸಂಶಯಂ ॥ ೨ ॥ ಕಲಿಯುಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಕೇಳುಜೀವರಿಗೆಲ್ಲ । ಮಳಗೆತನ್ನಿಂತಾನೆಪುಟ್ಟುತ್ತಲಿರುವದುಸ । ಫಲವಾಗದೆಂದಿಗುಂನಾನಾಪ್ರಯತ್ನಗಳಮಾಡುತತಿಚಿಂತೆಯಿಂದ ॥ ಯುಲಯುಲಾನನಗೆಸರಿಯಾರೆಂದುಗರ್ವದಿಂ । ಹಲವುಯೋಚನೆಗೈಯುತಾವಗುಂಟುಳಲುವರ್ । ಜಲಜಾಕ್ಷಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲನಭಕ್ತಜನಕತ್ಯಂತದೂರವಿಪ್ಪಗಳ್ ॥ ೩ ॥ ॥೧೭೦॥

ಅಜ್ಞಾನಸಪ್ತಕ ಸಮಾಪ್ತವಾದುದು.

ಕಲಿಪ್ರಶಂಸ. ರಾಗ ಮೋಹನ ತಾಳ ಆದಿ.

ಕಲಿಪುರುಷನಿನಗತಿಹರುಷ । ಬಲುಸಜ್ಜನಗಳುಬಾಯಾಬ್ಬಿಬಡುವದು ॥ ಪ ॥ ಅಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣಅಖಿಲದುರ್ಗುಣಂ । ಗಳಕೊಟ್ಟೆಲ್ಲರಘೋಳಿಗೆತೂರುವೆ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ರಾವಣಾಸುರಂಗೆಮಗನೆನಿಸಿ । ದೇವತೆಗಳಸೆರೆಯಲ್ಲಿಡಿಸಿ । ಭಾವಜ್ಞರನುಸಿರಾಕರಿಸಿ । ಸಭಾಸ್ಥನಗಳಭಂಗಪಡಿಸಿ । ಭೂವಲಯದಿಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರನಾಗುತ । ಬಹುದುಃಖಪಡಿಸಿಪಾಂಡುಸುವನಾರರ । ಬಾವನಿಯಿಂತೊಡೆಯೊಡೆದುಬೀಳುತಾ । ಬಗೆಯನೆನಮುಖಿಗೆನ್ಮಬಾಧಿಸುವೆ ॥ ೧ ॥ ಆಗಮಗಳುಸುಳ್ಳೆಂಬುವದು । ನಾ ।

ಯೋಗಿಯೆಂದುಹಿಗ್ಗುತಲಿಹುದು । ಭಾಗವತರನಿಂದನೆಗೈದು । ನಿ । ಭಾರ್
ಗ್ಯತನ್ನತಾನೆಪೊಗಳುವದು । ಸಾಗರದಂತಿಹದುರಾಶೆಯೊಳಗಾ । ವಾಗ
ಲುಜನವಮುಳುಗುತತಾಪ್ತಿಳಿಯದೆ । ರಾಗದ್ವೇಷದಿಪಾಪವಬೆಳಸಿವ ।
ಹಾಗರ್ವದಿನಿಷ್ಫಲವಪೊಂದುವರಿವು ॥ ೨ ॥ ನೀತಿತಪ್ಪಿತಾವ್ನಡೆಯುವದು ।
ದು । ಜಾತಿಗಳುತ್ತಮರೆಂಬುವದು । ಆತುರದಲಿಮಾನವಳುಕುವದು ।
ಬಲು । ಘಾತಕತನದಲಿತಿರುಗುವದು । ಗಾತುರಸುಖವೇಮೋಕ್ಷವೆಂದುವಿ
ಷ । ಯಾತಿಶಯದಿಯರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳೊಳು । ರಾತ್ರಿಹಗಲೆನ್ನದೆಬೀಳ್ವ
ದುನಿ । ನ್ಮಾತಗಳಿಂಗೆಸ್ವಭಾವಗುಣಂಗಳು ॥ ೩ ॥ ಕ್ಷಾಮಡಾಂಬಂಗಳ್ಹೆ
ಚ್ಚುವದು । ನಿ । ಷ್ಕಾಮರಹಾಸ್ಯವಮಾಡುವದು । ಕಾಮದಿಜನಗಳ
ಬಾಧಿಪದು । ನಿಷ್ಕಾರಣರೋಗದಿನೋಯುವದು । ಭಾಮರರೆಲ್ಲರುಪಂಡಿತ
ರಾವೆಂ । ದೀಮಹಿಯೊಳುಮನಬಂದಂತೆಸದಾ । ತಾಮಸಗಳಬೋಧಿಸು
ತಲಿಜಗದೊಳು । ದ್ರವ್ಯಾರ್ಜನೆಮುಖ್ಯಸಾಧನವೆಂಬದು ॥ ೪ ॥ ವಿಪರೀತ
ಫಲಗಳಾಗುವದು । ಚಪಲಹೊಂದಿಚಿಂತಿಸುತಿಹುದು । ಜಪಹೋಮಗಳ
ನುತ್ಯಜಿಸುವದು । ಬಲುಜಾಡ್ಯಂಗಳನನುಭವಿಸುವದು । ಉಪಕಾರಗ
ಳನುಮಾಳ್ಪರಲ್ಲಿಪ್ರತ್ಯಪಕಾರಗಳೆಣಿಸುತಲಾವಾಗಲು । ಕಪಟದುರ್ಮಾ
ತಗಳ್ಹೆಚ್ಚಿಭುವಿಯೊಳಗೆ । ಕಾಲಕಳೆಯುತ । ವ್ಯಥಾನೋಯುವ
ದು ॥ ೫ ॥ ಶೂದ್ರರುವೇದವಪಠಿಸುವದು । ನಿರು । ಪದ್ರವರನುದಂಡಿಸು
ತಿಹುದು । ಹರಿರುದ್ರವಿಧಿಗಳನುದೂಷಿಪದು । ಅಬದ್ಧವೆಬಲುರುಚಿಯೆಂ
ಬುವದು । ಕ್ಷುದ್ರಕುನಾಸ್ತಿಕಮತವನಂಬಿಸೀ । ಪದ್ರೋಹಗಳನುಮಾ
ಡುತಬಾಯಲಿ । ಯದ್ವಾತದ್ವದಿಹರಿಯಾರಬ್ಯೆಯ್ಯುತ । ಇದ್ದದ್ದಾದರು
ಯಿಲ್ಲೆಂಬುವದು ॥ ೬ ॥ ಪರರೊಡವೆಗಳಪಹರಿಸುವದು । ನೆರೆ । ಹೊರೆಯಂ
ತಿರಬೇಕೆಂಬುವದು । ಗುರುವಿನಲ್ಲಿದ್ವೇಷವೆಣಿಸುವದು । ಸತಿಯರುಪತಿ
ಯಲಿದ್ವೇಷಿಸುತಿಹುದು । ಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲಪೋಷಕನೆನ್ನದೆ । ನಿರುತ
ಪ್ರಜೀವನಕಿಲ್ಲೆಂದುಬಳಲಿ । ದುರ್ವಿದ್ಯಗಳಭ್ಯಾಸಿಸಿಕಡೆಯಲಿ । ನರಕಂ
ಗಳಗೆಪ್ರಯಾಣವಮಾಡುವದು ॥ ೭ ॥ ॥೧೨೧॥

ಜ್ಯೇಷ್ಠಾಪ್ರಶಂಸೆಪದ. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ತಾಳ ಆದಿ.

ಅಭಾಗ್ಯದಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹೋಗಮ್ಮ । ದೊಡ್ಡಮ್ಮಪೀಸಿಭಾರ್ ॥ ಪ ॥
ಪೀಡೆಕಾಲುಗಳಮುಚ್ಚುತನೀಪೋ।ಡೋಡಿಪೋಗುತಲಿನಿಲ್ಲದವಾಬ್ಯಜ್ಯಗ ।

ಳಾಡುವಸ್ಥಳದಲಿನೆಲೆಯಾಗುತಹಾಳು । ಗೋಡೆಯೊಳಿರುತಿಹಕತ್ತಿಯಂತೆ ॥ ೧ ॥ ದೀಪದನೆರಳಲಿ । ಕೋಪಿಯುಮನದಲಿ । ಲೋಪವಾದಶರ್ಮದಿಸಂತತವು । ನಾಪರನೆಂಬುವಮೂಢನಲ್ಲಿನಿ । ವ್ಯಾಪಾರಿಯು । ಚಿತ್ತದಿಯಾವಾಗಲ ॥ ೨ ॥ ವಿಧವಾಸ್ತ್ರೀಯರಪಾದಧೂಳಿಯಲಿ । ಗದರಿಸುತಂಡುವಬಿರುನುಡಿಯಲಿನಿಂ । ದ್ಯದವನಾತನಾಡುವವರಬಾಯಲಿನೀ । ಮುದದೊಳಿದ್ದ ಅಜ್ಞಾನವರಾಲಿಸ ॥ ೩ ॥ ಪತಿಗಲ್ಲದನಾರಿಯರೊಳ್‌ಬಿಡದಲೆ । ಪ್ರತಿದಿನದಲಿಅಳುತಿಹಸಂಸಾರದಿನೀ । ಪತಿಯೊಡನವರೊಳಿರುತಮೂರ್ಖರಲಿಯು । ನೃತವಾಡಿಸಿನರಕವಪೊಂದಿಸಲು ॥ ೪ ॥ ಮರವೆಸುಮುಪ್ತಿಯುಬಹುವಿಧನೋಹವು । ಪರಿಪರಿಕಾಮುಕರೋಧಲೋಭಗಳು । ನೆರೆನಂಬಿದವರಿಗೀವ್ರತನೀಹಗೆ । ಲಿರಳುಕಲಿಯೊಡನೆಯಡೆಬಿಡದಲ್ಲಿಗ ॥ ೫ ॥ ಬೀಳುವಬೋಧೆಯುಕೇಳದಜನ್ಮವ । ಹಾಳುಮಾಡಿಕೊಂಬುವಜನಗಳುನಿ । ನ್ನಾಳುಗಳವರಿಂದಲಿನೀಪ್ರತಿದಿನ । ಪೊಳಿಗವನುಕೈಕೊಳ್ಳುತಬಿಡದೆ ॥ ೬ ॥ ಗುರುರಾಮವಿಠಲನ । ಶರಣಜನರಕ । ಣ್ದರದುನೋಡದಿರುಬೇಡುವೆನಿನ್ನನು । ನಿರುತವುನಿರ್ದಯುವಮಾಡುತದುರುಳರ । ಪರಮಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯಲಿನೋಡಲು ॥ ೭ ॥ ॥೧೩೨॥

ಅವಲಕ್ಷಣಪತಿಪ್ರಶಂಸೆ.

ರಾಗ ಪಂತುರಾವಳಿ ತಾಳ ಅಟ.

ಗಂಡನೇಬ್ರಾಣಗಂಡನೇ ॥ ಪ ॥ ತಿಂಡಿಬಟ್ಟೆಗೆಕಂಡುಹಾಕದೆಜಾಣಾಗುವ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಹಬ್ಬಬಂದರೆಕಣ್ಣುಹುಬ್ಬುಗಂಟಿಕ್ಕುವ । ಲಿಬ್ಬಬಿದ್ದರೆತಗೆದುತಾರೆಂಬನು । ಅಬ್ಬರಿಸುತಕೂಗಿಕೈಯೆತ್ತಿಬರುವನು । ಪೊಬ್ಬರಗೊಡವೆನನಮಗ್ಯಾಕೆಯೆಂಬುವನು ॥ ೧ ॥ ಸೀರೆಕುಪ್ಪಸಕೇಳೆ । ಚೀರುತ್ತಯಿಲ್ಲೆಂಬ । ಯಾರಿಸಿನಗೆಬಲಯೆಂಬುವನು । ಮೋರೆಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡ:ನೆಲವಬರೆಯುವನು । ಘೋರವಮನೆಯಂತೆಯನ್ನಸಂಸಾರ ॥ ೨ ॥ ಅನ್ನವೊಂದಲಿಯಿಲ್ಲಬಟ್ಟೆವಮಾತಿನ್ನೇನು । ಯಣ್ಣೆಕಾಣದುತಲೆಯೋನ್ಹೀಳಲಿ ॥ ಕಣ್ಣುಕಾಣದನಮ್ಮಪ್ಪಯಿವಗೆಕೊಟ್ಟ । ಗನ್ನಘಾತಕನಿವಕಲಕಾಲಜಗಳ ॥ ೩ ॥ ಓದುಬರಹಗಳೆಂಬಹಾದಿಯುತಿಳಿಕಾಣ । ಶೋಧನೆಮಾಡುವಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕೆ । ಸಾಧುಗಳುಮನೆಗೆಬಂದರೆಸೇರನು । ಆದದ್ದಾಗಲಿಯಿನ್ನೇನುಮಾಡುವೆನಾನು ॥ ೪ ॥ ಯಿರುಳುಹಗಲುಯನ್ನಕರೆಕರಪಡಿ

ಸುವೆ । ಹಿರಿಯರವಗಾಕೆನುತಲೆಕೇಳನು । ತರುಣಿಮಣಿಯೆಕೇಳು । ಗು
ರುರಾಮವಿಠಲನ । ಚರಣಕಮಲವೆನಗೆದೊರೆಯುವಧ್ಯಾಗೆ ॥೫॥ ॥೧೭೩॥

ವೇಶ್ಯಾಮಹಾತ್ಮ. ಅವಸ್ಥಾನಾ ತಾಳಲಾರೆ ಮಟ್ಟು.

ಸೂಳೆಯನಿಟ್ಟವರ್ಧ್ಯೇವೆಕೇಳ್ಳೈಅಕ ॥ ಪ ॥ ಸೂಳೆವಗಾತುಗಳನ್ನುಕೇ
ಳಿಕೇಳಿದೇಹ । ಚಾಳ್ಳಾಗಿಹೋಯಿತುಬೀಳೋಕಾಲವುಬಂತು ॥ ಅ ॥ ಪ ॥
ಮನೆಯಯೋಚನೆಬಿಡಿಸಿ । ವಿಧವಿಧತಿಂಡಿಯನುತಾತಂದುನೋಡಿಸಿ।ಮನ
ಮಥನಾಟವೆಳೆನಬೋಧೆಯನ್ನಿಸಿ । ಕೊನೆಗೆರೋಗಗಳಿತ್ತುಗತಿಶೂನ್ಯವಮಾ
ಡುವೆ ॥೧॥ ಸತಿಯಬಿಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಳು । ಆತ್ಮಜರಲ್ಲಿ । ಅತಿದ್ವೇಷವೇಕೊಟ್ಟ
ಳು । ಪಿತೃಮಾತೃಗಳಿಗಿಲ್ಲ । ಪಡಹುಟ್ಟಿದರಿಗಿಲ್ಲ । ಪ್ರೀತಿಹುಟ್ಟಿಸಿಯಿದ್ದ
ದ್ದೆಲ್ಲಾಸುಲುಕೊಂಬುವ ॥ ೨ ॥ ಇತರಚಿಂತೆಹೋಯ್ತು । ಕುಲದಪ । ದ್ಧ
ತಿಯಮರಿಯಲಾಯ್ತು । ಮತಿಗೆಟ್ಟುದುಶ್ಯಾಸ್ತ್ರಗಳೋದಿದರಿಂದ । ಹಿತ
ವೇವೇಳಿದರ । ಹಿತವಾಗಿತೋರುವೆ ॥ ೩ ॥ ಪಡವೆವಸ್ತ್ರವುಬೇಕಂ
ತೆ । ಕೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲ । ಕೊಡುತಾಯಿದ್ದರೆಸಂತೆ । ಕಡುಚಲ್ವಅವಳೆಂದು
ಕಥೆಗಳಹೇಳುತ್ತ । ಮಡದಿಮಕ್ಕಳಬಿಟ್ಟುಮನಸುಅವಳಗೆಕೊಟ್ಟು ॥ ೪ ॥
ಸ್ಮರನಾಟಯಾವಾಗಲು । ಅವಳನೋಡಿ । ಕರಗುತ್ತಹಗಲಿರಳು ॥ ಪರ
ಗತಿಕೊಡುವಂಥಗುರುರಾಮವಿಠಲನ । ಅರಿಯುವಸಂಸಾರ । ಕೊರ
ದುಕೊಂಟರಾಗಿ ॥ ೫ ॥ ॥೧೭೪॥

ಇಸ್ಪೀಟ ಪ್ರಶಂಸೆ. ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯ ತಾಳ ಆದಿ.

ಇಸ್ಪೀಟಾಡಬೇಕು । ನಮ್ಮಯಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲಾಡಬೇಕು ॥ ಪ ॥ ನಿ
ಸ್ಪೃಹರಾಗದಜನರಿಗೆಕಡೆಯಲಿ । ಸಸ್ಪಂಟಾದೀತೆಂದುತಿಳಿದುನಾವುವಿಷ
ಪೀಠಾಡಬೇಕು ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಹಾಸೆಂಬುವದಾತ್ಮ । ರಾಜಾ । ತಾಪಗುಣ
ಬ್ರಹ್ಮ । ಲೇಸಾಗಿರಾಣಿಯುಮೂಲಪ್ರಕೃತಿ । ಗುಲಾಮನೆಂಬುದುಚತು
ರ್ಮುಖನೆನ್ನುತ ॥ ೧ ॥ ದಹಿಲವೆಯಿಂದ್ರಿಯಗಳೆದ್ವಾರವುನಹಿಲವಿದುಭುವಿ
ಯೋಳ್ । ಅಹಹಾಅಟ್ಟವುಮದಗಳುನೋಡಲು । ವಿಹಿತವೇಳನೆಬಂದು
ವೆಸನಗಳು ॥ ೨ ॥ ಕಾಮವಾದಿಗಳಾರು । ಅಧ್ಯೆದೆ । ಈಮಹಾವಿಷಯಗ
ಳು । ನೇಮಕನಾಲ್ಕೆಪುರುಷಾರ್ಥಂಗಳು । ನಿಜವಿದುಮೂರನೆಕುಂದುತ್ರಿ
ಕಾಲಗಳ್ ॥ ೩ ॥ ಯೆರಡುಜೀವಪರಮಾ । ಯಿದರೊಳುಯಲ್ಲಯಿಕದು

ಪೌರ್ಶ । ಕುರುಘೆಗುಣರಾಶಿಗಳೆಂದೀಪರಿ । ಅರಿತಾಡಲದೆಪರವಸಾರ್ಥವಹ
ದು ॥ ೪ ॥ ಕಾಳ್ಯವಿಸ್ಮೃತಿಯಾಟೀ । ದೈವರ್ । ಈವಿಧಪೆಸರಿರಲೇನ ।
ಖೂಪದಿಸಾಧನೆಯೆಂದಾಡುವನಿಜ । ಭಕ್ತರಗುರುರಾಮವಿಠಲಕೃಬಿಡ ॥೫॥
॥೧೩೫॥

(ಸೋಮಾರಿ ಗಂಡ ಹೇಳುವ ಪದ.)

ರಾಗ ಮು.ಖಾರಿ ತಾಳ ಆದಿ.

ಯಾವಾಗಮಾಡುವದೂಅಡೀಗೆ । ಜೀವಾಪ್ರಕಲ್ಲಣಿಸೂವದೂಹಾ ॥
ಪ ॥ ದೇವಾರಪೂಜೆಯಿಂದುಮಾಡೋದಿಲ್ಲ । ನೀವೆಲೆಯುಹಾಕಿಕರದರನಾಸಿ
ದ್ಧ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಮನೆಕೆಲಸವುಕೊನೆಗಾಣಲಿಲ್ಲ । ಜುಣಾಗಿಜುಣಾಗಿಕಾಲ
ಕಳೆಯೂವದಲ್ಲ ॥ ೧ ॥ ಮುಸರೆತೊಳೆಯದೆ । ಕಸವಕಗಿಯದೆ । ಮು
ಸುಕನಿಟ್ಟುಕೊಂಡುಮಲಗಿದ್ದರೀ ॥ ೨ ॥ ಕುಟ್ಟಬೀಸೋದಿಲ್ಲಾ । ಅ
ಟ್ಟಂಬೋದಭಾರ । ಯಿಷ್ಟುನುಡಿದುದಕೆ । ಸಿಟ್ಟುಬಹದುಪೂರಾ ॥೩॥
ಹತ್ತುಘಂಟೆಯಾಯ್ತು । ಹೊತ್ತುಬಹಳಹೋಯ್ತು । ಬತ್ತಿಹಚ್ಚಿಬ
ಲೆಯು । ಹೊತ್ತಿಡಾಬಾರದೆ ॥ ೪ ॥ ಹಸಿವಿಗಿಲ್ಲದೂಟ । ವಸತಿಯಾಗದ
ಕೂಟ । ಬಿಸಜಾಕ್ಷಗುರುರಾಮ । ವಿಠಲನಾಣೆಬ್ಯಾಡಾ ॥೫॥ ॥೧೩೬

ಹೆಂಡತಿ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ. ರಾಗ ದರ್ಬಾರು ತಾಳ ಆದಿ.

ಇರುವದೆಲ್ಲಮನೆಯೊಳಿದ್ದರೆಅಡಿಗೆಗೆ । ಯಾಕಕ್ಕೆತಡವಾಗೋ
ದು ॥ ಪ ॥ ತರಬೇಕೆಂದುನೂರು । ತಡವೆನಾನುಡಿದರು । ಅರಿಯದವರ
ಪರಿತಿರುಗುತ್ತಲಿರುವದು ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಮನೆಮನೆಯಲಿವಂದುಮಾನಾರ್ಧ
ಮಾನಗಳ್ । ಮೆಣಸಿನಪುಡಿಪುಪ್ಪಅಕ್ಕಿಸಾಲ ॥ ದಿನದಿನಮಧ್ಯಾಹ್ನತಿ
ರುಗಿದಮೇಲೆ । ಮನೆಗೆಬಂದುಹಸಿವೆನುತಪೇಳುವದು ॥ ೧ ॥ ಯಣ್ಣೆವ
ಗ್ಗರಣೆಯಲ್ಲದೆಕಾಣೆನಭಿಗಾರ । ಮುನ್ನೆಪಿತ್ಥಹೆಚ್ಚಿತಲೆನೋಯ್ವದು ॥
ನಿನ್ನೆಮೊನ್ನೆಹೇಳಿದುದಕೆಹೊಡಸಿಕೊಂಡದೋಣೆಣ್ಣಪೆಟ್ಟನಿಂದಬೆನ್ನುಬಾತಿರು
ವದು ॥ ೨ ॥ ವರುಷಕ[illegible]ವಮಟ್ಟಿಗೆಲ್ಲಾಪದಾರ್ಥಕೇ । ಖರವಮಾ
ಡುವದುಯಿಾಮನೆಯೊಳಿಲ್ಲ ॥ ಹಿರಿಯರಿಂದಬಂದಸಂಪ್ರದಾಯವಿದೇನೊ ।
ಯಿಂಥಾಮನೆಯಸೇರಿಯಿಾಸುಖಪಡುವೆಹಾ ॥ ೩ ॥ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿದ್ದದ್ದು
ಪುಸ್ತದೊಳಗೆಯಿಲ್ಲ । ಬದಲುಸೀರೆಯುನಾನುಟ್ಟರಿಯೆ । ವಿಧಿಲಿಖಿತವುಕ
ಪ್ಪವದೆಯೆಂದಿಗಾದರು । ಪದರಿಕೊಂಡರೆಯೇನುಯಿದರೊಳುಫಲವುಂ
ಟು ॥ ೪ ॥ ನಾನಾಡಿದಮಾತುಮಾನೆಕೇಳಬೇಕು । ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯರುಮನೆ

ಯೊಳಹರೆಲ್ಲರು ॥ ಯಾನರಜನ್ಮವುಯಿದಕ್ಕೆಸಾಕೆಂದು । ಧೇನಿಸಿಗು
ರುರಾಮವಿಠಲನಬೇಡುವೆ ॥ ೫ ॥ ॥೧೭೭॥

ರಾಜಾಶೀರ್ವಾದ ಮಂಗಳ.

ಸಗ್ಗಗಮಗರಿಸರಿಸ ಮಟ್ಟು.

ಕೃಷ್ಣನೃಪನಸಲಹಲಿಉತ್ಕೃಷ್ಟಫಲಗಳಾಗಲಿ ॥ ಪ ॥ ಯಿಷ್ಟ
ಸಿದ್ಧಿಯಾಶ್ರೀಗುರುರಾಮ । ವಿಠಲಕೊಟ್ಟುವಲಿಯಲಿ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಸಾ
ಮಂತರಾಜನಿಕರ । ಸಾರ್ವಭೌಮನೆನಿಪನಾ । ಕಾಮಿತಂಗಳಿತ್ತುಪ್ರಜೆ
ಯು । ಕರುಣದಿಪಾಲಿಸುವನ ॥ ೧ ॥ ಯೆಂಟುದಿಕ್ಕಿನೊಳಗೆಯಿರುವ ।
ತುಂಟಜನರಸೀಳುವಾ । ನೆಂಟನಾಗಿಸಜ್ಜನರಿಗೆ । ನಿರತಕೋರ್ಕೆಸಲಿಸು
ವ ॥ ೨ ॥ ಮಹಾಯಶ್ವರ್ಯಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ । ಮಮತೆಯಿಂದಲನುದಿ
ನಂ । ಸಹಾಯವನುಮಾಡುತಿಹರು । ಸಕಲರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿಯುಂ ॥ ೩ ॥
॥೧೭೮॥ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

ಕಾಗದ ಬರೆಯುವ ಕನ್ನಡ ಕಂದಪದ್ಯಗಳು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಕಂದ ॥ ಹಣದೊಡತಿಯೊಳುವನನಮ । ಗನೆಗಾಳಿಯುಧೊರೆಯನ
ವರಪೆಂಡಿರಮಾಗಂ ॥ ಣನಚೆಳಿವೆಟ್ಟದಮಗಳಂ । ಬನಕನನಮಗರಿವು
ಕೊಟ್ಟಪರಕ್ಕೈಮುಗಿವೆಂ ॥ ೧ ॥

ನಿನ್ನಡಿದಾವರೆಗಳಿಗೇ । ಬಿನ್ನೈಸುವೆಕಲೆಯುಬಾಗಿಬೇರೊಂದಿಲ್ಲಂ ॥
ನಿನ್ನಿನವರಿಗೆಲ್ಲರುನಾ । ವಿನ್ನೀಗೆಲುತಮ್ಮಪದುಳವಂಕೋರುವೆವ್ವೈ ॥ ೨ ॥

ಕಾಣುವಡುಕೇಳುವುದುತಾ । ಮಾಣದೆವಳಗೆಣಿಸುವದನುಜಾಲಿಸಿ
ಪೇಳ್ವೆಂ ॥ ಜಾಣರಿಗರಿಕೆಯಮಾಡುವ । ನುಂಟಿಳೆಯೊಳಗೆಕನ್ನಡಿಯ
ವೋಲಲ್ತೆ ॥ ೩ ॥

ಬಳಗೊಲ್ಲರಗೊಕುಂಬಿರುತಿಹ । ಬೆಳಕಿನಮ್ಮ್ಯುಯ್ಯವನಳು ॥ ಕ
ನಪೆಲ್ಲರಿಗುಂಗೆಳೆಯುನೆನಿಸಿಕಾಪಾಡುವ । ನೆಲಮಾತ್ರನುಂಟುಪ್ರೇಕ್ಷಿಯಂತೆ
ಣಿಸಿದಡುಂ ॥ ೪ ॥

ಕನ್ನರವನುತಾತಿಳಿಯದೆ । ಇನ್ನೊಬ್ಬರಕೆರದಿಬಯಸಿದಡೆಕನಗದು

ವೇ ॥ ಬನ್ನಬಡಿಸುವದುನೋಡಲು । ಚನ್ನಾಗಿರದೆಂದುದೊಡ್ಡವರಾಬೇಳುತಿಹರ್ ॥ ೫ ॥

ಬರದಿರ್ಪನುನಿನಗೀಗಲು । ಮರಿಕೆನ್ನೊಳುಗೆಳೆಯುನೆಂದುಯಗಾವಾಗಲುನೀಂ ॥ ಹಿರಿಯಾರವಗಾಳಿನುವಿಗಾರದೆ । ನೆರೆನುಡಿಯುವದೊಳ್ಳೆಕಲ್ಲವೇನಣ್ಣಯ್ಯಾ ॥ ೬ ॥

ಕಾಗದಕಡ್ಡಿಯುವುಮಿಬೇ । ಕಾಗುವದ್ಯೆಬರೆಯುವದಕೆ । ಚಾಣರುವ್ರೋಲೆಯು ॥ ಮೇಗೆಯುಬರೆವರುನಾಲೆಕ್ಕಗ । ನಾಗಲಿಪಣಿಯಲ್ಲಿಷಿಕರಿಂಬರಂದಿಹನೊ ॥ ೭ ॥

ಓದುವವರಕಂಡರೆನೆರೆ । ಬೀದಿಗೆಳಂದೋಡಿಬಂದುಗುಂಪಾಗುತವ ॥ ಳ್ಳೀದೊಳ್ಳೀದೆಂಬರುಯಿವ । ಗಾದಗ್ದೀಂವೋದಲುಪಡೆದಡುಂಕಪ್ಪಿಪರೊ ॥ ೮ ॥

ಕಲಿವದಕುಂಕಲಿಪದಳುಂ । ನೆಲೆಯಗಾವದುಕನ್ನಘಣಿಯುಬರಹವೆಕವಗೆ ॥ ಹಲಬರನುಡಿಟವಹುಡೀಂ । ಕುಲಗೇಡಿಗಳಕ್ಕರೆಗಳುಕೊಡದುನೆಲದೋಳ್ ॥ ೯ ॥

ಆರಾರಿಗೆಷ್ಟುಬಪ್ಪದು । ತೋರುವದವರವರಿಗಷ್ಟೆಕುದಿಯಲಿನೋಡಲ್ ॥ ನೀರಿನಬರಹುಕೋರಿಕೆ । ಬಾರುವಸಾಕೆಂದುನಂಬಿಕಿದ್ದರೆಸಾಕ್ಕೆ॥೧೦॥

ಸರಿಯೋಸರಿಯಲ್ಲವೊನಾ । ನರಿತದುಪೇಳಿರುವೆಕನ್ನಡದನುಡಿಯಿಂದಂ ॥ ಪಿರಿಯಾರುನೋಡಿಪರೆಸುವದು । ಗ.ರು.ರಾಮವಿಠಲನೆಬರಸಿರುವವೋಲೆಯಿಡಂ ॥ ೧೧ ॥ ॥೧೨೯॥

ಸಂಪೂರ್ಣ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಭಾರತ.

ಕನ್ನಡ ವಚನರೂಪ.

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ.

(೧) ನನಿಗೆ ನಾನಾಗಿರುವವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವು. ಆತನು ಜೀವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ಮಹಾ ವಿಷ್ಣು. ಆತನೇ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯಾದ

ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಪತಿಯು. (೨) ಸದ್ಬುದ್ಧಿಪ್ರೇರಣೆಯೇ ಚತುರ್ಮುಖನು. (೩) ಪ್ರಧಾನವಿದ್ಯೆಯೇ ಸರಸ್ವತಿ. (೪) ಧ್ಯಾನವೇ ಅತ್ರಿಮಹರ್ಷಿ. (೫) ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ಅನಸೂಯೆ. (೬) ಕಾಂತಿಯೆಂಬ ಮಗನು ಚಂದ್ರನು. (೭) ಬಾಹ್ಯಪ್ರಕಾಶವೇ ತಾರೆ. (೮) ದೂರದರ್ಶಿಯೇ ಬೃಹಸ್ಪತಿ. (೯) ವಿದ್ವಾಂಸನೇ ಬುಧ. (೧೦) ಸಂದಿಗ್ಧವೇಯಿಳಾಯೆಂಬ ಹೆಂಗಸು. ಆತನೇ ಇಕ್ಷ್ವಾಕುಮಹಾರಾಯನ ಮಗ ಸುದ್ಯುಮ್ನನು. (೧೧) ಸಂಪ್ರದಾಯವೆಂಬ ರಾಜರು ತದ್ವಂಶಸ್ಥರು. ಅವರವರಿಗೆ ಅನ್ವರ್ಥನಾಮಗಳು. (೧೨) ಪ್ರಕಾಶವೇ ಪ್ರದೀಪನು. (೧೩) ಸತ್ಯವೇ ಶಂತನುಚಕ್ರವರ್ತಿ. (೧೪) ನೈರ್ಮಲ್ಯವೇ ಗಂಗೆ. (೧೫) ಸುವ್ರತವೇ ಭೀಷ್ಮನು. (೧೬) ಚಪಲೈಶ್ವರ್ಯವೇ ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯನು. (೧೭) ಆತನಿಗೆ ಕೀರ್ತಿಯೆಂಬ ಪಾಂಡುರಾಯ, ಅವಿವೇಕವೆಂಬ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ವಿವೇಕವೆಂಬ ವಿದುರ, ಈ ಮೂರುಜನ ಮಕ್ಕಳು. (೧೮) ಪಾಂಡುರಾಯಗೆ ಯುಕ್ತವೆಂಬ ಕುಂತೀನಾಮಕಸತಿಯಲ್ಲಿ:- ಧರ್ಮವೆಂಬ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ ಜ್ಞಾನಬಲವುಳ್ಳ ಜೀವ್ರೋತ್ಕರ್ಷನೆಂಬ ಭೀಮಸೇನ, ಧೈರ್ಯವೆಂಬ ಅರ್ಜುನ. ಸಮೃತಿಯೆಂಬ ಮಾದ್ರೀನಾಮಕಸತಿಯಲ್ಲಿ:- ಸೌಂದರ್ಯ ನೀತಿಗಳೆಂಬ ನಕುಲ ಸಹದೇವರು, ಇವರು ಐದು ಜನ ಪುತ್ರರು. (೧೯) ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗೆ ಅಸೂಯೆಯೆಂಬುವ ಗಾಂಧಾರಿನಾಮಕಸತಿಯಲ್ಲಿ:- ಕೋಪವೇ ದುರ್ಯೋಧನ, ಧಾರ್ಷ್ಟ್ಯವೇ ದುಶ್ಶಾಸನ, ದುರ್ಗುಣಗಳೆಂಬ ತಮ್ಮಂದಿರು, ಇವರಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆಯೇ ವಿಕರ್ಣ, ದುರ್ನಡತೆಯೇ ದುಶ್ಶಳೆಯೆಂಬ ಕನ್ನಿಕೆ, ಇವರು ನೂರೊಂದು ಮಂದಿ. (೨೦) ಇವರಿಗೆ ಸಹಾಯಕರು ಮೋಸವೆಂಬ ಶಕುನಿ, ದಂಭವೆಂಬ ಕರ್ಣ. (೨೧) ಕರ್ಣನಲ್ಲಿ ಎರಡಂಶ, ಕೌಂತೇಯನಾದ್ದರಿಂದ ನಿಷ್ಕಾಮ ಸೌರ್ಯ. ಸುಯೋಧನ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ದಂಭಾಸುರ. (೨೨) ಪ್ರತಾಪವೇ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯ. (೨೩) ಮನೋನಿಯಾಮಕವೇ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ. (೨೪) ವಿಚಕ್ಷಣೆಯೇ ಕೃಪಾಚಾರ್ಯ. (೨೫) ವೇದವೇ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ. ವಿಷಮವೇ ವಿಷಪ್ರಯೋಗ. (೨೬) ದೈವಬಲವೇ ಸಿದ್ಧರಸವು. (೨೭) ದುರ್ವ್ಯಕವೇ ಅರಗಿನಮನೆ. (೨೮) ಅಜ್ಞಾನವೇ ಕಾಡು. (೨೯) ಅತ್ಯಾಶನವೇ ಬಕ ಹಿಡಿಂಬಕರು. (೩೦) ರಾಜಸವೇ ಹಿಡಿಂಬಿ. (೩೧) ಪರಾಕ್ರಮವೇ ಘಟೋತ್ಕಚ.

(೩೨) ಆರೋಗ್ಯವೇ ಏಕಚಕ್ರಪುರದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು. (೩೩) ಉತ್ತರ ಪಾಂಚಾಲವೇ ದ್ರುಪದರಾಯ. (೩೪) ಧೌಮ್ಯರೇ ಸಹಾಯಕರು. (೩೫) ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯೇ ಅಂಗಾರಪರ್ಣ. (೩೬) ಅಥರ್ವವೇ ಮತ್ಸ್ಯಯಂತ್ರ. (೩೭) ಜೀವಕೋಟಿಗಳೇ ರಾಜರು. (೩೮) ಭಿಕ್ಷಾಟನೆಯೇ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ. (೩೯) ಕರ್ಮಬಲವೇ ಯುದ್ಧ. (೪೦) ಹರಿಭಕ್ತಿಯೇ ದ್ರೌಪದಿ. (೪೧) ದೇಹವೇ ಹಸ್ತಿನಾವತಿ. (೪೨) ಧ್ಯಾನಸ್ಥಾನವೇ ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರ. (೪೩) ಮಂಗಳವೇ ಸುಭದ್ರಾ. (೪೪) ಶಾಂತಿಯೇ ಅಭಿಮನ್ಯು. (೪೫) ರೋಮಾಂಚನವೇ ಉಪಪಾಂಡವರು, ಪ್ರತಿವಿಂಧ್ಯಾದಿಗಳು. (೪೬) ದುಃಖಪರಂಪರೆಯೇ ದುರ್ಯೋಧನನ ಮಕ್ಕಳು ಲಕ್ಷಣಾದಿಗಳು. (೪೭) ಖಾಂಡವದಹನವೇ ಜ್ಞಾನಪ್ರಶಂಸೆ. (೪೮) ಉಪಕಾರವೇ ಗಾಂಡೀವವೆಂಬ ಬಿಲ್ಲು. (೪೯) ಸಜ್ಜನಮೈತ್ರಿಯೇ ಮಯನಿರ್ಮಿತಸಭೆ. (೫೦) ಸದ್ಗೋಷ್ಠಿಯೇ ಲೋಕಪಾಲಕರ ಸಭಾವೃತ್ತಾಂತವು. (೫೧) ವಿಘ್ನನಾಶನವೇ ಜರಾಸಂಧಾದಿಗಳ ವಧೆಯು. (೫೨) ವ್ಯಾಪಕತ್ವವೇ ದಿಗ್ವಿಜಯವು. (೫೩) ಸಾಧನೆಯೇ ರಾಜಸೂಯಾಗ. (೫೪) ಅಪಕಾರವೇ ಶಿಶುಪಾಲ. (೫೫) ಸುಯೋಧನಜಲಪಾತವೇ ಭ್ರಾಂತಿ. (೫೬) ದುರ್ವ್ಯಸನವೇ ದ್ಯೂತ. (೫೭) ಅತಿಪಾಪವೇ ವಸ್ತ್ರಾಪಹಾರ. (೫೮) ಹರಿಕೃಪೆಯೇ ಅಕ್ಷಯವಸನ. (೫೯) ದುರಾಲೋಚನೆಯೇ ಪುನರ್ದ್ಯೂತ. (೬೦) ಸತ್ಕರ್ಮಾಸಕ್ತಿಯೇ ವನವಾಸ. (೬೧) ಸುವೃತ್ತಿಗಳೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು. (೬೨) ನಿಷ್ಕಾಮವೇ ಸೂರ್ಯಪ್ರಾರ್ಥನೆ. (೬೩) ದಿವ್ಯಾನ್ನವೇ ಅಕ್ಷಯಪಾತ್ರ. (೬೪) ಪಶುವೇ ಕಿರ್ಮೀರ. (೬೫) ಶಾಸ್ತ್ರಶ್ರವಣಗಳೇ ಉಪಾಖ್ಯಾನಗಳು. (೬೬) ರಾಧ್ಯವೇ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರಲಾಭವು. (೬೭) ಸಿದ್ಧಾಂತವೇ ಭೀಮಸೇನನ ಕೋಪ. (೬೮) ಕಿರಾತಾರ್ಜುನಯುದ್ಧವೇ ಯೋಗ. (೬೯) ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯೇ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ. (೭೦) ದ್ರೌಪದಿ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಳೋಣವೇ ಸಾಷ್ಟಾಂಗನಮಸ್ಕಾರಗಳು. (೭೧) ಅತ್ಯಾಶೆಯೇ ದುರ್ವಾಸಾತಿಥ್ಯ. (೭೨) ಸೌಗಂಧಿಕಾಹರಣವೇ ಜನ್ಮಾಂತರದ ವಾಸನೆ. (೭೩) ಜಟಾಸುರನೇ ದುಷ್ಟಸಾಂಗತ್ಯ. (೭೪) ಉಪದೇಶವೇ ಸತ್ಯಾ ದ್ರೌಪದೀ ಸಂವಾದ. (೭೫) ವ್ಯರ್ಥಕಾಲಕ್ಷೇಪವೇ ಘೋಷಯಾತ್ರೆ. (೭೬) ಅನಾಂತರ ಉ

ಪಹತಿಯೇ ಗಂಧರ್ವ. (೭೭) ಬಂಧವಿಮೋಚನೆಯೇ ಸದ್ಭಾವ. (೭೮)
ಕಟ್ಟಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶ. (೭೯) ದ್ರೌಪದೀಹರಣವೇ
ದುಸ್ವಭಾವ. (೮೦) ದುಷ್ಕಾಮನೇ ಸೈಂಧವ. (೮೧) ಆಶೆಯೇ ಬಾ
ಹ. (೮೨) ಸನ್ಮಾರ್ಗವೇ ಅರಣಿ. (೮೩) ಪಾಪವೇ ವಿಷಸರೋವರ.
(೮೪) ಧನವ್ಯಯವೇ ಯಕ್ಷಪ್ರಶ್ನೆ. (೮೫) ರಹಸ್ಯವೇ ಮತ್ಸ್ಯಾಲ
ಯ. (೮೬) ಗಾಂಭೀರ್ಯವೇ ವಿರಾಟರಾಯ. (೮೭) ಬಲಪರೀಕ್ಷೆ
ಯೇ ಜಟ್ಟಿಕಾಳಗ. (೮೮) ಆತ್ಮಸ್ತುತಿಯೇ ಸುಧೇಷ್ಣ. (೮೯)
ಮಹಾ ಪಾಪವೆ ಕೀಚಕ. (೯೦) ನಿವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗವೇ ಸೂರ್ಯಾಂತರಾ
ಕ್ಷಸ. (೯೧) ಫಲಾಭಿಸಂಧಿಯೇ ದಕ್ಷಿಣಗೋಗ್ರಹಣ. (೯೨) ಪ್ರಯ
ತ್ನವೇ ಭೂಮಿಂಜಯ ಅಂದರೆ (ಉತ್ತರ) (೯೩) ಸನ್ಮಾರ್ಗವೇ ಸ
ನ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರ. (೯೪) ತ್ಯಾಗವೇ ಉದ್ಯೋಗ. (೯೫) ಯುಕ್ತಾಯು
ಕ್ತ ವಿಚಾರವೇ ಸಂಧಿ. (೯೬) ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕುವ ಯೋ
ಚನೆಯೇ ನರಕ. (೯೭) ಯುಕ್ತಿಯೇ ಶಲ್ಯ. (೯೮) ಪ್ರಪಂಚವ್ಯವ
ಹಾರವೇ ಕುರುಪಾಂಡವರ ಯುದ್ಧ. (೯೯) ಸತ್ಕಾಲಕ್ಷೇಪವೇ ಭಗವ
ದ್ಗೀತ. (೧೦೦) ಅಧಿಕತೇಜಸ್ಸೇ ವಿಶ್ವರೂಪ. (೧೦೧) ಹತ್ತುಸಾವಿರ
ಮಹಾ ರಥಿಕರೇ ಇಂದ್ರಿಯವೃತ್ತಿಗಳು. (೧೦೨) ನಿರ್ನಿಮಿತ್ತವೇ ಶಿಖಂ
ಡಿ. (೧೦೩) ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶವೇ ಶರತಲ್ಪ. (೧೦೪) ಸ್ವಾನುಭವವೇ ಭೀ
ಷ್ಮದಾಕ. (೧೦೫) ಅಂಧಪರಂಪರ್ಯವೇ ದ್ರೋಣಾಭಿಷೇಕ. (೧೦೬)
ಅಂಧಕಾರವೇ ಧರ್ಮರಾಜನನ್ನು ಹಿಡಿಯೋಣ. (೧೦೭) ನಾನಾ ಯೋ
ಚನೆಯೇ ಸಂಶಪ್ತಕರು. (೧೦೮) ಮದವೇ ಸುಪ್ರತೀಕವೆಂಬ ಆನೆ.
(೧೦೯) ಅಹಂಕಾರಬಲವೇ ಭಗದತ್ತ. (೧೧೦) ಚಮತ್ಕಾರವೇ ಪ
ದ್ಮವ್ಯೂಹ. (೧೧೧) ಕಾಮಕ್ರೋಧಾದಿಗಳೇ ಷಡ್ರಥರು. (೧೧೨) ಕ
ತ್ತಲೆಯೇ ದುಶ್ಶಾಸನನ ಮಗ. (೧೧೩) ವಿಜ್ಞಾನವೇ ವ್ಯಾಸರು.
(೧೧೪) ಷೋಡಶಮಹಾರಾಯರೇ ಷೋಡಶಕರ್ಮಗಳು. (೧೧೫) ಗು
ಣವೇ ಸುವರ್ಣಷ್ಠೀವಿಯೆಂಬ ಬಾಲಕ. (೧೧೬) ಯಥಾರ್ಥವೇ ಅ
ರ್ಜುನನಪ್ರತಿಜ್ಞೆ. (೧೧೭) ಭಾವಿಲಾಭವೇ ಸ್ವಪ್ನಕೈಲಾಸಯಾತ್ರೆ.
(೧೧೮) ಭಗವದ್ವೇಷವೇ ಶ್ರುತಾಯುಧನು. (೧೧೯) ಮಹಾ ಸಾಮ
ರ್ಥ್ಯವೇ ಅರ್ಜುನ ಮಾಡಿದ ಸರೋವರ. (೧೨೦) ಕಾಲಪ್ರಮಾಣವಾ

ದಿಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಕಗನ್ಯರೆಂಬುವದೇ ಸುದರ್ಶನೋಟಟ್ಟದನೆ. (೧೨೧) ಸದಭ್ಯಾಸವೇ ಸೈಂಧವವಧ. (೧೨೨) ಅವಿಚಕ್ಷಣೆಯೇ ರಾತ್ರಿಯುದ್ಧ. (೧೨೩) ಸಕಾಮಿಗಳು ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದವರು ಎಂಬುವದೇ ಧರ್ಮರಾಯನ ಸಂದೇಹ. (೧೨೪) ಭಯವೇ ನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರ. (೧೨೫) ಧರ್ಮಾಧರ್ಮ ಸಂವಾದವೇ ಸಾತ್ಯಕಿ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನರ ವಿವಾದ. (೧೨೬) ಕೆಟ್ಟ ನಂಬಿಕೆಯೇ ಕರ್ಣಾಭಿಷೇಕ. (೧೨೭) ಮನಸ್ತಾಪವೇ ಧರ್ಮಾರ್ಜುನರ ಚರ್ಚೆ. (೧೨೮) ಮಹಾಶಕ್ತಿಯೇ ದುಶ್ಶಾಸನನ ಸಂಹಾರ. (೧೨೯) ಮತ್ಸರವೇ ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರ. (೧೩೦) ದಂಡನೀತಿಯೇ ಕರ್ಣನ ಸಂಹಾರ. (೧೩೧) ಅತಿಭಾಷೆಯೇ ಶಲ್ಯ ಯುಧಿಷ್ಠಿರರ ಯುದ್ಧ. (೧೩೨) ಧರ್ಮವೇ ಜಯವೆಂಬುವದೇ ಶಲ್ಯನ ಮರಣ. (೧೩೩) ಮೋಸವೇ ನಾಶ ಯೆಂಬ ಗಾದೆಯೇ ಶಕುನಿಯ ಸಂಹಾರ. (೧೩೪) ಅಂತ್ಯಕಾಲವೇ ವೈಶಂಪಾಯನರ ಸರೋವರ. (೧೩೫) ಅನುಮಾನವೇ ಗದಾಯುದ್ಧ. (೧೩೬) ಅಹಂಕಾರನಿಷ್ಫಲವೆಂಬುವದೇ ಬಲಭದ್ರದರ್ಶನ. (೧೩೭) ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪನೆಯೇ ದುರ್ಯೋಧನನನ್ನು ಭೀಮಸೇನ ಯಡಗಾಲಿನಿಂದ ವದಿಯೋಣ. (೧೩೮) ದುರ್ಯೋಧನ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಆಕ್ಷೇಪಿಸೋಣವೇ ಗರ್ವ. (೧೩೯) ಅನ್ಯಾಯವೇ ಸೌಪ್ತಿಕ. (೧೪೦) ನಷ್ಟವೇ ದುರ್ಯೋಧನನ ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗ. (೧೪೧) ಸಪ್ತವರ್ಣಾಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಗಳೇ ಪಾಂಡವಸೈನ್ಯ ಯೇಳಕ್ಷೋಹಿಣಿ. (೧೪೨) ಮನೋವೃತ್ತಿಗಳೇ ದುರ್ಯೋಧನನ ಸೈನ್ಯ ಹನ್ನೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣಿ. (೧೪೩) ದೀರ್ಘದ್ವೇಷವೇ ಬ್ರಹ್ಮಶಿರೋಸ್ತ್ರ. (೧೪೪) ಕಳವಳವೇ ಸ್ತ್ರೀಪ್ರಲಾಪ. [೧೪೫] ಪಾಪಪ್ರಾಪ್ತಿಯೇ ಗಾಂಧಾರಿ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಶಾಪವಂ ಕೊಡೋಣ. [೧೪೬] ದುಷ್ಪ್ರವೃತ್ತಿನಾಶನವೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ವೃಕ್ಕನಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ದಹಿಸೋಣ. [೧೪೭] ಅನಿಷ್ಟನಿವೃತ್ತಿಯೇ ಚಾರ್ವಾಕವಧೆ. [೧೪೮] ಸಮಾಧಿಯೇ ಹೃದಯಕಮಲವೆಂಬ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮರಾಜನ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ. [೧೪೯] ವೇದಾಂತ ಕಾಲಕ್ಷೇಪವೇ ರಾಜಧರ್ಮ, ಆಪದ್ಧರ್ಮ ಮೋಕ್ಷಧರ್ಮಗಳು. [೧೫೦] ಭಗವದ್ಗುಣಾನುಭವವೇ ಅನುಶಾಸನವು. [೧೫೧] ಉತ್ತರಾಗರ್ಭರಕ್ಷಣೆಯೇ ಮಹಾಫಲ. [೧೫೨] ಸಾಧುಸಮಾಗಮವೇ ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗ. [೧೫೩] ಆಪತ್ತಿಯೇ ಅನುಗ್ರಹ. [೧೫೪] ಸತ್ಪ

ತ್ರಿವಿಚಾತವೇ ನಕುಲೋಪಾಖ್ಯಾನ. [೧೫೫] ಪ್ರ್ಯಾಕಸಿವಾರೋಹಣೆಯೇ ಆಶ್ರಮವಾಸ. [೧೫೬] ಸಮಾಶ್ವವೇ ಸ್ಯನ್ಯಾಸವಾಗಮವು. [೧೫೭] ದುರಹಂಕಾರನಾಶನವೇ ಮೌಸಲ. [೧೫೮] ನೈಜವೇ ಮಹಾಪ್ರಸ್ಥಾನ. [೧೫೯] ಸ್ವಭಾವಸುಖಗಳೇ ಸ್ವರ್ಗಾರೋಹಣ. [೧೬೦] ದಿವ್ಯಲೀಲೆಯೇ ಹರಿವಂಶ, ಯೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಸಹಾಯಕನೇ ಸರ್ವಜೀವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಶ್ರೀಗುರುರಾಮವಿಠಲ. ॥೫೮೯॥

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಭಾರತ ಸಮಾಪ್ತವಾದುದು.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

ಸಂಕ್ಷೇಪ ರಾಮಾಯಣ. ವಾ॥ ಷಟ್ಪದಿ.

॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಶ್ರೀಜಾನಕೀಮನೋಹರನಚರಿತೆಯನುಮುನಿ ।
ರಾಜವಾಲ್ಮೀಕರಿಗೆನಾರದಂಪೇಳ್ದನದು । ರಾಜೀವನೇತ್ರಪೇಳಿಸಿದಂತೆಸಂ
ಕ್ಷೇಪದಿಂಪೇಳ್ವೆನಾಲಿಸುವದು ॥

ಪದ್ಯ ॥ ಸುರರಮೊರೆಕೇಳಿಹರಿಯುದಿಸಿದಂದಶರಥಗೆ । ಚರಮುನಿ
ಯಯಾಗವಂಕಾಯ್ದುತಾಟಕಿಯುಸಂ । ಹರಿಸಿಗೌತಮಸತಿಯಶಾಪವಂ
ಬಿಡಿಸಿಮಿಥಿಲಾಪುರದಿಶೈವಧನುವ ॥ ಮುರಿದುಭೂಸುತೆಯುಕರಪಿಡಿದಯೋ
ಧ್ಯಾಪುರಿಗೆ । ಬರುತಭಾರ್ಗವನಗರ್ವಪಸಳದುತಂದೆಯಂ । ಹರುಷಪೊಂ
ದಿಸಿದಂರಘೂದ್ವಹಂರಾಮಚಂದ್ರನುಬಾಲಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ॥ ೧ ॥

ಮಾತೆಯನುಡಿಗೆಪಿತನಭಾಷೆಯಂಸಲಿಸಲ್ಕೆ। ತಾತಮ್ಮಲಕ್ಷ್ಮಣಧರಾ
ತ್ಮಜೆಯರ್ಸಹಿತಪ್ರ । ಖ್ಯಾತವನವಂಪೊಕ್ಕುಮೋದದಿಂಚಿತ್ರಕೂಟದೊಳಿ
ರಲುಭರತಬಂದು ॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿರಾಜ್ಯವಪ್ಪಿಸಲ್ರಾಮನನು । ಜಾತಂ
ಗೆಪಾದುಕವನಿತ್ತುಮನ್ನಿಸಿಮುನಿ । ವ್ರಾತವಂಸತ್ಕರಿಸಿಯತ್ರಿಯಂಕಂಡ
ರಘುವರನಯೋಧ್ಯಾಕಾಂಡದಿ ॥ ೨ ॥

ದಂಡಕಾರಣ್ಯದಿವಿರಾಧನಂಸಂಹರಿಸಿ । ಚಂಡಿಶೂರ್ಪಣಖಿಕಿವಿ
ಮೂಗನಂಕೊಯಿಸಿಯು । ದ್ದಂಡಖರದೂಷಣಾದ್ಯರಮಡುಹಿಮಾಯಾ
ಮೃಗದವ್ಯಾಜದಿಂರಾವಣಂ ॥ ಕೊಂಡೊಯ್ಯೆಸೀತೆಯಂಅರುಣಸುತನಿಂದ
ಕೋ । ದಂಡದೀಕ್ಷಾಚಾರ್ಯಕೇಳ್ದುಸತಿವಾರ್ತೆಯಂ । ಕಂಡುಶಬರಿಯನು
ಪಂಪಾತಟಕೆಬಂದನಾರಣ್ಯಕಾಂಡದೊಳ್ರಾಮನು ॥ ೩ ॥

ಮಾರುತಾತ್ಮಜನಕಂಡುಸುಗ್ರೀವಸಖ್ಯಮಾ | ಚರಿಸಿವಾಲಿಯಮು
ರಿದುಕಪಿರಾಜ್ಯದೋಳ್ಡಿವಾ | ಕರಸುತನನಿಲಿಪಿಸಿಕಪಿಸೈನ್ಯವಂಕರಸಿಸೀತೆ
ಯಕುಶಲವಂತಹುಡಿನೆ ‖ ತೆರಳಲುಚತುರ್ದಿಕ್ಕಿಗಾಗವಾನರರುಮೂ | ದ
ರುಬಂದುಬೇಳ್ತರೆಲ್ಲಯುಕಾಣೆವೆಂದುವನ | ಚರರುಹನುಮಂತಮುಖ್ಯರು
ಕಡಲಸೇರಿದರುಕಿಷ್ಕಿಂಧಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ‖ ೪ ‖

ಶರಧಿಯನುದಾಟಿಲಂಕೆಯಪೊಕ್ಕುಲಂಕಿನಿಯ | ಮುರಿದುಪುರವೆಲ್ಲ
ಮಾಂತಿರುಗಿವನದೊಳಗೆರಘು | ವರನರಸಿಗುಂಗುರವನಿತ್ತುಮಣಿಯನು
ಕೊಂಡುವನಭಂಗವಂಗೈಯ್ಯುತ ‖ ಪರಮಸಂಭ್ರಮದೊಳಕ್ಷಾದ್ಯರಂ
ಕೊಂದುವಿಧಿ | ಶರಕೆಮೈಗೊಟ್ಟುಲಂಕಾಪುರವಸುಟ್ಟುಬಂ | ದೆರಗಿಸೀ
ತೆಯಕ್ಷೇಮವರುಹಿದನುಪತಿಗೆಸುಂದರಕಾಂಡದಲ್ಲಿಹನುಮಾ ‖ ೫ ‖

ವನಧಿಗೋಳ್ಸೇತುವೆಯಗಟ್ಟಿಧುರದೊಳಗೆರಾ | ವಣಕುಂಭಕರ್ಣಾ
ದ್ಯರೆಲ್ಲರಂಸದೆದುತ | ಕ್ಷಣವಿಭೀಷಣಗೆಸ್ಥಿರಪಟ್ಟವಂಕಟ್ಟಿಬ್ರಹ್ಮಾದಿದಿವಿ
ಜರುಪೊಗಳಲು ‖ ಜನಕನಂದನೆಯಪಾವಕನಿಂಪರಿಗ್ರಹಿಸಿ | ಘನಪುಷ್ಪ
ಕವನೇರಿಬರುತವಹಿಲದಲಿಭರ | ತನಿಗೆಸುದ್ದಿಯಕಳುಹಿರಾಘವಂಧರೆಯ
ನಾಳ್ದನುಯುದ್ಧಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ‖ ೬ ‖

ಪರಮಧರ್ಮದಿರಾಜ್ಯವಾಳುತಲಿರಾಮಭೂ | ವರನುಹನ್ನೊಂದು
ಸಾವಿರವರುಷಲವಣನಂ | ಮುರಿದುಹಯಮೇಧಾದಿಯಾಗಂಗಳಂಮಾಡಿ
ಪುತ್ರರಿಗೆರಾಜ್ಯವಿತ್ತು ‖ ಪುರಜನವಪಕ್ಷಿಕೀಟಕವೃಜಸಹಿತ | ತೆರ
ಳಿದಂದಿವಿಗೆದೇವರ್ಕಳೆರಳನಮಳೆಯ | ಸುರಿದುಜಯಜಯವೆಂದುಪೊಗಳ
ದರುಹರಿಯನುತ್ತರಕಾಂಡದಲಿತಿಳಿವದು ‖ ೭ ‖

ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕುಸಾವಿರಶ್ಲೋಕಕಾಂಡಂಗ | ಳೊಪ್ಪುವದುಸಪ್ತ
ಮೈನೂರುಸರ್ಗಗಳಿಂದು | ಕ್ಲಪ್ತವಾಗಿಹಮಹಾರಾಮಾಯಣವನುವಾ
ಲ್ಮೀಕಿಮುನಿವಿರಚಿಸಿದನು ‖ ತಪ್ಪದೀಪಠಿಸುವರಿಗೆನುದಿನಂಗಾಯತ್ರಿ |
ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷಜಪದಫಲಬಹುದು | ಸರ್ಪಶಯನನವಮಾನುಷವ
ತಾರದಚರಿತೆಸಜ್ಜನಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಿದುವೆ ‖ ೮ ‖

ಇಂತಪ್ಪಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳಕಥೆಯಸಂಕ್ಷೇಪ | ದಿಂತರಳನಾಂಪೇ
ಳ್ದತಪ್ಪಿದ್ದಡೆಯುತಿದ್ದಿ | ಸ್ವಾಂತನಿರ್ಮಲರುಪರಿಪಾಲಿಪುದುನಿಮ್ಮಡಿಯ
ಸೇವಕಂಸೇವ್ಯನಾನು ‖ ಯಂತಾದಡೆಯುಹರಿಯನಾವನಾನ್ಯತದರಾಚಿ

ಮು । ಹಾಂತರರಿಪಲುದುರ್ಜನರುನಿಂದಿಸಿಪದೇನುಕೆಂತುಪಿತಗುರುತಾವುಬಿಟ್ಟುಲಗಂತಿತವಿದುವೆಸಂಕ್ಷೇಪರಾಮಾಯಣಂ ॥ ೯ ॥ ॥೧೭೧॥

ಸಂಕ್ಷೇಪರಾಮಾಯಣ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಸಂಕ್ಷೇಪ ಭಾರತ ವಾ॥ ಷಟ್ಪದಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಶ್ರೀರುಕ್ಮಿಣೀರಮಣನಾಮನುತಿಸಿದಂತನಾಂ । ಧಾರುಣಿಪಜನಮೇಜಯಂಗೆಮುನಿಪೇಳಿಸಿದ । ಭಾರತವನೊರೆವೆಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂಷದಿನೆಂಟುಪದ್ಯಗಳೊಳಾಲಿಸುವುದು ॥ ದನುಜರಿವಿಜರಿಭುವಿಯೊಳವತರಿಸಿದರುಸುಯೆಣೀ । ಘನಪಾಂಡುತನಯರಂಸ್ಯೈರಿಸಬೆಭೇದವಂ । ನೆನೆಯುತವಿದುವನಿರಿಸಿಸರ್ಪದಿಂಕಟ್ಟಿಸಿಯುರಗಿನವುನೆಯೊಳವರನಿಡಲು ॥ ವನಜಲೋಚನಾಕೃಪೆಯಿಂದದಂಡೊಟಿತಾ । ನನದಲಿಹಿಡಿಂಬಬಕರಂಮುರಿದುದ್ರುಪದರು । ಜನವುಗಳನ್ನೆಪತಂಮದಿವಾಗಿಪುತ್ರರಪಡದರಾದಿಪರ್ವದಲ್ಲಿ ॥ ೧ ॥

ರಾಜಸೂಯಾಭಿಧಾನದಯಾಗಕಾರಣದೊ । ಳಾಜರಾಸಂಧಾದಿಗಳಕೊಲಿಸಿನೃಪಧರ್ಮ । ರಾಜನಗಾಢಲುವುಖವನದುನೋಡಿಸಂಗಬಿಸುಯೋಧನಂಮತ್ಸರದೊಳು ॥ ಜೂಜಿನಲಿಸೋಲಿಸಲುಪಂಚಪಾಂಡವರಂಸ । ರೋಜಾಕ್ಷಿದ್ರೌಪದಿಯಭಂಗಪಡಿಸಲ್ಕೆಪಂ । ಕೇಜಪತ್ರೇಕ್ಷಣಂಕಾಯ್ದುಕೊಂಡನುತನ್ನವರಸಭಾಪರ್ವದಲ್ಲಿ ॥ ೨ ॥

ಅಡವಿಯೊಳುವಾಸವಾಗಿರಲುಪಾಂಡುಸುತರ್ಗೆ । ಪ್ರೌಢವಿಸುರರರುಹಸಲ್ಸತ್ಕಥೆಗಳಾಲಿಸುತ । ಮೃಡನಮೆಚ್ಚಿಸಿನರಂಪಾಶುಪತವಂಪಡೆಯೆಘೋಷಯಾತ್ರೆಯೊಳಹಿತನ ॥ ಬಿಡಿಸಿದಂಗಂಧರ್ವಪತಿಯಿಂದಪಾರ್ಥನೀ । ರಡಿಚಿನಾಲ್ವರುಮೂರ್ಛೆಪೊಂದಲ್ಕೆಯಕ್ಷಂಗೆ । ಕೊಡಲುತ್ತರಂಯುಧಿಷ್ಠಿರಗೆಜವಮೆಚ್ಚಿದಂ ಆರಣ್ಯಪರ್ವದೊಳಗೆ ॥ ೩ ॥

ಬಂದುಮತ್ಸ್ಯಾಲಯದಲಜ್ಞಾತವಾಸದೊಳ । ಗೆಂದುಪಾಂಡವರಿರಲ್ಕೀಚಕಾಧಮನುಸ್ಸೈ । ರಂಧ್ರಿಗಳುಪಿಪಕಾರಣದಿರಾತ್ರಿಯೊಳ್ಭೀಮಗಂಧರ್ವವ್ಯಾಜದಿಂದ ॥ ಕೊಂದಮಾರ್ತೆಯಕೌರವರೇಳಸೇನೆಯುಸಹಿತ । ಬಂದುಗೋವ್ರಜಪಿಡಿಯೆದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರದಿನರ । ನಂದುತುರುಗಳಬಿಡಿಸಿಮುದುವೆಯಾಯಿತುಪಾರ್ಥಗೆವಿರಾಟಪರ್ವದಲ್ಲಿ ॥ ೪ ॥

ದೇವಕೃಷ್ಣಂಸಂಧಿಗೈತರಲ್ಕುರುಪನು । ಭಾರ್ಗವನೊಳಗಿರಲದಂ ತಿಳಿದುವಿದುರನಮನೆಯೊ । ಳಾವನೆಜಲಲೋಚನಂಭುಂಜಿಸಿಸಮಯವರಿತು ಕೌರವರಸಭೆಗೆಪೋಗಿ ॥ ಈವುದೈದೂರುಗಳಪಾಂಡವರಿಗೆನೆಭೇದ । ಭಾವದಿಸುಯೋಧನಂಸೂಚ್ಯಾಗ್ರಭೂಮಿಯಂ । ತಾವೀವುದಿಲ್ಲವೆನೆಯುದ್ಧನಿಶ್ಚಯಗೈದನುದ್ಯೋಗಪರ್ವದಲ್ಲಿ ॥ ೫ ॥

ಕುರುಪತಿಯುಗಂಗಾಸುತಗೆಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿದಂ । ಯೆರೆಡುಬಲಮಂಕೇರಿಯಿರಲರ್ಜುನಂತನ್ನ । ವರಕೊಲ್ವುದೆಂತೆನಲ್ಹರಿವಿಶ್ವರೂಪಮಂತೋರಿತತ್ವಮಂತಿಳಿಸಲು ॥ ತರುವಾಯುಹತ್ತುದಿನಕಾದುತಿರಲಾಗಭೀ । ಷ್ಮರಿಶಿಖಂಡನನೆಪದಿಶಸ್ತ್ರಸನ್ಯಾಸವಾ । ಯ್ತುರುಪರಾಕ್ರಮಿಸರಳಮಂಚದಲಿಮಲಗಿದಂಭೀಷ್ಮಪರ್ವದಿಕಥೆಯಿದು ॥ ೬ ॥

ಗುರುಗಳಿಗೆಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವಾಯಿತುದ್ರೋಣ । ದೊರೆಯುಹಿಡಿತಹೆನೆಂದುತಪ್ಪೆಸಂಶಪ್ತಕರ್ । ನರನೊಡನೆಕಾದಿದರುಪಾರ್ಥಸುತಪೊಕ್ಕುಪದ್ಮವ್ಯೂಹದೊಳುಮಡಿಯಲು ॥ ನರಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯುಗೈದುಸೈಂಧವನವಧಿಸಿದನ । ಸುಂಘಟೋತ್ಕಚರಾತ್ರಿಯುದ್ಧದೋಳ್ಸಂದನಾ । ವಂಸುತನನೆಪದಿಂದಗುರುಮಡಿದನೈದುದಿನಪಲಿದ್ರೋಣಪರ್ವದೊಳಗೆ ॥ ೭ ॥

ಕುರುಸೈನ್ಯಪತ್ರಿರುಪಕರಥಿಯೊಲಾಯ್ತುದಿನ । ಕರಸುತಗೆಪಟ್ಟವಂಗಟ್ಟಿದುರ್ಯೋಧನಂ । ಹರನುತ್ರಿಪುರಪಗೆದ್ದಕಥೆಯುವಿಸ್ತರಿಸಿಸಾರಥಿಯುಮಾಡಲುಶಲ್ಯನ ॥ ನರನವಿಕ್ರಮಪೊಗಳಿಕರ್ಣನಬಲವನುಧಿ । ಕ್ಕರಿಸೆವಾದ್ರೀಶ್ವರಂಕರ್ಣನಶಿಬಾತಿಯಿಂ । ದೆರಡುದಿನಕಾದಿಯರ್ಜುನನಿಂದಮಡಿದಸೂತಜಕರ್ಣಪರ್ವದಲ್ಲಿ ॥ ೮ ॥

ಸೂತಜನಮರಣದಲಿಶಲ್ಯಗಾಯಿತುಪಟ್ಟ । ವಾತಧರ್ಮಜನಿಂದಲರ್ಧದಿನದೊಳುಮಡಿದ । ಸೋತುದರಿಸೇನೆನಿರ್ಜನವಾಯ್ತುಶಕುನಿಯಂ ಸಹದೇವಸಂಹರಿಸಲು ॥ ಭೀತಿಸುಯೋಧನಂಕೊಳನಪೊಕ್ಕಿರಲುಯಮ । ಜಾತಾದಿಗಳುಪೋಗಿನುಡಿಸಲ್ಕೆಜಲಪೊರಟು । ವಾತಜನಗದೆಯಿಂದಲೊಡೆಯೊಡೆದುಬಿದ್ದಕುರುಪನುಶಲ್ಯಪರ್ವದೊಳಗೆ ॥ ೯ ॥

ಗುರುಜಂಗೆಬೆಸಸಿದಂಕುರುರಾಯಪಾಂಡವರ । ಶಿರವತಹುದೆನುತಲಶ್ವತ್ಥಾಮಪಾಳೆಯದಿ । ತರಳರಂವಧಿಸಿತಲೆಗಳತರಲುದುಃಖದಿಸುಯೋಧನಂಜೀವಬಿಡಲು ॥ ನಂಭೀಮಸೇನರಾವಾರ್ತೆಯಂಕೇಳುತಲೆ । ತರುಬಿ

ಹಿಡಿದೆಳೆತಂದುದ್ರೌಣಿಯಪಾಂಶಿಕ್ಷಿಸಲ್ ಕರುಣಿದ್ರೌಪದಿನಿವಾರಿಸಲುಮಣಿಕೆ
ವಕೊಂಡರುಸೌಪ್ತಿಕಪರ್ವದಲ್ಲಿ ॥ ೧೦ ॥

ರಣದಿಮಡಿದಿರುವನೃಪರರಸಿಯರ್ ಅಂಧಭೂ । ಪನುಸತಿಯುಸಹಿ
ತಲೈತರುತಿರಲ್ ಕಳನೊಳಗೆ । ಹಣಿದಬ್ಬೈತಲೆಕೆದರಿದುಗೋಳಿಡಲಿನಾರಿಯರು
ತಮ್ಮಪತಿಗಳನಪ್ಪಲು ॥ ಹೆಣಗಳೊಟ್ಟೈಸಿಸಂಸ್ಕಾರಕ್ರಿಯೆಗಳವಿದು । ರ
ನುಗ್ರೈದನನ್ನೆಗಂಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನರಸಿಕೃಷ್ಣನಿಗೆಶಾಪವಕೊಡಲುಯಾದವರು
ಕ್ಷಯವೈದಲೆಂದುಸ್ತ್ರೀಪರ್ವದಲ್ಲಿ ॥ ೧೧ ॥

ತನಗೆಕರ್ಣ್ಣಂಸಹೋದರನೆಂಬವಾರ್ತೆಯುಮಂ । ಜನುಕೇಳಿಶೋಕದಿ
ವಿರಕ್ತಿಯಿಂದಿರೆಸಕಲ । ಮುನಿಗಳುಂಕೃಷ್ಣರುಂತಿಳುಹಲ್ಕೆಬಂದುಗಜಪು
ರದಿಪಟ್ಟವಧರಿಸಿದ ॥ ಘನಬಂಧುವಧೆಮಾಡಿದೋಷವೆಂತೆಂದುಖೀ । ಭೀಷ್ಮ
ನಕೇಳಲರುಹಿದಂರಾಜನೀತಿಯುಧರ್ಮ । ವನುಕಷ್ಟಕಾಲಧರ್ಮವಮೋ
ಕ್ಷಧರ್ಮವಂಯಿದುಶಾಂತಿಪರ್ವದಲ್ಲಿ ॥ ೧೨ ॥

ಅತಿಶಯದದಾನಧರ್ಮದಲಕ್ಷಣಗಳಂನಿ । ಯತವಾದವರ್ಣಾಶ್ರ
ಮಾಚಾರಕ್ರಮದಸಂ । ತತಿಗಳಂಶಿವವಿಷ್ಣುಗಳಮಹಿಮೆಬ್ರಹ್ಮಸಾಕ್ಷಾ
ತ್ಕಾರಸದ್ಬೋಧೆಯ ॥ ಕಥೆಗಳರುಹಿನದೀಸುತಧರ್ಮಜನಮನೋ ।
ವ್ಯಥೆಯಬಿಡಿಸಿದನುತ್ತರಾಯಣಿಯುಬರಲುಶ್ರೀ । ಪತಿಕೃಷ್ಣನಂಧ್ಯಾನಿ
ಸುತಮುಕ್ತನಾದನಿದುಮಹಾನುಶಾಸನಪರ್ವದಿ ॥ ೧೩ ॥

ಗುರುಸುತನಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವಂಚಕ್ರದಿಂದಸಂ । ಹರಿಸಿಕೃಷ್ಣಂಕಾ
ಯ್ದನುತ್ತರೆಯಗರ್ಭವಂ । ಧರೆಯಧರ್ಮದಿಯುಧಿಷ್ಠಿರನಾಳುತಿರೆಬಾ
ದರಾಯಣನನೇಮದಿಂದ ॥ ಪರಿಪರಿಸುವಸ್ತುಗಳನೆಲ್ಲವಂತಂದುಯ್ಯೆ । ವ
ರುಮಹಾಸಂತಸದಿಹರಿಸಹಾಯದಿವಾಜಿ । ಧರುಯಜ್ಞವಂದ್ವಿಜೋತ್ತ
ಮರಸಂಪೂಜಿಸಿದರಶ್ವಮೇಧಿಕಪರ್ವದಿ ॥ ೧೪ ॥

ಅಂಧಭೂಪತಿಕೌರವಸ್ತ್ರೀಯರುಂಕುಂತಿ । ಗಾಂಧಾರಿಸಹಿತಬರೆತೆ
ರಳಿದಂತವಗ್ಗೈಯ್ಯೆ । ಸಂದುಸೋದರರುಸ್ತ್ರೀಯರೆಲ್ಲರುಂಗಂಗೆಯೊಳ್ಮು
ವ್ವರುಪವಾಸದೊಳಿರೆ ॥ ಬಂದುದಾಕಾಡ್ಗಿಚ್ಚಿನೊಳ್ಮಹಾಜ್ವಾಲೆಯೊ
ಳ್ । ಪೊಂದಿದರ್ವಿದುರಧರ್ಮಾತ್ಮಜನಕೊಡಿದಂ । ಬಂಡುಯಾವಜನುಪುರ
ದಿಶ್ರಾದ್ಧಗಳಮಾಡ್ದನಾಶ್ರಮವಾಸಪರ್ವದೊಳಗೆ ॥ ೧೫ ॥

ವರುಷಗಳುಷಟ್ತ್ರಿಂಶತಿಯುರಾಜ್ಯವಾಳುತಿರೆ । ಬರುಬರುತಲು

ತ್ಪಾತಗಳುಪುಟ್ಟಿದವ್ರಯಾದ । ವೆರಾಮುಸಲದಿಂದಲನ್ಯೋನ್ಯಕಲಹದಿ
ಮಡಿದರೆಂಬವಾರ್ತೆಯನುಕೇಳಿ ॥ ನರನುನಡೆತಂದುಕೋಶದೊಳುಳಿದವರ
ನುತಾ । ಕರದೊಯಿದುವಜ್ರಾಖ್ಯನಂಯಿಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥದೊಳ್ । ಧರೆಗೆಪ
ಟ್ಟವಗಟ್ಟನಿಲಿಸಿದರ್ಪಾಂಡವರ್ಮುಸಲಪರ್ವದಕಥೆಯಿದು ॥ ೧೬ ॥

ಧರೆಯನೊಪ್ಪಿಸಿಪಟ್ಟವಂಗಟ್ಟಿಯೈವರುಂ । ತೆರಳಿದರ್ಪಾಂಡವ
ರ್ಸತಿಸಹಿತಬರುತಹಿಮ । ಗಿರಿಯತಟದೊಳ್ದ್ರೌಪದಿಯುಸಹದೇವ
ನುಂನಕುಲನುಂಸುರಪಸುತನು ॥ ವರಭೀಮಸೇನನುಂಬಿದ್ದರಾನೃಪತಿ
ಯೋ । ರ್ವರನುಕಾಣದೆಯೊಬ್ಬನೇಪೋಗುತಿರೆಕಷ್ಟ । ತರವಾಗ
ದೋಳೊಂದುಶ್ವಾನವಮುಂಬ್ಯೆದಿತಾಪ್ರಸ್ಥಾನಪರ್ವದೊಳಗೆ ॥ ೧೭ ॥

ಇಂದ್ರಸೂತನುಬರಲುಕಂಡುಧರ್ಮಜನಾತ । ಮ್ಮಂದಿರೆಲ್ಲನಲವಂ
ಸುತನದಿಯತೋರಲ್ಕೆ । ಮಿಂದುತನುವೆಯಾಗಿದಿವ್ಯವಿಮಾನವೇರಿತನ್ನವರ
ನೆಲ್ಲರನೋಡುತ ॥ ಪೊಂದಿದಂಯಮನೊಡನೆಪವನನೋಳ್ಭೀಮನರ ।
ನಿಂದನಂಯಮಳರಶ್ವಿನಿಯರೊಳ್ಕಲಿಮುಖ್ಯ । ಸಂದೋಹದೊಳ್ಸು
ಯೋಧನಪ್ರಮುಖರೊಂದಿದರ್ಸ್ವರ್ಗರೋಹಣಪರ್ವದಿ ॥ ೧೮ ॥

ಈಮಹಾಭಾರತಶತಸಹಸ್ರಗ್ರಂಥವನು । ಹಾಮುನಿಪರಾಶರಾತ್ಮ
ಜಪೇಳ್ದನದುವೆಗುರು । ರಾಮವಿಠಲಂತ್ಮದಯಾದಲಿನಿಂತುನುಡಿಸಿದಂಸಂಕ್ಷೇ
ಪಭಾರತವನು ॥ ಪ್ರೇಮದಿಂದಾಲಿಸುವಸಜ್ಜನರಿಗನುದಿನಂ । ಕಾಮಿತಾ
ರ್ಥವನಿಹಪರಂಗಳೊಳ್ಸುಖವಗುರು । ರಾಮವಿಠ್ಠಲಕೊಡುತಭಾಗ್ಯವ
ಲ್ಲೀನಗಂನಿಲಯನರಹರಿತರುಣದಿ ॥ ೧೯ ॥ ॥೧೮೨॥

ಸಂಕ್ಷೇಪ ಭಾರತ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಸಂಕ್ಷೇಪ ಭಾಗವತ ಪ್ರಾರಂಭಃ

ರಾ॥ ಪ॥ ಸೂಚನೆ ॥ ಆಗಮಾದಸಾರಶಾಸ್ತ್ರವಿಚಾರಪಾರಾಣ ॥
ಭೋಗಿಗಶಯ್ಯನಶೃಂಗಾರವೆನಿಸುತಿಹಶ್ರೀ । ಭಾಗವತಮಂಪೇಳ್ವೆಸಂಕ್ಷೇ
ಪದಿಂದಹನ್ನೆರಡುಪದ್ಯಂಗಳಾಗಿ ॥

ಗುರುಸುತನಬಾಣದುಪಹತಿಗೆನೊರೆಯಿಡುವಳು । ತ್ತರೆಯಗರ್ಭ
ವಹರಿರಕ್ಷಿಸಲ್ಬಳಿಕಧರೆ ॥ ಗರಸಾಂಗಕಲಿಯನಿಗ್ರಹಿಸಿಧರ್ಮದಿಂರಾಜ್ಯ
ಪಾಲಿಸುತಿರೆವಿಷ್ಣುರಾತಂ ॥ ಪರಿಕವಿನಾಕಾತ್ಮಜನಶಾಪಬಗೆತಾಕೇಳಿ । ಕರು

ಪುಣ್ಯರಾಗ್ಯದಿಕುಶಾಸ್ತ್ರಣದೊಳಿರಲ್ । ತರುಣದಿಂಶುಕಮುನಿಪನ್ನೈತಂದು
ನಿದುವೆಪ್ರಥಮಸ್ಕಂಧದೊಳ್ತಿಳಿವುದು ॥ ೧ ॥

ಸಾರವಾಗಿಹಭಕ್ತಿಯೋಗವಂಪೂರ್ವದೊಳ್ । ನಾರದಗೆವಿಧಿದೇ
ಳ್ದಸೃಷ್ಟಿಯಕ್ರಮಂಪೇಳಿಯು । ವಾರಿಜಾಲಿಬ್ರಹ್ಮಕಪಗೆಯ್ಯಲೊಲಿದಚ್ಯು
ತಂತನ್ನಪ್ರತಿಮಂತೋರಿಸಿ ॥ ಚಾರುಭಾಗವತತತ್ವೋಪದೇಶದಿಸೃಷ್ಟಿ ।
ಗಾರಂಭವಮಾಡಿಸಿದನೆಂದುಶುಕಮುನಿವರಂ । ಧಾರುಣೀಪತಿಪರೀಕ್ಷಿತಗರು
ಹಿದಂದ್ವಿತೀಯಸ್ಕಂಧದೊಳ್ತಿಳಿವುದು ॥ ೨ ॥

ವಿದುರಮೈತ್ರೇಯಸಂವಾದಮಂಸೃಷ್ಟಿಯು । ಭ್ಯಾಸಯುಮಂಸ್ವಾ
ಯಂಭುವಿವಜನನವರಹರೂ । ಪದಹರಿಯುಚರಿತಸನಕಾದಿಗಳ್ಜಯವಿಜ
ಯರಿಗೆಕೊಟ್ಟಶಾಪತೆರನು ॥ ಪ್ರದಶಿದಂಹರಿಕರ್ದಮಂಗೆಕಪಿಲಾಖ್ಯದಿಂ ।
ವಿದಿತವಾಗಲ್ತಾಯಿಗರುಹಿದಂಸಾಂಖ್ಯಯೋ । ಗದನೆಲೆಯುರಾಜಂಗೆಮು
ನಿಯೊರೆದನಿದುತೃತೀಯಸ್ಕಂಧದೊಳ್ತಿಳಿವದು ॥ ೩ ॥

ಶಿವನಮೈಂದಿಡದಕ್ಷಯಾಗವಂಮಾಳ್ಪುದಂ । ತಮಕದಿಂತಿಡಿಕಿಕಂತರ
ಮತರುಣಿಸುಭದಂ । ಧ್ರುವನಚರಿತೆಯುಮಂಗವೇನಚರಿತ್ರಗಳ್ಪೃಥು
ಚಕ್ರವರ್ತಿಜನನ ॥ ಅವನಿಗೋರೂಪಿಯಾಗುತಸಕಲವಸ್ತುಸಾ । ರವ
ತೊಡುವದುಂಪ್ರಚೇತಸರುಪಾಖ್ಯಾನಮಂ । ತವೆಪುರಂಜನನುಪಾಖ್ಯಾ
ನಮಂಯಿದುಚತುರ್ಥಸ್ಕಂಧದೊಳ್ತಿಳಿವದು ॥ ೪ ॥

ವರಪ್ರಿಯವ್ರತಚರಿತೆಯಾಗ್ನೀ । ಧ್ರಚರಿತೆಯುಂಹರಿಯವೃಷಭಾ
ವತಾರದಮಹಿಮೆಯುಂ । ಭರತರಾಯನಮೂರುಜನ್ಮವೃತ್ತಾಂತ
ಮಂಭೂಗೋಳವಿಸ್ತಾರವು ॥ ಯಾರೆಡನೆಖಗೋಳದೊಳ್ವಾಯ್ವಾದಿ
ಮಂಡಲವಿ । ವರಗಳುಂನರಕಾದಿವರ್ಣನೆಯಸಂಖ್ಯೆಯುಂ । ಪರಿಪರಿ
ಯುಪಾಪಪ್ರಭೇದಮುಂಯಿದುಪಂಚಮಸ್ಕಂಧದೊಳ್ತಿಳಿವದು ॥ ೫ ॥

ಅರುಹಿದನಜಾಮಿಳನಚರಿತೆಯಂದಕ್ಷಸುತೆ । ಯರಜನನಮಂವಿ
ಶ್ವರೂಪಾಖ್ಯಭೂಸುರಂ । ಹರಿಗೆನಾರಾಯಣಕವಚವನಿಗೆಪೇಳ್ವುದುಂ
ವೃತ್ರಾಸುರನಕೊಲ್ವುದುಂ ॥ ಭರದಿದನ್ತ್ರಿಬಹಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆವಸುರಪ ।
ಧರಣಿಜಲವೃಕ್ಷಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆಭಾಗಿಸಿದುದಂ । ಮರುತ್ರುಶೇತುವಿನುಪಾಖ್ಯಾನ
ಮಿದುವೆಷಷ್ಟಸ್ಕಂಧದೊಳ್ತಿಳಿವದು ॥ ೬ ॥

ವಿಧಿಯವರದಿಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪನುಗರ್ವದಿವಿ । ಬುಧರಂಜಯಿಸುವದುಂ

ರಳಪ್ರಹ್ಲಾದನೆ । ಭ್ಯುದಯಮುಂಹರಿಯಾವೈರದೊಳಸುರಬಾಧಿಸಲ್ನರ ಸಿಹ್ಮನಾಗಿಹರಿಯು ॥ ಮನವಮುಖನಶೀಲ್ವದಂಪ್ರಹ್ಲಾದನೃಪನಜಗೆ । ರದಮುಖದಿವರ್ಣಾಶ್ರಮದಧರ್ಮಶೀಲ್ವದಂ । ವಿಧುಧರಂತ್ರಿಪುರವಂವಧಿಸಿದಕಥೆಯುಸಪ್ತಮಸ್ಕಂಧದೊಳ್ತಿಳಿವದು ॥ ೭ ॥

ಮನುಗಳಚರಿತ್ರೆಗಳ್ಗಜರಾಜಮೋಕ್ಷವಂ । ದನುಜದಿವಿಜರುಶರಧಿಯುಂಮಥಿಸವಿಷವರು । ದ್ರನುಭಕ್ಷಿಸುವದುಮಮೃತವಮೋಹಿನೀರೂಪದಿಂದಹರಿಸುರರಿಗೀಯ್ವ ॥ ಅಸಿವಿಮರರಗೆದ್ದುಬಲಿಶತಕ್ರತುವವಾಳ್ವದಂ । ವನಜಾಕ್ಷವಟುವೇಷದಿಂದವನಗೆಲ್ವುದಂ । ಮೀನವಾದವಿಗ್ರಹಾವತಾರದಚರಿತೆಯುಮಷ್ಟಮಸ್ಕಂಧದೊಳ್ತಿಳಿವದು ॥ ೮ ॥

ಇನವಂಶರಾಜರಚರಿತ್ರೆಯೊಳಂಬರೀ । ಷನಮಹಿಮೆಯಿಕ್ಷ್ವಾಕುರಾಜನಚರಿತ್ರೆರಾ । ಮನಚರಿತೆಯುಂಭವಿಷ್ಯದ್ರಾಜರಿತಿಹಾಸಚಂದ್ರವಂಶಾನುಚರಿತಂ ॥ ವನಿತೆಯುಂಪುರುಷನಾಗಿದ್ದಿಳನಚರಿತಕು । ಶ್ರವಮಗೆಳಶರ್ಮಿಷ್ಠೆಯುರಚರಿತೆಯದುಪೂರು । ಜನಪಾಲವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಿದುವೆನವಮಸ್ಕಂಧದೊಳ್ತಿಳಿವದು ॥ ೯ ॥

ಹರಿದೇವಕೀಪುತ್ರನಾಗಿಗೋಕುಲದಿಪರಿ । ಪರಿಲೀಲೆಗಳತೋರಿದುಷ್ಟರಂಸದೆದುತಾಂ । ತೆರಳಿಮಧುರೆಯೊಳುಕಂಸಾದಿಗಳವಧಿಸಿಪಿತೃವಮಾತೃಗಳಸೆರೆಯಬಿಡಿಸಿವರವುಗ್ರಸೇನಂಗೆಪಟ್ಟಮಂಗಟ್ಟಿಸಾ । ಗರದಿಪುರವಂರಚಿಸಿಬಲುಶತರಾಣಿಯರಕೂಡಿ । ಧರೆಯಭಾರವನಿಳುಹಿದಂಕೃಷ್ಣನಿದುವೆದಶಮಸ್ಕಂಧದೊಳ್ತಿಳಿವದು ॥ ೧೦ ॥

ವಸುದೇವನಾರದನಬೋಧೆಯಿಂದಲೆಮುಖವ । ನೆಸಗಿದಂಯಾದುಕುಲಕೆಹರಿಯುಸಂಕಲ್ಪದಿಂ । ಋಷಿಶಾಪಬರುವದಂವುದ್ಧವಗೆಪರಮಾತ್ಮತತ್ವಬೋಧೆಯನರುಹಿದಂ ॥ ಮುಸಲದಿಂಯಾದವರ್ಕ್ಷಯಮೈದಲನ್ನೆಗಂ । ಬಿಸಜನಾಭಂರಾಮನೊಡನೆತಾತೆರಳಿದಂ । ಶಶಿಮುಖಿಯರುಳಿದವರನರ್ಜುನಂಕರೆದೊಯಿದನೇಕಾದಶಸ್ಕಂಧದೊಳ್ ॥ ೧೧ ॥

ಏಳುದಿನದೊಳ್ಪರೀಕ್ಷಿತಮಹೀಪಾಲತಾಂ । ಕೇಳಿದಂಶುಕನಿಂದಸಕಲವಂಕಲಿಕಾಲ । ದೇಳಿಗೆಯನುಪ್ರಳಯವೃತ್ತಾಂತವಂಸೂತಶೌನಕಾದಿಗಳಿಗಿದನು ॥ ಪೇಳಿದಂಬಾದರಾಯಣನಕೃಪೆಯಿಂದಲಿದು । ಜಾಳಿಹರುವಡಕಡಲೊಳೀಜಾಡಿದುದುರವಾ । ಲೋಲನಮಹಾಲೀಲೆಯುಪತಾ

ತವಮಾದುದ್ಭುತಂದಾಪ್ರಪತಸ್ಕಂಧವಿದಾವೆ ॥ ೧೨ ॥

ಇಂತೀಪರಿಯುಮ್ಮಹಾಭಾಗವತಶಾಸ್ತ್ರಮಂ । ಸಂತರಡಿಗಳಿಗೆಂಗಿ
ಪೇಳ್ವಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂ । ಕಂತುಪಿತಗುರುರಾಮವಿಠಲತಾಂಹೃದಯದೊ
ಳ್ನಿಂತುನುಡಿಸಿದತೆರದೊಳು ॥ ಸ್ವಾಂತನಿರ್ಮಲರಾಗಿಪಠಿಸುವರಿಗನುದಿ
ನಂ । ಚಿಂತಿತಾರ್ಥಂಗಳಹಪರಸೌಖ್ಯವಿತ್ತುಶ್ರೀ । ಕಾಂತಗುರುರಾ
ಮವಿಠ್ಠಲಪ್ರೇರಿವಜಯಜಯದುರಂತಮಹಿಮಂಗೆನಿರತಂ ॥ ೧೩ ॥ ॥೧೮೩॥

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

ಸ್ವವಂಶಾವಳಿ ಶ್ಲೋಕ.

ಗಜಾನನಂಗಿರಿಸುತಾಂಶಂಕರಂಭಾರತೀಂತಥಾ ॥ ವಿಧಿಂಲ
ಕ್ಷ್ಮೀಂಹರಿಂನತ್ವಾವಕ್ಷ್ಯೇಹಂವಂಶಕೀರ್ತನಂ ॥ ೧ ॥ ಮಧ್ವಾ
ಖ್ಯೋಮೇಪಿತಾತಸ್ಯಪಿತಾಮಮಪಿತಾಮಹಃ ॥ ನರಸಾಖ್ಯಸ್ತಸ್ಯಪಿ
ತಾನಾಮ್ನಾನಾರಾಯಣಾಭಿದಃ ॥ ೨ ॥ ನಾರಾಯಣಸ್ಯವಿಪ್ರರ್ಷೇರ್ಧರ್ಮ
ಪತ್ನೀಯಶಸ್ವಿನೀ ॥ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಮ್ನೀತಿಸಾಸಾಧ್ವೀತಾಚಮೇಪ್ರಪಿತಾ
ಮಹೀ ॥ ೩ ॥ ನಾರಾಯಣಸ್ಯವಿಪ್ರಸ್ಯಪುತ್ರಃಪತ್ನ್ಯಾಮಜಾಯತ ॥
ತೃತೀಯೇನರಸಾಖ್ಯಸ್ತುತಸ್ಯಜಾಯಾಶ್ಯನಿಂದಿತಾ ॥ ೪ ॥ ಸಾತು
ಭಾಗೀರಥೀನಾಮ್ನೀತಯೋಃಪುತ್ರಮಜಾಯತಾ ॥ ತಿಸ್ರಃಕನ್ಯಾಂದ್ವೌತು
ಸುತೌಸೂರ್ಯಚಂದ್ರಸಮೌದ್ವಿಜೌ ॥ ೫ ॥ ಜ್ಯೇಷ್ಠೋಮಧ್ವಾಭಿಧಾ
ನಸ್ತುಯವೀಯೋವ್ಯಾಸನಾಮಕಃ ॥ ಜಜ್ಞೇತದ್ವ್ಯಾಸತಾತಸ್ಯ
ಮಧ್ವಸ್ಯಾಸ್ಯಹಮಾತ್ಮಜಃ ॥ ೬ ॥ ಪಿತುರ್ಮೇಭಗಿನೀಜ್ಯೇಷ್ಠಾನ
ರ್ಸೀತಿಸುವಿಶ್ರುತಾ ॥ ತಸ್ಯಾಭರ್ತಾನೃಸಿಂಹಸ್ತುತಯೋಃಪುತ್ರಮಜಾ
ಯತ ॥ ೭ ॥ ಆದಿನಾರಾಯಣೋನಾಮದ್ವಿಜವರ್ಯೋಪಿಪುತ್ರ
ವಾನ್ ॥ ನರಸಾಭಗಿನೀರಂಗಾತಸ್ಯಾಭರ್ತಾದ್ವಿಜೋತ್ತಮಃ ॥ ೮ ॥
ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಭಿಧಸ್ತಸ್ಯಪುತ್ರೋವೆಂಕಟಸ್ತುಪುತ್ರವಾನ್ ॥ ರಂಗಾಯಾ
ಭಗಿನೀಲಕ್ಷ್ಮೀಃತದ್ಭರ್ತಾದಾಸನಾಮಕಃ ॥ ೯ ॥ ತಯೋಃಪುತ್ರಾಯಮೋ
ಪಂಚಾಪಂಚಪಾಂಡವವದ್ಭುವಿ ॥ ಸದಾಧರ್ಮಪರಾಸ್ಯೇತಸದಾಭ
ಕ್ತಿಪರಾಯಣಾಃ ॥ ೧೦ ॥ ಜ್ಯೇಷ್ಠಸ್ತ್ವೇಷ್ಠೋದ್ವಿತೀಯೋಪ್ಯಗ್ರೇಬಾಲ

ಸ್ತುತ್ಯೈಶ್ರೀಯುತಃ ॥ ಚೇತ್ಥೋನರಸಾಖ್ಯಸ್ತು ವೇಂಕಟಾಖ್ಯಯತಿಪಂಚೆ
ವಃ ॥ ೧೧ ॥ ಪಂಚಾನಾಂ ತನಯಾನಾಂಚ ಪತ್ನ್ಯಃ ಪರಮಸುವ್ರತಾಃ ॥
ಪುತ್ರವತ್ಯೋ ಧರ್ಮರತಾಸ್ತುಳಸ್ಯಾದಿಚಿದಂಬರಾಃ ॥ ೧೨ ॥
ವರಾತ್ಮಬಂಧೂಂಶ್ಚ ವಿಸ್ತಾರಾತ್ ವಕ್ಷ್ಯೇಹಮಿಹ ಸಾಂಪ್ರತಂ ॥ ವೇ
ವರಾತಾನರಶೀನಾ ವರಾತ್ಪಿತಾ ಹೋಬಲಾಭಿಧಃ ॥ ೧೩ ॥ ಪರಾಹಸ್ತು ಪಿತಾ
ತಸ್ಯಪಿತಾ ವೆಂಕಟಾಖ್ಯಭೂಸುರಃ ॥ ವೆಂಕಟಸ್ಯ ಭಾರ್ಯಾ ತಂಗೀತಿನಾ
ವಿಖ್ಯಾತಸಸ್ಯಾಸ್ಯ ಷಾಸತೀ ॥ ೧೪ ॥ ಪರತೀತಿಸುವಿಖ್ಯಾತಾ ಪುಟ್ಟವರಾಂ
ಬಾಚೆ ತಸ್ಯ ಷಾ ॥ ಸಾವೋ ಪರಾತಾ ಮಹೀ ವೃದ್ಧ ಬಾಲ್ಯೇ ಹಂಕ್ರೋಭಿತ
ಸ್ತ್ರಯರಾಜನ್ಲಾತಿ ದ್ವಾಸುತೌ ತಸ್ಯಾಃ ಪರಾತ್ಮಳಾ ತೌ ಶುವೋ ದ್ವಿಜೌ ॥೧೫॥
ವೇಂಕಟಸ್ಯಾರ್ಯಾಭಿಧಜ್ಯೇಷ್ಠೋ ಯುದೀಯೋ ಸುಬ್ಬಕೇತಿಚ ॥ ಬ್ರಹ್ಮ
ಚಾರ್ಯಗೃಹೋ ಭ್ರಾತಾ ಗೃಹಸ್ಥೋ ಪಿನಪುತ್ರವಾನ್ ॥ ೧೬ ॥ ಸಂತತ್ಯಾರ
ಹಿತೋ ವರಾತುರ್ವಂಶೋ ಕಿಂಕರವಾಂಛ್ಯಹಂ ॥ ಜಾತೋಹಂ ಪಿತೃವಂ
ಶೇ ತು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರ್ಯಸ್ಮಿ ಸಾಂಪ್ರತಂ ॥ ೧೭ ॥ ಪಿತೃವ್ಯಪುತ್ರೋ ಜ್ಯೇಷ್ಠ
ಸ್ತು ನರಸೋ ಹ್ಯಲ್ಪಭಾಗ್ಯವಾನ್ ॥ ತಸ್ಯಭಾರ್ಯಾದ್ವಿಚೆವೃತಾ
ಕಿಂಕರೋತಿ ಸುದುಃಖಿತಃ ॥ ೧೮ ॥ ತಸ್ಯಾನುಜನ್ಮ ಬಧಿರೋ ಮೂ
ಕೋ ಕೃಪಣಸ್ತು ಮಂದಧೀಃ ॥ ನಾಸ್ಮಿ ಕಸ್ಯ ಕರೋಮ್ಯದ್ಯ ಕಿಮಹಂ ಪಿ
ತೃತಾರಣೆ ॥ ೧೯ ॥ ತಸ್ಮಾದ್ಧರಿಂ ಪ್ರಾರ್ಥಯಿಷ್ಯೇ ಪರಾತ್ಪರಮಜಂ ವಿ
ಭುಂ ॥ ಕುಲದ್ವಯಂ ನೃಸಿಂಹಂ ಪಿತೃಸಂತಾರಣಾಯಚ ॥ ೨೦ ॥ ಭೋ
ಮಾಧವ ಜಗನ್ನಾಥ ಭೋ ಕೃಷ್ಣ ಮಧುಸೂದನ ॥ ಭೋ ಭಕ್ತವರದಾ
ರಿಘ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತ್ಯಂತಕಾರಣ ॥ ೨೧ ॥ ಪ್ರಹ್ಲಾದವರದಾನಂತ ತ್ರಾ
ಹಿ ವರಾಂ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ॥ ಪಿತೄಣಾಂ ಮೇ ಗತಿಂ ದೇಹಿ ತ್ವಾಮಹಂ ಶರಣಂ
ಗತಃ ॥ ೨೨ ॥ ಸಭಾರ್ಯ್ಯೋ ಭವತುಃ ಜ್ಯೇಷ್ಠೋ ನರಸೋ ಮೇ ಪಿತೃವ್ಯ
ಜಃ ॥ ಹರಿಭಕ್ತಿಂ ಯುತೋ ಧರ್ಮೀ ಭ್ರಾತಾ ಮೇ ಪುತ್ರವಾನ್ ಭವೇತ್ ॥ ೨೩ ॥
ತ್ವಯಿ ಭಕ್ತಿರ್ದೃಢಾ ಹ್ಯಸ್ತು ಕಾಮಮುದೇಹಿ ಸದಾ ಪ್ರಭೋ ॥ ನಮಾಮಿ
ಶಿರಸಾ ದೇವ ಶ್ರೀಪತೇ ಪುರುಷೋತ್ತಮಾ ॥ ೨೪ ॥ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಾಭಿ
ಧೋ ದಾಸೋ ವೈಷ್ಣವೋ ಷಾಷ್ಟಿಕೋ ದ್ವಿಜಃ ॥ ಪಿತೃಸಂತಾರಣಾರ್ಥಾಯ
ಕೃತಂ ಸ್ತೋತ್ರಮಿದಂ ಹರೇಃ ॥ ೨೫ ॥ ॥೧೯೪॥

ಸ್ವವಂಶಾನ್ವಯಕೀರ್ತನಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಲಕ್ಷ್ಮೀಕವಚ ಪ್ರಾರಂಭಃ.

ಶ್ಲೋ ॥ ಪಾದೌಪದ್ಮಾಕರಪ್ರಾಗುಲ್ಫೌ । ಪ್ರಾಜಂಘೇಜಾನುಭಾರ್ಗವೀ । ಪೂರೂಪಾಯಾಲ್ಲೋಕಮಾತಾಗುಹ್ಯಂಶ್ರೀರಕ್ಷಿತಾತ್ಸದಾ ॥೧॥ ಇಂದಿರಾತುನಿತಂಬಂಚ । ಪೃಷ್ಟಂಪದ್ಮಾಲಯಾವತು ॥ ಕಟಿಂಸಾಗರಕನ್ಯಾಚ । ಕುಕ್ಷಿಂಮಂಗಳದೇವತಾ ॥ ೨ ॥ ವಕ್ಷಸ್ಥಳಂಚಾನ್ಯಕ್ಷೀಚ ಧರಾಪಾಯಾತುಪಾರ್ಶ್ವಕೌ । ಹಸ್ತೌಸೀತಾಸತೀಬಾಹೂಸ್ತನೌಜನಕನಂದಿನೀ ॥ ೩ ॥ ಕಂಠಂಭೂಮಿಸುತಾಪಾತು । ಮುಖಂರಾಘವವಲ್ಲಭಾ ॥ ಕಪೋಲೌರುಕ್ಮಿಣೀಚೈವ । ಕರ್ಣೌವಿದ್ಯಾಧಿರಕ್ಷತು ॥ ರದನಂಮಾರಜನನೀ । ನಾಶಿಕಾಂಲೋಕಸುಂದರೀ ॥ ಮಾಯಾನೇತ್ರೇಲಲಾಟಂಚ । ಲಕ್ಷ್ಮೀಃಪಾತುಶಿರಸ್ತಥಾ ॥ ೪ ॥ ಸರ್ವಾಂಗಂಪ್ರಕೃತೀಶ್ಚೈವ । ಕುಲಯೋತಾಂನಿರಂತರಂ ॥ ಚತುರ್ವಿಂಶತಿನಾಮಾನಿ । ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಾಃಪಠತಿಯೋನರಃ ॥ ೫ ॥ ಶುಚಿಃಪ್ರಾತಸ್ಸಮುತ್ಥಾಯ । ಸರ್ವಪಾಪಾತ್ಪ್ರಮುಚ್ಯತೆ । ಆಯುದಂಧಾರ್ಯದಿವರ್ಮ । ಜಯಶಾಲೀಭವೇತ್ಸುಖಿ ॥ ೬ ॥ ॥೧೮೫॥

ಇತಿಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಕವಚಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ದಶಾವತಾರದ ಲಾವಣಿ. ಗಿರೋಲ್ ಮಟ್ಟು.

ಶ್ರೀಗಣೇಶಪಾರ್ವತಿಶಿವಶಾರದೆ । ಯಾರಕೊಂಡಾಡುವೆನು । ಮೊರುತ್ಸ್ಯತಗೆರಗಿನುತಿಪೆನಾನು । ಭಾಗವತಾಗ್ರಣಿಬ್ರಹ್ಮನಡಿಗೆರಗಿ । ಬಾಗಿವಂದಿಸುವೆನು । ಶಿರಿಯಾನನು । ರಾಗದಿಭಜಿಸುವೆನು ॥ ೧ ॥ ಕ್ಷೀರಸಾಗರಾತ್ಮಜೆಯರಸಕೃಪಾ । ವಾರಿಧಿಸರ್ವೇಶಾ । ಅಪಾರಗು । ಶಾರ್ಙ್ಗಪಜಗದೀಶ । ನಾರಾಯಣಸಕಲಾತ್ಮಪರಾತ್ಪರ । ನಂಬಿದಶ್ರೀನಿವಾಸ । ಸಜ್ಜನರ । ಬೆಂಬಿಡದಿರುಶ್ರೀಶಾ ॥ ೨ ॥ ದೋಷರಹಿತನಿನ್ನಪಾಡಿಪೊಗಳುವಡೆ । ಶೇಷಗಳವೆಸ್ವಾಮಿ । ಸದಾಶಿ । ಭಕ್ತಜನಪ್ರೇಮಿ । ಭಾಷಾಪತಿರುದ್ರಾದ್ಯಮರವಿನುತ । ಸಕಲಾಂತರ್ಯಾಮಿ । ನಿನ್ನನಂಬಿದವನೆನಿಸಸ್ವಾಮಿ ॥ ೩ ॥ ಅಂಬುಜಾಕ್ಷಪೀತಾಂಬರಧರವಿ । ಶ್ವಂಭರಗೋವಿಂದ । ಸಿಸ್ಮನಿಗ । ಖಗಪರಮಾನಂದ । ಶಂಬರಹರಪಿತಶಂಬುಕಂಠನಿನ್ನ । ನಂಬಿದೆನುಮುಕುಂದ । ಪ್ರಪಂಚಳು । ತುಂಬಿಚಿದಾನಂದ ॥ ೪ ॥ ಕಾಮಜ

ನೆಳಲಕ್ಷ್ಮೀಮನೋಹರನಿನ್ನ । ನಾಮಸ್ಮರಣೆಕೊಟ್ಟು । ಯನ್ನೊಳಿಹ ।
ದುರ್ವಿಷಯವಸುಟ್ಟು । ನೇಮದಿಯನ್ನನಿಷ್ಕಾಮಿಯನಿಸುಶ್ರೀ । ರಾಮ
ಕರುಣವಿಟ್ಟು । ಸದಾನಿನ್ನ । ಚಿಂತೆಮನಕೆಕೊಟ್ಟು ॥ ೫ ॥ ವೇದಚೋರ
ಕನಕ್ಕೊಂದುನಿಗಮಗಳ । ವೇಧಗಿತ್ತದೇವಾ । ನಿನ್ನಶ್ರೀ । ಪಾದಗಳನುನೆ
ನೆವ । ಸಾಧುಗಳನುಅನುರಾಗದಿಪಾಲಿಪ । ಬಿರಿದುನಿನ್ನದುಭಾವ । ನಾ
ಕ್ಷ್ಮಕಷ್ಟ । ಶರಣರಸಂಜೀವ ॥ ೬ ॥ ಬೆಟ್ಟಪೊತ್ತುಸುರರಿಷ್ಟವಸಲ್ಲಿಸಿ ।
ಕೊಟ್ಟೆಯಮೃತವನ್ನು । ದುರ್ಜನರ । ಬಿಟ್ಟೆದೈತ್ಯರನ್ನು । ಸೃಷ್ಟಿ
ಗೊಡೆಯನಿನ್ನಮಹಾಮಹಿಮಪರ । ಮೇಷ್ಟಿಪೊಗಳುತಿಹನು । ಯನ್ನ
ಳವೆಶಿಷ್ಟರಧೊರನೀನು ॥ ೭ ॥ ಸೂಕರರೂಪದೊಳಾಳನಕಾಕ್ಷನ । ನೂ
ಕಿಸೆಮುದ್ರದಲಿ । ಭೂಮಿಯನೆ । ತ್ರಿದಶೋರೆದಾಡೆಯಲಿ । ಸಾಕಾಗದೆ
ನಿರುತದಿಭಜಿಸುವೆಶಶಿ । ಶೇಕರವೋದದಲಿ । ಯಂದುಸಾ । ರುತಲಿವೇ
ದದಲಿ ॥ ೮ ॥ ದುರುಳರಕ್ಕಸನುತರಳನಬಾಧಿಸೆ । ಹರಿಯೇಬಾಯೆನಲು ।
ಕಂಬದೊಳವ । ತರಿಸಿದೆವೋದದೊಳು । ಭರದಿಕರಳುವಮಾಲೆಯನುವಮಾಡಿ
ನೀ । ಧರಿಸಿದೆಕಂಠದೊಳು । ಸಕಲಸುಮ । ನಸರುಭಲರಾಯೆನಲು ॥ ೯ ॥
ಅದಿತಿಕಸ್ಯಪರಿಗೋಸುಗವಟುವಾ । ಗುದಿಸಿವಿಪ್ರನಾಗಿ । ಬಲಿಯಯಾ ।
ಗಮಂಟಪಕೆಪೋಗಿ । ಪದತ್ರಯಭೂಮಿಯದಾನವಬೇಡಿದೆ । ಪರಮಾದ್ಭು
ತನಾಗಿ । ನಿನ್ನಸಂ । ಸ್ಮರಿಸುವನೇಯೋಗಿ ॥ ೧೦ ॥ ಕ್ಷತ್ರಿಯರಮುರಿದು
ಧಾತ್ರಿಯನ್ನುವಿ । ಪ್ರೋತ್ತಮರಿಗೆಕೊಟ್ಟ । ಸಮುದ್ರವ । ನ್ನೊತ್ತಿಬೆಜ
ಗಜ್ಜಟ್ಟ । ಪೃಥ್ವೀಪತಿದಾಶರಥಿಯಕರದಲಿನಿನ್ನಧನುವನಿಟ್ಟು । ತಪವ
ನಾಚರಿಸಲುಮನವಿಟ್ಟು ॥ ೧೧ ॥ [ಕೌಸಲೇಯಕೌಶಿಕಯಾಗದಲಿಮ ।
ಖಾಸುರರನುಮುರಿದೆ । ಗೌತಮನ । ಸತಿಶಾಪವಪರಿದೆ । ದ್ವೇಷಿರಾವ
ಣಾದ್ಯರಹತಮಾಡಿಸು । ರೇಶಮುಖರಪೊರದೇ । ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯು । ಪಡೆ
ದುಜಗದಿಮೆರದೆ ॥ ೧೨ ॥] ದೇವಕೀತನಯನಾಗಿಗೊಲ್ಲರೊಳು । ಗೋವು
ಗಳನುಕಾಯ್ದು । ನಾರಿಯರಶೀರೆಗಳನುಮೈದೆ । ಮಾವನಮರ್ದಿಸಿಅರ್ಜು
ನನಬಂಡಿ । ಬೋವನಾಗಿಮೆರದೆ । ಕೌರವರಭೀಮನಿಂಕೊಲಿಸಿದೆ ॥ ೧೩ ॥
ಬುದ್ಧರೂಪದಲಿವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳ । ಬದ್ಧವೆಂದುಪೇಳಿ । ಜಿನಾದ್ಯರ । ಗೆ
ದ್ದುಸುಮಾನಸಾಳಿ । ಹೊದ್ದಿಶಿಯಾನಂದವಬಲೆಯರವ್ರತ । ತಿದ್ದಿಸತ್ರಿಪು
ರಾಳಿ । ಯನ್ನುಸದ್ಧರಿಶಿಪನಾಕೂಲಿ ॥ ೧೪ ॥ ತುರಗವೇರಿಕಲಿಯುಗಾಂತ

ದಲಿದು । ವೈರಿನುಕೀಳಿದ್ಯೆಯ್ಯಾ । ಕೃತಯುಗದ । ಧರ್ಮನಡಿಸಿದ್ಯೆ
ಯ್ಯಾ । ಶರಣಾಗತರಕ್ಷಕನೆಂದೆಂಬಿರಿದು । ನಿನಗೆಸಲುವದ್ಯೆಯ್ಯಾ । ಯ
ನ್ನಪರಿಪಾಲಿಸ್ಯೆಯ್ಯಾಜೀಯ್ಯಾ ॥ ೧೫ ॥ ಇಂತುದಶಾವತಾರದಮಹಿಮೆಯ
ನು । ಸ್ವಾಂತದಲ್ಲಿಜನರು । ನೆನಿಯಲಿ । ಸ್ವಾರ್ಥಪಪಡೆಯುವರು । ಸಂ
ತುಜನಕೆಗುರುರಾಮವಿಠಲನಿ । ರಂತರಕ್ಯೆಬಿಡನು । ಸದಾತನ್ನಸಂತರೊ
ಳಗಿಡುವನು ॥ ೧೬ ॥ ರಾಮರಾಮಶೀತಾಮನೋಹರ । ರಾಜೀವದಳಾ
ಕ್ಷ । ಸುಜನಕಾ । ವಿಶದಾಯಕದಕ್ಷ । ಕೋಮಲಾಂಗನೊಳನಪುರಿ
ಮಂದಿರ । ಕುಜನನಿಕರಶಿಕ್ಷಾ । ವರದರಾಜನಿಖಿಲಸಂರಕ್ಷಾ ॥೧೭॥

॥೧೮೬॥ ಪುರಂಜನೋಪಾಖ್ಯಾನಲಾವಣಿ ಗಿರೋಲ್ ಮಟ್ಟು.

ಗುರುಹಿರಿಯರಬಲಗೊಂಡುವಿನಾಯಕ । ಗಿರಿಗಿಮಹೇಶ್ವರನಾ ।
ಶಾರದೆಯ । ಸರಸಿಜಸಂಭವನಾ । ಇಂದಿರೆ । ಯರಸನಾರಾಯಣನ । ದ
ರಮಭಕ್ತಿಯಲಿಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಸಕ್ಕಿ । ವರರಬೇಡುವೆನಾನು । ಸನ್ಮತಿಗೆಳರು
ಣಿಸುವದುಜ್ಞಾನಾ । ನಿಮ್ಮಡಿಗ । ಳಗೆಬಿನ್ನೈಸುವೆನುನಾ ॥ ೧ ॥ ಯತಿ
ಗಣವ್ಯಾಸೊಂದಾದರಾತಿಳಿಯದು । ಮತಿಹೀನನುನಾನು । ನಾಮಾಚಮ ।
ಕೃತಿಗಳರಿಯದವನು । ಆದರೀ । ಕೃತಿಯಲಿತಪ್ಪೇನು । ಮತಿಯಲಿಭಗೆ
ವಂತನುಪೇಳಿಶಿದಪ । ರಿಯಲಿಪೇಳಿರುವೆನು । ಇರುತಿರುವ । ಗತಿಯವಿ
ಸ್ತರವನು । ಸುಜನರಾ । ಲಿಸುವದುನೀವಿದನು ॥ ೨ ॥ ಮಂದರೊಳಗೆ
ಎರಡಾಗಿಯರಡರೊಳು । ಮೂರ್ನಾಲ್ಕೈದಾಗಿ । ಆರೇಳಂ । ಟೊಂಭ
ತ್ತುಗಳಾಗಿ । ಸಕಲದೊಳು । ಹೊಂದಿರುವದುತಾಗಿ । ಕುಂದಿಲ್ಲದಇರುತಿ
ರುವಪರಮಾತ್ಮನ । ವಂದಿಸುವೆನುಬಾಗಿ । ಜನರುಇದ । ರಂದವಚನಾ
ಗಿ । ತಿಳಿದುಸುಖ । ಕಂಡವನೇಯೋಗಿ ॥ ೩ ॥ ಮೊದಲುಮಹತ್ಸೃಷ್ಟಿಯ
ಲಿಯಲ್ಲಿ । ಕ್ವದಲಿತೋರುತಿಹದು । ಜೇರಬೇ । ರಾಗಿಕಾಣಿಸುವದು ।
ಪೊಂದೊಂಧ್ಯಾಂದದಲಿಯನಾದಿಯಿದು ॥ ಅದುಭುತವಾಗಿಹನಾದಿಕರ್ಮಪ್ರ
ತ್ರಿ । ವಿಧದಿಬಾಧಿಸುವದು । ಅದರೊಳುಬಿ । ಡದೆತಾಮುಳುತ್ತವದು ।
ಯಂದಿಗುನಿ । ಜವತಿರಹಸ್ಯವಿದು ॥ ೪ ॥ ಮೊಟ್ಟಮಂದುದಶಸಾವಿರವರು
ಷಗ । ಳಟ್ಟುಜಲದಿತಾನು । ಅದಕಿಕ್ಕೆ । ಗೊಟ್ಟುಯೆಬ್ಬಿಸಿದನು । ನಾ
ನಾವಿಧ । ಋಟ್ಟಿಗಳ್ಳರವಿದನು । ಪಟ್ಟಸಮಷ್ಟಿಗಳೆರಡೆಂದದರೊಳು ।
ಗುಟ್ಟಂಗಡಿಸಿದನು । ಗುರಿಯನಾ । ಡುಟ್ಟುಜೀಕನಗಳನು । ಅನೇಕವು

ಪಟ್ಟಣರಚಿಸಿದನು ॥ ೫ ॥ ಈಪಟ್ಟಣಕಾಮರ್ಪೂಂದಿಬರುವರತಿ । ಶಾಪಿ
ಗಳಿಳಿಗಳು । ಹೊರಗೊಳಗೆ । ವಾಪ್ಯಸಿಕ್ಕಳಗೆಯೊಳು । ಕವಾದೆನುಕ ।
ಕಾಪಾಡುವರದರೊಳು ॥ ವಾಪ್ಯಪಾರಗಳನುಬಹುವಿಧವಮಾಡುವ । ರಾಪುರ
ಜನರುಗಳು । ಬವರುನಡೆದಾಪರಿತಾಪ್ರಗಳು । ಬಾರದಿಕೆಕೋಪಿಸಹಗಲಿ
ರಳು ॥ ೬ ॥ ಬರಡುವರ್ಗ್ಗದೊಳಗಿರುತಿಹರೆಲ್ಲರು । ಹುರುಡಿಲ್ಲವ್ರ
ನೋಡೆ । ಗಜಬಜೆಯು । ಕರಕರದಲಿಮಾಡೆ । ನಮಗಿದೇ । ಸ್ಥಿರವೆನ್ನು
ತಕೊಡೆ ॥ ಪರಿಪರಿಬಗೆಯಲಿಭೇದಪುಟ್ಟುವದು । ಕರೆಕರೆಯುಂಟಾಡೆ । ವಳ
ಗೆಕೆಲ । ಬಿರುಹರುಷದಿನೋಡೆ । ಯಾವಶ್ಯಂ । ಗರವೃಬದಕೆಯಿಡಾಡೆ ॥೭॥
ಯಿದೆಕನ್ನದೆನುಕರೋರ್ವ್ವಳುಮಾನಿನಿ । ಚೆದುರಕನಡಿಬಂದು । ಈಪೂ
ರ್ವ್ವಂದಿರುವವನದಿವಿಂದು । ಆವಳಿಗಿರು । ವದುಜನಹನ್ನೊಂದು । ಚೆದು
ರೆಯ್ಯದುಕಲೆ । ಸರ್ಪ್ಪಮಾಡಿಸುಕ । ಚಾಣೆಯಿರುವಳೆಂದು । ತಾನೊಬ್ಬು
ವ । ಮದುವೆಯಾಗಿಯಿಂದು । ಸುಖದೊಳಾ । ಳ್ಬೇಕುರಾಜ್ಯವೆಂದು ॥೮॥
ಅರಸನೊಬ್ಬವಿಜ್ಞಾತನೆಂಬಭೂ । ಸುರನಸಹಿತನಾನಾ । ದೇಶಗಳ । ತಿ
ರುಗುತಲುದ್ಯಾನ । ವನದಿಳಂ । ಡನುಆಕರುಣಿಯನಾ । ಪರಮಮಿತ್ರ
ನೆಹಬ್ರಾಹ್ಮಣನಮರಳು । ಹರುಷದಿಪೊಕ್ಕುವನಾ । ಸ್ಮರಶರಕೆ । ಕರ
ಹರಿಸಿದರೆಮನಾ । ಕೇಳಿದನು । ನಗುತಲಿನಾರಿಯಾನ ॥ ೯ ॥ ಯಾರೆಹು
ಡುಗಿ । ನೀನಾರ್ಯರೆನಿನ್ನಪೆಸ । ರೇನುಪೇಳೆಹೆಣ್ಣೆ । ಮಾಕನಾ । ಡೆಲಿ
ತಾವರೆಗಂಣೆ । ನಿನ್ನಮ್ಮ।ಸುಲಿದಬಾಳೆಹಣ್ಣೆ । ಯಾರದುಯಿರಾಜನ ।
ಪುರಗವೇನುವನ । ವಾರದುಕಿವಡನೆ । ಈಪುರವ । ನಾಳುವನಾವವನೆ ।
ಪೂರ್ವ್ವಳ । ಲ್ಲಿರುವದಕೇನ ಹದನೆ ॥ ೧೦ ॥ ಯೆನಲುನಸುನಗುತವನಿಕನು
ಡಿದಳೇ । ಜನಗಳುನನ್ನವರು । ಇಲ್ಲಿಕಾ । ಣುವಪುರವೆನ್ನೂರು । ಸ
ರ್ಪ್ಪನೆ । ನ್ನದುಯಿದಕಿನ್ನಾರು । ಅರಸರಿಲ್ಲನಾನೊಬ್ಬಳಿರುವೆನೀ । ವನ
ದೊಳುನೀನಾರು।ನಿನ್ನಕಥೆ । ವಿವರಿಸನಗೆಕೋರು । ಯನ್ನಬಳಿ । ಗಿಷ್ಟ
ವಿರಲುಸೇರು ॥ ೧೧ ॥ ಯೆಲ್ಲಿನೋಡೆಸ್ಥಳವಿಲ್ಲವೆನಗಸಿ । ನ್ನಲ್ಲಿಬಂದಿರು
ವೆನು । ಬಾಧಿಸುವ । ನೆನ್ನಪುಷ್ಪಶರನು । ನೀನ.ಪೇ । ಳದಪರಿನಡೆ
ಯುವೆನು ॥ ವಲ್ಲಭನೆನುವಮಾ । ಡಿಕೊಯನ್ನನುಬಹು । ಬಲ್ಲಿದಳೆಲೆನೀ
ನು । ನಿನ್ನಸರಿ । ಚೆಲ್ವೆಯರಾರ್ಯರಿನ್ನು । ಯಿಬ್ಬರಾ । ಳ್ವೆವುಯಿಪೂ
ರನ್ನು ॥ ೧೨ ॥ ಯೆನಲುಹರುಷಗೊಂಡಾಕೆಸಮ್ಮತಿಸಿ । ಜನವರಗಿಂತಂ

ದು । ನುಡಿದಳಾ । ನೊಗೆದಲಿನಗೆತಂದು । ನಿನ್ನನೋಲ್ ಮನಸಾಯಿತಾ
ಯಿಂದು । ಋಣಪಥಕಲಹದಿದಣಿಸುವೆನಿನ್ನನು । ಮಾನವೇಕೆಂದು ।
ಆಳುಜನ । ಸಹಿತಪುರವನ್ನುಂದು । ಸೇವನಾ । ನಿರುವೆವಾಗಿವಂದು ॥೧೩॥
ಆಧೋರೆಮರುಳಾಗುತಿವಳಮಾತಿಗೆ । ಮೋದಹೊಂದಿಮನದಿ । ಯಿವಳಸ
ಹ । ಪೊಕ್ಕನಾಗಪುರದಿ । ಜನಗಳನು । ಸರ್ವವನ್ನುಛರದಿ ॥ ಆದರಿಸು
ತತತ್ಪುರಮಧ್ಯದೊಳು । ಪ್ಪರಿಗೆಯೇರಿತ್ವರದಿ । ಸರಸಗಳ । ನಾಡಿದಬ
ಹುತರದಿ । ಮುಳುಗಿಸಂಸಾರವೆಂಬತರಧಿ ॥ ೧೪ ॥ ಅನ್ನಪಾನವಸನಾಭ
ರಣಕೆಸುವ । ನಿನ್ನಗಂಧಧೂಪ । ತಾಂಬೂಲಗಳ್ । ಮನ್ನಣೆಯಲಿ
ಭೂಪ । ಪೊಂದಿದಸುಖ । ವನುನಾನಾರೂಪ ॥ ನನ್ನದುನಾಸೀ । ಪ
ಟ್ಟಣಕೆರಸನು । ಯುನ್ನತಲಿಪ್ರತಾಪ।ಕಾಲಿಕ । ನ್ನನ್ನತಾಪೊಗಳಪ ।
ರಾಜ್ಯವಾ । ಳಿದನಾಗುತಲೇಪ ॥ ೧೫ ॥ ದ್ವಾರಗಳೊಂಭತ್ತಾಪುರಕಿರು
ವದು । ಮೂರುಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ । ಮೇಲೆರಡು । ಕಿಟಕಿಗಳಹವಲ್ಲಿ । ಬಿಗಿ
ಕೆ । ಟ್ಟಹದುಕೆನ್ನಡಿಯಲಿ ॥ ತೋರುವಪುತ್ತರದಕ್ಷಿಣದೊಳೆರಡು । ದ್ವಾ
ರಪಶ್ಚಿಮದಲಿ । ಎರಡುಬಾ । ಗಿಲುವೊಂದದರಲ್ಲಿ । ಸುಖಗಳಿಗೆ । ಕಾರ
ಣವದರಲ್ಲಿ ॥ ೧೬ ॥ ಮತ್ತದರೊಳಗಾರ್ಪ್ಪತ್ತುಕೋಟಿವಂ । ಛತ್ತ
ಬಾಗಿಲಪುರದಿ । ಅನೇಕವು । ಚಿತ್ರವುಬಹುತರದಿ । ವಳಗಿರುವ । ಗೊ
ತ್ತನಾವವಿಧದಿ ॥ ಹತ್ತಿನೋಡುವರಸಾಧ್ಯವುಜನರಿಗೆ । ವೃತ್ತಮವಹ
ಪುರದಿ । ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವದೆರಡುಬೀದಿ । ಧೋರೆಯುಮನೆಯಿರುವದು
ವಿಸ್ತರದಿ ॥ ೧೭ ॥ ಯಿಂತರಮನೆಯಲಿಧೋರೆಕೆಲಿಯಾಗುತ । ಕಾಂತೆಯೊ
ಡನೆಸೇರಿ । ಸದಾಸು । ಸ್ವಾಂತನಾಗಿವಿಹಾರಿ । ಸೌಖ್ಯಹೊಂದುತಲಾವ್ಯೈ
ಶ್ವರ್ಯಾರಿ । ನಿಂತರೆನಿಲುವನುಕುಳಿತರೆಕೊಡುವ । ಮಲಗಿದರಾನಾರಿ । ತಾ
ನುಮಲಗುವಯೇಳಿಡಿಸೇರಿ।ವುಂಡರುಣ್ಣುವೆನುಅವಳನುಸಾರಿ ॥ ೧೮ ॥ ಮ
ಗುವಿನಕೈಯಲಿಕಿಕ್ಕಿದಕಲಭದ । ಬಗೆಯೊಳಿರುತಲವನು । ಮಂದುದಿನ ।
ಮನದಿಯೋಚಿಸಿದನು । ಯಿಗಾಗಲೇ । ಮೃಗಯಾತ್ರಗೆತಾನು ॥ ಸೊಗ
ಸಿನಿಂದ । ಸೈನ್ಯವಕೊಡುತಪ್ರಂ । ಚಪ್ರಸ್ಥವನವನು । ಪೊಕ್ಕು ಅ । ಡ
ರುವಮೃಗಗಳನ್ನು । ಹೊಡದುಸಂ । ತೋಷದಿಸುಖಿಸುವೆನು ॥ ೧೯ ॥
ಮೂರೆರಡುಕಂದುರಯ್ಯದುಕಟ್ಟ್ಯವೋಲ್ । ಮೂರುಪತಾಕಿಗಳು । ಆ
ಚ್ಛರಡು । ಯುರಡುಕೂಬರಗಳು।ಚಕ್ರವೆರ । ಡುಪರೂಥಗಳೇಳು ॥ ಆ

ರಥಕೊಪ್ಪುವದೇಳರಸ್ಕಿನಾ । ಲೊಂದುವಿಶ್ವಮಗಳು । ವೆಬ್ಬಸಾ ।
ರಥಿಯರಡುಗತಿಗಳು । ಬಿಗಿಸಿಹುದು । ಕನಕಭೂಷಣಗಳು ॥ ೨೦ ॥ ಇಂ
ತಿಹಂಥವೇರಿಪುರಂಜನಭೂ । ಕಾಂತಕರದಿಧನುವ । ಪಿಡಿದುಸು । ಸ್ವಾಂ
ತದಿಂದಲನುವಾ । ಗಬಹಹ । ನೊಂದುತನ್ನಜನವ । ಸಂತಸದಲಿಕೂಡು
ತಪೊರಡುತತಾ । ಪ್ರೊಕ್ಕನು । ಕಾನನವಾ । ಶರಗಳಿಂ । ದೊಡ್ಡದು
ಮೃಗನಿವಹವಾ । ಮೇರೆಯಿ । ಲ್ಲದೆಕಟ್ಟ್ಯತಭುಜವಾ ॥ ೨೧ ॥ ಯಿನಿ
ತುಬೇಟೆಯಾಡುವಕಾಲದಿತನ್ನ । ಮನದಿನೆನೆದುಸತಿಯಾ । ತಕ್ಷಣವೆ ।
ಬಂದುಸೇರಿಮನೆಯು । ಕಾಣದೇ । ಹುಡುಕಿದನುಯುವತಿಯು । ಜನಪ
ತಿಕಕ್ಷಾಂತರದಲಿಕೇಳುತ । ಮಂಚದೊಳಿಹಸತಿಯು । ಕಂಡುಲಾ । ಲಿಸು
ತಪಮಕೃತಿಯಾ । ನುಡಿಯಲುಪ । ಚರಿಸಿದನಾಕಾಂತೆಯು ॥ ೨೨ ॥
ಪೊರುಷವೀರೀತಿಯುವಳೊಡನೆ । ಸೇರಿನೃಪಾಲಕನು । ನೂರುಹ ।
ನೊಂದುಮಕ್ಕಳನ್ನು । ಪಡೆದುಸಂ । ಸಾರದಿಕಾಲವನು । ಯಾರೆದುರಿ
ಲ್ಲದೆ । ಕಳೆಯಲುಯಾವ್ವನ । ವಿಹಾರಿಸೋದುದಿನ್ನು । ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ । ಪ
ಡೆದನನೇಕರನು । ದೇಶಕಾಂ । ಬಿಡತನ್ನವರನು ॥ ೨೩ ॥ ಪುತ್ರರದಪ್ಪಿ
ಣುದಾಂಚಾಲಗಳಾ । ಳುತ್ತಲಿವನುತನ್ನ । ಸೊಳರಬೆರೆ । ಯುತ್ತಸದಾಚಿ
ಪ್ನೆ । ಬೆಳ್ಳನವ । ರತ್ನರಾಶಿಗಳನಾ । ಮತ್ತಮತ್ತಕೂ । ಡಿಸುತೈಶ್ವ
ರ್ಯದಿ । ಮತ್ತನಾಗುತಲನ್ಯ । ಚಿಂತೆಯಿ । ಲ್ಲದನಾಬಲುಪುಣ್ಯ । ವಂ
ತನೆ । ನ್ನುತ್ತಿಳದಿರುವನಾ ॥ ೨೪ ॥ ಚಂಡವೇಗನೆಂಬುವರಾತಮ್ಮತ
ಮ್ಮ । ಚಂಡಿರುಗಳುತಾವು । ಸೇರಿಮು । ನ್ನೂರರವತ್ತುಜನವು । ಗಂ
ಧರ್ವರು । ಚೆಂಡೆಬ್ಬಿಸಿಪುರವು । ದಂಡುಕೂಡಿಯುದ್ಧವಮಾಡಲವರ ।
ರೂಪುಶಿತಾಶಿಳವು । ಬರಬರುತ । ಮೆಂಡಾದವುಬಲವು । ಕ್ಷೀಣಗತಿ ।
ಹೊಂದುತಲಿರೆಪುರವು ॥ ೨೫ ॥ ಸ್ತ್ರೀಜಿತನಾಗಿಹಕಾರಣದಲಿಯಾ । ರಾ
ಜಪುರಂಜನಗೆ । ಯಾತ್ನವಿ । ಲ್ಲದೆತನ್ನಯಪುರಿಗೆ । ಕೇಡುಬಂ । ದರು
ತೋರದುಕೊನೆಗೆ ॥ ಸೋಜಿಗಪಡುತಲಿಜಯಿಸಲಾರದೆ । ಕೋಕದಿಮನ
ದೊಳಗೆ । ಮಿಡುಕುತಲಿರ । ಲಾನೃಪತಿಗೆಮೋಗೆ । ಮಾತ್ರತ । ಕೃಗಳು
ನೆರೆಯೆಹೀಗೆ ॥ ೨೬ ॥ ಯವನೇಶ್ವರನೊಬ್ಬನುಭಯಪ್ರಹಿತ್ವ । ರಾದಿ
ಸೈನಿಕರನು । ಕಾಲಕ । ನ್ಯಾಬ್ಯಯುವತಿಯನ್ನು । ಕರದುಕೊಂ ।
ಡೀಪುರಸೇರಿದನು । ಬವರದಿಗೆದ್ದನುಭವಿಸಿದನಾಕ । ನ್ಯಾಪುಣಿಪಟ್ಟ್ಣವೆ

ನು । ಭೋಗಿಸಿದ । ಸಾಪ್ರಜ್ಯಾರಕನು । ಸುಹಲುಪುರಿ । ಕಂಡುಪುರಂ
ಜನನೂ ॥ ೧೭ ॥ ಕಾಲಕನ್ಯೆತಾಲೀಲೆಯಿಂದಲಿನ್ನ । ಬಾಲನಕಾತ್ತಿಗೆ
ಯಗಾ । ಪಿಡಿಯೆಹಾ । ಬಾಯೆನಲಾರಾಯಗಾ । ಅಬಲಕೋ । ರದುಪುಂ
ಬೆಪ್ರೇಮಾಯು । ಬಾಲಕರನು । ಪತ್ನಿಯುನುನೆನದುಬಿಡು । ತಿದ್ದಿಗನಾಗ
ಬಾಯಗಾ । ಯೇನುಗತಿ । ಬ್ಯಾಗೆನ್ನುಕಕಾಯು । ಜೀರ್ಣವಾ । ಗಿರೆಬಂ
ಕುಳಿಪಾಯು ॥ ೧೮ ॥ ನಾನುಪ್ರೋದಮೇಲಿವರಿಗೇನುಗತಿ । ಕಾಣೆನುಂದೆ
ಯೆವೆರೂ । ನಾನಾಬ । ಟ್ಟೆಗಳಹೊಂದುತಿಹರೂ । ಪ್ರೋಗೆಲಾರೆ। ನುಬಿ
ಡರೆನ್ನಿವರು । ಪ್ರಾಣಸಖಿಯುಬಿಡಲಾರೆನೆಂದುಮಿಡು। ಕುತಿರೆಬಂದುಭಯು
ರು । ಯುವನರಾ । ಕ್ಷಣದಿಪಿಡಿದೆಳದರು । ಕಾಲಿಗೆರ । ಗುವೆನೆಂದರುಬಿ
ಡರು ॥ ೧೯ ॥ ಹೊಡೆದುಬ್ಬೈದುನಡಿನಡಿಯುನ್ನುಕಬಲು । ಗಡಬಡಿಸುಕ
ಲಿವನಾ । ನೂಕಿತನ್ನ । ಮುಡದಿಯುಮೇಲೆಮನಾ । ವಿಡುಕಪುರ । ಬಿಡ
ಲುಪುರಂಜನನ ॥ ಬಿಡಿದೆಳದರುಕತ್ತರೆಯೊಳುಕೊಹದಿ । ಕೆಡಹಿಂದರಾಯಿ
ವನಾ । ಕೇಳಾರದಿ । ಕಡಿಯುಳಲಿತ್ತುಜನಾ । ಮಿತ್ರುವಿ । ಜ್ಞಾನವಮರ
ಕವನಾ ॥ ೨೦ ॥ ಇವನಬಿಟ್ಟುಮೇರಾಪ್ರುಜ್ಯಾರನು । ಯುವನಗೆಹಿಕವಾ
ಗಿ । ಪುರವದಹಿ । ಸಿದನುಬೂದಿಯಾಗಿ । ಬೀಳಲಾ । ಪಂಚಾಸ್ಯದ
ಭೋಗಿ । ಹವಣಿಲ್ಲದೆ । ಮಗಾಯುವಾಯಿಕುಕ್ಷಣ । ಬಯುಲೊಳುಬಯು
ಲಾಗಿ । ಏಕಾದಶ । ಜನವುಕೂನ್ಯವಾಗಿ। ಯಿತ್ತುಯಿವ । ನೊಳಗೆಲೀನ
ವಾಗಿ ॥ ೨೧ ॥ ನಾರಿಯಾಸೆಯಿಂದಾಪುರಬಿಟ್ಟು । ಕಾರಣದಿಂದವಗೆ ।
ಸ್ತ್ರೀತ್ವಬು। ದಿಕುಕೇಳ್ಬಂದಬಗೆ । ವಿದರ್ಭ । ದೇಶವಾಳ್ವಧೊರೆಗೆ ।
ಮಗಾರವಗಿಳಿಪ್ರೋಳ್ಪುತ್ರಿಯಾಗಿಜನಿ । ಸಿಡಳುಪಾಂಡ್ಯಪತಿಗೆ । ಕೊಟ್ಟು
ಮದು । ವೆಯುಮಾಡಿದಸುತೆಗೆ । ಮಕ್ಕಳೇ । ಳ್ಕಂದಿಯಾದರವಗೆ ॥ ೨೨ ॥
ಬಿಚ್ಚೊಬ್ಬರಿಗರ್ಭದಪಾಂಡ್ಯಕದಿ । ಹುಟ್ಟಲುಬಹಳಜನಾ । ಪುತ್ರರಿ
ಗೆ । ಭಾಗಿಸಿರಾಜ್ಯವನಾ । ಕವವನ್ನು । ಚರಿಸಲುಮಗಾಡಿಮನಾ ॥ ಪ್ರೊ
ಬ್ಬನೆಕೆರಳಕೆಮಲಧ್ವಜಸತಿ । ಸಹಿತಸೇರಿವಿಪಿನಾ । ತಾಂಬ್ರಪರ್ಣಿ
ನದಿತೀರವನಾ । ಕ್ರಯಿಸಿನಿ । ಕ್ಬಾಲದಿಗ್ಯೆಯೆಧ್ಯಾನಾ ॥ ೨೩ ॥ ಭಳಿ
ಮಳೆಗಾಳಿಬಿ। ಸಿಲಿಗೆಭಯುಪಡದೆ । ನಳನಾಕ್ಷನಮಾದ । ಕಕವರುಪೆ । ಗಳು
ಭಜಿಸುತಮೋದ । ಹೊಂದಿಹಸು । ಕ್ರಬಿಗಳಮುಕ್ಯಬಿಸಿದ । ಫಲಪರ್ಣಾ
ಹಾರದಿ । ಪ್ರತಿದಿವಸವು । ಪಾಂಡ್ಯನುಕ್ಕನಾದ । ಸತಿಯುಗೇ । ವಿ

ಸುಖಳುಪತಿಬಿಡದ । ಲೋಕವಾಕ್ಯವುಯಿಲ್ಲದೆಭೇದ ॥ ೩೪ ॥ ಧ್ಯಾನಯೋಗ
ಬಲದಿಂದಲಪತಿರೋ । ಧ್ಯಾನಸಮಾಧಿಯುಲಿ । ಪರಮಪುರು । ಷನ
ಮೂರ್ತಿಮನದಲಿ । ಕಂಡುಸು । ಜ್ಞಾನದೀಪದಲ್ಲಿ ॥ ಸ್ವಾನುಭವಾನಂ
ದೈಕರಸಾಯನ । ಪಾನಪರವಶದಲಿ । ದೇಹದಭಿ । ಮಾನವನುಬಿಡುತ
ಲಿ । ಜನನರಹಿ । ತಪದವಿಶೇರುತಲಿ ॥ ೩೫ ॥ ಪರಲೋಕವಪೊಂದಲು
ಪೊಂದ್ಯೇಕನು । ತರುಣಿಯುಬಂದುದಿನಾ । ಪತಿಯುಕಂ । ಡಳುಗತಚೇ
ತನನ । ಯೋನಿದೇ।ನೆನುತಳುತಳುತಲಿಮನಾ ॥ ಚರಣದಿಬಿದ್ದೊರಳಿದಳತ್ರಿ
ಕೋಳದಿ । ಜಲಜಮುಖಿಪತಿಯನಾ । ಹಂಬಲಿಸು । ತರರೆಬಯಲಾದ
ನಾ । ಪತಿಯುಸೇ । ರಿದಪರಲೋಕವನಾ ॥ ೩೬ ॥ ಯಿಂತಪವಿಯೊಳ
ಳೆ।ತಾಸತಿತಾನತಿ । ಭ್ರಾಂತಿಪಡುತಪತಿಯು । ಸಹಗಮನ।ಕನುವಾಗುತ
ಚಿತಿಯಾ । ನೇರ್ಪಡಿಸಿ । ಚಿಂತಿಸುತಯುಮತಿಯಾ ॥ ಸ್ವಾಂತನೋಡಿವಿ
ಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕು । ಭೂಸುರನಾಸ್ಥಿತಿಯಾ।ಬಂದುಕಂ । ಡನುಅಳುತಿಹಸ
ತಿಯಾ । ಯೋನೆಮತ । ಕೇಳ್ದನುಸಂಗತಿಯಾ ॥ ೩೭ ॥ ಯಾರೆಹುಡುಗಿ
ನಿನಗೇನುಪೆಸರು । ಯಿವ । ನಾರುಯಾಕೆಅಳುತೀ । ಮರಕೆಯಾ । ಯ
ನ್ನಮೊದಲುಪ್ರೀತಿ । ಸಾರಿನೀ । ನಲ್ಲನಿನಗಿವಪತಿ । ಕಾರಣಪೇಳುವೆನಾ
ವಿಬ್ಬರುವೊಂ । ದಾಗಿರಲಿಲ್ಲಜೊತಿ ॥ ಮಾನಸಸ । ರೋವರದಲ್ಲಿ
ಸ್ಥಿತಿ । ಯನ್ನಬಿ । ಟ್ಟಿದಕೆಬಂತೀಗತಿ ॥ ೩೮ ॥ ಯೆನಗುನಿನಗಿರುವಭೇ
ದತಿಳಿಯಬುಧ । ಜನಕಾಗದುಮರ್ಮ । ನೋಡಿಕೋ । ನಿನ್ನೊಳಿದರಧ
ರ್ಮ । ಅಜ್ಞಾನದಿ । ನಿನಗೊದಗಿತುಕರ್ಮ । ಧನವಿಷಯೇಚ್ಛಾನವ
ದ್ವಾರಪುರಿಯು । ಸೇರಿಸಿತಾಕರ್ಮ । ಮಮತೆಯಿಂ । ಬಂದಿಕೆಲಅಧ
ರ್ಮ । ಬಿಡುಯಿವನ್ನನೋಡಿಕೊಸ್ವಧರ್ಮ ॥ ೩೯ ॥ ನಾವಿಬ್ಬರುಹಂ
ಸಗಳಲ್ಲವೆನೀ । ಜೀವಾತ್ಮನುನಾನು । ನೋಡಿಕೋ । ನಿನ್ನಸ್ವರೂಪವ
ನು । ಯಿಂದುಕೊಡ । ಲುದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯನು । ಅವನಿತೆಯುತಾಹಂ
ಸೆಯಾಗಿಸಾ । ರ್ದಳುಸ್ವಸ್ಥಾನವನು । ಬಿಟ್ಟುವಿಷ । ಯಸುಖದಭ್ರಮೆ
ಗಳನು । ಭೂಸುರನದೃಶ್ಯವನೈದಿದನು ॥ ೪೦ ॥ ಯಿದರರ್ಥವಬಲ್ಲವರು
ಪೇಳುವದು । ಚತುರತನದಿನೀವು । ನಾರದರು । ಪೇಳ್ದಭಾಗವತವು ।
ವೇದಶಾ । ಸ್ತ್ರಪುರಾಣದನೆಲವು । ಸದಮಲಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆಕೋರುವದ । ಲ್ಲ
ದೆಕರುಣದಿಗುರುವು । ಬೋಧಿಸಿದ । ವಿಧದಲಿಪೇಳಿದೆವು । ಯಿದೆಲ್ಲಾ ।

ಹಿರಿಯರನುಗ್ರಹವು ॥ ೪೧ ॥ ಧರಣೀಸುರವರಷಾಷ್ಟಿಕವಂಶಜನ । ದ
ವೈಷ್ಣವಜಲಧೀ । ಚಂದ್ರನಾರ್ಣಪ್ಪನುಸುಗುಣನಿಧಿ । ಶ್ಯಾಂಡಿಲಸ ।
ಗೋತ್ರಿಯಜುರ್ವೇದಿ ॥ ವರಸುಕವಿಸಾರವನರಸಪ್ಪನುಸ । ಜ್ಜನಗಳಿಗ
ತಿಪೇಳಿದಿ । ನೃಹರಿಭ । ಕ್ತಸುಕರುಣಾಂಬೋಧಿ । ಅಕನಾ । ತ್ಮಜಪ
ಧ್ವಾಖ್ಯಸುಧೀ ॥ ೪೨ ॥ ಧರೆಯೊಳಧಿಕವಹಭಾಗ್ಯವೆಲ್ಲಿಯೋ । ಳಿರುವ
ಮಧ್ವರಾಯ । ತದಾತ್ಮಜಸಜ್ಜನಕೆವಿಧೇಯಾ । ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಾ । ಖ್ಯ
ದಾಸವಂಶ್ಯ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲಹೃದಯ । ದೊಳುನೆಲಸಿ । ನುಡಿಸಿದನೀಪ
ರಿಯಾ । ಲಾವಣಿಯು । ವಿಧದಿಪೇಳ್ದನಯ್ಯಾ । ತಪ್ಪಿರಲುತಿದ್ದಿಸಲಹಿ
ರಯ್ಯಾ ॥ ೪೩ ॥ ಸಂಪೂರ್ಣಂ. ॥೧೮೩

ಮನ್ಮಥಚರಿತ್ರೆ ಲಾವಣಿ ಗಿರೋಕ್ ಮಟ್ಟು

ಪರಸಿದ್ಧಿಗಣೇಶನಬಲಗೊಂಡೀ । ಶ್ವರನಪದಕೆನಮಿಸಿ । ಶಾರದೆ
ಯ । ಹರುಷದಿಸಂಸ್ಮರಿಸೀ । ಚತುರ್ಮುಖ । ಪದಗಳನೆರೆಭಜಿಸಿ । ಸಿರಿಪತಿ
ಯನುಕೊಂಡಾಡಿ । ಗುರುಹಿರಿಯ । ಚರಣಸೇವೆಮಾಡಿ । ಕವಿಜನರ ।
ಹರುಷದಿನುತಿಮಾಡಿ । ಮಾಡಿದಕೃ । ತಿಯಸುಜನರುನೋಡಿ ॥ ೧ ॥ ಕಾ
ಮಜನಕನಿಧಿಕ್ಕಮಜನಾಪ್ತಸು । ಧಾಮನಸಹಜರಿಯು । ಮೂರುಲೋ ।
ಕಗಳಿಗೆತಾಧೊರೆಯು । ಯನ್ನಕೃ । ತ್ಯವಲದೊಳೀಪರಿಯು । ಪ್ರೇ
ಮದಿಂದತಾ । ನೆಲಸಿನುಡಿಸಿದನು । ಕಾಮನಸುಚರಿತೆಯು । ಸಜ್ಜನ
ರು । ಕಳೆಗಿದುಪಮ್ಮತಿಯು । ಪೇಳ್ವರಿಗೆ । ಇಹಪರಸದ್ಗತಿಯು ॥ ೨ ॥
ಪೃಥಿವಿಯೊಳಗಸುಜನರುಕೇಳೀಮ । ನ್ಮಥನಚರಿತ್ರೆಯನು । ಮಹಧೈರ್ಯ ।
ಕ್ಯಂದಿಸೀವಗ್ಗಳದನೂ । ಭಜಿಸೆಸ । ದ್ಗತಿಗಳನುಕೊಡುವನು । ಕವಿಮು
ಮಂದಿಕಶಿರಿದೇವಿಯುರಸೆ । ನೊಲಿದುಪಾಲಿಸುವನು । ಜನರುಕೋ । ರಿದ
ಕೋರಿಕೆಗಳನು । ತಾಕೊಟ್ಟವರ ಸುಪಾಲಿಪತಾನು ॥ ೩ ॥ ತಾರಕಾಸು
ರನಭಯದಿಂದಲಿವ್ರಂ । ದಾರಕರೆಲ್ಲಕೂಡಿ । ಮನದಿಲಿ । ಲೋಚನೆಗಳ
ಮಾಡಿ । ವನಜಸಂ । ಭವನಡಿಗಳಬೇಡಿ ॥ ಯಾರುನಮಗೆದಿಕ್ಕೆಂದುಕಳ
ವಳಿಸಿ । ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದಲೀ । ಯಿರುವನಾ । ರಾಯಣನಸ್ಮರಿಸದಲೀ ।
ಕಂಡುಮಂ । ದಿಸಿದರುತವಕದಲೀ ॥ ೪ ॥ ವಾರಿಜಾಕ್ಷಪುರುಷೋತ್ತಮನಿ
ಶ್ಯಾ । ಧಾರಪರಾತ್ಪರನೆ । ಅನಂತನ । ತಾರಕ್ಷ್ಯವಾಹನನೆ । ನಾವೆ

ಲ್ಲ | ಸೇರಿದೆವೈನಿನ್ನನೇ || ತಾರಕಾಸುರನಬಾಧೆಪರಿಹರಿಪ | ಕ್ಯಾರ
ಣನಾವ್ಕಾಣೆ | ವೈಯ್ಯಾವ್ರ | ದ್ವಾರವಮಾಳ್ಪನುಸೀನೆ | ಭಕ್ತಜನ |
ವಾರಿಧಿಚಂದ್ರಮನೆ || ೫ || ಯನಲುಸುರರೊಡನೆನುಡಿದನಾಗಲಾ | ವನ
ಜನಾಭತಾನು | ಈಕಾರ್ಯಕೆ | ನಾವಮಾಡುವದೇನು | ಭವಾನೀ | ಧವ
ನಾಗಿಹಶಿವನು | ಘನತಪವಾಚರಿಸುತ್ತಮೇರುಗಿರಿ | ಗುಹೆಯೊಳುಕುಳಿತಿ
ಹನೂ | ಛಲದಲಿ | ಮುರಿಗಣ್ಣ್ಣಳ್ಳವನು | ಯೇನಾದರು | ಸೆರಿತಾಲಿಕ್ಕಿ
ಸನು || ೬ || ಕಾಮನಿಂದಶಂಕರನತಪಕೆಡಿಸಿ | ಕರುಣಿಸೆಂದುಬೇಡಿ |
ಕೊಂಡರವ | ನಿಮ್ಮೊಳುದಯುವಮಾಡಿ | ಕಳ್ಕಯೋ | ಚನೆಗೈಯ್ಯುವ
ನೋಡೀ || ತಾಮಸನಮುರಿದುನಿಮಗೆಸಂತಸವ | ಕೊಡುವನುಮದ
ಗೊಡಿ | ಯೆಂದುಪೇಳದಶ್ರೀಹರಿಯುನುಡಿ | ಕೇಳಯಿಂ | ದ್ರಮುಗುರುವ
ನುನೋಡಿ || ೭ || ಕಂದರ್ಪನಿರುವಕುಸುಮಾವತಿಯುನು | ಚಂದದಿಂದ
ಸೇರಿ | ಸ್ಮರಗೆಯಿದ | ರಂದವೆಲ್ಲವ್ರುಸುರಿ | ಅವನವನ | ಹೊಂದುವಂ
ಕಶೌರಿ || ಕಂದನೆಯಂತಾದರುಕಂದರ್ಪಸುಖ | ವೆಂದನುಭಾಕಾರಿ | ಗುರು
ಪದಕೆವಂದಿಸೆಸುರರಧೊರಿ | ಬೀಳ್ಕೊಂಡು | ಬಂದನುಕುಸುಮಪುರಿ || ೮ ||
ಕುಸುಮಪಾವತಿಯುಲಿವಿಗಾನಕೇತನನ | ಶಶಿನಿಭವದನೆಯುರು | ಸೇವಿಸುತಿ
ರೆ | ಹಸನಾದಪನ್ನೀರು | ಪುನಗುಜ | ವ್ಯಾಜಿಗಂಧಅಗರು || ಕುಸುಮ
ಶರನವ್ರುಪಚರಿಸುತಬಾಲೆಯು | ರಶಿಯುಲುಮೋದದೊಳು | ರತಿಕ್ರೀ | ಡೆ
ಯುಲಿಮನಕೆರಗಲು | ಬೃಹಸ್ಪತಿ | ಯುನಿತರೊಳ್ಳೈತರಲು || ೯ || ಪ್ರೊಳಗ
ದವರಿಂದೆ ಳಕಳುಹೆಗುರು | ಕೇಳಸುದ್ದಿಮಾರಾ | ತವಕದಲಿ | ಬಂಡ
ಪಾಗಧೀರಾ | ಮಾಡಿದನು | ಪರಿಪರಿಯುಪಚಾರ || ಚಾರುಸ್ವರ್ಣಪೀಠ
ದಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದ | ಶ್ರೀಪತಿಯುಕುಮಾರ | ಬಂದಹದ | ನೇನೆನುತಪದಾ
ರ | ವಿಂದಕೆರ | ಗಿದನಾಕುಸುಮಾಕರ || ೧೦ || ಗುರುವ್ರುನುಡಿದಕೇಳ್ಳೈ
ಯ್ಯತಾರಕನ | ಭಯದೊಳಮರರೆಲ್ಲ | ಕ್ಷೀರಸಾ | ಗರಕೆಪೋಗಿ | ಯ
ಲ್ಲ | ಬಿನ್ನೈಸಲು | ಕೇಳಸಿರಿಯುನಲ್ಲಾ || ಅಂಧಕಗಾಲೋಚಿಸಿಯುನ್ನೊ
ಳುನುಡಿ | ದನುಕೇಳ್ಳೈಸೊಲ್ಲಾ | ಖಳಗೆಧರೆ | ಯೊಳಯಾರೆದುರಿಲ್ಲಾ |
ಇದರಪರಿ | ಯಲ್ಲಶಿವನುಬಲ್ಲ || ೧೧ || ಕಾಮನುಪುಷ್ಪಶರಗಳಂಜಿಕೆ
ಯುಲು | ಗೌರಿಮನೋಹರನೂ | ಬಹುಮಾರ್ಗಬ | ನಾಗುತಶಂಕರನೂ |
ನಿಮ್ಮಮೊರೆ | ಯುಲಾಲ್ಲಕೇಳುವನು || ಅಮಾಹಾಸುರನವಧಿಕೆಯಲ್ಲರಿಗೆ |

ಕ್ಷೇಮವಪಾಲಿಪನು । ರಜತಗಿರಿ । ವಾಸಿಮಹೇಶ್ವರನು । ಇದಕೆಗುರಿ । ಯಾದಯನ್ನಮಗನು ॥ ೧೨ ॥ ನಾವುಪೇಳಿರುವೆವೆಂದುನಮ್ಮಸುತ । ಮಾರಮನ್ಮಥನಿಗೆ । ಇದೆಲ್ಲಾ । ಪೇಳವಿವರವಾಗೆ । ಕರದುಕೊಂ । ಡ್ಹೋಗಿಶಿವನಬಳಿಗೆ ॥ ಭಾವಕಾಕ್ಷಬಲುಕರುಣಾನಿಧಿಯು । ನ್ನೇಮಚಿಂತೆನವಿಗೆ । ಬೇಗನಡೆ । ಯೆಂದಹರಿಯುಯನಗೆ । ಸಕಲವೃತ್ತಿಳಿಶಿದನಾನಿನಗೆ ॥ ೧೩ ॥ ಸುರರರಕ್ಷಿಸಿಯು ಸುರನಶಿಕ್ಷಿಸುವ । ಪರಿಯೋಚನೆಮಾಡು । ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯಸಂಪಾದನೆಮಾಡು । ಘರದಿಪ್ರ । ಶರಂಗಳನೀಡಾಡು ॥ ಪರನತಪವಭಂಗಿಸಿನಮ್ಮೆಲ್ಲರ । ಕರುಣದಿಕಾಪಾಡು । ತಂದೆಯು । ಪ್ರಣಯಮನದಿನೋಡು । ಮಾಜಗದಿ । ಯಾರುನಿನಗೆಜೋಡು ॥ ೧೪ ॥ ಈಪರಿಪೇಳದಗುರುವಿನನುಡಿಯುಸು । ಶ್ರೀಪತಿಯುಕುಮಾರ । ರತಿಯೊಡನೆ । ಯೋಚಿಸಿದನುಮಾರ । ನುಡಿದಳಾ । ಶಿವನುಬಹುಕ್ರೂರ ॥ ಆಪತ್ಕೊದಗುವದೀಗಬೇಡಯೆಂ । ದಾಸತಿಯುಳಮಾತು । ಕೇಳದಕಂ । ದರ್ಪಮನದಿಸೋತು । ಬೃಹಸ್ಪತಿ । ಗೆಂದಕಾಮನುನಿತು ॥ ೧೫ ॥ ನಿಮ್ಮಮಾತುವಿಾರುವನಾನಲ್ಲ । ಸಮ್ಮತಿಯಿದುಕೇಳ । ಪೂಶರನ । ಬಿಡಲುಚಂದ್ರಮೌಳೀ । ಕೋಪಿಸಲಾ । ಹಣೆಗಣ್ಣಿನಗಾಳೀ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳಾದರುದಹಿಸುವದು । ಯನ್ನಳವೇಯೆಂದಾ । ಈಕಾರ್ಯಕೆ । ನಾನುಬಾರೆನೆಂದ । ನುಡಿಗೆಸುರ । ಗುರುಮತ್ತೆಂತೆಂದ ॥ ೧೬ ॥ ಮರೆಹೊಕ್ಕಿರುವಸುರರಪಾಲಿಸುನೀ । ಕರುಣದಿಕಂದರ್ಪ । ಜಗತ್ಕ । ರಣನ್ಯೆನಿಮ್ಮಪ್ಪ । ಪೇಳ್ದನುಡಿ । ನಡಿಸಲುಬೇಕಪ್ಪಾ । ಪರಿಪರಿಯಲಿನೋಡಿದರುಜಗದೊಳಗೆ । ನಿನ್ನಸರಿಯಾರಪ್ಪಾ । ನಮ್ಮನುಡಿ । ಮಿಾರಬಾರದಪ್ಪಾ । ಯಷ್ಟುಪೇ । ಳದರುಕಾಮನೊಪ್ಪಪ್ಪಾ ॥ ೧೭ ॥ ಕಾಮನವಪ್ಪಿಸಿಕರದೊಯಿದಮರರು । ಕೈಲಾಸವಸೇರಿ । ಅರುಹಿದರು । ಗಿರಿರಾಜಕುಮಾರಿ । ಕೇಳನಡೆ । ತಂದಳಾಗಗೌರಿ ॥ ಪ್ರ್ಯೇಮಕೇಶನಿಹಗವಿಯದ್ವಾರಕೇ । ಬರಲುನೋಡಿನಂದಿ । ತಾಯಿನೀ । ನಿಲ್ಲಿಗೇಕಬಂದಿ । ಯೇನುಆ । ಪ್ಪಣೆಯೆಂದನುನಂದೀ ॥ ೧೮ ॥ ಮದನನವಳಗೆಹೋಗುವನುಯಿವನನೀ । ತಡೆಯಬೇಡವಯ್ಯ । ಯನ್ನಕಂ । ದನುಯಿವಕೇಳಯ್ಯಯೆಂದುಪೇ । ಳದಗೌರಿಯನುಡಿಯಾ ॥ ಮುದದಿಕರದೊಳಾಂತನುನಂದೀಶ್ವರ । ಮುಂದೆಕೇಳಕಥೆಯು । ಅನಿತರೊಳ್ । ಬಂದಕಾಮರಾಯು । ಪ್ರೇಗಬ

ಜು । ದಿಂದಪ್ರತಿಥವಾಗೇಯು ॥ ೧೯ ॥ ವಾಮದೇವಕೆಳತಿರುವಗುಹೆಯೊ
ಳಗೆ । ಕಾಮಪ್ರೊಕ್ಕನಂದು । ಕಡದಿಜಪ । ವಾಲಪಿಡಿದುಮಾಂದು । ಮ
ಜಾಮಂ । ತ್ರಿಗಳಜಪಿಸುತಿಂಪು ॥ ನೇಮದೊಳ್ಳೇಕೋಭಾವದೊಳಿರುತಿಹ ।
ಸೋಮಧರನಕಂಡ । ಯೋನುಪಮಾ । ಹುಮ್ರದಿಂದುಪ್ರಚಂಡಾ ॥ ಅಕ್ಷಾಧ
ನು । ಶರಗಳಕೈಕೊಂಡಾ ॥ ೨೦ ॥ ವಿನಯದಿಂದಪಾರ್ಥಿಶಿವಪಾತಾಡಿಸೆ ।
ವನೆಂದುಶಂಕರನ । ನುತಿಸಿದೇ । ಡಿದನುಶೂಲಧರನಾ । ಯುದ್ಧಾದರು ।
ಶರಗಲಿಲ್ಲವನಮನಾ ॥ ಪರಿಪರಿಯೋ । ಜನೆಮಾಡಿಮನ್ಮಥನು । ಬೆರಗಾ
ಗುತಾನಿಂತಾ । ಸಮಯನೋ । ಹುಕಲಿರತಿಯುಕಾಂತಾ । ಮನದಿಹೊಂ ।
ದಿದನುಮದಹಚಿಂತಾ ॥ ೨೧ ॥ ಯಾವಬಗೆಯಲೀಶಿವಪಬೋಧಿಸುವೆ । ನೆಂ
ದುಯೋಚಿಸಿದನು । ಅಕ್ಷುಧನು । ಪನುಜೇಹೊಡೆದಾಟು । ಮಹೇಶನ ।
ಮರ್ಮಸ್ಥಳಗಳನು ॥ ಪುವ್ವುಬಾಣಗಳಪ್ರೂಡಿಕೆಯೊಮದಾ । ದೇವನದರ್ಪ
ಕನು । ಅನೇಕಶ । ರಗಳನುಸುರಿದಾನು । ಜನರಕೇ । ಳೀಯಾಕ
ರ್ಯಪನು ॥ ೨೨ ॥ ಆಮಹೇಶ್ವರನಮೂಲತಿಳಿಯಲಿಂ । ದ್ರಾದಿಸುರರಿ
ಗಳವೆ । ಕೇಳಯಿರಾ । ಮಹಿಮೆಯನುಪ್ರೊಗಳುವೆ । ಪಶುಪತಿಗೆ । ಕಾ
ಮನೇಮಲಕ್ಷ್ಯವೆ ॥ ಕಾಮಿಯೆಂದುಪೇಳುವರರಿಯದವರು । ಕರಿಚರ್ಮಾಂ
ಬರನಾ । ಮಿಾನಕೇ । ತನಬಾಣಕೆಮನಾ।ಬಿಹಿಪೆರ್ಬ । ನಾಗಿನೋ
ಡಿಸ್ಮರನಾ ॥ ೨೩ ॥ ಕಣ್ಣಕೆಗೆದುಮುಚ್ಚಣ್ಣಯಲೋನಿನ । ಗೆನ್ನೊಳೇ
ಕಪಂಥಾ । ಛೀಛೀನಡಿ । ಹೋಗುಹೋಗುಭ್ರಾಂತ । ಯೆಂದುತಾ । ಕ
ನ್ನನಿಜಸ್ವಾಂತ ॥ ಪನ್ನಪ್ರೂರ್ವದಂಡದಿಕಪದಲ್ಲಿರಿ । ಕಚಲನಾಗಿನಿಂತಾ ।
ಬಿಲಿಯುಪ್ರೋ । ಲ್ವಂದದಲಾಕಾಂತಾ । ಶೂರ್ಪಕಾ । ರಿಯುಯುದುರಲಿ
ನಿಂತಾ ॥ ೨೪ ॥ ನಾನುಬಂದಕಾರ್ಯವಕೇಳದಲೆ । ದೇನೀಪುರಹರನು ।
ಛೀಹೋಭೋ । ಗೆಂದುಗರ್ಜಿಸಿದನು । ಯೆಮಕಕೆಗೆದೆಜ್ಞಪ್ರೂಕರವನು ।
ನಾನಾವಿಧದಲಿಕನ್ನಚಮತ್ಕಾ । ರಗಳತೋರಿಸಿದನು । ಮನದಿಭಯ ।
ಗೊಳ್ಳುತಮನಸಿಜನು । ಮುಂದಾಗುವಕಥೆಯಕೇಳಯಿನ್ನು ॥ ೨೫ ॥ ಭ
ರ್ಗಕಣ್ದೆರದುನೋಡಲಾಕ್ಷಣದಿ । ಭರದಿಂಮನ್ಮಥನಾ । ಕೋಪಕಿಡಿ ।
ಯಿಡುಕಫಣೆಯುಗಣ್ಣ । ತೆಗೆದುನೋ । ಡಲಾತಕ್ಷಣಚಿಣ್ಣ । ಛುಗು
ಛುಗುಗ್ಗಯೆಂದೇಳ್ವರಿಗಳಿಂ । ದಗ್ಧನಾದಮದನಾ । ಭಸ್ಮದಂ । ತಿ
ದ್ದುಮರ್ಮಸದನಾ । ಅಗ್ನಿವ್ಯಾ । ಪಿಸೆಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನಾ ॥ ೨೬ ॥ ಸು

ಠರುಕಿನ್ನರರುಗಡಗಡನಹುಗುಳ । ಬೆಳಗಾದರುನೋಡಿ । ಅವರವರು ।
ಗುಂಪುಗುಂಪುಕೂಡಿ । ಹಾಹಾಯೆನು । ತಿರವನಲ್ಲಾಡಿ । ಚರರುಬಂ
ದುರತಿಗೀಸುದ್ದಿಯುಪೇ । ಳಧರುದುಃಖವಮಾಡಿ । ಕೇಳಿನಾ । ರಿಯುರುಶೋ
ಕವಮಾಡಿ । ರತಿಯುನೆಲ । ದೊಳ್ಬಿದ್ದೊರಳಾಡಿ ‖ ೨೭ ‖ ಹಾಹಾರ
ಮಣಾಹಾನಿಜೇಶಹಾ । ಪ್ರಾಣಕಾಂತಕಾಮಹಾ । ಯನ್ನಹೃ । ತ್ಸಾರ
ಸಂಭಿರಾಮಹಾ । ಸಮರಳ । ರ್ಕಶನೇನಿಸ್ಸೇಮ । ಸಾಹಸಮಾಡುವೆನೆಂ
ದುಪೋಗಿಕಂ । ಕರನಿಂದಲಿಮಡಿದೆ । ಪೇಳದಮಾ । ತ್ಕೇಳದೆನೀನಡೆದೇ ।
ಪೋಗಬೇ । ಡೆಂದುನಾನು ನುಡಿದೇ ‖ ೨೮ ‖ ಯನ್ನಮಾತುಕೇಳದ್ದರನಿ
ನಗೀ । ಪರಿಯಾಹದೇಹೀಯು । ಮೃತ್ಯುವಾ । ದನುಗುರುಹಾಪ್ರಿಯಾ ।
ಬಂದುಈ । ಬಗೆಮಾಡಿದನಯ್ಯ । ನನ್ನಹೀನಭಾಗ್ಯವುಯಿಂತಾಯ್ತೆಂ ।
ದಳಲಿದಳಾನಾರೀ । ಬಿದ್ದುಹೊರ । ಳುತಮೂರ್ಛೆಯುಸಾರಿ । ಚೇತರಿ
ಸಿ । ಬಳಲುತಬಾಯಾರಿ ‖ ೨೯ ‖ ಇರಲಿತ್ತಲುಶಂಕರನಮುಂದೆಮಡಿ ।
ದಿರುವಪುಷ್ಪಶರನ । ನೋಡಿತಪ । ಭಂಗವಾದಹದನಾ । ಕೋಪಕಿ
ಡಿ । ಯಿಡುತತ್ರಿಪುರದಾಥನಾ । ಅರಫಳಿಗೆಯಲಿಯುಜಾಂಡಸುಡುವಪ್ರೋ
ಕ್ । ಹರನುಭೋಡಿಭೋಡಿಸುತಾ । ತನ್ನಮುಂ । ದಿರುವಸ್ಮರನಭಸಿತ । ಪೂ
ಸಿಕೊಂಡನುಮೈಯೊಳಗಾತಾ ‖ ೩೦ ‖ ರುದ್ರಭಸ್ಮವನುಪೂಸಿಕೊಂಡು
ಕಾ । ಮೋದ್ರೇಕದಿಗೌರಿ । ಯನ್ನುನೆನೆ । ದನುಮನದಿಪುರಾರಿ । ಬಂದ
ಳಾ । ಗಿರಿರಾಜಕುಮಾರಿ ‖ ಪ್ರೊದ್ವಿಈರ್ವರುಮಹಾಸುಖದಲಿಸಾ । ವಿರವ
ರುಷವುಸೇರಿ । ಮಹಾಮ್ಯ । ಧುನದಿಮಿತಿಯುವಿಹಾರಿ । ಇರುತಲಿದ್ದನು
ಅಂಧಕವೈರಿ ‖ ೩೧ ‖ ಭೂನಭೋಂತರಾಳವುತುಂಬಿಪ್ರಕಾ । ಶಿಸಿತುಶಿವ
ನತೇಜಾ । ನೋಡಿಭಯು । ದಿಂದಾಲುಮರರಾಜ । ಪ್ರಮುಖರೆ । ಲ್ಲರು
ಕೂಡಿಸಮಾಜಾ ‖ ಏನುಮಾಡುವದುನಾವೀತೇಜವ । ..ಧರಿಸುವರಾರೆಂ
ದು । ಈಗಯ । ನ್ನುತಯೋಚಿಸಿಮುಂದು । ವಹ್ನಿಯುನು । ಪ್ರಾರ್ಥಿ
ಸಿದರುಅಂದು ‖ ೩೨ ‖ ಅನಲಹರನತೇಜವನುಧರಿಸಲಾ । ಇಳದುದು
ಭೂಮಿಯಲಿ । ಶ್ವೇತನ್ನಗ । ವೆಂಬೋನಾಮದಲಿ । ಶರವಣದೊ । ಳು
ದಿಸಸ್ಕಂಧನಲ್ಲಿ ‖ ವಿನಯದಿಷಟ್ಕೃತ್ತಿಗಳವಗೆಸ್ತನ್ಯ । ಪಾನಮಾಡಿಸ
ಲ್ಲಿ । ಪಾನಮಾ । ಡಿದನಾರ್ಮೊಗದಲ್ಲಿ । ಷಣ್ಮುಖನೆಂ । ದಾಯ್ತು
ಪ್ರಸಿದ್ಧದಲಿ ‖ ೩೩ ‖ ಬಳಿಕಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರಾಸುಮನಸರೆ । ಲ್ಲರುಗಂಗಾಧ

ರನಾ । ಸೇನಾಧಿಪ । ನಾಗೇಷಣ್ಮುಖನಾ । ಕೊಡುಯೆನುತ । ಕೇಳಲು
ಶಂಕರನಾ ॥ ದಳಪತಿತ್ವವನುಕೊಟ್ಟುನುಡಿದನಾ । ಶಿವನುತನ್ನಮಗ
ನಾ । ಕೇಳುತಾ । ರಕನೆಂಬುವಖಳನಾ । ಮುರಿವನೇ । ಮಮಕೊಟ್ಟೆ
ನಿನಗೆನಾ ॥ ೩೪ ॥ ತಂದೆಯುಪ್ಪಣೆಯುತಲೆಯೊಳಾಂತನಾ । ಸ್ಕಂದಸುರರ
ನೋಡಿ । ಸಕಲಚತು । ರಂಗಬಲವಕೂಡಿ । ಕಾರ್ಯಪ್ರಾ । ರಂಭವ
ಮಿಗೆಮಾಡಿ । ಯಿಂದೆಸರ್ವರೊತೆಂಳಖಳನಪುರ । ಭೇದನಸರಿಸದಲಿ ।
ಮುತ್ತಿಗೆಯು । ಬಿಡಿಸಿತವಕದಲ್ಲೀ । ದನುಜಕ್ರೋ । ಧದಿಯುದ್ಧಕೆಬರ
ಲಿ ॥ ೩೫ ॥ ಪರಿವಾರಸಮೇತದಿರಿಪುವನುಸಂ । ಹರಿಸುವೆನಾನೆಂದಾ । ತಂ
ದುಸಿಲಿ । ಶಿದರುಮುಖಾಸ್ಯಂದ । ನವನುಯೇ । ರಿದನಾಕ್ಷಣಸ್ಕಂಧ ।
ಮೊರೆವಮಹಾವಾದ್ಯಗಳಲಿಜಯಜಯ । ಯೆನಲುತರುಣಿವೃಂದ । ಆರ
ತಿಗಳೆ । ತ್ರಿದರಾನಂದ । ಖಾಡಿಸು । ಸ್ವರಗಾನಗಳಿಂದಾ ॥ ೩೬ ॥ ಭೇರಿ
ಗಿಡಿಬಿಡೀಢಕ್ಕೆಡಮರುಗವು । ಚೀರುವಳಹಳೆಗಳು । ಹೊಡೆದವನಿ । ಸ್ವಾ
ಣಝುಲ್ಲರಿಗಳು । ಅಷ್ಟದಿ । ಗ್ಗಜವ್ರಕಿವಡುಗೊಳಲು ॥ ಧೀರಶುವಾರ
ಪ್ಪವಿಧನುಷ್ಟಂ । ಕಾರನಿನಾದಗಳು । ಸುಮನಸರ । ಹರಿನಾದಧ್ವನಿಗ
ಳು । ಅಜಾಂಡಕ । ಟಾಹವಭೇದಿಸಲು ॥ ೩೭ ॥ ಇನಿತುಸಕಲಸನ್ನಾಹದಿಂ
ದಬಿಳ । ನಿರುವಪಟ್ಟಣವನು । ಸೇರಿಹಾ । ಕಿದರುಮುತ್ತಿಗೆಯುನು ।
ದನುಜರೆ । ಲ್ಲರುನೋಡೀಹದಹ ॥ ಘನಗರ್ಜಿತದಿಂಬಂದುತಮ್ಮಧೊರೆ ।
ಗೆರುಹಲುಸುದ್ದಿಯುನು । ಕೇಳಿತಾ । ರಕನುಕೋಪಿಸಿದನು । ತನ್ನಮಂ ।
ದಿಗಳನುಕರಶಿದನು ॥ ೩೮ ॥ ಯೇನಿದಾರ್ಭಟವುಯಾರುಬಂದರ್ಕೈ । ಕೂ
ರರುಸೇರಿರಲು । ನಮಗೆಭಯು । ವೇನೆನಲಾತಖಳರು । ತಂಡತಂ । ಡ
ದಿಯುದ್ಧಕೆಬರಲೂ ॥ ನಾನಾವಿಧವಾದ್ಯಗಳರಭಸದಿಂ । ಸೇನೆಗಳು
ಕಲಕಲು । ಬಾಣಗಳ । ಸೋನೆಮಳೆಸುರಿಯುಲು । ಬಂದದಾನವರುಕೊ
ಳಗುಳದೊಳು ॥ ೩೯ ॥ ಶಕ್ತಿಪಟ್ಟಿಸಶೂಲಪರಶುಮು । ದ್ಗರಶತ್ತಿ ಶರಾ
ಳೀ । ಸುರಿದರವ । ರಿಪರುಮಿತಿಯುಮಿರಾರಿ । ಇರಲುದಾ । ನವಸೇನೆಯು
ಚಿದರೀ ॥ ರಕ್ತನದಿಯೊಳೀಶಾಡಿಡರಾಪಾ । ಯ್ದ್ವಳಗಳಾನೆಕಾದುರೀ । ಗ
ಳುಮಡಿದು । ಸೇರಿದವೆಮಾನಗರೀಯಿಡಲ್ಲಾ । ಕೇಳ್ಪನುಡೈತ್ಯಧೊ
ರೀ ॥ ೪೦ ॥ ಯೆರಾರುನಮಿಗೆಸರಿಮಾರಾಲೋಕದಲಿ । ವೀರರಸೇವ್ಕೇ
ಳ । ಪಶುಪತಿಸು । ಮಾರನ್ನಾಳ್ವಧಾಳೀ । ಮಾಡಿದುಬಿ । ದ್ದುದುನಮ್ಮ

ದನುಜಾಳೀ ॥ ಕೂರರುನೇೞ್ದುತಸುಮ್ಮನೆಯಿರುವದು । ಕಾರಣವೇನೆಂ
ದಾ । ನುಡಿಯುತೇ । ಳುತದಾನವಬೃಂದಾ । ವೆಲ್ಲತಾ । ರಕಗೆಪೇಳ್ದ
ರೊಂದಾ ॥ ೪೧ ॥ ಯುಮ್ಮಬೀಳ್ಕೊಡಿವನ್ದುಮ್ಮವುರಿಪೆವಸು । ರಾ
ಧಿಪಕೇಳಿನ್ನು । ಯೆನಲುತಳು । ಹಿದನುಸೈನ್ಯವನ್ನು । ಮಹಾರ್ಭಟ । ದಿಂ
ದಬರುವವರನು ॥ ಹುಮ್ಮಹುಮ್ಮನುವರಕ್ಕೆಸಬಲಗಳ । ಷಣ್ಮುಖ
ನೋಡಿದನು । ತನ್ನಸೇ । ನಾಸನ್ನಾಹವನು । ಕಳುಹಿಪಾಡುತಲಿರೆಯು
ದ್ಧವನು ॥ ೪೨ ॥ ಕಾಲುಕೈಯ್ಯಕಣ್ಣಿವಿಹೊಟ್ಟೆಯುವೊಳ । ಕಾಲ್ಗೊ
ಗಳಲೆಕೊಡೆಯು । ವಡೆದುಬಿದ್ದುದುದಾನವಪಡೆಯು । ಮೇಲೆಸುರಿದು
ವಬಾಣದಮಳೆಯು ॥ ಕಾಲಕಾಲನಕುವರಾರಥನುಜಾರ್ । ಭೋಪವಾ
ಡಿನಗುತಾ । ಸುಮನಸರಿ । ಗೆಂದನಾಗವರಾತಾ । ಕುನ್ನಿಗಳ । ಬೇಗ
ಕೊಲ್ವದೆನುತಾ ॥ ೪೩ ॥ ಯೆನಲುಪ್ರಮಥಗಣಸಹಿತಹಸೊದವು । ನು
ಕ್ರತಖ್ಯಗಳನುಹೊಡೆಯುತಿ । ದ್ದರುತಲೆತಲೆಗಳವು । ಯೆಲಾಸ್ಕೇ । ಳದ
ನಾತಾರಕನು ॥ ಕನಲಿಸೈನ್ಯಕ್ಷಯುಕಾಗಿಮುನದಿಬಲು । ಚಿಂತೆಯುಮಾಡಿ
ದನು । ಪಿನುಯಿಗಾ । ಪರಿಮಾಡಿದನಿವನು । ಈಗನಾ । ಯುದ್ಧಕೆಪೊರಡು
ವೆನು ॥ ೪೪ ॥ ಹಲ್ಲುಕಡಿದುವಿಗಾಕೆಯುಹುರಿಮಾಡುತ । ಬಲ್ಲಿದರಾಕ್ಷಸ
ರಾ । ನೋಡಿತಾ । ರೆಂದನುನಿಜಕೇರಾ । ಯೇರಿತ । ನ್ನಮಹಾಸೈನಿಕ
ರಾ । ನಿಲ್ಲದೆನೂಕಿದರಾರ್ಭಟ್ಯದದಾ । ನವರುಮುಂದಕ್ಷೋಣಿ । ಪದ
ಹತಿಗೆ । ಳಂದಕಂಪಿಸೆಧರಣಿ । ಮೋಹರಿಸಿ । ತಾಗಸುರಶ್ರೇಣಿ ॥ ೪೫ ॥
ಜೊಡಿಬಡಿತಿವಿಕೊಲ್ಗುದ್ದುದಬ್ಬುಕ । ತ್ತರಿಸೊಯಿಮರಕೊರಳಾ । ಹೊ
ಟ್ಟೆಗಳ । ಬಗೆದುತೆಗಿಯೊಕರುಳಾ । ಯುಂದುಕರ । ದನುತಾರಕಸರಳಾ ।
ಜಡಿಮಳೆವೋಲ್ । ಲ್ಸುರಿವಸುರರಬಾಣಕೆ । ಕರಹರಿಸದೆಸುರರು । ಮಹಾ
ಭಯು । ದಳಿಮುನದೆದರಿದರು । ಹರನಕುವ । ರನಿಗಿದನರುಹಿದರು ॥ ೪೬ ॥
ಕೇಳಷಣ್ಮುಖನುಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗುತ । ತಾರಕಗಿದಿರಾದ । ನವನವೋ ।
ಲ್ಬಾಣಮಳೆಯುಸುರಿದಾ । ಅಸುರತ । ಕ್ಷಣದಿಕತ್ತರಿಸಿದ ॥ ಅಳುಕನವೆ
ಯುಮ್ಮಲ್ಲಿನಿನಗೆನುತ । ಯುಚ್ಚನುಕರ್ರಕರಾ । ಪುಡಿಪುಡಿಯು । ಮಾಡಿ
ದನಾಧೀರಾ । ಷಣ್ಮುಖನ । ಪೊಗಳಲುಸುರನಿಕರಾ ॥ ೪೭ ॥ ಮತ್ತೆ
ಯುಚ್ಚುಮಗುಳೆಚ್ಚುಕೊಟ್ಟದನು । ಕೈತ್ಯರತಲೆಗಳನು । ಮಹಾಹ
ವೆ । ಗೈಯುತ್ಯತಷಣ್ಮುಖನು । ತಾರಕಗೆ । ಮಾಡಿದಘೋಯುವನು ॥ ತ

ತ್ತರಿಸುತಮಹಾಯುದ್ಧದಮಹಾ । ಹುತಿರ್ದಾನಿಖಳನು । ಅದನೊಲಿ ।
ಕ್ಕಿಸೆಶಿವನಮಗನು । ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರದೊ । ಳವನತಲೆಕಡಿದನು ॥ ೪೮ ॥
ಗಿರಿಯಾಶೃಂಗದಂತುರುಳಲವನತಲೆ । ಬೆರಗಾಗಿದನುಜರು । ಮಹಾ
ಕೇ । ತದಿಭೋಳಿಡುತಮರು । ಶೂರಪ । ದ್ಮಾಸುರಗೆರುಹಿದರು ॥ ತ
ರಗಿಚಿಂತಿಸುತಶೂರಪದ್ಮಹೋರ । ಟನುಸೇನಾಸಹಿತ । ಮುರಿವೆಡೆ ।
ಗಲಿವವನೋಡೆನುತ । ತನ್ನಕೈ । ಕತ್ತಿಯುದ್ಧುಳಿಪಿಸುತಂ ॥ ೪೯ ॥ ಶೂ
ರಪದ್ಮಯುದ್ಧಕೆಬಹರಭಸದಿ । ಸುಮನಸರೋಡಿದರು । ಪಲಾಯನ ।
ಕೊಳಗಾಗೆಪ್ರಮಥರು । ವಿಕಾರಿಖರು । ತಿದ್ಧರುರಾಕ್ಷಸರು ॥ ಕಾರುಗ
ತ್ತಲೇಕವಿದಂತಾಗಲು । ಖಳರುಮಕಾಯಿದಿಂದ । ಪಿಡುಗುಬ್ರೋ । ಲ್ಮಾ
ಯುಧಗಳಮೃಂದಾ । ಸೂರಿದುಬೊ । ಬ್ಬಿಡುತಲಿರೆಸ್ಕಂಧ ॥ ೫೦ ॥
ನಾಶಿಕದೋಳ್‌ಬೆರಳಿಟ್ಟುನೋಡಿದನು । ಹಾಸುರಸನ್ನಾಹಾ । ಸಮಂ
ತ್ರೋ । ತ್ತುಬಿಡಿಸನ್ಮೋಹ । ಶಾಸ್ತ್ರಬರು । ತಿರಲುಹಿಳರುಮೋಹ ॥
ರಾಶಿಯುಲಿಮುಳುಗಿಮುಂಡರಿಯಾದೆತಾವ್ । ತಮ್ಮೊಳುಕಡಿದಾಡೀ । ತಲೆತ
ಲೆಗ । ಳನುಪುಡಿಪುಡಿಮಾಡಿ । ಮಡಿದಸ್ಕೈ । ನ್ಯವನೆಲ್ಲವನೋಡಿ ॥ ೫೧ ॥
ಶೂರಪದ್ಮಬಹುಕ್ರೂರದಿಂದತನ । ಕೀರಸ್ಕಂದನೆದುರಾ । ನೂಕಿಮಳೆಗ
ರೆದರುಬಹಳಶರಾ । ಲಕ್ಷ್ಯಮಾ । ಡದೆಶಿವನಕುಮಾರ ॥ ಮೂರುಬಾಣ
ದಿಂದಹಿತನನೋಯಿಸೆ । ಮುನಿದಾದನುಜಹೊಡದ । ಕತ್ತರಿಸಿ । ಮ । ತ್ತ
ಅವನಕರೆದಾ । ಕಾಮುರ್ಕವ । ಛೇದಿಸಿಬೊಬ್ಬಿರಿದಾ ॥ ೫೨ ॥ ಹೊಸ
ಬಿಲ್ಲನುಕೈಗೊಂಡುಮೋದದಿಂ । ಅಸುರಶಿವನಮಗನಾ । ನೋಯಿಸಲು ।
ದೆಶೆದೆಶೆಯುಲಿಸುಮನ । ಸರೋಡಲು । ಮಸಗಿದಾನವಗಣ ॥ ಮಳೆಗಾಣಿ
ಸಲಸುರರನೋಡುತಕೋ । ಪಿಸುತಲಿಮಹ್ಯದಮಾ । ಸಾರಥಿಗೆ । ಹೆಸಪಿಡಕ
ತ್ಯವಿನಾ । ಮುಂದೆನಿ । ಲ್ಲಿಸುನಮ್ಮರಥವನಾ ॥ ೫೩ ॥ ಸಾರಥಿಭರದಿಂ
ತೇರನಡಿಸಲಾ । ಶೂರಪದ್ಮನೊಡನೆ । ಷಣ್ಮುಖನು । ಘೋರದನುಜ
ಸೇನೆ । ಖಳಲಿಬಾ । ಯಾರಿಪಡುತಬ್ಯಾನೆ । ಚೀರುತದೆಶೆದಶೆಗೋಡಲ
ಮರರೆ । ಲ್ಲರುಭುಜಗಳತಟ್ಟಿ । ಮಹಾಯುಧ । ದಲಿತಲೆಗಳಕುಟ್ಟಿ ।
ಕೊಂಡುಕಳ । ನೊಳಗೆಮೆಣಗಳೊಟ್ಟಿ ॥ ೫೪ ॥ ಸಿಹ್ಮನಾದಗೈಯುತ್ಯುತಲಾ
ಅಮರರುಬ್ರ । ಹ್ಮಾದಿಗಳೆಲ್ಲಾ । ನಭದಲೀ । ಛಲಾಯನುತನಿಲ್ಲ । ಲ
ಕಿತರೊಳು । ದುರ್ವಾರ್ತಿಗಳಗೆಲ್ಲ ॥ ಹಮ್ಮುಕ್ಷುರಿದುಮುಖಬಾಡಿರೆಲಾ

ಣಾಕ । ಷಣ್ಮುಖನೊಬ್ಬರಿದಾ । ಅಹಿತರಲಿ । ಕರದವೊಳೆಯುಕರದ ।
ನಿವ್ಮದು । ಷ್ಕರ್ಮಬಿಡದುಯುಂದ ॥ ೪೫ ॥ ನೋಡದೊಳಹಿತನನುಡಿ
ಸಿದಗುಹನಸು । ರಾಧಮಕೇಳ್ಮನ್ನಾ । ನೀನುವೆಶಾ । ಡದದುಷ್ಕೃತ್ಯ
ವನಾ । ನಿನಗುಣಿಸು । ದಲಿಬಿಡುವೆನೆನಿನ್ನಾ ॥ ಸಾಧುಗಳನುನೋಯಿಸಿ
ದಮೋಪವನು । ಮಾದುದೀಗವ್ಯಕ್ತ್ಯ । ನಿನಗೆನರ । ಕಡಬಲುಸಂಪತ್ತು ।
ಯುಂದುಹೊಡ । ದನುಕಣೆಗಳಹತ್ತು ॥ ೪೬ ॥ ಮೂರುಬಾಣದಲಿಧ್ವಜ
ವಮುರಿದುಹದಿ । ಮೂರರಿಂದಕುದುರೆ । ಗಳೊಡೆಯುಲು । ದನುಜರೆಲ್ಲ
ಬೆದರೆ । ಹೊಟ್ಟೆಗಳು । ಧೀರಸ್ಕಂಧಗೆದುಳೇ ॥ ಸಾರಥಿಯಾನುಕತ್ತರಿಸಿ
ದನಹಿತನ । ಕೇರನುಗ್ರಮಾಡಿ । ಕೂರಷ । ಧ್ಮನವಿರಥನನೋಡಿ ॥
ಸುರರುಷ । ಣ್ಮುಖನನುಕೊಂಡಾಡೀ ॥ ೪೭ ॥ ಪ್ರಳಯುಕಾಲಭೈರವ
ನಂದಳಸು । ರೇಶಕರದಿಗದೆಯಾ । ಪಿಡಿದುಷುಮ । ನಸರೆಲ್ಲರಸವೆಯಾ ।
ಲೂಹಿಸುತ । ಬರೆನೂರ್ಕ್ಯಗರ್ಜಿಸಿಯು ॥ ಕಲಿಷಣ್ಮುಖಸುರಿಯುತಲಾಗ
ದೆಯುನು । ಮುರಿಯಾಲೆಹ್ವನಾಗ । ನಿರಾಯುಧ । ನಾಗಿದನುಜಬ್ಗ ।
ಮುಷ್ಟಿಯು । ದ್ಧಕೆಬರುತಿರಲಾಗ ॥ ೪೮ ॥ ಹಿಡಿಯುಹಿಡಿದುಹೊಡೆ
ಯುವೆನೋಡೆನ್ನುತ । ಸಡಗರದಿಂದವನು । ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನಮೊದಲಿಸಿದ
ನು । ಕೋಪಕಿಡಿ । ಯಿಡುತಮಹಾಸುರನು ॥ ಘುಡಿಘುಡಿಸುತಮೇಲಾ್ವ
ಯ್ಬಬರಲುಕೈ । ಕಡಿದಶಿವನವಗೆನು । ಕಾಲ್ಗಳಂ । ದೊಹಿಯುಲೂಹಿ
ಸಿದನು । ಮಹಾಸತ್ತ್ವದಿ । ಕಡಿಯೆಕಾಲ್ಗಳನ್ನು ॥ ೪೯ ॥ ಬಾಯಿತೆರ
ದುನುಂಗುವೆನೆನ್ನುತಮೇಲ್ । ಪಾಯುತಬರುತಿರಲು । ಕಂಡುಕವು ।
ಲಾಸನಸ್ಕಂದನೊಳು । ಮದಸ್ತ್ರವ । ಕೊಡೆಂದುನುಡಿಯುಲು ॥ ದಾ
ಯುವರಿತುಷಣ್ಮುಖಸಂಕೋಪದಿ । ಧ್ಯಾನವಮಾಡಿಧನುಹಾ । ಜೇಹೊಡೆ
ದು । ಕೊಡೆಬ್ರಹ್ಮಶರವಾ । ಸಮಂತ್ರದಿಹೊಡೆದನಸುರನುರವಾ ॥ ೫೦ ॥
ಹತ್ತುನೂರುಸಾವಿರಲಕ್ಷವುಕೋಟಿ । ಹತ್ತುಕೋಟಿಯಾಗಿ । ಭೂಮಿ
ಯಾ । ಕಾತಕೆಬಂದಾಗಿ । ವುರಿಯುಮುಸೆ । ಗುತ್ತೆದುಃಖವಾಗಿ । ಮ
ತ್ತೆಶೂರಪದ್ಮನಹೃದಯಾದಲಿಹೋ । ಗುತ್ತರಕ್ತಕಾಡಿದು । ಶರೀರದ । ಸ
ತ್ವವೆಲ್ಲಸೆಳೆದು । ಬಾಣತಲೆ । ಕತ್ತರಿಸಿತುನಲಿದು ॥ ೫೧ ॥ ಮೇರುಗಿರಿಶಿ
ಖರದಂದದಿಘೋರಾ । ಕಾರದಿತಲೆಬೀಳ । ಲಾಕ್ಷಣದಿಹ । ಕಶೇಷರಾಗೋ
ಳ । ಕಂಡುಬ್ರಂ । ದೂರಶರ್ನಿಸಮ್ಮಳ ॥ ಘೋರನ್ನೆಲುವಮಾನಿಗಳೆಲ್ಲರು

ಭೂ । ಭಾರವಿಳಿದುದೆಂದೂ । ಪುಷ್ಪರಾಶಿಗಳಮೆತಾವೆಂದು । ಷಣ್ಮು
ಖನಂಪೂಜಿಸಿದರುಬಂದು ॥ ೬೨ ॥ ಸುರರುಪೂಮಳೆಯಗರೆದಕೊವಸಾರ
ನ । ಪರಿಪರಿವಿಧದಿಂದ । ಪೊಗಳಿದರು । ಪರಮಯೋಗಿಬೃಂದ । ವೆಲ್ಲ
ಹೊಂ । ದಿದರುಮಹಾನಂದ ॥ ಕಿರುನಗೆಯಿಂದಷಡಾನನನಯಿಂದ್ರನ ।
ಮೊಗನೋಡಿಂತೆಂದ । ಕೇಳ್ನಮ್ಮ । ಲ್ಲರಸಹಾಯದಿಂದ । ಮಹಾಸುರ ।
ರನುಜಯಿಸಿದೆವೆಂದಾ ॥ ೬೩ ॥ ಇಂದ್ರಮುಖಸುರರಮನ್ನಿಸಿದನುಕಲಿ ।
ಸ್ಕಂದನಾಗಬ್ರಹ್ಮ । ಹರಿಶಿವರು । ರೇಂದ್ರಾದ್ಯರುತಮ್ಮ । ತಾವೆಮು
ದ । ಹೊಂದಿಮಹಾತ್ಕರ್ಮ । ವೆಂದುದೇವಸೇನಾಪಟ್ಟವಕ । ಟ್ಟಿದರಾ
ಸುಬ್ರಹ್ಮ । ಣ್ಯನಿಗೆಮಾ । ನೀಂದ್ರರುನಿಜಧರ್ಮ । ದಿಂದಹರಿ । ಸಿದ
ರ್ಕೈಳೀಶವರ್ಗ ॥ ೬೪ ॥ ಸ್ಮರ[illegible]ಕಾರಣದಿಂದತಾರಕಾ । ದ್ಯರುಮಡಿ
ದರುಯೆಂದು । ತ್ರಿಪುರಸಂ । ಹರಕರುಣಾಸಿಂಧು । ಮಹಾಸಂ । ತಸ
ಪೊಂದಿದನೆಂದು ॥ ಇರಲಿತ್ತಮದನನರಶಿರತಿಯುಶಂ । ಕರನಮುಂದೆಬಂ
ದು । ಬಿದ್ದುಶೋಕದಿಪೊರಳದಳೆಂದು । ಪತಿಯುಸಹ । ಗಮನವಕಾಳ್ಪೆ
ನೆಂದು ॥ ೬೫ ॥ ಪರಮಪತಿವ್ರತೆಯಾದರತಿಯುಭ । ಕ್ತಿಗೆಮೆಚ್ಚಿದಶಿವ
ನು । ಮಾಡದಿರು । ಪತಿಸಹಗಮನವನು । ಮುಂದೆಅವ । ತರಿಸುವಮನ್ಮ
ಥನು ॥ ಇರುನೀಶಂಬರನಲಿಮಾಯಾವತಿ । ಯಾನಿಶಿಕೊಂಡುಸ್ಮರನು ।
ಕೃಷ್ಣಸುತ । ನಾಗಿಯುದಿಶಿಬಹನು । ಶಂಬರನಶರಿದುಬಿಸಾಡುವ
ನು ॥ ೬೬ ॥ ಹರನಾಜ್ಞೆಯುಶಿರದಲ್ಲಿವಹಿಸಿರತಿ । ಇರಲುಶಂಬರನಲಿ ।
ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆ । ಸ್ಮರನುದ್ವಾರಕಿಯಲಿ । ತನಯನಾ । ಗುದಿಸಲಸುರಕೇ
ಳಿ । ಹರಿಯೊಳುದ್ವೇಷದಿಬಿಸುಟನುಶಿಶುವನು । ಶರಧಿಯಲ್ಲಿವಿಸಾನು । ನುಂ
ಗಿತದಹಿಡಿದನೊಬ್ಬಸೋತನು । ಅವನುಶಂ । ಬರಗೆಕಾಣಿಕೆಕೊಟ್ಟ
ನು ॥ ೬೭ ॥ ಮಾಯಾವತಿಯುನುಕರದುಶಂಬರನು । ವಿಸಾನಕೊಡಿಸಿ
ಬೇಗೆ । ಪಕ್ವಮಾ । ಡೆಂದುಹೇಳಲಾಗೆ । ರಹಸ್ಯದಿ । ನಾರದಬಂದಾ
ಗ ॥ ತೋಯಜಾಕ್ಷಿನಿನ್ನಯಪತಿಯಿದರೊಳ । ಗಿರುವನುಯೆನಲಾಗ ।
ಮತ್ಸ್ಯವನು । ಕೊಯಿದುನೋಡಿರಾಗ । ದಿಂದಕಂ । ಡಳುಮದನನಬೇ
ಗ ॥ ೬೮ ॥ ಶಿಶುಪಕ್ಷದಶಶಿಯಂತೆಬೆಳದನವ । ನತಿರಹಸ್ಯದೊಳಗೆ । ದ್ವಾ
ದಶಾ । ಬ್ದಗಳಾಗಲುಮೋಗೆ । ಮಾಯಾಪತಿ । ಚಮತ್ಕೃತಿಗಳೊಳ
ಗೆ ॥ ಸತಿಭಾವದಿಮಾಯಾವಿದ್ಯೆಗಳಕ । ಲಿಸಿಕಲದಿನದೊಳಗೆ । ಪ್ರಾ

ಜ್ಞನಾಗುತಮದನನೆನಿಸುತಗೆ । ಯೆದರಾಯು । ದ್ಧತಿತಾನನ.ವಾಗೆ ॥೧೯॥
ಶಂಬರಾಸುರವಿಜೃಂಭಿಸಲಾಬಲು । ಸಂಭ್ರಮದಲಿಶಾಮಾ । ಖಳನ
ಹೊಂ । ದಿಸಿದನುನಿರ್ನಾಮವಾ । ಮೇಲೆಕೊಂ । ಡಾಡೆಸುರಸ್ತೋಮ ॥ ಜಂ
ಭವೈರಿಮೊದಲಾದಮರರುಸುರಿ । ಯಲುಪುಷ್ಪದಮಳೆಯ । ಸ್ಮರನುತ ।
ಕ್ಕೈಸಿತನ್ನಸತಿಯಾ । ಭಲಾಯೆ । ನ್ನುತಹೊಗಳದರತಿಯಾ ॥೨೦॥ ಸ
ನ್ನುತಿಸುತರತಿದೇವಿಗೆಪೇಳ್ದನು । ನಿನ್ನಚಮತ್ಕಾರ । ದಿಂದನಾ । ಖಳನ
ನುಸಂಹಾರ । ಗೈದೆನೆಂ । ದನುನಗುತಲಿಮಾರ । ಪನ್ನಗವೇಣಿಪತಿಯ
ನುಡಿಕೇಳುತ । ನುಡಿದಳುವಯ್ಯಾರ । ದಿಂದನಾ । ವಿನ್ನೀಗಲದ್ವಾರ ।
ವತಿಗೆಪೋಗ । ಬೇಕುಹರಿಕುಮಾರ ॥೨೧॥ ಅಂತರಿಕ್ಷಮಾರ್ಗದಲಿಬಂ
ದನಾ । ಕಂತುರತಿಯುಸಹಿತ । ಕುಶಸ್ಥಲಿ । ಗೈದಿಜಗನ್ನಾಥ । ಕೃಷ್ಣ
ನರ । ಮನೆಯೊಳುಬರಲಾಗ । ಕಾಂತಾಮಣಿಗಳುಧಿಗ್ಗನೆದ್ದುಹರಿ ।
ಯಂತಿಹನಾರಿವನು । ಯನ್ನುತಪೋಗಲವರೊಳಸದನವನು । ರುಕ್ಮಿಣೀ
ದೇವಿಕಂಡಳದನು ॥೨೨॥ ನಸುನಗೆಯಿಂದಿಹಸೊಸೆಯನುಮಗನನು । ಶ
ಶಿಮುಖಿತಾನೋಡಿ । ಭಲಾಯಿದು । ಪೊಸತೆನ್ನುತಲಾಡಿ । ಮೊದಲುಸುತ ।
ನನುಜ್ಞಾಪಕವಮಾಡಿ । ಯಸದುದುಪುತ್ರಸ್ನೇಹದಿಂದಪಾಲ್ । ಸ್ತನದಲಿಶಿರಿ
ದೇವಿ । ತನ್ನಮಗ । ನಿವನೆನುತಲಿಭಾವಿ । ಸಿದಳುತರ । ಣಜನರಸಂ
ಜೀವಿ ॥೨೩॥ ರಾಮಕೃಷ್ಣರೈತಂದುಯದುರೊಳಿಹ । ಕಾಮರತಿಗಳ
ನ್ನು । ನೋಡಿಪ್ರೊಂ । ದಿದರಾಶ್ಚರ್ಯವನು । ನಾರದನು । ಮೀಟುತ
ವೀಣೆಯನು ॥ ಪ್ರೇಮದಿಂದಬರಲಾಗಹರಿಯುಮೊದ । ಲಾದವರಾಮು
ನಿಗೆ । ವಂದಿಸಿಪ್ರೊ । ಚಿಸಿದರುಮುಗುಳುನಗೆ । ಯಿಂದಮುನಿ । ನುಡಿದ
ನುರುಕ್ಮಿಣಿಗೆ ॥೨೪॥ ಪಡೆದಯಾರನೇದಿನದಿಖಳನಿವನ । ಕಡಲೊಳಘಾ
ಶಿದನು । ಕಂಡುತ । ಕ್ಷಣನುಂಗಿತುಮೀನು । ಬೆಸ್ತಪಿಡಿ । ದಿತ್ತಕಾಣಿ
ಕೆಯನು ॥ ಅಡಿಗೆಯವಳಿಗೊಪ್ಪಿಸಲಾಕಾಲದಿ । ನುಡಿದೆಪೋಗಿನಾನು ।
ಕೇಳಸಾ । ಕಿಡಳವಳ್ಪತಿಯನ್ನು । ಶಂಬರನ । ಮುರಿದುಬಂದನಿವ
ನು ॥೨೫॥ ನಾರದರಾಡಿದಮಾತುಕೇಳಹದಿ । ನಾರೊರ್ಷದಮಗನಾ ।
ಸೊಸಿಯಕಾ । ಣುತಮೈಯ್ಯುಬ್ಬಿಮನಾ । ಹರುಷದಿಂ । ದಿರೆರುಕ್ಮಿಣಿ
ಕೃಷ್ಣ ॥ ತೋರುತನಟನೆಯನರನಂತೆನುಡಿದ । ವಾರಿಜಾಕ್ಷಮುನಿ
ಯಾ । ನಿಮ್ಮನು । ಗ್ರಹದಿಬಂದನಯ್ಯಾ । ಯಂದ:ಮಾ । ಡಿದವಿ

ಧಾರ್ಚನೆಯ ॥ ೭೬ ॥ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನುಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದತಾ । ಪದ್ಮಾಕ್ಷ
ನಪದಕೆ । ರುಕ್ಮಿಣಿಮೊದ । ಲಾದಜನನಿಯರಿಗೆ । ವಂದಿಸಲು । ಮು
ದ್ದಾಡಿಕೆಳಲಿಮಿಂಗೆ ॥ ಹೊದ್ದಿಕೊಂಡುಹರಸಿದರೆಲ್ಲರುದೀ । ರ್ಘಾಯುಮಂ
ದುಸ್ಮರಗೆ । ರತಿಯುನಮಿಸಿದಳುಅತ್ತೆಯರಿಗೆ । ತಕ್ಕೈಸಿಸಂ । ಭ್ರಮಹ
ಹಲುಮಿಗೆ ॥ ೭೮ ॥ ಸುರರುದುಂದುಭಿಯುಮೊಳಗಿಸಿದರಾಗ । ಪ್ಸರನಿಕರ
ವೃಕಾಣಿಯೆ । ದಿವ್ಯಪು । ಷ್ಪದಮಳೆಯನುಸುರಿಯೇ । ಬ್ರಹ್ಮಮುಖ ।
ರೆಲ್ಲರುಮನನಲಿಯೆ ॥ ಸ್ಮರನಕಥೆಯಪೇಳಕೇಳುವರಿಗೆಯಿಹ । ಪರಸುಖ
ಗಳಮರರು । ಮನದಭೀ । ಷ್ಟಗಳನೆಕೊಡುತಿಹರು । ಸ್ಮರಗೆಶುಭ ।
ಮಂಗಳಪಾಡುವರು ॥ ೭೮ ॥ ಮಂಗಳಜಯಪುರುಷಾಂಗನೆಯರವ ।
ರಮ್ಯಾಂಗನಿವಾಸನಿಗೆ । ಸಮಸ್ತಶು । ಭಂಗಳಗೊಡೆಯನಿಗೆ । ಲೋಕದೊ
ಳ । ನಂಗನೆನಿಸಿದವಗೆ ॥ ಹಿಂಗದೀವೈರನುಮಂದುವರಾಳ್ಪಬಲಾಳ । ರಂಗ
ಳಪಿಡಿದವಗೆ ! ನೋಡೆಸ । ರ್ವಾಂಗಸುಂದರನಿಗೆ । ಸದಾಬೆಳ । ದಿಂಗಳ
ಮಿತ್ರನಿಗೆ ॥ ೭೯ ॥ ದೇಹವಿಲ್ಲತನಗಾದರುಸರ್ವರ । ಮೋಹಪಡಿಸುವವ
ಗೆ । ಛಲಬಲಸಾಹಸಿಯಾದವಗೆ । ಪರಸ್ಪರ । ದಾಹಪುಟ್ಟಿಸುವಗೆ ॥
ಪ್ರೊಹೆಯಲಿದಶಾವಸ್ಥೆಗಳೀವುತ । ವೋರ್ವರಿಗೋರ್ವರಿಗೆ । ಪೊಂದಿಸಿಮ ।
ಹಾಹರುಷಪಡುವಗೆ । ಹೃದಯದೊಳ್ । ಸ್ನೇಹಪುಟ್ಟಿಸುವಗೆ ॥ ೮೦ ॥
ಈಮಹದಾದಿಸೃಷ್ಟಿಯಲಿಮೊದಲು । ನೇಮಕವಾದವಗೆ । ಸುರರುಸಾ
ರ್ವ । ಭೌಮನೆನಿಸಿದವಗೆ । ಮುಖ್ಯರಸ । ಕಧಿಪತಿಯಾದವಗೆ ॥ ಕಾ
ಮಗೆಖಿಳನಿರ್ಮ್ಮಮಗ್ಗೈವಗೆರು ॥ ರಾಮವಿಠಲಸುತಗೆ । ಮಹೋನ್ನತ ।
ನಾಗಿಹಮನ್ಮಥಗೆ । ರತಿಯಕೃತಾತ್ಮಮಾರಸಾರ್ಕನಿಗೆ ॥ ೮೧ ॥ ॥೧೮೮॥

ಮನ್ಮಥಚರಿತ್ರೆ ಸಮಾಪ್ತಃ.

ಅಧ್ಯಾತ್ಮರಾಮಾಯಣ ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.

ಶಾಂತಿಯೆಂದಶರಥನೃಪನನಮನ । ಶಾಂತೆಯರುಮಾವರಗುಣಂಗ
ಳು । ಅಂತರಾತ್ಮನುರಾಮಶೇಷಾಭಿದನುಲಕ್ಷ್ಮಣನು ॥ ಚಿಂತಿಸಲು
ಕಾಲಬೆಭರತ।ಶತ್ರುಘ್ನಂತಕನುಸುಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿಯೇ । ಶಾಂತೆಜನಕಜಜೀ
ವಹನುಮನುಸುಪಥಸುಗ್ರೀವ ॥ ೧ ॥

ಸಾಧನಾತ್ಮಕಕೌಶಿಕನಮಖ । ಕಾದುಸಲಹಿದವಿಘ್ನವೇದು । ಮೋ
ಧಕಾಟಕಿದುಷ್ಟಸಂಗಸುಬಾಹುಮುಖಖಳರೂ ॥ ಸಾದರವೆವರಯಜ್ಞ
ಗೌತಮ । ಭೂದಿವಿಜಸತಿಶಾಪವೇಕ್ಷವೆ । ಕೋದನಿಷ್ಕೃತಿತಾದ್ರ್ಯಚಾ
ಪವಧರ್ಮವೆನಿಸುವದು ॥ ೧ ॥

ಪರಶುರಾಮಸಮರಾಗಮಾವೃಷಿ । ಸ್ತ್ರೀರಿಸಿನೋಡೆಸಮಾಶ್ವಿಪಿ
ನಾಂ । ಕರವೆಕರ್ಮಸುವೃತ್ತಿಮುನಿಗಳುರಾವಣನತಂಗಿ ॥ ಪರಿಕಿಸಲು
ದುರ್ವೃತ್ತಿಗಳುಕತ್ತ । ಪರಿಜನಖರಾದಿಗಳುಭ್ರಾಂತಿಯು । ನೆರೆಕನಕ
ಮೃಗದಿಕವದನನಿಂದ್ರಿಯಗಳೆನಿಸುವನು ॥ ೨ ॥

ಅರುಣಕತೆಯನುಧರ್ಮನೋಡೆಶ । ಬರಿಸೆಯುಕ್ತಿಕಬಂಧವಕ್ರ
ತೆ । ಸುರಪಸುತದುಷ್ಕರ್ಮಚಪಲವೆಕಪಿಸಮೂಹಗಳು ॥ ಗುರುಪದೇಶ
ವೆಮುದ್ರೆಯುರುಣನ । ಹರಿಯುಮಗನೆಸಹಾಯುಮಾಕೆಯೆ । ಶರಧಿಲಂಕೆಯೆ
ದೇಹಲಂಕಿನಿಯೆದುರಭಿಮಾನ ॥ ೩ ॥

ಮಣಿಯುಜ್ಞಾಪಕಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತತೆ । ವನವಶೋಕವೃತ್ತಿಜಟಿಕನಸೇ ।
ಫೇನವೆನಿಪಸಂಸ್ಕಾರದುಷ್ಕರ್ಮಾಖ್ಯವನಭಂಗಾ ॥ ದನುಜಪತಿಸುತಮು
ಖರವಧೆಯೇ । ಮುನಿಮತವೃದುರ್ವೃತ್ತಿಪರಿಹರ । ವನಜಸಂಭವನಸ್ತ್ರ
ವೇಸನ್ಮಾರ್ಗವೆನಿಸುವದು ॥ ೫ ॥

ಮಮತೆಲಂಕೆಯುದಹಿಸಿಮತ್ತ್ರಹ । ಸುಮನುಜ್ಞಾಪಕವಿತ್ತಪತಿಗ
ನು । ಪಮಾಶರಧಿಬಂಧನವೆಯಾಳಿನಿರೋಧನಂತರವು ॥ ಕ್ರಮದಿಧರ್ಮ
ವಿಭೀಷಣನಸುರ । ದಮನವಿಂದ್ರಿಯಜಯವುಮಿಗೆಹ್ಯ । ಕ್ರಮಲವೇ
ಸಾಕೇತಪುರವುಸಮಾಧಿಯಭಿಷೇಕಾ ॥ ೬ ॥

ಹೃದಯಕಮಲದಿಯಂತರಾತ್ಮನು । ಚದುರತನದಲಿರಾಜ್ಯವಾಳು
ತ । ವಧೆಯಗೈಸಿದಕಾಲಜ್ಞಾನದಿಲವಣಮುಖ್ಯರನು ॥ ವಿಧವಿಧದಯಜ್ಞ
ಗಳವಿರಚಿಸಿ । ಸದಮಲಾತ್ಮನುಸಕಲರಿಂದ್ಯೈ । ದಿದಸಹಸ್ರರವನುಶ್ರೀ
ಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲನು ॥ ೭ ॥

ಅಧ್ಯಾತ್ಮರಾಮಾಯಣ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಸಾತ್ವೀಕಸಿದ್ಧಾಂತ ಭಾಮಿನೀಷಟ್ಪದಿ.

ಜೀವರಿಗೆಪ್ರಪಿತಾಮಹನುಹರಿ । ದೇವತಮಾಲೋದ್ಭವಪಿತಾಮಹ । ಭಾವಜಾಂತಕತಂದೆತಾಯಿಯುಹಿಮಗಿರಿಯಮಗಳು ॥ ಭಾವಿಸಲು ಷಣ್ಮುಖಗಣಪರೇ । ಕೋವಿದಗ್ರಜರೆಮಗೆಸತ್ಯವು । ದೇವತೆಗಳೆಮ್ಮಾಪ್ತರವರಡಿಸೇವಕರುನಾವು ॥ ೧ ॥

ಕಿವಿಗೆದಿಗ್ದೇವತೆಗಳಕ್ಷಿಗೆ । ದಿವಿಪತಿಯುತ್ವಕ್ಕಿಗೆಸಮೀರನು । ಸವಿಯರಿವರಸನಕೆವರುಣನಾಶಿಕಕೆಯಶ್ವಿನರು ॥ ತವತವಗೆವಾಕ್ಪಾಣಿಪದಪಾ । ಯುವಿಗುಪಸ್ಥಕೆವಹ್ನಿಸುರಪರು । ತವೆಪ್ರಜೇಂದ್ರನುಮೃತ್ಯುಮಿತ್ರರುವೊಡೆಯರೆನಿಸುವರು ॥ ೨ ॥

ಇವರುಪ್ರೇರಿಸದಿದ್ದರಾರಿಂ । ತವತವಗೆಕಾರ್ಯಗಳಮಾಡರು । ಇವರುಹತ್ತುಜನಗಳುಜೀವರಿಗೆಲ್ಲಯೆಂದರಿತು ॥ ದಿವಿಯುರಾತ್ರಿಯುನಡೆಯುತಿಹಕೆಲ । ಸಮುಯಿವರಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದರಿವರನು । ಭವಕೆಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯಗಳವಿತ್ತಪರು ॥ ೩ ॥

ನಡೆನುಡಿಯುಮೊದಲಾದವಿಷಯಗ । ಳೊಡನೊಡನೆನಾವಾಳ್ವೆನೆಂಬಗೆ । ಧೃಢಮತಿಯುಮಿಗೆಪುಟ್ಟದೆಂದಿಗುಸತ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಮತ ॥ ಮೃಡನಹಂಕೃತಿಮನಕೆಚಂದ್ರನು । ಕಡುಸುಬುದ್ಧಿಗೆಬ್ರಹ್ಮಚಿತ್ತಕೆ । ಮಡದಿಹರಿಯುಮಹಾಲಕುಮಿಮಾಯುಕಳುಚೇತನಕೆ ॥ ೪ ॥

ಪರಮಪುರುಷನೃಸಿಹ್ಮಕರ್ತನು । ನಿರತವೆಲ್ಲರಕರ್ಮಗಳನನು । ಸರಿಸಿಫಲಗಳನೀವನೆಂದರಿತಿಹಮಹಾತ್ಮಕರೂ ॥ ಹರುಷಶೋಕಪಸಮನಗೆಯ್ಯುತ । ಸ್ಮರಿಸಿಸರ್ವತ್ರದಿಸುಖಿಸುವರು । ಸಿರಿಯರಸಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲಕೈಪಿಡಿವನವರ ॥ ೫ ॥ ॥೧೯॥

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವ ಪದಗಳು.

ರಾಗಾ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯ ತಾಳಾ ಆದಿ.

ಅಣುಗನಿನಗೆನಾನು । ಅಗಣಿತ । ಗುಣಸಮುದ್ರನೀನು ॥ ಪ ॥ ಗಣಿಸಲಶಕ್ಯವುನಿನ್ನಮಹಿಮೆಗಳು । ಕಮಲಭವಗೆಮಿಕ್ಕವರಪಾಡೇನು ॥

ಅ॥ ನೀನುತ್ತಮಪುರುಷ । ನಿನ್ನಯಧ್ಯಾನಸುಜನಕ್ಹರುಷ । ಕಾ
ಣೆನಿನಗೆಸರಿಮೂರುಲೋಕದೊಳು । ಪ್ರಾಣಿಗಳಹೃದಯಕಮಲನಿವಾಸ
ನೆ ॥೧॥ ಯನ್ನನಾದಿಕರ್ಮ । ಕಳೆಯುವದು । ಮುನ್ನನಿನಗೆಧರ್ಮ ।
ಬನ್ನಬಡುತಿಹೆನುಭವವಾರಿಧಿಯೊಳು । ಬಿನ್ನೈಸುವದೇತಕೆನೀನರಿಯಾ॥೨॥
ದ್ವಾಸುಪರ್ಣಾಶ್ರುತಿಯು । ಪ್ರಮಾಣಾದಿ । ದಾಸನುನಾನ್ಹೈಯ್ಯ । ಶ್ರೀಸೀ
ತಾಪತಿಗುರುರಾಮವಿಠಲ । ಶ್ವಾಸಬಿಡುವದಕೆಸ್ವತಂತ್ರನನಗಿಲ್ಲ ॥ ೩ ॥
೧೯೧॥ ವೃಳ್ಳೆಪ್ರೋನಾಲ್ ಮುಚ್ಚಿ ಮೆಟ್ಟು.

ಕರುಣಜಾಡರಾದಾ । ಪ್ರೋಂಕರಿರಾಜವರದವನು ॥ ಪ॥ ಶರಣಾ
ಗತತ್ರಾಣ । ಬಿರದುನೀಕೇಳಾದ ॥ ಅನು॥ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಸುರಲನು । ಹರಿ
ಹಾಲಿಂಚಡಿಹರ । ಬ್ರಹ್ಮಾನಿನ್ನನೆರ । ನಮ್ಮಪುನಶ್ನರನನು ॥ ೧ ॥ ಸ
ಭೆಲೊಮರಬೆಟ್ಟನ । ಇಭರಾಜಗೆಮನೆಕು । ಅಭಿಮಾನವಮುಸಗಿನೀ । ವಾ
ದರಿಂಚಲೇದ ॥ ೨ ॥ ಧರನುವೆಲಯುಕ್ತ್ಯಲ । ಗಿರಿಮಂದಿರುಡಾಶ್ರೀ ।
ಗುರುರಾಮವಿಠಲನೀ । ದರಿಚೇರಿತಿರಾನನು ॥ ೩ ॥ ೧೯೨॥

ರಾಗಾ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಕಾಪಿ ತಾಳಾ ಆದಿ.

ಇಹಸುಖಮದಲೇಯಿಲ್ಲ । ಕೃಷ್ಣ । ಅಹಹಪರಸುಖಪಾಗುವಧ್ಯಾ
ಗೊ ॥ ಪ ॥ ಸಹಸಿನಾನೆನುತ । ಜನರಮೆಚ್ಚಿಸುವಡೆ । ಕುಹಕವಮಾತು
ಗಳಕಲಿಗಿಬಾಯಾರಿದೆ ॥ ಅನು ॥ ಶ್ರವಣಮನನನಿಧಿಧ್ಯಾನ । ಪ್ರೋಂ।ದಿವ
ಮಹಾತ್ಮ್ಯವುನಿಜವಾಗಿಕಾಣೆನುನಾ । ಭವನಾಶಿಧರಿಸಿದಾಸನೆಂದುನಾ । ಬರಿ
ದೇಶಗಳತಿರುಗಿಬೆಂಡಾದೆನು ॥ ೧ ॥ ಯಮನೀಯಮಸಾಸನಯೋಗ । ಗ
ಳಕ್ರಮವರಿಯೆನುನರಜನ್ಮದೊಳೀಗ । ಭ್ರಮೆಯುಪಡುತಬಳಲುವೆಯಾ
ವಾಗಲು । ಮಮಯಂಬುದರಿಂಬಂಧಿಕರೋಗೆ ॥ ೨ ॥ ಶಂಕರಮುಖ
ಸುರವಂದ್ಯ । ಅರಿಶಂಖಗದಾಧರಶ್ರೀಕಮುಕುಂದಾ । ಸಂಕಟಬಂದಾಗ
ವೆಂಕಟರಮಣೆಂದು । ಮಂಕುಜನರುಪೇಳ್ವಗಾಥೆಯಂತಾಯಿತು ॥ ೩ ॥
ಕಾಶಿಗೆತಿರುಗಿದೆನಲ್ಲದೆ । ದಿವ್ಯ । ಕಾಶಿಗಯಾಯಾಶ್ರಯುಮಾಡಿದೆನೇ ।
ಯಸೇಂದ್ರೀಳಲಿಯನ್ನಕಪ್ಪುಗಳು । ಘಾಸಿಪಟ್ಟೆಸಾಕುಸಾಕಿದರಗೊಡ
ವೇ ॥ ೪ ॥ ಕೊಟ್ಟದ್ದರೆಹರಿಕೊಡುವ । ಯಂ । ದಪ್ಪಜನರುಆಡುವಬರಿ
ಪದವ । ಕೊಟ್ಟರುವದಕೊಡದಿರುವದಕೃಷ್ಣನೀನರಿಯದೆನಾನು
ಸ್ವತಂತ್ರನೇ ॥ ೫ ॥ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದಚಿಂತೆಯೆಂದು । ಸದಾಬನ್ನಬಡುವದುರಿ

ಯಾಚನೆಯರಡು । ನಿನ್ನವನೆನಿಸೀಕಷ್ಟಬಿಡಿಸಿವಳ । ಗಣ್ಣುಕೊಟ್ಟುನಿ
ನ್ನಸೇವೆಯುಪಾಲಿಸೋ ॥ ೬ ॥ ಛಳಜ್ವರದಾರ್ತನೆಪಡುವೆ । ನಿನ್ನಚಿತ್ತ
ದಂತೆಮಾಡಿಸುನಿನ್ನೊಡವೆ । ಖಳನೆನಾನುಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯರಗುರ್ವೆ । ಕರೆಕ
ರೆಪಡಿಸುವದುನಿನಗೆತರವೇ ॥ ೭ ॥ ಆರುಜನರಸೇವೆಕೊಡಿಸೋ । ಯಿಾ
ಆರುಜನರಸಂಘವಪರಿಹರಿಸೋ । ಮೂರುಜನದಕೂಟವೊದಲೇಬಿಡಿ
ಸೊ । ತಾಳಲಾರೆಯಿವರುಬಲುಕ್ರೂರಾತ್ಮರುಕೇಳ್ ॥ ೮ ॥ ಆಶೆಯುಪರಿ
ಹರಿಸಯ್ಯಾ । ನಿಜದಾಸನೆನಿಸಿನೀಪಿಡಿಯನ್ನಕಯ್ಯಾ । ಯಿಾಶನೆಬಲು
ಆಯಾಸವಾಗಿದೆ । ಯಿಾಸಲಾರೆಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲಜೀಯಾ ॥೯॥ ॥೧೯೩॥

ರಾಗ ವಸಂತ ತಾಳ ಆದಿ.

ಯಲ್ಲವುನಿನ್ನಾಧೀನ । ನಾಬಲ್ಲೆನೆಂಬುದಜ್ಞಾನ ॥ ಪ ॥ ಹುಲ್ಲು
ಮೊದಲುವಿಧಿಪರಿಯಂತವುನೀ । ನಿಲ್ಲದೆಕದಲದುನಿಜವಿದುನಿಜವಿದೂ ॥ ಅ
ನು ॥ ಸುಖವನಪೇಕ್ಷಿಸುತಿಹರು । ದುಷ್ಟಖಳರುಸಂಸಾರದೊಳು । ಸುಖ
ನೀನೆನ್ನದೆದಾರಾಪುತ್ರ । ದ್ರವ್ಯಗಳಸಂಪದದಭಯಸಿಕೆಡುವರು ॥ ೧ ॥ ಹ
ಣಸಂಪಾದಿಸುವದಕು । ಸದ್ಗುಣವಂತನೆನಿಸುವದಕೂ । ಹೆಣ್ಣಕೆಸಮಾನ
ನುಯಿವನೆಂಬುವದಕೂ । ಹಿರಿಯನೆನಿಸಿಪೂಜಿಸಿಕೊಂಬುವದಕೂ ॥ ೨ ॥
ನೀನೊಲಿದರವಿಷವಮೃತ । ಬರಿದೆನಾನೆಂಬುವದಮೃತವಿಷ । ನೀನೆ
ನನ್ನೊಳಗೆನಾನಿನ್ನೊಳಗೆ । ಜ್ಞಾನಿಗಳರಿಯುವರೀನಾನಾಬಗೆ ॥ ೩ ॥ ಜ್ಞಾ
ನಭಕ್ತಿಯುವಿರಾಗ । ವೆಂಬೀಸಿದಾನವೇಯೋಗ । ತಾನಾಗಿಕನಗೆವದಗಿದ
ರಾಗ । ಆನಂದಪಡುವದೇಬಲುತ್ಯಾಗ ॥೪॥ ಕ್ಷೇಮದಿಂದಲಿರುವದಕೂ ।ನಿ
ರ್ನಾಮವೈದಿಕೆಡುವುದಕೂ । ಭೂಮರಜೀವರುತಾವರಿಯರುಗುರು । ರಾ
ಮವಿಠಲನೀನಾಮಮತಕೊಡದಿರಲಾಗ್ಲನಿನ್ನಾಧೀನಾ ॥ ೫ ॥ ॥೧೯೪॥

ಜುಯೀಮಂದುನೆಚಲಿಯ ಮಟ್ಟು.

ದ್ವೈತಮತಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಮ ॥ ಪ ॥ ಅದ್ವೈತಸ್ವರೂಪಪಾಲಿಸೋ
ಶ್ರೀರಾಮ ॥ ಅನು ॥ ಮಂದರಹಾಗಿನಿ । ಛಂದದಿಮೂಲದೊ । ಳೊಂದು
ಪುತ್ಸವದಿಮ । ತೊಂದುರೂಪಾಗಿರುವೆ ॥ ೧ ॥ ಯಷ್ಟಪ್ರಾಣಿಗಳಗೆ ।
ಅಷ್ಟರೂಪಾಗಿನಿ । ಕೃಷ್ಣವಳಹೊರಗೆ । ಚೇಷ್ಟೆಮಾಡಿಸುತಿಹೆ ॥೨॥
ಅಣುವಿಗೆಅಣುವು । ಮಹಾತ್ತಿಗೆಮಹತ್ತು । ಕೊನೆಗಾಂಬರಾರೊಶ್ರೀಗು
ರುರಾಮವಿಠಲನೇ ॥ ೩ ॥ ॥೧೯೫॥

ರಾಗಾ ಧನ್ಯಾಸಿ ತಾಳಾ ಆದಿ.

ಶ್ರೀರಂಗನಾಥಾ । ಶ್ರಿತಸೌಖ್ಯದಾತ ॥ ಪ ॥ ನೀರಜಭವಪಿತ । ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆನಾತ ॥ ಅನು ॥ ಬ್ರಹ್ಮಕರಾರ್ಚಿತ । ಪಾದಾರವಿಂದ । ಬ್ರಹ್ಮಜನಕಶ್ರೋಣಾರ್ಗನೆಂದಮುಕುಂದಾ ॥ ೧ ॥ ರವಿವಂಶರಾಯರರಕ್ಷಿಸಿಮೆರದೆ । ರಾವಣಾನುಜಗೆವಲಿದುನೀಬಂದೆ ॥ ೨ ॥ ಕಾವೇರಿತಟಗ್ಯೆಯೊಳಿರುಣದಿನೆಸೀಡಿ । ದೇವತನ್ಮಧ್ಯದಿನೆಲಸಿದೆಹೊಡಿ ॥ ೩ ॥ ಯೋಳುಪ್ರಾಕಾರಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವವನೆ । ಘಾಲನಯನಸಖಪತಿತಪಾವನನೆ ॥ ೪ ॥ ನಿನ್ನಸಂಪರಾಕನಮಾಡಿದಜನರು । ಧನ್ಯರಾಗುತಯಿಹಪರಪಡೆಯುವರು ॥ ೫ ॥ ಚಂದ್ರಪುಷ್ಕರಣೀಯೊಳ್ । ಕ್ಷ್ಮಂಡತಕ್ಷಣದಿ । ಬಂದುಪ್ರೋಗುವದಘ । ವೃಂದವುಭರದಿ ॥ ೬ ॥ ಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲ । ವರಮುನಿಪಾಲ । ಶರಣಜನಾಧಾರ । ಶ್ರೀತುಲಸೀವನಮಾಲಾ ॥ ೭ ॥ ॥೧೯೬॥

ಸ್ಯೆನಾಸವಾರಹಿಯು ಮಟ್ಟು.

ಸರೋಜದಳೇಕ್ಷಣಾ ॥ ಪ ॥ ಸಲಹೋಯನ್ನ । ವಿಧಿಪುರಾರಿನುತಚರಣಾ । ನಾರಾಯಣಾ ॥ ಅನು ॥ ಸರಸಿಜಾಪ್ತಕುಲಚಂದ್ರಮರಾಮಮ । ಪಾರಾಜರಾಜಲಲಾಮನಿಸ್ಸೀಮ ॥ ೧ ॥ ಯನ್ನಪರಾಧಗಳೇನಿದ್ದರುಸರಿ । ಮನ್ನಿಸುವರುನೀನಲ್ಲದಾರು ॥ ೨ ॥ ಅಜಿತಾದ್ಯನಂತರೂಪಾಪ್ರಮೇಯ । ಭಜಕಪ್ರೋಷಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲರಾಯಾ ॥ ೩ ॥ ॥೧೯೭॥

ರಾಗ ಹಿಂದುಸ್ತಾನಿ ಮಟ್ಟುತಾಳ ಆದಿ.

ಪರಮಾತ್ಮಪರಿಪಾಲಿಸೆನ್ನಾ । ಧೊರೆಯೆಂದುನಂಬಿದೆನಿನ್ನ ॥ ಪ ॥ ಖರುವೇಮೊದಲುವಿಧಿ । ಪರಿಯಂತಪ್ರಾಣಿ । ಹೊರಗೊಳಗೆವ್ಯಾಪಿಸಿರ್ಪ ॥ ಅನು ॥ ಯಾರುಬಲ್ಲರೋನಿನ್ನ । ಪಾರಮಹಿಮೆಯನ್ನ । ಶ್ರೀನಾರಾಯಣಸುಪ್ರಸನ್ನಾ ॥ ೧ ॥ ದಾಸರನೆಲ್ಲ । ಪ್ರೋಷಿಸಬಲ್ಲ । ಯಿಶನೀನಲ್ಲದಿನ್ನಿಲ್ಲ ॥ ೨ ॥ ಕರಿವರದನೆಂದು । ಮೊರೆಹೊಕ್ಕನಿಂದು ಶ್ರೀ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲಬಂದೂ ॥ ೩ ॥ ॥೧೯೮॥

ರಾಗಾ ನೀಲಭರನಘನಶ್ಯಾಮ ಯಂಬಂಕೆ.

ಪರಮಪುರುಷರಘುವೀರ ॥ ಪ ॥ ಪಾಹಿಮಾಂದಶರಥಸುಕುಮಾರ ॥ ಅನು ॥ ದುರಿತಸಂಹಾರದುರ್ಜನದೂರ । ಅಗಣಿತಸುಗುಣಗಂಭೀರ । ಪಾಹಿಮಾಂದಶರಥಸುಕುಮಾರ ॥ ೧ ॥ ರವಿಸುತಮಿತ್ರ । ರಾಜೀವ

ನೇತ್ರ । ಪದ್ಮವಿಮಲಭವ್ಯಚಾರಿತ್ರ । ಭಾಹುವೆಗಾಂದಶರಥಸುಕುಮಾ
ರ ॥ ೨ ॥ ಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲ । ಸುರಮುನಿಪಾಲ । ಕುಲಕೋಟಿಭಿತವ
ನವಗಾಲ ॥ ೩ ॥ ॥೧೯೯॥

ಜಂಗಲಾರ್ಯ ಮಟ್ಟು.

ಶ್ರೀನಿಧಿನಿನ್ನನುಧೇನಿಸುವೆನುಅ । ಶ್ರೀಶಜನಮಂದಾರ ॥ ದಾನವಗಿ
ರಿಕುಲ । ಕಾನನಸಾರಥಿದಶರಥಸುಕುಮಾರ ॥ ಪ ॥ ಅಂಬರರಾಜನಳಿ
ಯಅಘನಾಶನ । ಕಂಬಿನಿಜಾರಮಣ ॥ ಜಂಭಾರಿವಿನುತಶಂಬರಹರಪಿ
ತ । ನಂಬಿದೆನಾನಿನ್ನ ॥ ೧ ॥ ಮೀನಕಮಠವರಾಹನರಹರಿವಾ । ಮನ
ಭಾರ್ಗವರಾಮ ॥ ಧೇನುಕಭಂಜನಜಿನಸುತಕಲ್ಕಿಯೆ । ದೀನಜನಪ್ರೇ
ಮಾ ॥ ೨ ॥ ತಿರುಪತಿಯಲಿನೆಲಸಿರುವೆಭಕ್ತಸುರ । ತಿರುವೆಂಕಟೇಶ ।
ಗುರುರಾಮವಿಠಲಕೋರಿದವರಗಳ । ಕೊಡುವಶ್ರೀನಿವಾಸ ॥ ೩ ॥ ॥೨೦೦॥

ರಾಗ ಬರುವಾನೋಬಾರನೋ ಮಟ್ಟು.

ಕರುಣಾವಾರಿಧಿಯೆ । ಮೊರೆಕೇಳೋಹರಿಯೆ ॥ ಪ ॥ ಶರಣರಿಗೆಜ
ರಾ । ಮರಣರಹಿತಪದ । ಪರಮಪದವಿಕೊಡು । ವರವಿದೂರ ॥ಅನು॥
ವನಿತೆಯಪರಿಹರಿಸಿದನತಮ್ಮಗೊಲಿದೆ । ಇನಕುಲಭೂಷಣನೆನಿಜರಾ
ಮ ॥ ೧ ॥ ಬಡಿಯವಲಕ್ಕಿಯ । ಬಡಬ್ರಾಹ್ಮಣಕೊಡ । ಲೊಡನೆವಲಿ
ದುಸೌಭಾಗ್ಯವಿತ್ತ ॥ ೨ ॥ ಕಾಮಜನಕಬಲರಾಮಾನುಜಮಮ । ಸ್ವಾ
ಮಿಕಾಯೊಗುರು । ರಾಮವಿಠ್ಠಲಾ ॥ ೩ ॥ ॥೨೦೧॥

ಧರೆಪಾಲಕರಣಶಾಲವಾಲಾ ಮಟ್ಟು.

ರಾಮನಾರಾಜೀವಾಕ್ಷಬೇಗಬಾರೊ ॥ ಪ ॥ ಕಾಮಿತಾರ್ಥವರಗಳನು
ಬೀರೊ ॥ ಅನು ॥ ದಶರಥನೃಪಸುಕುಮಾರಾ । ದಶವಿಧದಿವ್ಯಶರೀ
ರಾ ॥ ೧ ॥ ಸೀತಾದೇವಿಹೃದಯಾಬ್ಜಮಿತ್ರ । ಚೇತೋಭವಹರನುತಿಪಾ
ತ್ರ ॥ ೨ ॥ ಗುರುರಾಮವಿಠಲೇಶನೀನೇ । ಶರಣರಪರಿಪಾಲಕನೇ ॥ ೩ ॥
॥೨೦೨॥

ಕಾಮಾಚು ತಾಳ ಆದಿ.

ಸಾಕುಸಾಕುಸ್ವಾಮಿ । ಸಂಸಾರವು ॥ ಪ ॥ ಸಾಕಿದರೊಳುಲೇಶ
ಸೌಖ್ಯವುಕಾಣೆನು । ಬೇಕುನಿನ್ನಪಾದಭಜನೆನಿರಂತರ ॥ ಅನು ॥ ಚೌ
ರಾಸೀತಿಲಕ್ಷಯೋನಿಗಳಲಿಪು । ಟ್ಟುತಬೆಳೆಯುತಮೃತಿಯಿಂದುವಕಷ್ಟ
ವು ॥ ೧ ॥ ಮಾಂಸರಕ್ತಪೂರಿತಕೂಪದಿನವ । ಮಾಸವಾತ್ಸಗರ್ಭದಿ

ಯಾತಕೆನೆಯಿನ್ನು ॥ ೨ ॥ ಬಾಲರಕೂಡುಕಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಚೆಂಡು । ಗೋಲಿ ಗಜ್ಜುಗೆಗಳಾಡಿದ ॥ ಆಟವು ॥ ೩ ॥ ಹಿರಿಯಾರಮಾತನುಕೇಳದೆಯುವ್ವನ । ಗರ್ವದಿಂದನ್ಯನಾರಕಾತಿರುಗುವದು ॥ ೪ ॥ ನಾರೀಮಕ್ಕಳುಮನೆಧನಪ ಶುಗಳು । ಶರೀರಿಯಿರುವಕಾವಾರಾವಸ್ಥೆಯು ॥ ೫ ॥ ಕಿವಿಗಳುಕೇಳದು ಕಣ್ಣುಕಾಣದುಬಾಂ । ಧವರಧೀನದಲಿಬಾಳುವಕಷ್ಟವು ॥ ೬ ॥ ಮರಣ ವಾದಮೇಲೆನರಕವುಸ್ವರ್ಗವು । ಧರಣಿಯಲ್ಲಿಪುಟ್ಟುವದೋತಿಳಿಯದು ॥೭॥ ಯಿಂತಾದರುನಿನ್ನವರೊಳಡುಸದಾ । ಪಂಥವೇದೀನರಮೇಲಿದಯಾನಿ ಧೆ ॥ ೮ ॥ ಭಾಗ್ಯವಲ್ಲೀಹನುಮಂತನೊಡೆಯುಕರ । ಜಾಗಳವತ್ಸಲಗುರು ರಾಮವಿಠಲ ॥ ೯ ॥ ॥೨೦೩॥

ಶ್ರೀನಿಧಿನಿನ್ನನು ಮಟ್ಟು.

ನಂಬಿದೆನಂಬಿನಾರಾಯಣನಿ । ಕ್ಷಂಭರಮೂರುತಿಯೇ ॥ ಕಂ ಬುಕಂಧರಕಮಲಾಂಬಕಶ್ರೀಹರಿ । ಪಾರ್ಥನಸಾರಥಿಯೆ ॥ ಪ ॥ ವಾರಿಜ ನಾಭನೆಧಾರುಣಿಗೊಸಂ । ಸಾರಕರಧಿಯಿಂದಾ। ಪಾರಮಾಣನಿವಾರ ಹೊಕ್ಕೆನುಲಾಲಿಸೊ । ಮುರಹರಗೋವಿಂದಾ ॥ ೧ ॥ ಪುಣ್ಯಪುರುಷಲಾ ವಣ್ಯನಿಧಿಯೆಕಾ । ರುಣ್ಯಸುಗುಣಸಾಂದ್ರ । ಸನ್ನುತಿಗ್ಯೆಯುವ ಲುಶೇಷಗಳವೆವನ । ಚಾಪ್ತನಂಕಚಂದ್ರ ॥ ೨ ॥ ಕಾಮಜನಕಸುತ್ರಾ ಮವಿನುತಶುಭ । ನಾಮಸುಜನಪ್ರೇಮಿ ॥ ತಾಮಸದೂರಸುಧಾಮಾವರ ದಗುರು । ರಾಮವಿಠಲಸ್ವಾಮಿ ॥ ೩ ॥ ॥೨೦೪॥

ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಕಾಫಿ ತಾಳ ರೂಪಕ.

ನಿನ್ನಚಿತ್ತವೋಯನ್ನಭಾಗ್ಯವೊ । ಯಿನ್ನುಯೇನುತಿಳಿಯದುಹ ರಿ ॥ ಪ ॥ ಪನ್ನಗಾದ್ರಿನಿಲಯಪರಮಪಾ । ವನ್ನಜಗನ್ಮೋಹನಾ ॥ ಅ ॥ ಯಲ್ಲಾಜಗನಿನ್ನೊಳಗಿಹು । ದೆಲ್ಲರೊಳಗೆನೀನಿರುವೆ । ಬಲ್ಲಿದನುನೀನು ನಿನಗೆಸಮಬ್ರಹ್ಮಾದಿಸುರರೊಳಗಾರು ॥ ೧ ॥ ದೀನರುಮಾಡಿದಕರ್ಮವ ನೀನುಕಳೆಯಲಾರೆಯ । ನಾನಿದಕೆಭಾಗಿಯೇ । ನೀನಿದ್ದುಪಾಡಿಸಲಿಲ್ಲ ವೇಹರಿ ॥ ೨ ॥ ಅಂದುನಿನ್ನಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿನೆ । ಮಂದಾದರುಚಲಿಸೋವದೆ । ತಂದೆತಾಯಿಗುರುದೈವ । ನೀನೆಂದುನಂಬಿದೆಯಿಂದಿರೇಶ ॥ ೩ ॥ ಶೃತಿಶತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣಗ । ಳತಿಶಯದಲಿಪೊಗಳುವದು । ಗತಿನೀನೆಂದನವರತ ವು । ಕಥೆಗಳುಕೇಳುವದೇಕೆ ॥ ೪ ॥ ಗುಣಬದ್ಧನವಮಾಡಿಯನ್ನ । ಕಾಣಿ

ಪೊವನೀನಲ್ಲವೆ । ದಣಿಸುವದುಚಿತವೆಅಗಣಿತ । ಗುಣನಿಧಿಗುರುರಾಮವಿ ಠಲಾ ॥ ೫ ॥ ॥೧೦೫॥

ರಾಗ ಕಮಾಚು ತಾಳ ಆದಿ.

ಯೋನಿದುಚಿತ್ರ । ಯಲೋಕಂಜನೇತ್ರ ॥ ಪ ॥ ದೀನನುನಾನೆಂದು ದಿನದಿನಮೊರೆಯಿಡೆ । ನೀನುಮಾಡಿದಕರ್ಮವೆಂದುತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಬ ॥ಅನು॥ ನೀನರಿಯದಹಾಗೆ । ನಾನೇನುಮಾಡಿದೆ । ಮಾನಸದಲಿ । ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿನೀ ನಿಲ್ಲವೆ ॥ ೧ ॥ ಸಕಲಕರ್ತೃಕರುಅನುಸರಿಸುವರುನಿನ್ನ । ಯುಕುತಿಮಾ ತುಯಿದ್ದಲ್ಲವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣ ॥ ೨ ॥ ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪನೆಂದುಪೇಳುವರೆಲ್ಲ ರು । ಭೃತ್ಯರಸಲಹದಪ್ರಭುತ್ವವೇತಕೆನಿನಗೆ ॥ ೩ ॥ ಯಾವವಿಧದಿಸುಖ ಲೇಶಕಾಣೆನೊನಾನು । ದೇವನಿನ್ನಚಿತ್ತವೋಯನ್ನಪುರಾಕೃತವೋ ॥೪॥ ಕರಣಶುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲೆಂದು । ಕರೆಕರೆಪಡಿಸುವೆ । ಕರುಣಾಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೊ ಡೆಯನೀನಲ್ಲವೇ ॥ ೫ ॥ ಯಾವಾಗಲುನಿನ್ನಮರಿಯದೆನೆನೆಯುವ । ಭಾವ ಕೊಡುವದಕೆಬಡತನವೆನಿನಗೆ ॥ ೬ ॥ ಯೇನುಅರಿಯೆನಾನುಅಸ್ವಾತಂತ್ರ ನುಜೀವ । ನೀನೆಸರ್ವಸ್ವತಂತ್ರಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲ ॥ ೭ ॥ ॥೧೦೬॥

ರಾಗ ಕಮಾಚ್ ತಾಳ ರೂಪಕ.

ಪರಾತ್ಪರಾಕೃಪಾಸಮುದ್ರ । ಪಾಹಿಮಾಂಸದಾ ॥ ಪ ॥ ಸರೋಜಸಂಭವಾದಿವಿನುತ । ಸುಜನಸೌಖ್ಯದಾ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಅನಂತರೂಪಅಪ್ರಮೇಯ । ಆದಿಕಾರಣಾ।ಸನಂದನಾದಿಮೌನಿಸೇವ್ಯ । ಜಗನ್ಮೋಹನಾ ॥ ೧ ॥ ಖರಾದಿದನುಜಭಂಜನನಳಿಕಂಜಲೋಚನಾ । ಸರೀಸೃಪಾದಿಪಶಯನಶಿವ । ಚಾಪಖಂಡನಾ ॥ ೨ ॥ ಧರಾತ್ಮಜಾಮನೋಹರಾನಿಜ । ದಾಸಪೋಷಕಾ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲಕಾಕುತ್ಸ್ಥಪುತ್ರ । ಯಾಗರಕ್ಷಕ ॥೩॥ ॥೧೦೭॥

ರಾಗ ಮಣಿರಂಗು ರೂಪಕ.

ಶ್ರೀಪಾರ್ಥಸಾರಥಿ । ರಮಾಪತಿನೀನೆಗತಿ ॥ ಪ ॥ ಕಾಪಾಡುವರಾರೊ । ಕರುಣಾನಿಧಿಬಾರೋ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಭಕ್ತಹೃದಯಮಂದಿರ । ಮುಕ್ತಿಪಲೋಕಸುಂದರ । ವ್ಯಕ್ತಾವ್ಯಕ್ತಸ್ವರೂಪ । ವೇದವೇದ್ಯಮುರಹ ರ ॥ ೧ ॥ ಕುಬುಜೆಗಂಧಕೊಲಿದನೆ।ಅಬುಜನಾಭಮುಕುಂದನೆ । ಶಬರಿಯಿ ತ್ತಫಲಕೆಮೆಚ್ಚಿ । ಶಾಶ್ವತಫಲವಿತ್ತನೆ ॥ ೨ ॥ ಚೆನ್ನಪಟ್ಟಣವಾಸನೆಪ್ರ । ಸ

ನ್ನಶ್ರೀನಿವಾಸನೆ । ಯನ್ನಪಾಲಿಸುವಭಾರವು । ನಿನ್ನದುಗುರುರಾಮವಿ
ಠಲ ॥ ೩ ॥ ॥೨೦೮॥

ರಮ್ಯಕವೆಸಾವಿನಿ ಮಟ್ಟು. ರಾಗಾ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಕಾಪಿ ಆದಿತಾಳಾ.

ನರಹರಿಯೇಪಾಲಿಸೊ ॥ ಪ ॥ ಪರಮಪುರುಷಪ್ರಹ್ಲಾದವರದ ॥ಅ॥
ಪ॥ ದನುಜತನ್ನಮಗನನುಬಾಧಿಸುತಿರೆ । ಕನಲಿಕಂಭದಿಂದವತರಿಸಿದ ॥೧॥
ನಖದಿಯುದರವನುಶೀಳುತಲಿಹಿರ । ಣ್ಯಕನಕೊಂದುಕರುಳನುಧರಿಸಿದ ॥೨॥
ಗುರುರಾಮವಿಠಲಕಾಮಿತವರಗಳ । ಶರಣಗನೀಡುತಆದರಿಸಿದ ॥ ೩ ॥
॥೨೦೯॥

ರಾಗ ಕಮಾಚು ಆದಿ.

ಪಾಂಡುರಂಗವಿಠಲೇಶ್ವರಾ । ಪಾಹಿಮಾಂರುಕುಮಾಯಿಮನೋ
ಹರ ॥ ಪ ॥ ಪುಂಡರೀಕವರದಾಂಡಜಗಮನಮ್ಯ । ಕಂಡುಸುತಪ್ರಿಯಾ
ಖಂಡತೇಜ । ರುಕುಮಾಯಿಮನೋಹರ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಇಷ್ಟಭಕುತಪ್ರೀ
ತಿಯಿಂದನಿನಗೆಕೊಟ್ಟ । ಇಟ್ಟಿಗೆಮೇಲೆನೆಲಸಿರುವದೇವ । ರುಕುಮಾಯಿಮ
ನೋಹರ ॥ ೧ ॥ ಮರತಾದರುಸಂಸ್ಮರಿಸುವಜನರಘ । ಪರಿಹರಿಸುವೆನೆಂ
ಬಬಿರಿದುಕಟ್ಟಿಹ । ರುಕುಮಾಯಿಮನೋಹರ ॥ ೨ ॥ ಭೂವಲಯದಿನೂ
ತನಾವರಣಪುರದಿ । ದೇವಗುರುರಾಮವಿಠಲನೆಲಸಿದೆ । ರುಕುಮಾಯಿಮ
ನೋಹರಾ ॥ ೩ ॥ ॥೨೧೦॥

ರಾಗಾ ನಾಟಿ.

ರಾಮಚಂದ್ರಸೀತಾಮನೋಹರನೆ । ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನಕಾಯೊಸೀನೆ
ಕರುಣದಿ ॥ ಪ ॥ ಆಮಹೇಶ್ವರನುನಿನ್ನದಿವ್ಯಶರಿ । ನಾಮಮಹಿಮೆತನ್ನ
ಸತಿಗೆಪೇಳ್ದನು । ರಾಮರಾಮಯೆಂದುಪೊಗಳುವಮಹಿಮಾ । ರಾಜಸಾರ್ವ
ಭೌಮಪೂರ್ಣಕಾಮನೆ ॥ ಸಾಮಜರಾಜವರದಕೃಪಾಕರ । ಸರ್ವಲೋ
ಕವಂದಿತಪರಾತ್ಪರ । ಕಾಮಕೋಟಿಲಾವಣ್ಯರವಿಕುಲ । ಸೋಮದಶರ
ಥಾವನೀಶಕುಮಾರ ॥ ೧ ॥ ದೇವದೇವನೆಕೃಪಾವಲೋಕನದಿ । ದೀನಜ
ನರನೋಡೊಸೇದಯಮಾಡೊ । ದೇವಿಸಹಿತಯನ್ನಹೃದಯದಲಿನಿನ್ನ । ದಿ
ವ್ಯದರ್ಶನವನೀಡೊಯನ್ನದುರಿ । ತಾವಳಿಗಳಪರಿಹರಿಸುವದುಪತಿತಪಾ
ವನಾಪ್ರಮೇಯಜಯಜಯಪ್ರಭೋ ॥ ರಾವಣಾದಿದನುಜಭಂಜನ । ಜ
ಗಜ್ಜೀವನನತಜನಸಂಜೀವನಸು । ಗ್ರೀವಮಿತ್ರಶುಭಚರಿತ್ರಋಷಿಗಣ
ಭಾವಿತಶುಶೀಲವರತಾತಸುಪ್ರೀತ ॥ ೨ ॥ ಸರಸಿಜೋದ್ಭವಾದ್ಯಮರನಾ

ಯುತ । ಸಾಧುರಕ್ಷಸದ್ಧರ್ಮಪಾಲಕ ॥ ತರುಚರಾಧಿನಾಥಗಾತಪುರು
ಷೋ । ತ್ತಮಸಮೀರಜಾಂತರಂಗಮಂದಿರ । ತರಣಿಚಂದ್ರನಯನನೃಪ
ವರೇಣ್ಯ । ದಾಸಪೋಷಮಾಯಮನುಜವೇಷ । ಪರಮಾತ್ಮನಾರದ
ಗಾನಲೋಲ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲದುರ್ಜನಕಾಲ । ಖಗಸೂಡನತಂಧಿಸೇ
ತುಬಂಧನ । ಕಂಜೇಕ್ಷಣಮಾಂಪಾಹಿರಘುವೀರ ॥ ೩ ॥ ॥೨೧೧॥

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ ತಾಳ ರೂಪಕ.

ಜಾನಕೀಮನೋಹರಪ್ರಭೋ । ಜನನಮರಣವಿದೂರರಾಮ ॥ ಪ ॥
ನಾನಾವತಾರಚಿದಾ । ನಂದಾತ್ಮಶರೀರ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಧರ್ಮಾತ್ಮಸತ್ಯ
ಸಂಧ । ದಿನಕರವಂಶಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರ ॥ ೧ ॥ ಶಬರಿದತ್ತಫಲಭೋಜನ । ಶಾಶ್ವ
ತತ್ರಿಜಗನ್ಮೋಹನ ॥ ೨ ॥ ಶಿವಚಾಪಖಂಡನಕರ । ಶ್ರಿತಲೋಕಮಂಡನಜ
ಯ ॥ ೩ ॥ ರಾವಣಾದಿದನುಜಮಥನ । ದೇವತಾತ್ಪರರಘುವರ ॥ ೪ ॥
ತಾಮಸಗುಣವಿರಹಿತಗುರು । ರಾಮವಿಠಲನಮೋನಮೋ ॥೫॥ ॥೨೧೨॥

ಈವಿರಹವು ಯಿಟುಲೋತರ್ನೆ ಮಟ್ಟು.

ಶಾಮರತರುಷೀಮರೆವರೆಹರಿಯೇ ॥ ಪ ॥ ಬಲರಾಮನನುಜ । ಭ
ಕ್ತ್ಯಚರಿತ । ಭದ್ರದಾಯಕ । ಅಭಿರಾಮಪೂರ್ಣಕಾಮದುಷ್ಟರಾಕ್ಷ
ಸಾಂತಕ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಸರ್ವತ್ರಸರ್ವವಾಗಿವ್ಯಾಪಿಸಿಹೀನಿರುವೇ । ಸರ್ವೇ
ಶಸರ್ವಾಧಾರಶರಣಜನಸುರತರುವೇ ॥ ೧ ॥ ಅಜ್ಞಾನಿನಾನುಮೋಹವಶಾ
ಮರಅಲ್ಪಜೀವನು । ಸುಜ್ಞಾನಮಯಸ್ವರೂಪಾಂತರ್ಯಾಮಿಯುನೀ
ನು ॥ ೨ ॥ ಯೆಳೆಗಂದಿಯತುರುವರಸುವಪರಿಯಲ್ಲಿಭಕ್ತರಾ । ತ್ವರದಿಂ
ದಬಂದುಪೊರೆವನೀಕರುಣಾಸಾಗರ ॥ ೩ ॥ ಶುಕ । ಶೌನಕಾದಿಮುನಿ
ಹೃದಯಪದ್ಮನಿತ್ಯನೆ । ನಿನ್ನ । ಧ್ಯಾನವಮಾಳ್ಪಗಂಟಿಹಾನಿಜೀವಜೀವ
ನೆ ॥ ೪ ॥ ತರೆದರೆಬರದಿರಲಾವಪ್ಮಕಾಮರಾಯರೆಲಾ । ವಿಧಿಹರಮುಖಾ
ಮರವಂದಿತಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲ ॥ ೫ ॥ ॥೨೧೩॥

ಮೋಹನಮಾನೇತಾಳಲೀರ ಮಟ್ಟು.

ಮರತೆಯಾಕೊಯೆನ್ನರಂಗೆ । ಮಾರಕೋಟಿಸುಂದರಾಂಗ ॥ ಪ ॥
ನಿರತನಿನ್ನಚರಣಕಮಲ । ಕೈರಗಲಿಲ್ಲವೆ । ಸರುವಾಂತರಯಾಮಿಯಾಂದು
ಕೃತಿಯನಿನ್ನಪೊಗಳವೆ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಯೆಲ್ಲಲೋಕತಂಬಿರುವನುಯನ್ನೊ
ಳಿಲ್ಲವೆ । ಬಲ್ಲಿದನೀಬಳಗೆಇದ್ದು । ಬರಿದಬನ್ನಬಡಿಸುವರೇ ॥ ೧ ॥ ಶಿರಿ

ಯಮನಬಿಸೊಕ್ಕಿದೀನರ । ಪೊರೆಯದಿದ್ದರೆ ॥ ಶರಣಾಗತತ್ರಾಣನೆಂಬಬಿ ರಿದುಪೋಗದೆನಿನಗೆ ॥ ೨ ॥ ತಪ್ಪುನನ್ನದುಒಪ್ಪುನಿನ್ನದು।ಸರ್ಪಶಯನ ನೆ। ನಮ್ಮಪ್ಪಕಾಯೊಶ್ರೀಗುರುರಾಮವಿಠಲರಾಯಸ್ವಾಮಿ ॥೩॥ ॥೨೧೮॥

ರಾಗ ಬೇಹಾಗ್ ತಾಳ ರೂಪಕ.

ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಸಾಧುಪಕ್ಷ। ನಿರುತನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆ ॥ ಪ ॥ ಶಿರಿಚತುರ್ಮು ಖಾದಿವಿನುತ । ಶ್ರೀಧರಾಕ್ಷ್ವಪಾಸಿಧೆ । ತರಳಕರೆಯೆಕಂಬದೊಳುದಿಸಿ । ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುಯಂಬನಾ । ತರಿದುಕರುಳಮಾಲೆಧರಿಸಿದ । ನರಹರಿಪತಿತ ಪಾವನಾ ॥ ೧ ॥ ಮಾನಿನಿಯುಮೊರೆಯಕೇಳಿ । ಮಾನಕಾಯ್ದದೇವನೇ । ದಾನಕೊಟ್ಟಬಲಿಗೆಮೆಚ್ಚಿ । ದ್ವಾರಪಾಲಕನಾದವನೆ ॥ ೨॥ ಕರಿಯ ಪೊರೆದುಕಾಂಚಿಪುರದೊ । ಳಿರುವವರದರಾಜನೇ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲ ನೀನೆಕರಣಕಲ್ಪಭೂಜನೆ ॥ ೩ ॥ ॥೨೧೯॥

ರಾಗ ಶತಪತ್ರನೇತ್ರಿಯ ಮಟ್ಟು.

ಧೊರನೀನೆಮಾಧವ । ಮೊರೆಹೊಕ್ಕೆನೋದೇವ ॥ ಪ ॥ ಕರಿರಾಜ ವರದನೇ । ಶರಣಾರ್ತಿಹರಣನೇ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಆರೊಂದುವ್ಯಸನದಿ । ಈರೊಂದುತಾಪದಿ । ಗಾರಾದೆನೋಹರಿ । ಕಾರುಣ್ಯವಾರಿಧಿ ॥ ೧ ॥ ಅ ನುಮಾನವೇತಕ್ಕೆ । ಎನಕಷ್ಟಬಿಡಿಸಲು । ಅನುದಿನದಿಬೇಡಲು । ಮ ನಸ್ಸೇಕೆಬಾರದು ॥ ೨ ॥ ಸುರವಂದ್ಯಚರಣನೆ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲನೇ । ಸರಿಯಾರೊನಿನಗೆಣೆ । ಪರಿಪಾಲಿಸೆನ್ನನೆ ॥ ೩ ॥ ॥೨೨೦॥

ಹರನರಾಣಿ ಮಟ್ಟು.

ನಾರಸಿಂಹನಮಿಪೆನಿಮ್ಮ । ನತಜನಾಶ್ರಯ ॥ ಪ ॥ ಘೋರದುರಿ ತದೂರಭಕ್ತ । ಕುಮುದಕೋಡುರಾಯ ॥ ಅನು ॥ ವಿವಿಧಗತಿಯಲಸುರ ಸುತನ । ವೇಧೆಪಡಿಸಲು।ತವಪದಾಂಬುರುಹವನೆನೆಯೆ । ಒಂದೆಕ್ಷಣದೊ ಳು ॥ ೧ ॥ ಕೋಟಿಸಿಡಲುಬಡಿಪತೆರದಿ । ಕೂಗುಪುಟ್ಟಲು । ಚಿಟಸ್ತಂಭ ದೊಳುದಿಸಿದನುಜ । ಕೂಟಬೆದರಲು ॥ ೨ ॥ ಹಿರಣ್ಯಕಸಿಪುನಸುಮಬಗೆ ದು । ಕರುಳಧರಿಸಿದೆ । ತರಳಗೊಲಿದೆಗುರುರಾಮ । ವಿಠಲನಂಬಿದೆ ॥೩॥ ॥೨೨೧॥

ಶಂಕುತಾಪ ಮಟ್ಟು.

ಶ್ರೀನಿವಾಸಚಿದ್ವಿಲಾಸ । ಸೇವಕಪರಿಪೋಷ ॥ ಪ ॥ ಗಾನಲೋಲ ಸುಗುಣಶೀಲ । ಕರುಣಾಲವಾಲಗೋಪಾಲ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಎಷ್ಟುಪ್ರಾರ್ಥಿ

ಸಲ ನಿನಗೆ । ಯಾತಕೆದಯಬಾರದು । ಕಷ್ಟಬಿಡಿಸಿಕರವಪಿಡಿದು । ಕ
ಡೆಹಾಯಿಸುವದೆನ್ನ ॥ ೧ ॥ ಕಾಮಜನಕಕಮಲನಾಭ । ಸೋಮಶೇಖ
ರಾರ್ಚಿತ । ಶಾಮಲಾಂಗಚಕ್ರಪಾಣಿ । ಕಠಕೋಟಿರವಿತೇಜ ॥ ೨ ॥ ಕ
ರಯುಗರಯಬಿಂಕವೇನು । ಶರಣರಸುರಧೇನು । ಗುರುರಾಮವಿಠಲನೀ
ನು । ಕೋರಿನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆನು ॥ ೩ ॥ ॥೨೧೮॥

ನವಮಲ್ಲಿಕಾದಿ ಮಟ್ಟ.

ಕೃಪೆಯಿಲ್ಲವ್ಯಾಕೊಯನ್ನ ಮ್ಯಾಲೆ । ಕೃಷ್ಣಮೂರುತೀ । ಅ
ಪರಾಧವೆಲ್ಲಕ್ಷಮಿಸಿಸಲಹೊ । ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿ ॥ ಪ ॥ ನೀನಲ್ಲದನ್ಯರಿಲ್ಲ
ವೆಂದುನಿಖಿಲನಿಗಮವು । ನಾನಾಪರಿಯಲಿಸಾರುವದು । ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರ
ವು ॥ ಅ ॥ ಅನಾದ್ಯನಂತಕಾರಣನೀ । ನೆಂದುಸುಜನರು । ಮನಾದಿಗ
ಳಿಗಗೋಚರನೆಂದೆಲ್ಲಪೇಳ್ವರು ॥ ೨ ॥ ಅನಾಥರಕ್ಷಕಾಪ್ರಮೇಯ । ಆ
ದಿಪುರುಷನೇ । ಸನಂದನಾದಿಸಕಲಯೋಗಿವಂದ್ಯಚರಣನೆ ॥ ೩ ॥ ನಿರಾಪ
ರಾಧಿಗಳನುಪೊರೆಯಲೇಕೆಸಂಶಯ । ಸುರೇಶರುದ್ರಬ್ರಹ್ಮಜನಕನೀನೆನಿ
ಶ್ಚಯ ॥ ೪ ॥ ಕರುಣದಿನೀನೆಕಾಯಬೇಕುಮರೆಯದೆನ್ನನು । ಗುರು
ರಾಮವಿಠಲಬಿಡದಿರುಕೈದಾಸದಾಸನು ॥ ೫ ॥ ॥೨೧೯॥

ರಾಗಾ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಕಾಪಿ ತಾಳಾ ಆದಿ.

ಯೆಂದಿಗೆಪಾಲಿಪೆಯನ್ನ ॥ ಪ ॥ ಗೋವಿಂದಮುಕುಂದ । ಆ । ನಂದ
ಮೂರುತಿ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಚರಣಸೇವೆಯಕೊಡಿಸಿ । ಪರಮಭಕ್ತರೊಳಿರಿ
ಸಿ । ದುರಿತರಾಸಿಗಳಪರಿಹರಿಸಿ ॥ ೧ ॥ ಯಾರಿಂದಲೇನಾದರುಮನಕೆ । ತಾ
ರದೆಸಂತೋಷದಿ । ಮಾರಜನಕನಿನ್ನ । ಧೇನಿಸುವಂತೆ ॥ ೨ ॥ ಗುರುರಾ
ಮವಿಠ್ಠಲ । ನಿನ್ನ । ಪೊರತುಅನ್ಯರಿಲ್ಲ । ಕರುಣಿಸಿಕಾಯೊಶಿರಿನಲ್ಲ ॥ ೩ ॥
॥೨೨೦॥ ಆನಂದಕರವಾಗಿ ಮಟ್ಟ.

ಸಲಹೊಯನ್ನನುಸ್ವಾಮಿ । ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ ॥ ಪ ॥ ಜಲಜಾ
ಪ್ತಕುಲಭೂಷಾ । ನತಜನಪ್ರೇಮಿ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ದಶರಥನಂದನ । ದಾ
ನವಪರಣಾ । ಪಶುಪತಿಮುಖಸುರ । ಪೂಜಿತಚರಣಾ ॥ ೧ ॥ ಭಕ್ತ
ಮಾನಸಹಂಸ । ಭವರೋಗವೈದ್ಯ । ಮುಕ್ತಿಪ್ರದಾಯಕ । ನಿಗಮಾಂ
ತವೇದ್ಯಾ ॥ ೨ ॥ ಸೀತಾಮನೋಹರ । ಶ್ರಿತಪರಿಪಾಲಾ । ವಾತಸಂಭ
ವಪ್ರಿಯ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲ ॥ ೩ ॥ ॥೨೨೧॥

ರಾಗ ಕಮಾಚಿ.

ನಂದಾನಂದನಾಸುಂದರಾ । ನವನೀತಚೋರಾ ॥ ಪ ॥ ಚಂದ್ರಸಹೋದರಿಮಾನಸಚಕೋರ । ಚಂದ್ರಚಂದ್ರಕುಲಚಂದ್ರಚಂದ್ರಮುಖ ॥ ಅನುಪಲ್ಲವಿ ॥ ಸೂರಿಜನಪ್ರಿಯಾ । ಸುಗುಣಸಿಲಯುತಾ । ಕಾರಿಗರ್ವಹರ । ಕರುಣಾಜಲಧೇ ॥ ೧ ॥ ವೃದ್ಧಭಕ್ಷಣಾದಿಚಿದ್ವಿಲಾಸಸದ । ಸದ್ವಿಹಾರದೇ । ವದ್ವಿಜಪ್ರೋಮಕ ॥ ೨ ॥ ರಾಮಾನುಜಭೃಗು । ರಾಮತ್ರಿಜಗದಭಿ । ರಾಮಧಾಹಿಗುರು । ರಾಮವಿಠಲಜಯ ॥ ೩ ॥ ॥೨೨॥

ರಾಗ ಯಾಪೂರವ್ವಿಯೇನ್‌ಖಂಡಾ ಮಟ್ಟು.

ಬಾರೋವೆಂಕಟೇಶನಮ್ಮಭಾಗ್ಯನಿಧಿಯೆ ॥ ಪ ॥ ಬಾರೋವೆಂಕಟೇಶಪೇಗ । ತೋರೋನಿನ್ನಪಾದವೀಗ । ಸಾರಿಸಾರಿಸಿರಬಾಗಿ । ಬೇಡುವೆನಾ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಪದ್ಮಾದಿನಿತ್ಯನಪೂಜಿಸಿದೀ । ಶುದ್ಧಸತ್ವಗುಣಾಂಬೋಧಿ । ಪದ್ಮಾಪತಿರಮಣಭಕ್ತ । ಪಾಲನೀನೆ ॥ ೧ ॥ ಪಾಪಿದಾವನಾಗುವ । ಶ್ರೀಪಾನಿನ್ನಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ । ಆಪದ್ಬಂಧುಯೆಂಬುವನೀ । ನಲ್ಲವೇಸ್ವಾಮಿ ॥ ೨ ॥ ನಾಮಧಾರಿದಾಸರಿಗೆ । ಕ್ಷೇಮವಕೊಡುಮಿಕೊನೆಗ । ತಾಮರಸನೇತ್ರಗುರು । ರಾಮವಿಠ್ಠಲ ॥ ೩ ॥ ॥೨೩॥

ರಾಗ ಅಠಾಣ ತಾಳರೂಪಕ.

ಸರಿಯಾರೋನಿನಗೆದೇವ । ಶರಣಜನರಸಂಜೀವ ॥ ಪ ॥ ಸುರವೈರಿನಿಪಿನದಾವಾ । ನಲ । ಸೂರ್ಯಾನೇಕಪ್ರಭಾವ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಕರುಣಾಬ್ಧಿದೀನಬಂಧು । ಕರಿರಾಜಕರೆಯೆ.ಬಂದು । ಅರಿಯಾದನೆಗಳಕೊಂದು । ಆದರಿಸಿದೆಗುಣಸಿಂಧು ॥ ೧ ॥ ಅನುದಿನದಿನಿನ್ನಪಾದ । ನೆನೆವರಿಗೆಕೊಡುವೆಮೋದಾ । ಘನಮಹಿಮನೆಂದುವೇದ । ಗಳುಪೊಗಳುವದೆ.ಶ್ರೀದಾ ॥೨॥ ನಕಪ್ರೇಮವೇಂಕಟೇಶ । ಶುಭನಾಮಭಕ್ತಪೋಷ । ಚಿಂತಾಮಣಿಪುರವಾಸ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲಶ್ರೀಶಾ ॥ ೩ ॥ ॥೨೪॥

ರಾಂರಾನಮ್ಮಿನಾರಾ ಮಟ್ಟು.

ರಾಮಜಾನಕಿಮನೋಹ । ರಮಾರಕೋಟಿಸುಂದರ ॥ ಪ ॥ ಸೋಮಶೇಖರಾದಿಸುರ । ಸ್ತೋಮನುತನಾಮಜಯ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ವಾಯುಸುತಮುಖ್ಯಕಪಿ । ನಾಯಕವಿನುತಾಮೋಘ । ಸಾಯಕಶ್ರೀದಾಯಕನಿ । ರ್ಮಾಯಾರಘುರಾಯಜಯ ॥ ೧ ॥ ಅಪ್ರಾಕೃತಶರೀರಗೋ । ವಿ

ಪ್ರಜನಪಾಲನಿನ್ನ । ಸುಪ್ರಭಾವಪೊಗಳಲು । ಸರ್ವಾಧಿಪಗಳವಶ ಯು ॥ ೨ ॥ ದೇವಗುರುರಾಮವಿಠಲ । ಲಾವನಜನೇತ್ರನುತ । ನಾವರಣಪುರಿವಾಸ । ಕಾಪ್ರುದೆಮ್ಮನುಸರ್ವೇಶಾ ॥ ೩ ॥ ॥೨೨೪॥

ತೋರಾವೆಗಾರುಲಾದೇವೆಲ್ಲರು ಮಟ್ಟು.

ಕರುಣಾವಾರಿಧಿವರಾಧವ । ಕೇಶವಾ ॥ ಪ ॥ ವೆಕಟವೇಂಕಟೇ । ಶ್ವರಚಿತ್ಸ್ವಭಾವ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಪುರುಗಾದ್ರಿವಾಸ । ಶಿರದೇವದೇವ । ಶರಣಾರ್ತಿಭಂ । ಜನಸುಪ್ರಭಾವ ॥೧॥ ಪದುಮಾವತೀ।ಹೃದಯಾಬ್ಜವಿಹಾರ । ಸದಸದ್ವಿಹಾರ।ಸನ್ಮುನಿಸ್ತೋತ್ರ ॥ ೨ ॥ ಗುರುರಾಮವಿಠಲ । ಸುರಪತಿಸಹಾಯ । ಧರಣಿಯೊಳ್ಕಲ್ಯಾಣ । ತಿರುಪತಿನಿಲಯ ॥ ೩ ॥ ॥೨೨೫॥

ನೀಲಾಲನಚಾಲುನಿಲ್ಪರಾ ಮಟ್ಟು.

ನೀನೆಅನಾಥರಕ್ಷಕ ॥ ಪ ॥ ನಿಖಿಲದೈತ್ಯಶಿಕ್ಷಕ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ವಿಧಿಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಿಲ್ಲದರೂ । ಪಡಿತಿಸುತನುದರಬಗೆದು । ಭೇದಿಸಸುರನವೋಡದಲಿಕರುಳನುಧರಿಸಿದೆಹರಿ ॥ ೧ ॥ ಕರುಣಾರಸುರರ್ಶನಗೆನ್ನುತ । ಪರಕರಭಾಕೃತಿಯಿಂಬತಿ । ಘೋರಯುದ್ಧದಿಧರಣಿಯೊಳಗೆಕೆಡಹಿಕೊಳ್ದೆಹರಿ ॥ ೨ ॥ ಅಷ್ಟಮುಖಭೇರುಂಡನೆಂದು । ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳ್ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯ್ತು । ದಿಟ್ಟಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲ । ಪ್ರಹ್ಲಾದವರದಹರಿ ॥ ೩ ॥
॥೨೨೬॥

ಶಂಕರಿಸೀವನಿ ಮಟ್ಟು.

ಸುಖಕರನೀನೆನ್ನುತಾ । ಸೂರಿಗಳುಭಜಿಸುವರೊನಿನ್ನ ॥ ಪ ॥ ಭಕುತಿಯಿಂದಲಿನಿನ್ನಶ್ರೀಪಾದ । ಪದ್ಮಗಳಂಸೇವಿಸುತ । ಭವಭಯಗಳನೀಡಾಡುತ । ಪಾಪರಹಿತರಾಗಿಹರು ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಭೂತದಯೆಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಿ । ಖ್ಯಾತಿಯಶೋದಾನ । ನೀತಿಮನಃಪ್ರೀತಿಧ್ಯಾನ । ನಿತ್ಯಾನುಸಂಧಾನ ॥ ಶ್ರೀಕರುಣಿವರಪ್ರಾಪ್ತಿ । ವ್ರಾತಗಳಿಗೆಕರ್ತನುಯಿಂ । ದಾತುರವಿಲ್ಲದೆಸರ್ವದ । ಜಾತಿಧರ್ಮಾಚಾರದಲ್ಲಿ ॥ ೧ ॥ ತನ್ನಂತಿತರರನೋಡುತ।ಮನ್ನಣೆಯಲಿಸತತ । ಹೆಣ್ಣುಹೊನ್ನುಮಣ್ಣಾಶೆಬಿಡುತ । ಹೇಯವವರ್ಜಿಸುತ ॥ ನನ್ನದುನಾನೆಂಬದುಬಿ । ಟ್ಟನ್ಯರನಿಂದಿಸದಲೆಹರಿ । ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯೊಳಾದುದೆಲ್ಲ । ನಿನಗೆಸಮರ್ಪಣೆಗೈಯುತ್ತಾ ॥ ೨ ॥ ಸತಿಸುತಹಿತಸೋದರಾಪ್ತ । ಕತಿಯಲಿಸಂಭ್ರಮದಿ । ಮತಿಗೆಡದೆಹೆಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂಸು । ವರ್ಗದಿಸಮ್ಮುದದಿ ॥ ಪ್ರತಿದಿನದಲಿಕೃತಿಸ್ಮೃತಿಸಂ । ಮತದಿ

ಸೆತಾಂಗತಿಶೀಲತಾ ! ಪತಿಗುರುರಾಮವಿಠಲಪಾಂ । ದತಿಶಯಾದಲಿಚಿಂತಿಸುತ ॥ ೩ ॥ ॥೨೮॥

ಸೌಂಸೆಶೆವುಮುಖರವು ಪಾಟ್ಟು.

ಶ್ರೀನರಹರಿಕರುಣಾಜಲಧೆ । ತವಚರಣವನಂಬಿದೆ ॥ ಪ ॥ ದೀನಜನರುಪ್ರತಿದಿನವೊರೆಯಿಡುತಿರೆ । ನೀನುದಾಶಿಸುವರೇನೊರವಾಪತೆ ॥ ಅನುಪಲ್ಲವಿ ॥ ದುರಿತಗಿರಿನಿಕರಕುಲಿಶಾಯುಧಧುರಧೀರಾ । ಶೂರಾ । ದುಷ್ಟಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುದನುಜವನಕುಠಾರ । ಸರಸಿಜಭವಶಿವಪುರಂದರಮುಖಸುರ । ಸನ್ಮುನೀಂದ್ರನುತಿಪಾತ್ರಸುಚರಿತ್ರ ॥ ೧ ॥ ವ್ಯಗ್ರರೂಪಸಕಲಗ್ರಹಭಯಪರಿಹಾರೀಶೌರೀ । ಪೂರ್ಜಿತಸುಬಲಪರಾಕ್ರಮಮಧುಮುರವೈರಿ । ಜಾಗ್ರತ್ಸ್ವಪ್ನಸುಷುಪ್ತಿಗಳೊಳೆನಗೆ । ಜಲಜನಾಭನಿನ್ನಯುಚಿಂತನೆಕೊಡು ॥ ೨ ॥ ಕ್ಷುದ್ರರೋಗಗಳ್ಳ । ಪಚ್ಛಪಡಿಸುತಿಹರ್ಕೈಯ್ಯಾಜೀಯಾ । ಕ್ಷೇಮವಿತ್ತುನಿನ್ನವರದಾಸನೆನಿಸ್ಯಯ್ಯ ॥ ರುದ್ರಾಂತರ್ಗತಗುರುರಾಮವಿಠಲ । ಭದ್ರಮೂರುತಿಘಟಿಕಾಚಲನಿಲಯಾ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ೩ ॥ ॥೨೯॥

ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿ ಪಾಟ್ಟು.

ಯಾಂದಿಗೆನಿನ್ನಪದಕಂಡೆ ಯಾಂಬಂತೆ.

ಸೀತಾಮನೋಹರಬಾರೋ।ಸ್ವಾಮಿ ॥ ಪ ॥ ಸೀತಾಮನೋಹರಶ್ರೀಕಲೋಕೋದ್ಧಾರರಘು । ನಾಥಪ್ರಖ್ಯಾತದಾತಬಾರೋ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ನಂಬಿದಭಕ್ತರ । ಬೆಂಬಿಡದೆಪೊರೆವ । ಅಂಬುಜಲೋಚನಬಾರೋ ॥ ೧ ॥ ನೀನುಮಾಡಿಸಿದಂತೆನಾನುಮಾಡುತೆನೆಂಬಸು । ಜ್ಞಾನವಪಾಲಿಸಬಾರೋ ॥೨॥ ಅಂತಃಪ್ರೇರಕನಾಗಿ।ನಿಂತುಜೀವರನೆಲ್ಲ । ಸಂತೈಸುತಿಹದೇವಬಾರೋ ॥೩॥ ಬಾಗಿನಮಿಸುತಿರ್ಪ।ಭಾಗವತರಂಭವ । ರೋಗಕ್ಕೆವೈದ್ಯನೇನಬಾರೋ ॥೪॥ ಪರಮನಿಷ್ಠಾಭಿಯರಾದ । ಮಾರುತಾತ್ಮಜಾಂತರ್ಗತಶ್ರೀ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲಬೇಗಬಾರೋ।ಸ್ವಾಮಿ ॥ ೫ ॥ ॥೩೦॥

ರಾಗ ಬೇಹಾಗ್ ರೂಪಕ ತಾಳ.

ಜನ್ಮವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತುಕಃಬರ್ । ಧನ್ಯನಿನ್ನನಂಬದೆ ॥ ಪ ॥ ಮನ್ಮಥನಾಟದಲ್ಲಿಮಾರತು । ಹೋಗಿಕಾಲನಾಕಳದೇ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಹೊಟ್ಟೆಗೋಸುಗಕಾಡಿಬೇಡಿ । ನಿಷ್ಟುರಗಳನಾಡುತಾ । ಕಟ್ಟವನಿವನೆನಿಸಿಕೊಂಡು । ಕೀರ್ತಿಕೊನ್ಯನಾಗುತಾ ॥ ೧ ॥ ನಿತ್ಯಕರ್ಮವಮಾಡದೆಗೃಹ ।

ತೈತ್ಯಬಲ್ಲಿಬಳಲುವೆ । ಪತ್ಯವೆಂಬುದುಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯುಸಾಧ್ಯವಾಗದುಜನರಿಗೆ ॥ ೨ ॥ ಸುಳ್ಳುಹೇಳುವವನಜನರು । ವಳ್ಳೆಯವನಿವನೆಂಬರು । ಬಲ್ಲಹಿರಿಯರಾಡುವನುಡಿ । ಭಕ್ತಿಯಿಂದನಂಬರು ॥ ೩ ॥ ಖಲರುನಡಿಯುರಾರದೆಯಿದು । ಕಲಿಯುಗವೆಂದುನಿಂದಿಸೀ । ಕೊಲೆಗೆಗುರಿಯಾಗಿಕಾವು । ಕ್ರೋಧಗಳಿಂದಬಂಧಿಸಿ ॥ ೪ ॥ ಹೀನವಿದ್ಯೆಗಳ್ಹೆಚ್ಚಿತುಸು । ಜ್ಞಾನಬೋಧೆಗಗ್ಗಿತು । ಸ್ವಾನ.ಭವಕೆಹಾನಿಕರನಿ । ಧಾನಿಸೇಧರ್ಮಕುಗ್ಗಿತು ॥೫॥ ದುರ್ಗುಣಿಗಳಕೃಪೆಪಡಿಸಿ । ಭರ್ಗಗಾದರುಸಾಧ್ಯವೇ । ನಿರ್ಗಮಿಸುವಧಾರ್ಮ್ಯಗೆನಾವಿ । ನ್ನಿರುವದುಘೋಮಿಭಾರವೆ ॥ ೬ ॥ ಲೋಕಸಾಧನವಾಗುವದಿಲ್ಲ।ಆಸೆಅಧಿಕವಾದುದರಿಂ । ಘಾಶಿಪಡುವಲ್ಲದೇ । ಹಾಯ್ಸುವೇಕೆಪಡುವೆನಾಂ ॥ ೭ ॥ ಮಾನವಿಲ್ಲಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ । ಮಮತೆಯಿಂಬೋಧುಬಿಡದಲ್ಲಾ । ಹೀನರನಾಸೇವಿಸಲಾರೆ । ಹಿತವೆಕಾಣೆಶಿರಿನಲ್ಲಾ ॥ ೮ ॥ ಇರಳುಹಗಲುನಿನ್ನದಿವ್ಯ । ಚರಣಸೇವೆಪಾಲಿಸೊ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲನೆಪೊ । ಮಾತರಬಿನ್ನಹಲಾಲಿಸೊ ॥ ೯ ॥ ॥೨೩೧॥

ಕರತಾರೇಬ್ರಾಹ್ಮೋಕನ ಮಟ್ಟು.

ಅಪ್ರಮೇಯರುಆವರಿಸೊಯನ್ನ ॥ ಪ ॥ ಸ್ವಪ್ರಕಾಶಾನಂದರೂಪಕೆ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಮುಪ್ಪುರಹರನುತ । ಮುನಿಜನಸೇವಿತ । ತಪ್ಪುಗಳಣಿಸದೆ । ದಾಸನೆಂತೆಂದು ॥ ೧ ॥ ನಿನ್ನದರುಶನದಿಂದ।ಧನ್ಯರಾಗುವರುಜನರು । ಪುಣ್ಯವಂತರಾಗಿಹಪರವಪಡೆವರು ॥ ೨ ॥ ಧಾರುಣಿಯೊಳಗೆಮ । ತೋರೊಳುನೆಲಸಿದೆ । ಮಾರಜನಕಗುರುರಾಮವಿಠಲ ॥ ೩ ॥

॥೨೩೨॥ ರಾಗ ಕನಾಚ್ ಮರತಿರಲಾರೆಮಾನಿನಿ ಮಟ್ಟು.

ಪರಮಪುರುಷಾಂಘವ । ಪಾಲಿಸೊಸುರಮುನಿವರಪೂಜಿತ ॥ ಪ ॥ ಸರಸಿಜಾಪ್ತವಂಶಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಮನಿನ್ನ । ಹೊರತುಪೊರೆವರನ್ಯರಕಾಣೆನೊ । ಸುರಮುನಿವರಪೂಜಿತ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಕಂಜದಳಾಕ್ಷನಿರಂಜನಕುಭಕರ । ಅಂಜನೇಯಪ್ರಿಯಆವರಿಸೈ । ಸುರಮುನಿವರಪೂಜಿತ ॥೧॥ ಮೃತ್ಯುಪರಿಹರಿಸೆನುತ್ತಬೇಡಲುನಿನ್ನ । ಭಕ್ತಜನರಿಗಭಯವಕೊಡುವನೆ । ಸುರಮುನಿವರಪೂಜಿತ ॥ ೨ ॥ ಸಾಮಜವರದಮಹಾಮಹಿಮನೆನಮ್ಮ । ಸ್ವಾಮಿನೀನೆ । ಗುರುರಾಮವಿಠಲ ॥ ಸುರಮುನಿವರಪೂಜಿತ ॥ ೩ ॥ ॥೨೩೩॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ ತಾಳ ಆದಿ.

ಪರಾತ್ಪರಾವರಾಂಬರಾಹಿಸುಖಪ್ರದ । ಪದ್ಮಸಂಭವಾದ್ಯವೇಂಬಿನು ತಪದ ॥ ಪ ॥ ಸರೋಜದಳನಿಭಲೋಚನಭವಹರ । ಸರ್ವಜೀವಹೃದ್ವನಜನಿವಾಸಿ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಘೋರದನುಜಕಾನನನಿಚ್ಛೇದಕಠಾರ । ಗಂಭೀರ । ಸುಗುಣಹಾರ । ಸುವಿಚಾರಧೀರ । ರಘು । ವೀರಧರಣಿಜಾ । ಚಿತ್ತಚೋರ । ನೃಪವರಕರುಣಾಕರ । ದಿನಕರಕುಲಮಣಿಜನವರಶುಭಕರ ॥ ೧ ॥ ಖರವಿದಾರಕಲಿಕಲ್ಮಷನಾಶನನಾಮ । ಶ್ರೀಕರಸುಂದರಕಾಮ್ಯವು । ಭೂಸುರಕರೀರಸಂಪೂರ್ಣಕಾಮ । ತುಳ । ಶೀದಳದಾಮ । ವಿಭೀಷಣಪ್ರೇಮ ॥ ಸರಿಗಮಪಧನಿಸ । ಸನಿಧಪಮಗರಿಸ ॥ ೨ ॥ ಮೀನಕಮಠಕಿಟಿನರಹರಿವಾಮನರೂಪ । ಭಾರ್ಗವಕರಧೃತಚಾಪ ॥ ಸುಜ್ಞಾನದೀಪ।ವಸುದೇವತನುಜಜಿನ । ಜಾತಕಲ್ಕಿಗುರುರಾಮವಿಠಲಭೂ । ಜಯ ಜಯನತಜನಭಯಪರಿಹರಕರ ॥ ೩ ॥ ॥೨೩೮॥

ಪದ ನಾರಾಯಣನಾರಾಯಣನಾರಾಯಣ ಯಂಬಂತೆ.

ಶ್ರೀರಾಮ ಶ್ರೀರಾಮಶ್ರೀರಾಮಶ್ರೀರಾಮಶ್ರೀರಾಮ ಸೀತಾರಮಣನೆ । ಶ್ರೀರಾಮಸೀತಾರಮಣಪರಾತ್ಪರ । ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಯೆಕೈಪಿಡಿಯೊ ॥ ಪ ॥ ಸರಸಿಜಾಸನಪುರಹರರನ್ನುಮೊದಲುನೀ । ಶರೀರದಿಪಡದೇ ಸರ್ವೇಶ । ಶರೀರದಿಪಡದೆಸರ್ವೇಶಕೇಶವಪರಮಪುರುಷನೆಕೈಪಿಡಿಯೊ ॥೧॥ ಅರಿವಿಗಾಶ್ರಯನೀನೆಸರ್ವಶಬ್ದವಾಚ್ಯ ದುರಿತಾವಿ । ಹೂರಾಪರಮಾತ್ಮ । ದುರಿತಾವಿದೂರಪರಮಾತ್ಮನಾರಾಯಣ । ಕರುಣಾವಾರಿಧಿಯೆ ಕೈಪಿಡಿಯೊ ॥ ೨ ॥ ಮಾಯಕಾಮನೋಹರ।ಕಾಯಗಾಚಾಜನಕನೆ । ನೋಯುತಲಿಹೆನುಭವದೊಳು ॥ ನೋಯುತಲಿಹೆನೊಭವದೊಳುಮಾಧವ । ರಾಯನೀವಲಿದುಕೈಪಿಡಿಯೊ ॥ ೩ ॥ ಗೋವುನಿಗಮಭೂಮಿಸೂರ್ಯಕಿರಣಗಳಿಂದ । ನೀವಲಿದೆಲ್ಲರಸಲಹುವೆ । ನೀವೊಲಿದೆಲ್ಲರಸಲಹುವೆಯನ್ನಯ್ಯ । ಗೋವಿಂದನೀನೇಕೈಪಿಡಿಯೊ ॥ ೪ ॥ ವ್ಯಾಪಕನಾಗಿದ್ದುವ್ಯಾಪಾರವಾಡಿಸುವೆಭೂಪಾತಾಳಂದೀಲೋಕಾವಾ । ಭೂಪಾತಾಳಾದಿಲೋಕಾವಪಿನ್ನವೇಆಪದ್ಬಾಂಧವನೆಕೈಪಿಡಿಯೋ ॥ ೫ ॥ ಕರ್ನದಿಪುಟ್ಟದಕಲು ಪದಾನವರನ್ನು । ಮುನ್ನೆನೀಕೊಂದೇಯುಕ್ತಿಯಲಿ । ಮುನ್ನೆನೀಕೊಂದೆಯುಕ್ತಿಯಲಿಮಧುಸೂದನಪನ್ನಗಶಯನಾಕೈಪಿಡಿಯೋ ॥ ೬ ॥ ಕಶ್ಯ

ಗೋಸುಗನೀನು । ಕುಳ್ಳಿರ್ದ್ಯವನೇಡಿ । ವಿಶ್ವಮಾಡಿಂಭೂಮಿಯುಳದೇಯೊ । ವಿಶ್ವಮಾಡಿಂಭೂಮಿಯುಳದೆಯಾದಚ್ಛಳದಿತ್ರಿ । ವಿಶ್ರವಮೂರತಿಯ ಕೈಪಿಡಿಯೋ ॥ ೭ ॥ ಅತುಳವಪಟ್ಟರೂಪದಿಂವಲದಿತಿಯೊಳು । ಸ್ವಾಮಿನೀವ್ರದಿಶೀಬಲಿಯನ್ನು । ಸ್ವಾಮಿನೀವ್ರದಿಶೀಬಲಿಯನ್ನು ಲರಾಜಿಸಿದೆ । ವಾಮನವಮೂರ್ತಿಯೆ ಕೈಪಿಡಿಯೋ ॥ ೮ ॥ ಶಿರಿದೇವಿಯನುವಕ್ಷಸ್ಥಳದಿನೀಧರಿಸಿದೆ । ಸುರನರೋರಗರಿಗೊಡೆಯಾನೆ । ಸುರನರೋರಗರಿಗೊಡೆಯಾನೇಶ್ರೀಧರ । ಶ್ವರಿಕದಿಯನ್ನ ಕೈಪಿಡಿಯೊ ॥ ೯ ॥ ವಿಷಯಾಗಳನಾಭವಿಸುವರಿಂದ್ರಿಯಾಗಳಂಪ । ಹೃಷಿಕೇಶನಿನ್ನಕಾರಣಾರು । ಹೃಷಿಕೇಶನಿನ್ನಕಾರಣಾರುಭಾವರರು । ಋಷಿಗಣವಂದ್ಯ ಕೈಪಿಡಿಯೊ ॥ ೧೦ ॥ ನಾಭಿಯುದೆಸೆಯಿಂದಲೀಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಪಡದೆ । ಶೋಭಾನಚರಿತಾಮಾರವಿನುತಾ । ಶೋಭಾನಚರಿತಾಮಾರವಿನುತನೆಪದ್ಮ । ನಾಭನೀವಲಿದು ಕೈಪಿಡಿಯೋ ॥ ೧೧ ॥ ನೀದಯಾದಲಿ ಯಶೋದಾದೇವಿಯಿಂದಲಿ । ಬೋಧಾರೂಪನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡೆ । ಬೋಧಾರೂಪನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಸ್ವಾಮಿ ದಾಮೋದರವಲಿದು ಕೈಪಿಡಿಯೋ ॥ ೧೨ ॥ ಹರನಲ್ಲಿನಿಂತು ಸಂಹರಿಸುವೆಜಗವನ್ನು ಪರಮಾನಿಷ್ಕರುಣಾದಿಂದಾಲಿ । ಪರಮಾನಿಷ್ಕರುಣಾದಿಂದಾಕಾಲದಲಿಸಂಕರ್ಷಣಮೂರ್ತಿಯೆ ಕೈಪಿಡಿಯೊ ॥ ೧೩ ॥ ಭೂಸುರಗಾತ್ರದೇವಾಸುರಮನುಜರೆಂಬೀಸಮುದಾಯಾದೊಳಗಿರ್ಪ ॥ ಈಸಮುದಾಯಾದೊಳಗಿರ್ಪ ಸರ್ವಾತ್ಮವಾಸುದೇವಾಖ್ಯ ಕೈಪಿಡಿಯೊ ॥ ೧೪ ॥ ಶುದ್ಧನಿರ್ಮಲರೂಪಸೂರಿಜನಾಶ್ರಯು । ವಿದ್ವದ್ಭಿರೀಡ್ಯಾಸುಗುಣಾಢ್ಯಾ । ವಿದ್ವದ್ಭಿರೀಡ್ಯಾಸುಗುಣಾಢ್ಯನೀನೆಶ್ರೀ । ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನವಲಿದು ಕೈಪಿಡಿಯೊ ॥ ೧೫ ॥ ಮುನಿಜನವಂದಿತಅನಿಮಿಷಸನ್ನುತ । ಕನಕಗರ್ಭ ಸತಾತಭಗವಾನಾ । ಕನಕಗರ್ಭನತಾತಭಗವಾನಜಗತವೋಹಅನಿರುದ್ಧಯನ್ನಾ ಕೈಪಿಡಿಯೋ ॥ ೧೬ ॥ ಸಗಸೀತಾಭವಮಡಲಾತ್ಯಣಪರಿಯಾಂತವುಸರ್ವರುಜೀವಾರೆನಿಸುವರು ॥ ಸರ್ವರುಜೀವಾರೆನಿಸುವರು ಶಿರಿಯರು । ಸಪುರುಷೋತ್ತಮನೀನೆ ಕೈಪಿಡಿಯೊ ॥ ೧೭ ॥ ಮೋಕ್ಷಾದಾಯಕಸರ್ವಾಧ್ಯಕ್ಷಜೀವರಿಗೆಲ್ಲಾ । ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವೇಹೊರವಳಗೆ । ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವೇಹೊರವಳಗೆಸ್ವಾಮಿಅ । ಧೋಕ್ಷಜನೀನೆ ಕೈಪಿಡಿಯೋ ॥ ೧೮ ॥ ಪರಮಸತ್ಪುರುಷನಾಗಿರುವಪ್ರಹ್ಲಾದನ । ದುರುಳಹಿರಣ್ಯಕಬಾಧಿಸಲು । ದುರುಳಹಿರಣ್ಯಕಬಾಧಿಸಲಾಡಿಶಿದೆನರಸಿಂಹಮೂ

ರ್ತಿಯೊ ಕೈಪಿಡಿಯೊ ॥ ೧೯ ॥ ಉತ್ಪತ್ತ್ಯಾದಿಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಲಯಗಳ್ಗೆ
ಯೊಡೆಯನೆ । ನಿಶ್ಚಲನಾಗೀಜಗವನ್ನು । ನಿಶ್ಚಲನಾಗೀಜಗವನ್ನು
ಪಾಂಗುವೆ । ಅಚ್ಯುತಾಯನಾಕ್ಕೈಪಿಡಿಯೊ ॥ ೨೦ ॥ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೈಯ್ಯುತಲಿ
ಬರ್ದುದುರ್ಜನರನು ನಿರ್ದಯನಾಗಿ ಕೊಲ್ಲುವೆ । ನಿರ್ದಯನಾಗಿ ಕೊ
ಲ್ಲುವೆ ನೀ ನಿಜ । ನಾರ್ದನಸ್ವಾಮಿ ಕೈಪಿಡಿಯೊ ॥ ೨೧ ॥ ಇಂದ್ರನಜವಿಧಿ
ಚಂದ್ರಶೇಖರಮುಖ್ಯ । ಸಂದೋಹ ನಿನ್ನಾ ಪೊಗಳುವರು । ಸಂದೋ
ಹ ನಿನ್ನಾ ಪೊಗಳುವರ್ನೆಯ್ಯಕ್ವುಪೇಂದ್ರಮೂರುತಿಯೆ ಕೈಪಿಡಿಯೊ ॥ ೨೨ ॥
ಕರುಣಾಸಾಗರನೀ ಕರುಣಾನೋದ್ಧಾರಕ ಸಿರಿದೇವಿಯರಸ ಸರ್ವೇಶ ॥
ಸಿರಿದೇವಿಯರಸ ಸರ್ವೇಶ ಸರ್ವಗಸ್ವಾಮಿ । ಹರಿಯೇ ನೀವಲಿದು ಕೈಪಿಡಿಯೊ ॥
ಕೃಷ್ಣಯಂಬುವ ಬಲು ಪುಷ್ಣ ಜಲದಿ ಬಿದ್ದ । ವಿಷ್ಣುವೆನಾನುಮೊರೆಯಿ
ಡುವೆ । ವಿಷ್ಣುವೆನಾ ಮೊರೆಯಿಡುವೆ ಕಾದುಕೊ । ಕೃಷ್ಣ ನೀವಲಿದು
ಕೈಪಿಡಿಯೊ ॥ ೨೪ ॥ ಸರುವಜೀವರಿಗಂತರ್ಯಾಮಿ ನೀನಲ್ಲವೆ । ಪರಬಿಂ
ಬಾಮೂರ್ತಿ ನೀನೈಯ್ಯಾ । ಪರಬಿಂಬಮೂರ್ತಿ ನೀನೈಯ್ಯಾ ಸ್ವಾಮಿ ಶ್ರೀ
ಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲ ನಮ್ಮಾಲಾ ॥ ೨೫ ॥ ॥ ೨೩೫ ॥

ಶ್ರೀಕರಾಬ್ಜನೇತ್ರನೇ ಮಟ್ಟು.

ಶ್ರೀರಮಣಮನೋಹರ ಕೃಪಾಸಾಗರಾ । ಸಾರಸಾಪ್ತವಂಶಭೂ
ಷಣ ಭೂಭೃದೀಶಾ । ಪಾ । ರೂ । ತಾಕ್ಷ । ಪಾಕಪೂಜಿತಾ ॥ ಪ ॥ ಗಾ
ಧಿತನಯಯಾಗರಕ್ಷಗಾಧಮಹಿಮನೇ । ವೇದವೇದ್ಯಬೋಧರೂಪಬುಧ
ಜನಪ್ರಿಯಾ । ವೇಧಾವಂದ್ಯಾ ವಿಶ್ವವಲ್ಲಭಾ ॥ ೧ ॥ ರಾವಣಾದಿದನುಜ
ಭಂಜನಾನತಾವನಾ । ಭಾವಜಾರಿಚಾಪಭಂಗಭಾಸುರಾಂಗಾ । ದೇವಾ ।
ದೇವಾ । ದೀನರಕ್ಷಕಾ ॥ ೨ ॥ ಭೂಮಿಗಧಿಕನೂತನಪುರಿಧಾಮನೀನ
ಲಾ । ಕಾಮಿತಾರ್ಥದಾತ ಸಾಮಗಾನಲೋಲಾ । ಕ್ಷೇಮಾ । ಧೀಮಾ ।
ಗುರುರಾಮವಿಠ್ಠಲ ॥ ೩ ॥ ॥ ೨೩೬ ॥

ರಾಗ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಕಾಪಿ ತಾಳ ಆಟ.

ನಿನ್ನಯ ನಾಮ ಪನ್ನರಿಗೆಲ್ಲಾ ಪ್ರೇಮ ॥ ಪ ॥ ಪನ್ನಗಶಯನಪಾ
ವನ್ನಚರಿತಯೆಂಬೋದು ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ವಾಸುದೇವವನಾಥಪದಾಶರಥೆ ಕೇಶ
ವ । ಈಶ ರಮೇಶ ಭವ ಪಾಶವಿಮೋಚನನೆಯಂಬೋದು ॥ ೧ ॥ ಕರಿಧೃವ
ಬಲಿರುಕ್ಮಾಂಗದಪ್ರಹ್ಲಾದದ್ರೌಪದಿ । ಪರಚಂಪ್ರಹಾಸಾದಿ ಭಕ್ತರನೆಲ್ಲಪಾ

ಲಿಸಿತು ॥ ೨ ॥ ಪರಮಾತ್ಮಹರಿಕೃಷ್ಣ ಧರಣಿಧರಮುಕುಂದ । ವರದವ
ರೇಣ್ಯಶ್ರೀಗುರುರಾಮವಿಠಲಯೆಂಬೋದು ॥ ೩ ॥ ॥೨೩೩॥

ಮೋಡಿಜೇಶವ್ಯಾಲರಾ ಮಟ್ಟು.

ಆಧಾರವಾಸೀನೆಶ್ರೀಹರಿಕಾಯೊಧೊರಿ ॥ ಪ ॥ ವಿಕಾರರಹಿತಚಾರು ಚರಿತಮುರಳೀಕರಾಧರವಾಸೀನೆಶ್ರೀಹರಿ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ನಾರಿಮಾನವಕ್ಕಳುಆದೂರಪಾದಬಂಧುಗಳು । ಸ್ವೈರಸ್ಯನೋಡಿನಿರಾಶೆಯಿಂದಾದೂರಾಗುವರು ॥ ೧ ॥ ಧನವುಜನವುಮಾನವುಯಿಲ್ಲದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ವನಜಾಕ್ಷನಿನ್ನನೆನವೂವನಾಡದೆತ್ರಾಣಕುಬಾರರು ॥ ೨ ॥ ರೋಗದಿಬಳಲುತಾ|ಕೂಗುವೆ ಬಾಯ್ಬಿಡುತ । ನಾಗೇಂದ್ರಶಯ್ಯಾ|ಜಾಗುಮಾಡದೆಬೇಗಾಬಾರೈಯ್ಯ ॥ ೩ ॥ ನಿನ್ನವರಿಗೆಯಿಂಥಾ|ಬನ್ನವ್ಯಾಕೆಶ್ರೀಕಾಂತ । ಚೆನ್ನಕೇಶವಮನ್ನಿಸೂಜೀವ ನಿನ್ನವನಿವ ॥ ೪ ॥ ಪೊರೆಯುವನೀನಲ್ಲಕರಣಾಜನರಪಾಲ|ಕರುಣಾಲವಾಲ| ಗುರುರಾಮವಿಠಲಶಿರಿಲೋಲ ॥ ೫ ॥ ॥೨೩೪॥

ಪೊರೆಯೋಯನ್ನಕರುಣಾಸಾಗರ ಎಂಬ ಮಟ್ಟು.

ಹರಿಯೇಕಾಯೋ । ಶರಧಿಶಯನನೇ । ಸಿರಿದೇವಿಯರಸಪರಮಾತ್ಮಪರಾತ್ಪರನೇ ॥ ಪ ॥ ನಿರುತನಿನ್ನಸ್ಮರಿಸುವಸುಜ್ಜನರಘಗಳಪರಿಹರಿಸುವ । ಬಿರಿದುಧರಿಸಿಮೆರೆಯುವನೀ । ಧರೆಯೊಳುಶುಭಚರಿತನೆನರ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ವರರುಕ್ಮಾಂಗದಪ್ರಹ್ಲಾದರುದ್ರೌಪದಿವಿಭೀಷಣಕ । ಬರಿಧ್ರುವಮುಖರೆಲ್ಲರುನಿನ|ಸಿರಿನಾಮದಮಹಿಮೆಯು । ನರಹರಿಯೇ ॥ ೧ ॥ ಬುದ್ಧಿವಂತರೆಲ್ಲಮನವಿತ್ತಿದ್ದಕೊಳುತಲಹರ್ನಿಶಿಯಲಿ । ವೃದ್ಧವಪ್ರಿಯನಿನ್ನ ಪಾದಪದ್ಮಮಧುಪರೆನಿಪರುನರ ॥ ೨ ॥ ಧೃಹಿಣನುಮಗಮೊ|ಮ್ಮಗನಿನ ಗುಂಭೂಷಣನಿನ್ನಮಹಿಮೆ । ಗಹನವಳೆವಡುವದಲ್ಲವು । ಮಹಿಯೊಳು ಪಾಮರರಿಗೆನರ ॥ ೩ ॥ ಸಕಲಕುನೀನೇಗತಿಯೆಂದಕುಟಿಲರುನಿರಂತರಪರ । ಸುಖವನುತಾಪ್ರೋರಡೆಸ । ದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದಸೇವಿಪರ್ನರ ॥ ೪ ॥ ಅರಿಯದದುರ್ಜನರೀದು । ಸ್ಮರಸಂಸಾರದಿಮುಳುಗುತ । ಹೊರಳಿಹೊರಳನೋಯ್ವರುಶ್ರೀ|ಗುರುರಾಮವಿಠಲನೇನರ ॥ ಹರಿಯೇ ॥ ೫ ॥ ॥೨೩೫॥

ಬಂದುನಿಲ್ಲೋ ಎಂಬಂತೆ.

ಇದ್ದೀಯ್ಯೊಯ್ಯಾ|ಯೆನ್ನೊಳಗನೀ ॥ ಪ ॥ ಇನಕುಲರಾಯ ॥ಅ॥ ಇದ್ದೀಯ್ಯೆಸರ್ವರಹೃದ್ಗುಹೆಯೆಂಬ । ಪದ್ಮದೊಳಗನೀನು । ಪದುಮೆ

ಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಮಾರುತಾತ್ಮಜವಿನ್ನ । ಚರಣವನೊತ್ತೆ ಲು । ಸರಸಿಜಭವಮುಖ್ಯಪರಿವಾರಸಹಿತನು ॥ ೧ ॥ ಮೂರುಲೋಕದ ವ್ಯಾಪಾರವನಡೆಸುತ್ತ । ಯಾರಿಗುತಿಳಿಸದೆಯಿಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯುಸೇನೇ ॥ ೨ ॥ ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿಭಕ್ತ । ಸ್ತೋಮವುಪ್ರೋಲೈಸುವದು । ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿಗುರುರಾಮವಿಠಲತಂದೆ ॥ ೩ ॥ ॥೨೪೦॥

ರಾಗ ಸುರಟಿ ತಾಳ ಅದಿ.

ಪರಶುರಾಮದೇವಾ । ನೀನೆದುರಿಸವಿಸಿನದಾವಾ ॥ ಪ ॥ ದರುಶನ ಮಾತ್ರದಿ । ಭವರೋಗವಪರಿ । ಹರಿಸಿಕೈಪಿಡಿನಕರುಣಾನಿಧಿಯೆ ॥ ಅ ॥ಪ॥ ಜಮದಗ್ನಿಕುವರಾರಾ । ನಿನ್ನನು।ಕ್ರಮದಿಭಜಿಸುವವರಾ । ಸಮವಿರಹಿತ ಪ್ರತ್ತಮಪದವಿಯೊಳಿ । ಟ್ಟನಿಟಸುಖಪಡಿಸಿಆದರಿಸುವೆಸದಾ ॥ ೧ ॥ ನಿನ್ನಮಹಿಮೆಯುನ್ನ । ಅರಿಯದ।ಕನ್ನಿಪಾಮರನಾನು । ಬನ್ನಬಡುವೆನುಭ । ವಾರ್ಣವದೊಳಗೆಯನ್ನ । ಜನ್ಮಜನ್ಮದಘ।ವನ್ನುಬಿಡಿಸಿಕಾಯೊ ॥೨॥ ಗರಳಪುರದಧೊರಿಯೆ । ನಿನ್ನಸಂ।ಸ್ಮರಣೆಕೊಡೊಹರಿಯೆ । ಸರಸಿಜಭವಶಿವ । ಮುಖಸುರವಂದಿತ । ಪರಮಪುರುಷಶ್ರೀಗುರುರಾಮವಿಠಲ ॥ ೩ ॥ ॥೨೪೧॥

ಪದ ರಾಗ ತಾಳ ರೂಪಕ.

ನಿನ್ನಪೂಜೆಮಾಡುವದಕನಾನುಕೂಲವು ॥ ಪ. ॥ ಯನ್ನದೇಹಪೋಷಣೆಗೆ । ಎಲ್ಲಿಇರುವದೂ ॥ ತಾನುಪ್ರಡುವದಕ್ಕೆಹೆಚ್ಚುಧನದವಸ್ತ್ರವು । ದಾನಮಾಡುವದಕನೀಚೆತರದಅರುವೆಯೂ ॥ ೧ ॥ ತನ್ನಸತಿಯುಧರಿಸುವದಕೆಸ್ವರ್ಣತೊಡವೆಗಳ್ ॥ ಘನ್ನಲೋಕಮಾಶಿಗೆಗಿಲ್ಲೀಟುನಗೆಗಳೂ ॥ ೨ ॥ ಯಜಮಾನಗೆಧೃತದಪಕ್ವಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯವು ॥ ಇತರಜನರಿಗೆಲ್ಲಎಣ್ಣೆ ತರದಭಕ್ಷ್ಯವು ॥ ೩ ॥ ದೇಹಸಂಬಂಧಿಗಳಿಗೋಸುಗಪಲ್ಯವುದೂ ॥ ಶ್ರೀಹರಿನಿನ್ನಪರುಕೇಳ್ಇದ್ದರುಇಲ್ಲವು ॥ ೪ ॥ ತನ್ನಜನರುತಪ್ಪುಗೈಯ್ಯ । ಮನ್ನಿಸುವದೂ ॥ ಅನ್ಯಜನರೊಳಿದ್ದಗುಣವುದೋಷವೆಣಿಸದೂ । ಅನ್ಯರಿಗೆಅಶಾಶ್ವತವುತನಗೆಶಾಶ್ವತಾ ॥ ಯನ್ನುತೀಪರಿತಿಳದುಕೊನೆಗೆನರಕಹೊಂದುತಾ ॥ ೬ ॥ ಇನಿತುಭೇದಬುದ್ಧಿಯಿಂದಜನರುಕೆಡುವರೂ । ಘನಮಹಿಮಗುರುರಾಮವಿಠಲನಿನ್ನಮರೆವರೂ ॥ ೭ ॥ ॥೨೪೨॥

ಕರುಣಾಳುವೆ ಮಟ್ಟು ಮತ್ತು ಕಡತೇರರಾದ.

ಹನುಮಂತನಿನ್ನನುನಂಬಿದೆ ॥ ಪ ॥ ಇನವಂಶಭೂ । ಪಣರಾಮ

ಮುದ್ರೆ । ಯನುಜಾನಕೀಗೆ । ತ್ರಿಭುವನಲೋಕವೀರ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಪಕ್ಷಿ
ಮುವಂಭೂ । ಸುತರಾಹುತ । ಹಿತದಿವನವಕೇ । ಳುತರಾವಣಿಯ
ಹತವಗಾಡಿಸುರರಿ । ನ್ನತಿಗೊಂಡೆವೀರ ॥ ೧ ॥ ಕೃಷ್ಣಕರಿಸಿರಾ । ವೊನ
ಕೋಪಾದಿ । ಅನಲಂಗೆತಳ್ಪತ್ನವಾಹುತಿ । ಯನುಗ್ರಹಿಸಿವಾಣಿಯ । ನ
ವಜಾಕ್ಷಿಗಿತ್ತೆ ॥ ೨ ॥ ವಾಯುಪುತ್ರವಜ್ರ । ಕಾಯಮೌನಿಗೇಯ । ರಾ
ಯಶ್ರೀಗುರು । ರಾಮವಿಠ್ಠಲನ । ಪ್ರಿಯದೂತನೆಣಿಸು । ಪೃಷ್ಠಪುರಿ
ಲಯ ॥ ೩ ॥ ॥೨೪೩॥

ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿನಿನ್ನನೋಡಿ ಮಟ್ಟು.

ರಾಮದೂತರಮ್ಯಚರಿತ । ಸ್ವಾಮಿಹನುಮನೇ ॥ ಪ ॥ ಕಾಮಿ
ತಫಲದಾತನಮ್ಮ । ಕಾವನೀನೇ ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಅತಿಸಮುದ್ರವನ್ನು
ದಾಟ । ಮೋಸಗಾರರಂ । ನಾಶಗೊಳಿಸಿದಾಶರಥಿಯ । ತೋಷಪಡಿ
ಸೀಂ ॥ ೧ ॥ ಕುರುಭೂಪಾಲನೆಳೆಡಿಗಳೊಡೆದು । ಹರಿಯುಮೆಚ್ಚಿಸಿದೆ ।
ತರುಣಿದ್ರೌಪದಿದೇವಿಯಾತಾ । ಪರಿಯಾನಡೆಸಿದೇ ॥ ೨ ॥ ಕಲಿಯುಗದಲಿ
ಹುಲುಡನುಜರಗೆಲಿದೆಗುರುವರ । ಜಲಜನೇತ್ರಗುರುರಾಮವಿ । ಠ್ಠಲನ
ಕಿಂಕರಾ ॥ ೩ ॥ ॥೨೪೪॥

ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯ ತಾಳ ಆದಿ.

ಎನಗೊಬ್ಬರುಯಿಲ್ಲಾ । ನೋಡಿ । ಕ್ಷಣಕ್ಷಣದಲಿಪಾಲಿಸುತಿರಿ
ಲ್ಲಿ ॥ ಪ ॥ ಮನದಿಯೋಚಿಸಲುತಂಜೆತಾಯಿಸತಿ । ತನಯಸಹೋದರಮಿ
ತ್ರರೆಂಬುವರು ॥ ಅ ॥ ಪ ॥ ಒಬ್ಬರಾದರೂಯಿವರಲಿಯುದ್ಧರೆ । ಹಬ್ಬ
ವಾಗಿಸಂತೋಷಪುಟ್ಟುತಿದು ॥ ತಬ್ಬಲಿಯಾದೆನುಸಂಸರಣವೆಂಬ । ಬ
ಬ್ಬುಲಿಬಾಕ್ಕೆಗೆಸಿಕ್ಕಿರುವೆನುನಾಂ ॥ ೧ ॥ ಆರುಮಂದಿಶತ್ರುಗಳುನಿರಂತರ
ಗಾರುಮಾಡುತಿರುವರುಯನ್ನಬಿಡದೆ । ಯಾರಿಗೆಮೊರೆಯಿಡಲೀಕಷ್ಟ
ವಿ । ಯಾರಕೇಳಿಪರಿಹರಿಸುವರಾರು ॥ ೨ ॥ ತಾಯಿಯೆಂಬುವದೆಸೆಕತ್ರಜ್ಞೆ
ನವೂಹ । ರಾಯತಂದೆಧರ್ಮವೆಸೋದರರು । ನ್ಯಾಯವಾಗಿಶಾಂತಿಯು
ತಿಕ್ಷಮೆಸುತ । ನೋಯಿಸದಿರುವದುಮಿತ್ರನುಯಿವರೊಳು ॥ ೩ ॥ ಈಬ
ಧುಗಳುಕ್ಷಣಗೆನಿರುತವೃಮ । ಜಾಭಾಗ್ಯವುಯಿಹಪರದಿಸೌಖ್ಯವು । ನ
ಭ್ರಾಂತಿಯೊಳೆಲ್ಲತಿರುಗಿದರು । ಪ್ರೋಭಗವಂತಮಹಂತಾನಂತನೆ ॥ ೪
ಹೊರಗಿನವೆಂಬಾಲ್ಯದಿಕಾಣಚೆಳೆ । ಕರೆಯಾಗಿನಿವಳಗಿನವರುಯಿಲ್ಲದೆ